Semafoare inteligente

Tânărul mexican Carlos Gershenson, de la Universitatea din Bruxelles, s-a specializat într-un domeniu insolit – auto-organizare – studiind stolurile de păsări și bancurile de pești. Concluziile le-a

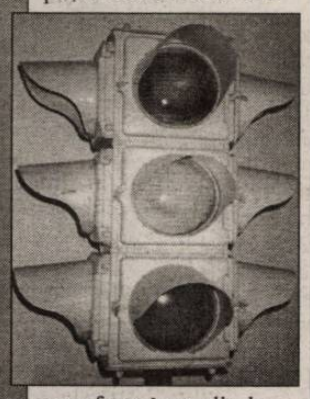

transferat însă, din lumea animală, în spațiul urban, după multe ore pierdute în ambuteiaje. El a realizat astfel o aplicație cu mai multe variante, pentru fluidizarea traficului. Cea mai simplă facilitează circulația pe axe perpendiculare, succesiv, prin trecerea simultană a semafoarelor pe verde. Optimizată, aceeași variantă permite mașinilor să avanseze în valuri, fără să se oprească. Cel mai spectaculos și mai eficace este însă modelul adaptativ, care presupune înzestrarea semafoarelor cu un aparat capabil să detecteze fluxul mașinilor care se apropie, permițând trecerea lor în funcție de număr. Mai mult, fiecare intersecție se va regla independent de celelalte, sistemul autoorganizându-se și adaptându-se singur la orice tip de trafic.

Cârtiță „vitezomană”

Un animal ciudat și aparent încet în mișcări, așa-numita cârtiță cu nas stelat pare a fi totuși recordmen de viteză la mâncat. În 0,08 secunde ea își reperează prada și constată dacă e comestibilă sau nu, apoi, în cel mult 230 de milisecunde (ms) a și înghițit micile nevertebrate. Făptura trăitoare în zona Canadei surclasează recordurile umane de tipul înghițirii a 65 de ouă în 6 minute sau reflexele rapide: un conducător auto „prins” la semafor pe roșu frânează în 650 ms. Animalul datorează neobișnuita viteză de hrănire, pe care orice Pantagruel ar fi invidios, celor 22 de tentacule din vârful botului, dotate cu peste 100.000 de fibre nervoase, comparativ cu numai 17.000, câte are o mână a noastră. *(A.N.P.)*

O ipoteză insolită

Energie folosită pentru supraviețuire

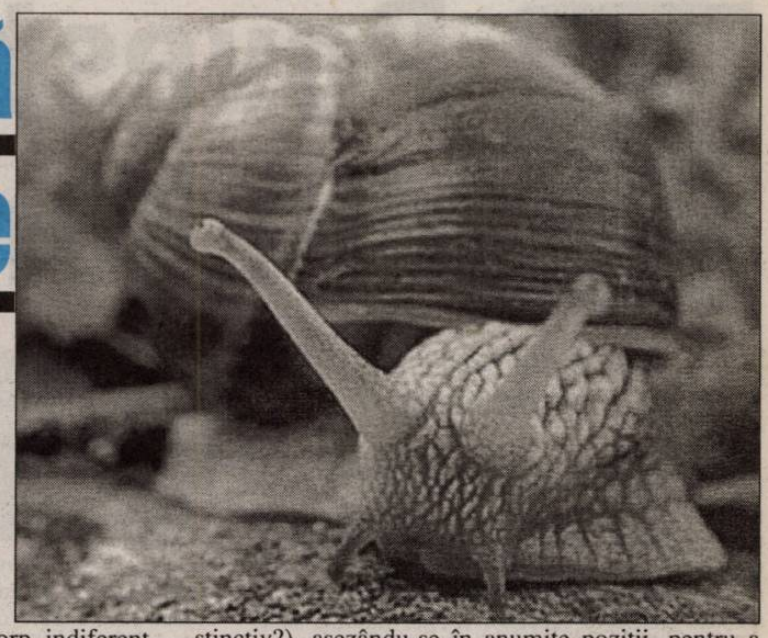

La fel ca numeroși alți cititori ai revistei „Magazin”, d-l Constantin CHIORALIA din Craiova este foarte interesat de așa-numita *energie de piramidă,* căreia i-a consacrat un volum impresionant de muncă: cercetări, culegere de informații, experimente și redactarea unor lucrări consistente. De fapt, ar trebui să vorbim despre *energii* și despre *piramide,* întrucât ambele noțiuni au o diversitate deosebită, reflectată practic în existența a tot ceea ce numim *viu* și *neviu.* În cele ce urmează, prezentăm o sinteză a unui fragment referitor la formele energogene ale viețuitoarelor, cu precizarea că raportarea nu se face strict la piramidă, ci și la alte forme de ordonare a organismelor vii, capabile să absoarbă energie.

*

Supraviețuirea și perpetuarea speciei reprezintă esența existenței tuturor ființelor (plante și animale), cu excepția omului. Pentru a reuși, ele au fost nevoite să se adapteze celor mai variate condiții de mediu: un fluture imită la perfecție aspectul unei frunze, salcâmul saharian își trage hrana de la adâncimi ce pot depăși 50 de metri, animalele care hibernează intră în stare de anabioză, păsările migratoare parcurg distanțe imense în căutarea hranei ș.a.m.d. Probabil, este vorba despre memoria cromozomială, însă, în cazul formelor cu certe caracteristici energogene, nu se exclude ideea unei selecții naturale, care să avantajeze fiecare specie printr-un aport benefic de bioenergie. Astfel, adaptabilitatea viețuitoarelor pentru a supraviețui cuprinde o varietate de posibilități, din care face parte și *forma.*

În lumea apelor trăiesc numeroase făpturi catalogate de noi drept ciudate. „Primitiva” meduză nu și-ar putea satisface necesarul de bioenergie, dacă nu ar ajuta-o forma de ciupercă a părții superioare, filamentele fragile folosite de deplasare devenind amplificatori energetici. Nautilus, cel cu cochilia orizontală și spiralată, ghiocul, melcii ale căror cochilii au aproximativ aceeași înclinare față de corp, indiferent că se deplasează pe orizontală sau pe verticală, ca și broaștele țestoase – toate sunt ajutate de formele scheletului exterior să-și completeze necesarul de energie biotică. Li se pot alătura, din același mediu, peștele-lună, ariciul-de-mare, crabul sau steaua-de-mare, care are uneori excrescențe papilare mult alungite, situate pe anumite zone, astfel încât se poate afirma că există atât o inteligență individuală, cât și una colectivă, a celulelor.

Numeroase gâze (buburuza, cărăbușul, albina, furnica etc.), plante (lintița sau mucegaiul) și multe altele realizează prin formele exterioare ceea ce piramida realizează pentru subansamblurile sale, adică principala interfață, organele interne devenind adevărate subansambluri energetice. Este un mare avantaj, dar nu o exclusivitate. Cămila bactriană, dromaderul și boul numit zebu, care are pe ceafă o proeminență, dispun de mai multă bioenergie, tocmai datorită respectivelor „deformări”, astfel suportând mai ușor condițiile de mediu aspre, în care trăiesc. Iar dacă nu beneficiază de asemenea forme ale corpului mai puțin obișnuite, numeroase vertebrate acționează (instinctiv?), așezându-se în anumite poziții, pentru a acumula un plus de energie: șarpele stă încolăcit, câinele, pisica și alte mamifere se fac ghem.

Există și vegetale, cum sunt unii arbori acvafili, care au excrescențe pe rădăcini, la suprafața solului, înălțându-se vertical pentru a „accesa” sursa de apă în condiții optime, accelerând astfel circulația sevei prin întreaga plantă. Se poate spune că seva este biotratată, efectul fiind remarcat atât în dezvoltarea mai rapidă și mai sănătoasă a arborelui, cât și în realizarea funcției acestuia, de purificator al aerului – după cum afirmă prof. C-tin Chioralia. Însă organismul vegetal cel mai „profitor” de energie este ciuperca, un fel de menhir natural, în alcătuirea căruia cooperează admirabil mai multe forme: pălăria, aproximativ emisferică, lamelele de sub aceasta și chiar partea de la baza piciorului, puțin bombată. Exemplele se pot înmulți, ele evidențiind faptul că natura regnurilor vegetal și animal este mai ingenios realizată decât ne-o putem imagina. Atunci când omul a înțeles ce se ascunde în spatele formei, a trecut de altfel la modelarea propriei înfățișări. Un singur exemplu, pe care-l vom analiza probabil cu altă ocazie: deformarea craniilor copiilor, prin metode mecanice, la populații de pe toate continentele Terrei, prin noua formă obținându-se o creștere a bioenergiei proprii creierului. Dar despre asemenea subiecte incitante, așteptăm să se pronunțe și alți cititori ai „Magazinului”.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Orologiul placentar

Există semnale ale fătului care declanșează nașterea? Pot fi ele identificate? O întrebare la care încearcă să răspundă oamenii de știință din mai multe țări ale lumii, folosind cele mai performante instrumente de investigație medicală.

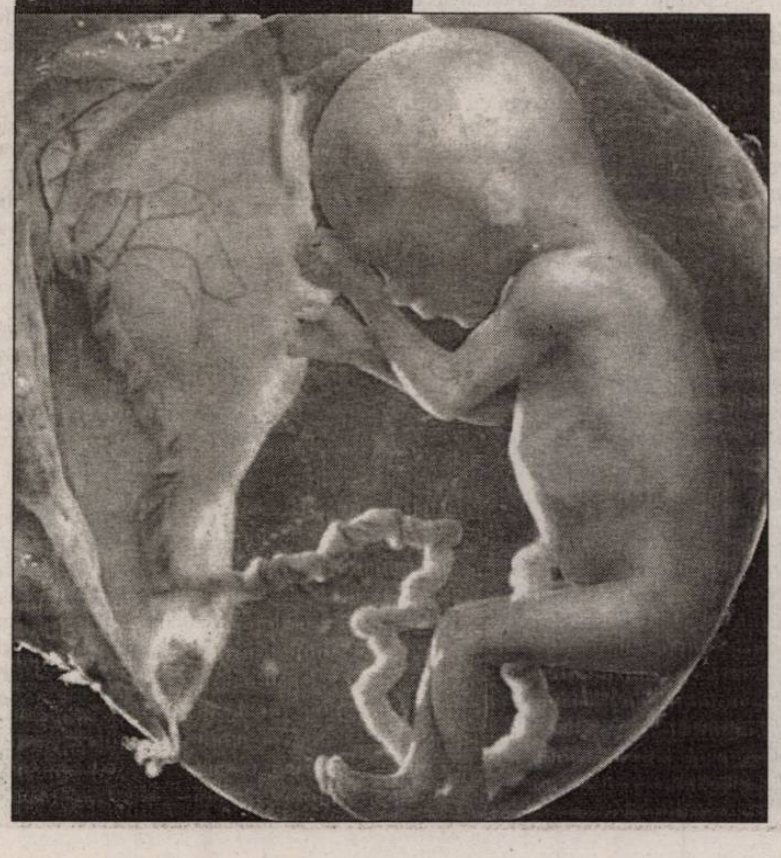

Tehnicile de vizualizare a interiorului corpului uman pot scoate în evidență cele mai mici detalii din viața celulelor și a fătului. Există un proces esențial, o cheie a vieții, în evoluția fătului, cel al declanșării nașterii, care nu a putut fi bine înțeles. Mai multe echipe științifice internaționale încearcă să clarifice acest mister. Mai exact, să identifice factorii biochimici care declanșează nașterea. Cu ce scop?

În primul rând, pentru a preveni nașterile premature înainte de apariția primelor semne clinice. Apoi, pentru a se găsi o alternativă la tratamentele anticontracții, tratamente care sunt limitate în timp. Nașterea naturală e rezultatul unei acțiuni „regizate” de două mecanisme indispensabile ieșirii fătului din pântecul matern: contracțiile puternice și regulate ale țesuturilor musculare ale uterului, asociate dilatării colului uterin. Ce factori declanșează acest proces? O întrebare obsedantă... Un semnal matern?

În cazul ovinelor, numeroasele studii efectuate au invalidat această ipoteză. Cercetătorii au ajuns la concluzia că fătul e cel care dă semnalul, cel care hotărăște ziua nașterii. În acele momente, creierul său stimulează placenta pentru ca aceasta să producă o mare cantitate de hormoni (estrogeni). Așadar, în cazul ovinelor... Dar al omului?

Nașterea unui făt fără creier (în cazul ființei umane) se produce la termen. Concluzia e o formalitate: nu creierul e cel care dirijează mecanismele declanșatoare ale nașterii. Cercetătorii americani de la Universitatea din Dallas avansează următoarea ipoteză: plămânii fătului ajuns la maturitate sunt cei care dau semnalul declanșării nașterii. E vorba despre un proces inflamatoriu (generat de plămâni) din care rezultă o abundență de celule și factori imunitari, în lichidul amniotic, în momentul nașterii. O idee privită cu rezervă de oamenii de știință.

O altă teză vizează rolul placentei, mai precis al unui țesut dintr-o zonă a placentei intens vascularizat, care are proprietatea majoră de a sintetiza o multitudine de molecule active din punct de vedere biologic. Reacțiile sunt însă multiple (unele, încă nedepistate) și este greu de precizat care dintre ele au cel mai important rol în declanșarea nașterii.

DORIN MĂRAN

Bar în furnicar

În deșertul australian trăiește o specie de furnici care demonstrează, o dată în plus, că asemenea categorii de nevertebrate minuscule pot concura oricând, cel puțin de la egal la egal, cu omul, în anumite domenii ale organizării sociale. O parte din acestea sunt specializate în „gestionarea” rezervelor de hrană, într-un mod cu totul insolit. Hrana în deșert este rară, dar când vegetația renaște după o ploaie, furnicile lucrătoare culeg nectar din flori și, întoarse la cuib, îl descarcă în gura suratelor păstrătoare, al căror abdomen se dilată treptat, ajungând să arate ca niște bilute vii, pline cu miere. În perioadele de secetă însă hrana devine un lux și atunci lucrătoarele vin la „barmanițele” ad-hoc, solicitându-le o porție. Ceea ce se petrece de îndată, acestea regurgitând prețiosul lichid dulce, care va ține în viață furnicarul. Din păcate, inamicului om nu i-a scăpat această formidabilă adaptare la mediu: aborigenii scotocesc prin furnicare până la peste un metru adâncime, pentru a se înfrupta cu bizara delicatesă. (A.N.P.)

Povestea figurinelor din Turnul Sighișoarei 2

de ADRIANA ANTIHI, director, Muzeul de Istorie – Sighișoara

◆ *Un fascinant parcurs inițiatic stă de veghe la curgerea timpului, prin complexul limbaj al simbolurilor ◆ Transilvania – în circuitul ezoteric al lumii, între arhitectură și alchimie ◆ Umanul și divinul, cosmicul și teluricul, într-o îngemănare perfectă*

Cele șapte figurine și simbolistica lor

Figurinele ceasului sunt confecționate din lemn de tei, având înălțimea de 80 de cm. La realizarea figurinelor s-au folosit întruchipări din mitologie, astronomie și alchimie. Numele zilelor săptămânii provin din Pantheonul zeilor greci și romani, respectiv de la planetele denumite de acestea. Deasupra capetelor acestor figurine sunt montate simboluri ale metalelor corespunzătoare planetelor. Aceste semne sunt în mare parte asamblate din semnul crucii, reprezentând următoarele elemente: cercuri, linii curbe, Soarele ca semn-simbol al activității și secera Lunii – simbol al pasivității.

DUMINICA – ziua Soarelui, este reprezentată printr-o femeie în haină albastră și fustă roșie, care are în jurul capului raze aurii. E și un simbol al aurului, iar gesturile mâinilor parcă ar urca și ar coborî bogățiile pământului.

LUNI – simbolizată de Zeița Lunii, Selene (identificată și cu Artemis sau cu Diana, zeițe ale vânătorii și protectoare ale animalelor), este îmbrăcată într-un costum albastru deschis. Stăpâna nopții are în mâini arcul și săgeata, iar pe cap Luna în formă de seceră, simbol al argintului.

MARȚI – zeul Marte (Ares la greci), imagine a războiului și a morții: un bărbat cu cămașa roșie și pieptar albastru, cu cizme și în mâini cu o suliță. Pe cap are semnul zodiei berbecului și simbolul medieval al fierului.

MIERCURI – Mercur (Hermes la greci), curierul zeilor, zeul comerțului. Apare ca un flăcăiandru semeț, cu cămașa roșie, pieptar verde și cizme cu șireturi. Aripioarele de la coif, de la cizme și de la caduceul ținut în mâna dreaptă semnifică funcția sa de sol și curier al zeilor, iar săculețul cu bani din stânga, rolul său de protector al comerțului și al bogăției. Planeta Mercur, în concepția astrologiei medievale, constituia legătura dintre Soare și Lună. Semnul de pe cap simbolizează mercurul, care ajută la extragerea aurului și a argintului.

JOI este simbolizată de părintele zeilor, Jupiter (Zeus, la greci); poartă o coroană aurie pe cap și e îmbrăcat cu o cămașă roșie și cu o manta de hermină, își sprijină piciorul drept pe globul pământesc și ține în mâini însemnele fulgerului și ale tunetului. Poartă pe cap simbolul cositorului, care protejează alte metale împotriva coroziunii și creează aliaje noi.

VINERI – Venus, zeița frumuseții (Afrodita la greci), căreia un amoraș înaripat îi ține o oglindă. Cochetă, are pieptul și piciorul drept dezvelite; cu fusta verde căptușită cu roșu, mângâie cu dreapta amorașul. Pe cap, are simbolul astrologic al planetei Venus (Luceafărul) – cuprul.

SÂMBĂTA – reprezentată de zeul Saturn, tatăl zeilor „bătrâni" (asimilat cu Chronos, timpul), dar și zeu al agriculturii, al păcii și al abundenței, în mâini ținea, probabil, imaginea unui copil (în legendele mitologice, Saturn, pentru că soarta l-a vestit că unul dintre ei îl va înlătura, își mânca fiii). Figura cu barbă, cămașă albastră și fustă roșie, are piciorul drept în formă de protează, vopsit în negru. Probabil un fel de interpretare a faptului că, în antichitate, picioarele statuii ce reprezenta zeul erau acoperite și nu se dezveleau decât în ziua când era sărbătorit. Pe cap poartă simbolul plumbului, al nopții, opus luminii și soarelui, sâmbăta fiind „seara" săptămânii.

Prin crearea acestor figurine, se oglindește istoria culturală a Transilvaniei și implicit dragostea de frumos și modul de viață al locuitorilor Sighișoarei în secolele XVII-XVIII. Metalele simbolizate – fierul, cositorul, aurul, argintul, cuprul, plumbul – erau vitale pentru grupurile de meșteșugari, fiind materiile prime ce foloseau la confecționarea obiectelor necesare traiului, la împodobirea locuințelor, a vestimentației.

Cele șapte figurine menționate au fost restaurate la Sibiu, în atelierele Muzeului Brukenthal de către restauratorul G. Constantinescu, în anii 1997-1998. În urma analizei chimice s-a putut deduce compoziția de natură organică și anorganică, precum și grosimea fiecărui strat, ceea ce a condus la următoarea concluzie: culoarea originală, în urma unor intervenții mai târzii, a fost înlăturată și au fost aplicate alte culori direct pe lemn, respectiv pe un strat protector de clei de oase. De o importanță la fel de mare este și descoperirea că simbolurile care împodobesc capetele figurinelor și care sunt pictate cu o culoare de protecție ce conține cositor au fost adăugate probabil la o mai târzie reparare sau pictare a acestora. Tot cu ocazia acestei restaurări, părțile care lipseau au putut fi reconstituite cu ajutorul unor fotografii mai vechi, executate de Gertrud Miesselbacher, precum și prin analogie.

Dreptatea și Justiția

În nișa dinspre cetate se află un alt grup de figurine, care reprezintă **Dreptatea și Justiția,** un registru mai jos, toboșarul și alături de el figurina care o reprezintă pe zeița Păcii. Spre Orașul de Jos, sub figurinele ce reprezintă zilele se află un al doilea toboșar, împreună cu altă figurină reprezentând un personaj enigmatic – posibil o imagine a călăului, opusă imaginilor **Justiției** și **Dreptății** dinspre Cetate. Aceasta avea, probabil, în mâini biciul și securea și îi avertiza pe cei veniți la târgurile din Piața Orașului de Jos să respecte legile cetății.

Toboșarul dinspre Orașul de Jos a fost realizat din mai multe elemente confecționate separat și apoi asamblate. Acesta reprezintă un soldat și are rolul de a marca sferturile de oră, printr-o bătaie cu ciocanul în clopot. Pe cap are un coif negru, împodobit cu un penaj galben cu roșu. Figura este dârză, poartă o mustață mare, cu marginile răsucite, iar pe lateral este mărginită de părul ce iese de sub coif. Capul îi este mobil, iar îmbinarea dintre acesta și trunchi este mascată cu o platbandă de metal, vopsită în negru. Trunchiul îi este îmbrăcat cu un pieptar de culoare ocru-galben, cu decor sub forma unor solzi de culoare brună și este mărginit de benzi roșii. De sub acesta iese o cămașă, lungă până la genunchi și cu mâneci până la cot, de culoare albastru cobalt. Mâna dreaptă este îndoită din cot și ține ciocanul de metal cu care bate-n clopot. Statuia se termină cu un soclu de formă ovală, colorat în verde, și de care sunt prinse benzile metalice pentru fixarea statuii în turn.

Figura care simbolizează Călăul este confecționată din lemn de tei și este sculptată dintr-un bușteau având brațele aplicate ulterior. Reprezintă un bărbat într-o poziție contrapost, pe jumătate dezbrăcat, având și un brâu ca articol de îmbrăcăminte. Părul de pe cap se revarsă pe umeri în șuvițe: barba personajului îi cade pe piept, ajungând până în dreptul pectoralilor, ea fiind rotunjită în partea de jos și despicată în două fuioare. Capul are o poziție puțin răsucită, cu fața spre mâna dreaptă. Brațele sunt depărtate de corp și ridicate în aer, mâna dreaptă fiind în poziția de a ține un obiect între degetul arătător și degetul mare, iar mâna stângă este reprezentată cu palma în jos. Picioarele stau paralel, cu un genunchi îndoit. Soclul este de culoare verde și nu are o formă geometrică bine definită, ci preia forma exterioară a tălpilor personajului.

Grupul statuar al figurinelor care reprezintă **Dreptatea** și **Justiția** este confecționat din lemn de tei sculptat dintr-un bușteau, având brațele aplicate ulterior. Personajele apar într-o poziție verticală, ținându-se cu o mână pe umeri, într-un ușor contrapost, iar în cealaltă mână fiecare ținând obiecte simbolice. **Dreptatea** apare legată la ochi și este îmbrăcată cu o rochie albastră, corset negru, decorat cu motive vegetale și benzi galbene, pe o porțiune de fond roșu. Rochia este lungă până la pământ, cu mâneci scurte și bogat decorată cu falduri liber reprezentate. În mâna dreaptă ține o sabie de lemn, ridicată în aer, cu vârful în sus, vopsită în negru, cu garda galbenă. Capul este mobil, iar porțiunea de îmbinare este mascată cu bandă de metal neagră. **Justiția** este foarte asemănătoare cu celălalt personaj și apare reprezentată cu o cunună de lauri pe cap. Este la fel îmbrăcată, cu o rochie de culoare albastră, cu corset negru, dar are alte motive florale. Are, la fel, legătura dintre cap și trunchi mascată cu o bandă de metal neagră, în mâna stângă ține o balanță de metal. Personajele stau pe un soclu de culoare verde și au o mantie de culoare asemănătoare cu soclul, în spate au o degajare pentru mecanism și pentru o ușurare a statuii.

Statuia din lemn pictat policrom reprezentând-o pe zeița Păcii este lucrată în lemn de tei. În mâini ține două obiecte-simbol (goarna și frunza de măslin). Poziția personajului este verticală, Zeița fiind reprezentată ca o tânără cu chip oval și cu părul despletit, căzând liber pe umeri înspre spate, în șuvițe.

În 1894, apare Toboșarul, precum și figurinele reprezentând Ziua și Noaptea

Toboșarul dinspre Cetate, lucrat din lemn de tei, este sculptat dintr-un bușteau. Brațele au fost aplicate ulterior. Figurina este o combinație între un soldat prusac și unul roman și are o figură dârză, cu o mustață mare răsucită, iar părul îi iese pe lateral de sub coif. De coif este prinsă o creastă de pene decorativă, pictată în roșu și galben. Are un pieptar cu solzi, bogat decorat în relief cu motive vegetale, care sunt pictate în culoarea roșie, ca și marginile decorative ale pieptarului. Cămașa este lungă până la genunchi, iar mânecile lungi până la coate, colorate în albastru de cobalt și bogat sculptate cu falduri libere, parcă bătute de vânt. În mâna dreaptă ține ciocanul de metal, cu care bate în clopot, iar mâna stângă o are ridicată în aer și îndoită din cot, cu degetul arătător îndreptat spre cer. În picioare poartă cizme lungi, negre, decorate cu șireturi galbene. Soclul este confecționat și aplicat separat și este împrejmuit cu o bandă metalică, totul fiind vopsit în verde. Pe abdomen este aplicat dispozitivul metalic, în care este prins clopotul și care este colorat în galben. În spate, statuia are degajată o nișă prin care au fost asamblate mâinile și prin care s-au montat platbandele metalice, care, împreună cu cele de sub soclu, ajută la ancorarea în turn a statuii.

Statuetele, reprezentând Ziua și Noaptea, sunt confecționate din lemn de tei, sculptat dintr-un bușteau. Cele două statui sunt reprezentate ca doi copilași dezbrăcați. Ziua este un copilaș bucălat, cu o pânză drapată de culoare verde, având pe cap o flacără pictată cu roșu și galben, în dreapta ține o inimă roșie, cu o flacără asemănătoare cu cea de pe cap, pe care o îndreaptă înspre față, iar mâna stângă o ține lipită de piept, în dreptul inimii. Toată mișcarea arată ca și când și-ar oferi inima privitorului.

Noaptea se aseamănă foarte mult cu celălalt copilaș, dar ține în mâini două lumânări albe, care – în loc de flăcări – au în capete becuri. Amândouă statuetele sunt suspendate în turn de o parte și de alta a grupului statuar *Dreptatea* și *Justiția*, și din această cauză nu au socluri.

În timpul restaurărilor s-au descoperit două date importante – inscripții. *Toboșarul* dinspre Orașul de Jos are pe spate, în partea dreaptă, inscripționat următorul text: *„Emil Radler 1894"*, iar pe mânecă *„renovir"*. Cel de-al doilea *Toboșar*, cel dinspre Cetate, a fost refăcut în întregime, în anul 1894, de către Josef Kluschy. Constatăm că anul 1894 este un an important: au loc o serie de reparații și transformări la Turnul cu Ceas. Printre acestea, și realizarea celor două figurine care simbolizează *Ziua* și *Noaptea*. Probabil, cele două figurine au fost realizate de un meșter anonim, în această perioadă.

(Text preluat din revista „Historia")

Terori și revoluții în Franța

◆ *Revoluția franceză (care a debutat în 1789) s-a bucurat de câteva lucrări literare pregătitoare – așa cum le numesc istoricii din Hexagon. Una dintre acestea a fost și piesa „Nunta lui Figaro" – o satiră la adresa moravurilor nobiliare din acele vremuri –, scrisă de Pierre Augustin Caron de Beaumarchais în 1784. Dominat de spiritul său liber și nonconformist, Beaumarchais scrisese și „Bărbierul din Sevilla", în 1775. Numai că evoluția evenimentelor politice din perioda 1789-1792 i-a inspirat acestui scriitor drama lacrimogenă „Mama culpabilă" (1792).*

◆ *Franța tumultului revoluționar și apoi după abdicarea lui Napoleon a cunoscut două perioade supranumite „Teroare". „Teroarea Roșie" s-a desfășurat în două intervale, și anume 1792 (arestarea regelui și masacrul din septembrie) și în 1793-1794, când Tribunalul revoluționar a trimis la ghilotină numeroși suspecți, datorită regimului excepțional impus de Robespierre. „Teroarea albă" din 1815- 1824 a fost instituită de Casa de Bourbon, după Restaurația postnapoleoniană, prin regele Ludovic XVIII (monarh între 1814-1824, inclusiv în perioada celor „100 de zile" de revenire a lui Napoleon, între martie – iunie 1814; înfrânt la Waterloo la 18 iunie, el abdică a doua oară la 22 iunie). După Ludovic XVIII a urmat Carol X de Bourbon, care prin măsurile sale „ultraregaliste" a provocat, în 1830, „Revoluția din iulie" sau „a celor trei glorioși". Dar monarhia a continuat în Franța, prin Ludovic-Filip I (Casa Bourbon-Orléans), până în 1848, când a fost proclamată A doua Republică Franceză. Prima Republică fusese proclamată la 22 septembrie 1792, în urma Convenției naționale și a durat până în 1804, când Napoleon a devenit împărat.* (Paul Ioan)

Omul în oglindă

◆ *Un sondaj al Institutului Gallup arată că numărul celor care cred că există oameni posedaţi de demoni a scăzut de la 46 la 41 la sută, în ultimul deceniu al secolului XX*

◆ *Creştinismul (ortodocşi, catolici, protestanţi şi alţii), iudaismul, islamismul, budismul, hinduismul şi shintoismul (practicat în Japonia) şi alte culte cunosc diverse forme de alungare a „spiritelor necurate" din oameni „posedaţi", dar şi din obiecte şi locuri*

◆ *Savuroasele superstiţii româneşti conţin şi cele mai eficiente metode de depistare sau de ocolire a lui Stuchi-l-ar mâţele*

Mult zgomot pentru *Ucigă-l toaca*

Cazul dramatic de la mănăstirea vasluiană Tanacu a stârnit vâlvă şi a împărţit opinia publică în două tabere. Au curs fluvii de comentarii, dar câţi dintre cei care şi-au expus pe sticlă opiniile cunosc ce se întâmplă în lumea largă în privinţa **tentativelor** de exorcizare? Disputele ştiinţifico-ideologice monitorizate de prestigioase publicaţii din străinătate – în anul 2005, înainte de „cazul Tanacu" – au scos în evidenţă câteva idei esenţiale asupra acestei acţiuni de încercare de „curăţire" a unui om considerat posedat:

◆ Mark S. Gold, psihiatru american, autor al mai multor tratate de profil: „Multe dintre simptomele care demonstrează dezordini psihice imită ceea ce din ignoranţă şi din superstiţie numim posedare de către diavol".

◆ Robert Todd Carroll, psiholog, analist al fenomenului exorcizării: „Tentativele de exorcizare trebuie făcute numai de către persoane cu însuşiri excepţionale şi numai după ce exorcistul este sigur că este vorba de posedare; ritualul trebuie condus pe baza etapelor unui «protocol» tradiţional bine definit şi folosindu-se apă sfinţită, relicve (oase de sfinţi), cărţi sfinte şi apelându-se de obicei la trei asistenţi". Din experienţa unor exorcizări autentice, în ultima etapă, numită „Expulzarea", se „simte" cum entităţile malefice părăsesc trupul şi încăperea .

◆ Calităţile de excepţie ale exorcistului sunt absolut necesare, căci în lipsa acestora el însuşi poate suferi consecinţe foarte grave, psiho-somatice.

◆ Numărul de exorcişti oficiali a crescut în Italia, în ultimii douăzeci de ani, la aproape 400 de persoane – afirmă surse bisericeşti din această ţară.

Statisticile pe plan mondial privind tentativele de exorcizare au scos în evidenţă câteva situaţii elocvente. Analiştii arată că, de-a lungul anilor, au existat cazuri mortale în urma tentativelor de „curăţare". Astfel, în 1995, o femeie posedată (?) a fost lovită cu pumnii până când a decedat; în 1997, o femeie a fost ucisă la Glendale (California), iar o fetiţă de cinci ani din New York a murit după ce a fost obligată să bea un amestec de oţet şi amoniac; în 1998, o adolescentă de 17 ani din Sayville (SUA) a fost sufocată de mama sa (cu o pungă de plastic), care dorea să scoată demonii din fiică; în 2001, o femeie de 37 de ani din Noua Zeelandă a fost strangulată la exorcizare de un exorcist creştin pe nume Luke Lee, care a fost găsit vinovat de crimă, de către un tribunal.

„Când tună, Sf. Ilie îl împuşcă pe dracu'"

O temă atât de tenebroasă şi în care bolile psihice se suprapun sau nu peste un caz real de posesie diabolică are în unele superstiţii sau credinţe populare româneşti câteva recomandări profilactice. Pentru destinderea cititorilor, iată câteva zicale pline de har – conform cu volumul îngrijit de Irina Nicolau şi de Carmen Huluţă, apărut la editura Humanitas:

● Dacă ai o strachină cu gura-n jos, să nu pui lingură pe ea, că se suie dracul pe dânsa.

● Când îţi ţiuie urechea, trece dracul pe lângă tine.

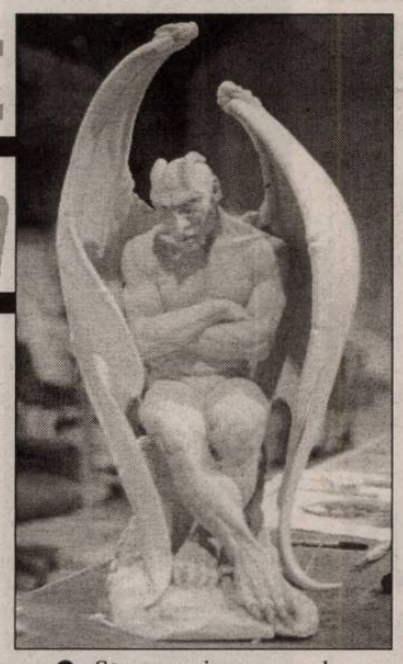

● Să nu pui cureaua la cap noaptea, că vine dracul şi te spânzură cu ea.

● La pârlirea porcului, să bagi tămâie în foc, să fugă dracul (să ia aminte şi „Europa"!).

● Să nu mergi cu spatele, că râde dracul şi plânge Maica Domnului!

● Dacă fluieri pe drum, strângi dracii.

● Când pierzi ceva, să faci nod la cingătoare şi să spui: „Scoate drace ce-ai furat/ Că de nu, barba ţi-oi înnoda/ Şi la fusul morii te-oi spânzura". După ce-ai găsit ce căutai, desfă nodul.

● Dracul se poate preface-n orice fiară sau dobitoc, numai în albină şi oaie ba.

● Mamele să nu-i lase pe copii să zică „drac"!

PAUL IOAN

Rechinul, o „fiară" pe cale de dispariţie

Ultimele studii întreprinse de specialişti din mai multe ţări ale lumii, legate de evoluţia rechinilor, sunt mai mult decât îngrijorătoare. O serie de specii se află în real pericol. Aceasta, în primul rând din cauza expansiunii asiatice a piepteilor de înotătoare de rechin.

Statisticile arată că numărul persoanelor atacate de rechini în ultimii ani este din ce în ce mai mic. Un studiu întreprins de serviciul de ihtiologie al Universităţii din Florida indică faptul că în numărul persoanelor atacate de rechini în anul 2000 a fost de 85. În 2001, de 72. În 2002, de 60. În 2003, de 55. Iar în 2004, de 50. Victimele au fost în cea mai mare parte rănite, cazurile mortale fiind rare. Veşti bune, dar privite dintr-o altă perspectivă, îngrijorătoare. Pentru că ele reprezintă şi unul dintre indicatorii declinului rechinilor. Efectivul lor a scăzut drastic, în primul rând din cauza pescuitului excesiv, la care se adaugă deteriorarea habitatului lor. Scăderea numărului de victime e un semn, dar nu un indicator viabil al scăderii numărului de rechini.

Înotătoarele de rechin şi-au făcut debutul în gastronomie, în China, în timpul dinastiei Song (960-1280). La mare preţ era supa, nelipsită în ocazii speciale: aniversări, nunţi etc. În ultimele decenii acest preparat a invadat bucătăria chineză. O farfurie cu supă din înotătoare de rechini nu e însă la îndemâna oricui. O porţie costă, în restaurante, între 20-30 euro. Este bogată în proteine, tonică, fortifiantă, curăţă rinichii, ajută digestia, ajută la dezvoltarea cartilajelor. Consumată excesiv, supa poate fi însă nocivă, având în vedere nivelul ridicat al conţinutului de mercur.

Aceasta, pentru că în SUA, în special, în ultimii ani, activităţile turistice în zonele în care s-au semnalat atacuri ale rechinilor au cunoscut o diminuare.

Cel mai bun indicator îl constituie însă prăzile pescarilor. Un indicator „infidel" totuşi, având în vedere faptul că o mare parte din prăzi nu sunt declarate. Nu doar de braconieri, ci şi chiar de companiile de pescuit industrial. Oricum, cifrele obţinute constituie un semn clar că efectivul de rechini e din ce în ce mai mic. Toate speciile de rechini se află în această situaţie. Chiar şi rechinul alb, care beneficiază de o protecţie specială. Cu atât mai mult cu cât se reproduc rar, iar habitatul lor e ameninţat de poluare. În fiecare an, 40 până la 70 milioane de rechini alimentează piaţa asiatică, înotătoarele constituind o delicatesă savurată în mai toate restaurantele. Dar şi o materie primă extrem de preţioasă pentru industria de medicamente.

Un kilogram e vândut cu preţuri cuprinse între 170 şi 500 de euro! Un mod relativ uşor, de a se câştiga sume fabuloase în contextul unei cereri care depăşeşte oferta. Pentru a se obţine de pildă, 10 tone de înotătoare, e nevoie de aproximativ 220 de tone de rechini.

Acest „jaf" piscicol este imputabil şi unor ţări europene, în special Spaniei, care furnizează Hong-Kong-ului, principala placă turnantă şi un mare „devorator" de înotătoare de rechini, 27% din cantitatea importată.

De ce atâta grijă pentru rechini – aceşti prădători feroce? Rechinii sunt consideraţi ultima verigă în lanţul alimentar, rolul lor ecologic fiind esenţial pentru echilibrarea populaţiilor de vieţuitoare submarine pe care le consumă.

DORIN MĂRAN

Să vorbim corect!

„Am expertiză"

Intrat în limbă mai recent cuvântul „expertiză" înseamnă, aşa cum ne indică şi dicţionarul, „Cercetare cu caracter tehnic, făcută de un expert, la cererea unui organ de jurisdicţie sau de urmărire penală ori a părţilor, asupra unei situaţii, probleme etc., a cărei lămurire interesează soluţionarea cauzei." Cu alte cuvinte, „expertiza" este un control riguros făcut de o persoană (sau de un grup) de specialitate, într-un anume scop. Din nefericire, aşa cum ne-a amintit şi prietenul revistei şi al rubricii, ing. Adrian Paul, în vorbirea curentă îşi face loc o expresie de-a dreptul caraghioasă. Auzi spunându-se astfel „Am expertiză în domeniu" în loc de „am experienţă". Expresia poate fi folosită doar în situaţii de tipul „Am expertiză la serviciu şi cred că va dura multă vreme etc."

Confuzia termenilor ar părea amuzantă, dacă nu ar ascunde o situaţie de-a dreptul dramatică, şi anume snobismul şi slaba cunoaştere a limbii, de care dau dovadă unii amatori de manele. *(I.S.)*

Drogurile existenţei cotidiene

Alcool, ţigări, stupefiante, sex, televizor, putere, medicamente, muncă. Lista se poate lungi foarte mult, pentru a cuprinde elementele de bază ale unei realităţi şocante: fiecare individ uman se drogheză cu ceva. Această afirmaţie nu vrea să atragă un senzaţional gratuit, ci este fundamentată ştiinţific. Pentru că, se ştie, creierul nostru secretă dopamina, molecula care ne îndeamnă să căutăm plăcerea. O plăcere cu mari riscuri, atunci când nu se satisface decât prin abuz.

Sindromul şoarecelui toxicoman

Într-un laborator se află mai multe cuşti, fiecare găzduind câte un şoarece legat de un distribuitor de cocaină. Când simt că au nevoie de o nouă doză, animalele acţionează un mic levier şi primesc drogul. Au învăţat repede lecţia şi o aplică la perfecţie. După câteva zile, şoarecii apasă furioşi levierul, deşi distribuitorul îşi face datoria de fiecare dată. De ce? Pentru că cercetătorii le-au jucat o mică festă: în timp ce rozătoarele îşi cultivau cu consecvenţă viciul, le-au injectat o substanţă capabilă să anuleze efectul drogului. Aşadar, deveniţi toxicomani autentici, şoarecii nu mai ştiu ce să facă, pentru a regăsi starea specifică drogării. Experimentul este foarte important pentru înţelegerea biologiei dependeţei: substanţa de anihilare nu acţionează direct împotriva cocainei, ci neutralizează dopamina. În consecinţă, cu cât aceasta este mai puternic inhibată, cu atât efectul cocainei este mai slab. De aceea, în cazul experimentului descris, animalele încercau fără succes să regăsească starea de beatitudine dorită, fapt ce dovedeşte cu certitudine rolul dopaminei în dependenţa de cocaină. Prin extrapolare (desigur, acum încă ne situăm la nivelul ipotezelor), confirmarea respectivă indică numeroase „ţinte" de urmărit: oricare alt drog, fie el de tipul heroinei, cocainei, ecstasy, alcool, tabac şi aşa mai departe.

Căutătorii de senzaţii tari

Am prezentat un argument ştiinţific, pe care ar trebui să-l cunoască fiecare fiinţă umană (de ce nu, chiar prevăzut în programa şcolară, câtă vreme pentru droguri majore, precum ţigările şi alcoolul se fac reclame plătite cu foarte mulţi bani, iar fenomenul consumului de droguri ia amploare, lăsând impresia că a fost scăpat de sub control?). Nu neapărat pentru că e legat de stupefiante, ci din cauza implicării în acest mecanism a unor funcţii ori reacţii ale organismului uman care fac parte din viaţa cotidiană: hrănirea, orgasmul, efortul fizic. Totuşi, e dificil – dacă nu imposibil – de presupus că natura ne-a dotat cu un sistem bio-chimic pus în slujba unui consum de droguri (nu are importanţă ce fel de droguri), pentru a asigura sau a întreţine un echilibru. De altfel, există indicii clare, aproape la îndemâna oricui, că – pe de o parte – toate drogurile au proprietatea de a ne îndruma către un paradis artificial şi – pe de altă parte – că dintre cei ce au simţit odată plăcerea unui pahar de alcool, a unor ţigări, a unei doze de „iarbă", a jocului de noroc şi aşa mai departe, doar o mică parte devin dependenţi. De aceea, oamenii au fost împărţiţi în „căutătorii de senzaţii slabe" (LSS), adică cei ce au tendinţa să evite stimulentele puternice, stresul, noutatea, şi „căutătorii de senzaţii tari" (HSS).

Obişnuinţa şi autocontrolul

Există oameni de ştiinţă care afirmă, fără menajamente: „Creierul nostru este un drogat!". Dar acelaşi creier are o zonă capabilă să controleze impulsivitatea regiunilor mai primitive. Vorbim despre forţa obişnuinţei, cea care face, de exemplu, ca fumătorul să se lase prins de viciul său, cu precădere în anumite condiţii, cum ar fi după o masă bună sau la băutul unei cafele. Dar elaborările noastre mentale, afectivitatea, relaţiile sociale acţionează puternic asupra pulsiunilor, a tendinţelor de lunecare spre ceea ce numim dependenţă. Intervine aici ideea de autocontrol, de stăpânire a propriilor noastre reacţii la factorii veniţi să ne influenţeze din exterior. Ceea ce nu se întâmplă la animale (am văzut cum devin şoarecii toxicomani), însă nici la oamenii caracterizaţi drept gregari, impulsivi. Totuşi, o anume latură a dependenţei este pozitivă şi chiar absolut necesară. Un om totalmente inactiv, fără sentimente, fără dorinţe, fără preocupări, va scoate din subteranele fiinţei sale doar griji, tristeţe, disperare, nefericire. În opoziţie cu aceste elemente, vin comportamentele de care suntem cu toţii dependenţi, dar nu în sens patologic: gesturi repetitive, reverii, plâns şi râs, raţionamente şi meditaţii etc. Patologia apare doar atunci când ne pierdem controlul. Alternativă distructivă, împotriva căreia psihicul nostru are de spus primul şi ultimul cuvânt.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Sunt durerile care însoţesc adesea o infecţie, creşterea tensiunii arteriale, durerile de rinichi şi sunt foarte sâcâitoare. Atunci când aceste dureri sunt însoţite şi de febră, stări de ameţeală, greţuri, tulburări de vedere, umflarea gleznelor şi accelerarea ritmului cardiac, trebuie musai să chemaţi medicul!

Aşteptându-l, luaţi o aspirină, puneţi-vă comprese cu apă rece şi odihniţi-vă într-o cameră întunecoasă. Sunt suficiente două caşete de aspirină, dar, dacă durerile nu cedează şi medicul nu a sosit încă, mai luaţi o aspirină. Cea mai mare parte dintre durerile de cap sunt cauzate de oboseală sau de tensiunea arterială. Tensiunea

Durerile de cap

muşchilor de sub pielea capului şi venele congestionate din această zonă dau durerile de cap. Dar iată şi alte remedii în astfel de cazuri:

– un prosop cald şi umed face să se relaxeze muşchii de care aminteam mai înainte şi activează ciculaţia sângelui prin vasele congestionate. Aşadar, împăturiţi un prosop în trei-patru, înmuiaţi-l în apă fierbinte – atât cât puteţi suporta – fără să vă frigeţi (45ºC), stoarceţi-l apoi acoperiţi-vă capul cu acesta şi puneţi peste el încă un prosop uscat, pentru a menţine temperatura.

Este foarte binevenit, în astfel de cazuri, şi un masaj uşor. Începeţi tratamentul imediat. Staţi în poziţia şezând, apăsaţi uşor cu vârful degetelor mai întâi pe mijlocul frunţii. În continuare, aplecaţi mult capul înainte; în masaj, urmăriţi linia maxilarului până la laringe. Reluaţi mişcarea ritmic, dar aveţi grijă să apăsaţi foarte uşor. Persoanele a căror muncă presupune să stea timp îndelungat în poziţia şezând, în picioare, oricum într-o poziţie aproape neschimbată, pot suporta dureri de cap mai ales în timpul după-amiezii. Sunt dureri cauzate de tensiunea nervoasă, de tensiunea muşchilor gâtului asupra rădăcinilor nervoase care se întind spre pielea capului. Aspirinele, căldura şi masajele vor aduce o alinare de moment a durerilor, dar acestea vor reveni.

Faceţi să se întindă muşchii gâtului, aducând bărbia mult în piept şi făcând mişcări laterale. Imaginaţi-vă că scrieţi un „opt" culcat, folosindu-vă de vârful bărbiei, ducând capul mult către dreapta şi către stânga şi repetaţi mişcarea de câteva ori pe zi. Când durerile de cap se declanşează mai ales dimineaţa, beţi o cafea potrivit de tare şi relaxarea va veni imediat. Unele dureri de cap apar cu regularitate, când vă sculaţi dimineaţa sau la 2-3 ore după o masă bogată în dulciuri, când procentul de zahăr în sânge scade brusc. Sunt momente ale zilei când unii pacienţi se plâng de ameţeli şi dureri de cap, iar alţii de o senzaţie de slăbiciune generală sau de somnolenţă. E bine să aveţi mereu la dv. câteva bomboane acidulate sau cu mentă. La nevoie, spargeţi-le între dinţi sau înghiţiţi-le.

Încercaţi să consumaţi o hrană bogată în proteine, cum ar fi: carne, ouă, brânzeturi. Proteinele fac în aşa fel încât procentul de zahăr din sânge să nu scadă niciodată până sub nivelul care vă face să nu vă simţiţi bine.

Dr. VALERIU MANTA

Jennifer Lopez

Naomi Campbell

Tendinţele modei

Vară în dantelă şi... botine

Broderia englezească estivală se colorează, fără să piardă din farmecul său romantic. Alături de albul imaculat al rochiilor-furou sau al bluzelor cu manşete evazate, au apărut şi sunt la fel de apreciate cele rafinat colorate. Dar, multe staruri vor să ne convingă că femeia anului 2005, în ciuda aparentei sale fragilităţi, ascunde o... amazoană. Cel puţin după ţinuta adoptată în această vară: în botine, de seara până dimineaţa. Top-modelul *Elle Mac Pherson*, purtând un centirom perfect armonizat cu cizmele, ne demonstrează, dacă mai era nevoie, cât de sexy poate fi, în orice ţinută. *Naomi Campbell* combină motivele indiene cu botine cu franjuri, iar *Kate Beckinsale* ne convinge despre arta de a le transforma într-o versiune de seară. Dintre volane şi volănaşe ies la iveală cizmele lui *Jennifer Lopez*, în vreme ce *Kate Moss* cultivă o atitudine seducătoare, ultra-feminină.

Kate Beckinsale

Kate Moss

Elle Mac Pherson

Pentru dumneavoastră, doamnă

Silueta şi ceaiul de păpădie

Păpădia –*Taraxacum officinale* – este una dintre cele mai răspândite plante din flora spontană şi existentă în toate formele de relief. Este printre primele plante ce înfloresc primăvara, tapisând cu florile galbene (rotunde de 2-2,5 cm) covorul verde al naturii. Ulterior, la maturitate, florile se transformă în fructe ce au aspectul unor paraşute în miniatură, deschise pentru extinderea speciei în teren.

Păpădia, plantă cu tradiţie în medicina naturistă, se foloseşte mai mult sub formă de ceaiuri, în dischinezii, colicistite, insuficienţe hepatice, icter colateral, constipaţie. Frunzele de păpădie se mai recomandă sub formă de salate, de sucuri în anorexii (lipsa poftei de mâncare), în dispepsii (dificultăţi de digerare a alimentelor), în ateroscleroză, gută, reumatism, diabet, ca depurativ (eliminarea toxinelor din sânge) şi ca diuretic. În paleta mare de afecţiuni remediate prin cura de

păpădie – salate, ceaiuri, sucuri – se include şi cea de reducere a excesului de greutate determinat de acumularea de grăsimi în organism, a obezităţii. Este o cură mai îndelungată, finalizată cu readucerea la normal a greutăţii corporale corespunzătoare înălţimii şi vârstei.

Cura de slăbire constă în consumarea zilnică de ceai de păpădie, ca înlocuitor al apei şi al altor lichide folosite în timpul zilei. Raportul apă-păpădie este de 2 linguriţe de frunze uscate şi mărunţite la un pahar de ceai (200 ml) preparat sub formă de infuzie. Se consumă cald sau rece, simplu sau îndulcit cu zahăr, cu miere de albine sau, la diabetici, cu zaharină.

Frunzele de păpădie pentru ceai se pot recolta în tot timpul anului, de preferat în timpul înfloririi, când se identifică mai uşor prin prezenţa florilor. Frunzele se conservă prin uscare la umbră, depuse pe coli de hârtie cu întoarcerea zilnică a poziţiei, până la completa deshidratare. Se păstrează la întuneric, la temperatura camerei, în pungi de tifon sau de hârtie.

Ceaiul de frunze de păpădie se prepară zilnic în cantitate consumabilă şi se păstrează în termos (pentru a fi cald) sau în sticle de plastic, portabile şi la locul de activitate. Eficacitatea ceaiului de păpădie se remarcă după un consum de două săptămâni, completat cu gimnastică complexă de 1-2 ore continuu sau în două etape. Tot ca o completare se mai recomandă, dacă timpul permite, saune şi practicarea înotului. În perioada de cură cu ceai de păpădie se reduce la minimum prezenţa în alimente a proteinelor de origine animală şi în special consumul de carne de porc. Se acceptă un consum redus de carne de peşte.

În perioada de cură cu ceai de păpădie, în funcţie de posibilităţile financiare, se acceptă fără restricţie folosirea de medicamente sintetice existente în farmacii şi recomandate pentru slăbire. Atingerea greutăţii corporale normale constituie şi finalul curei cu ceai de păpădie, cu reluare la primele semne de creştere din nou în greutate. Cura cu ceai de păpădie este o cură complexă, cu efecte pozitive şi asupra funcţionării normale a ficatului şi contribuie la remedierea unor afecţini cu evoluţie cronică (artrite, reumatism, diabet, afecţiuni renale).

Dr. VADIM NESTEROV

Dosarele frumuseţii

Un cactus... tandru

Sucul de *Aloe vera*, această plantă grasă, cu spini foarte deşi, reprezintă ingredientul vedetă al produselor cosmetice. Hrănind în profunzime epiderma, *Aloe vera* este ideală în vacanţă pentru repararea pielii deshidratate, căreia îi redă în totalitate tonusul. Deosebit de blând, sucul de *Aloe vera* hidratează, catifelează şi protejează pielea, fără să o agreseze. Nu trebuie să vă sperie aspectul agresiv al acestui cactus originar din Africa de Nord. În inima frunzelor sale, *Aloe vera* conţine, aşa cum am spus, un suc preţios, care, atunci când se evaporă se transformă într-un gel bogat, ce conţine 300 de compomente aloine şi derivate, principii active calmante. Are, de asemenea, particularitatea de a conţine o mare cantitate de polizaharide (pectine, amidon) care asigură o penetraţie optimă în piele. Din acest motiv, *Aloe vera* este aliatul ideal al epidermelor uscate, sensibile sau iritate, fiind în acelaşi timp un antialgic şi un cicatrizant puternic. Este un excelent component care îşi găseşte locul în laptele de corp, în săpunuri şi geluri de duş. În sfârşit, calităţile sale emoliente şi filmogene l-au inclus şi între componentele produselor depilatoare. Nu vă rămâne decât să testaţi virtuţile cactusului atât de tandru, folosind cosmeticele ce conţin *Aloe vera*.

Gastronomice

Pentru meniurile săptămânii, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne propune:

Limbă cu sos de roşii

O limbă de viţel, 1 cană cu sos de roşii, boabe de piper, sare.

Limba se spală foarte bine, se pune să fiarbă, apoi se curăţă de pieliţa groasă. După aceea, se prepară. Limba fiartă se taie felii şi se pune în sosul de roşii, în care s-au adăugat sare, boabe de piper, 3-4 linguri cu vin. Se lasă să mai fiarbă puţin în cuptor.

Musaca de ficat cu dovlecei

3 dovlecei tineri, mijlocii, 500 g ficat, 2 linguri unt, 1 ceapă, pesmet, sare, piper.

Se curăţă dovleceii de coajă, se taie rondele şi se prăjesc în ulei încins pe ambele părţi. Ficatul se frige uşor în ulei şi puţină apă, apoi se dă prin maşina de tocat şi se prăjeşte în ulei cu ceapa tăiată mărunt. După ce s-a prăjit uşor, se adaugă sare, piper şi un ou bătut. Se ia o cratiţă, se unge cu unt şi se aşază un rând de dovlecei prăjiţi, un strat de ficat, şi se termină cu un strat de dovlecei. Se presară pesmet şi bucăţele de unt şi se dă la cuptor.

Creier pane

Creierul de vacă (mânzat) se ţine în apă rece cu sare, apoi se fierbe în apă cu legume sau cu oţet.

Sunt necesare: ***un creier de vacă, 2 ouă, 2 linguri cu făină, 3 linguri cu pesmet, ulei, legume sote, după preferinţă.***

După ce a fost fiert şi curăţat de pieliţă, creierul se taie în felii groase. Se dau feliile prin făină, ou bătut şi apoi prin pesmet fin şi se prăjesc uşor pe ambele părţi, în ulei fierbinte. Se serveşte cu sote de legume.

Cremă de vişine

1 pahar cu suc de vişine, 1 pahar cu vin roşu, 3 ouă, 1/2 pachet de gelatină, 6 linguri cu zahăr, frişcă.

Se freacă bine gălbenuşurile cu zahăr, se adaugă siropul de vişine şi vinul, se pune la foc amestecând încontinuu, până se îngroaşă. Se dizolvă gelatina în apă caldă şi se amestecă bine cu crema. Se lasă să se răcească. Se pune în cupe şi se dă la frigider. Se serveşte cu frişcă deasupra.

Dovlecei cu brânză şi smântână

8 dovlecei mici, 2 linguri cu unt, apă sau zeamă de carne, 200 g caşcaval sau urdă, 1 cană cu smântână.

Se curăţă de coajă dovleceii. Se taie în două sau patru, se pun să fiarbă în apă clocotită, cu sare. După ce au fiert, se scot, se scurg de apă, se aşază pe o farfurie şi se acoperă cu brânză rasă. Se toarnă smântână.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Carnea roşie şi cancerul de colon

Cel mai amplu studiu referitor la efectele consumului excesiv de carne roşie (porc, vită, oaie, indiferent de forma de preparare), asupra organismului, a fost realizat de Societatea americană de cancerologie, pe nu mai puţin de 148.610 persoane. S-au estimat cantităţile consumate de fiecare, în anii 1982, apoi în 1992 şi 1993, concluzia generală fiind că marii consumatori prezintă un risc de a dezvolta cancerul la colon, cu 30-40% mai mare decât în cazul micilor consumatori.

În prima categorie, consumul mediu ar fi de 85 grame (aproximativ cât un hamburger) pentru bărbaţi şi de 57 grame pentru femei, zilnic. La a doua categorie se ajunge, doar de două ori pe săptămână, la 57 grame (bărbaţii) şi respectiv 28 grame (femeile), riscul crescînd în funcţie de consumul sporit de şuncă sau de sos adăugat la preparatul din carne. S-a pus însă în evidenţă şi faptul că, în definirea cancerului de colon, trebuie luaţi în considerare şi alţi factori de risc, care acţionează simultan cu consumul de carne roşie: fumatul, sedentarismul, obezitatea. În privinţa alimentaţiei, studiul respectiv indică necesitatea diversificării dietelor (peştele este înlocuitorul ideal al cărnii roşii), invocându-se totodată un alt sistem de referinţă, care nu e nici el în măsură să ofere motive de optimism.

Este vorba despre cancerul sânului (285.526 cazuri numai în Europa), care nu a dovedit legături importante cu consumul de fructe şi de legume, ca mijloc de protecţie ideal împotriva acestei maladii. Aceasta, deoarece se consideră că numai femeile cu antecedente familiale de cancer al sânului au putut beneficia de un asemenea regim. Totuşi, a consuma multe fructe şi legume, dar mai puţină carne roşie, nu poate să însemne decât un risc mai scăzut de îmbolnăvire şi, în special, un plus de ajutor acordat inimii.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

NU NEGLIJAŢI CONSTIPAŢIILE!

MARIAN S., Bucureşti: „(...) Sufăr de constipaţie de peste 15 ani şi toate laxativele sau ceaiurile pe care le-am luat au avut efect doar pentru scurt timp. Am suferit chiar şi reacţii adverse, aş zice chiar violente, după ce am băut câteva zile ceai de cruşin. Poate că l-am făcut prea concentrat, am avut o «curăţare» internă care mi-a pricinuit dureri şi după ce am încetat să-l mai iau problema a revenit. Ce urmări poate avea situaţia mea şi ce reţete să mai încerc?"

După cum a remarcat şi cititorul nostru, constipaţia reprezintă o afecţiune foarte serioasă, care presupune complicaţii cu atât mai mari, cu cât ea datează de mai mult timp. Gravitatea sa provine din faptul că materiile reziduale, în loc să fie eliminate zilnic, rămân în colon acumulând toxine şi acestea trec direct în sânge. Treptat, pereţii colonului devin mai elastici, mai relaxaţi, din cauza presiunii permanente ce se exercită asupra lor (dolicocolon) şi „îngăduie" astfel adunarea de mase reziduale, la a căror eliminare nu mai contribuie cu contracţiile normale. O consecinţă dintre cele mai grave îl reprezintă cancerul de colon şi cel rectal, destul de răspândite, în special la bărbaţi.

Ca remedii, lăsând deocamdată deoparte laxativele care, în cazul semnalat, nu au avut efectul scontat, pot fi încercate preparate naturale uşor de obţinut, chiar în casă. Din informaţiile noastre, un excelent reglator al digestiei afectate de constipaţie este *cicoarea*. Un ceai băut zilnic pe stomacul gol, dimineaţa (o ceaşă), se spune că face adevărate minuni, indiferent de vechimea bolii. O altă reţetă, mai neobişnuită, se referă la un preparat din 500 grame *smochine*, date prin maşina de tocat şi amestecate bine cu 5 grame *frunze de siminichie*, mărunţite. Din acest preparat, se ia zilnic, tot pe stomacul gol, o bobiţă nu mai mare decât o alună (adulţii) sau decât de mazăre (copiii), până la rezolvarea problemei. Totuşi, supravegherea medicală nu trebuie neglijată, pentru a se exclude eventualele complicaţii.

Remedii naturale

Cure cu fructe

Sezonul cald deschide şi calea către o alimentaţie naturală mai sănătoasă, fructele şi legumele situându-se întotdeauna pe primul plan. În mod frecvent, în asemenea perioade se recomandă numeroase cure cu asemenea produse ale naturii, ele având de altfel efecte remarcabile asupra stării de sănătate, în orice moment al anului. Am ales de data aceasta să vă prezentăm succint cura cu fructe, optând deocamdată pentru exoticele banane şi lămâi, astăzi aflate la îndemâna majorităţii populaţiei.

De ce fructe? Pentru că acestea sunt uşor digerabile şi asimilabile, principalele efecte fiind cel dezintoxicant şi cel depurativ. De obicei, se consumă numai fructe, circa 2-4 kg de-a lungul unei zile, în 4-5 etape. Există totuşi şi câteva afecţiuni în care cantitatea de fructe trebuie redusă la jumătate: bolile cronice, hipertensiunea arterială, maladii cardiace, obezitate, gută.

În ***cura cu banane*** se folosesc, în cele 4-5 etape zilnice, câte 3-4 fructe.

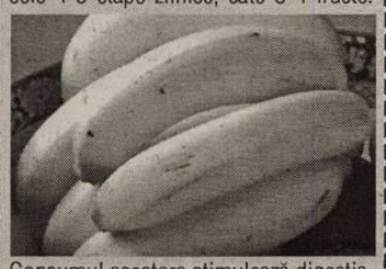

Consumul acestora stimulează digestia, ajută împotriva unui mare număr de afecţiuni: hepatice, TBC, anemii, litiază biliară şi renală, boli ale sistemului nervos, gută şi altele.

Pentru ***cura cu lămâie*** se consumă sucul fructului, bogat în vitamina C şi în săruri minerale. Procedura este aici puţin deosebită, ea durând două săptămâni, timp în care se-nţelege că nu se poate consuma exclusiv lămâie. În prima zi se bea sucul de la un fruct, apoi se adaugă zilnic câte o lămâie, până se ajunge la şapte, în a şaptea zi. Din ziua a opta, se scade câte un fruct, până se revine la o lămâie şi se face pauză. Efectele pozitive se remarcă în litiaza renală, afecţiuni hepatice, obezitate, gută, varice, boli respiratorii, migrenă, angină, sciatică etc. După cel puţin două săptămâni de întrerupere, cura se poate relua.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Supervirusul SIDA a ieşit la atac

Se ştie de ani de zile că România deţine în Europa un trist record al contaminării cu HIV şi al numărului bolnavilor de SIDA. Recent, un motiv major de îngrijorare a fost semnalat în SUA, unde un homosexual new-yorkez a fost contaminat cu un asemenea virus ucigaş extrem de agresiv şi rezistent la orice tip de tratament, caz nemaiîntâlnit până acum. A apărut astfel versiunea sinistră a unui supervirus, ştiut fiind că în general virusii au o forţă de adaptare extraordinară la noile metode de tratament, aşa încât mutaţiile care se petrec îi fac mult mai rezistenţi. În situaţia amintită, bolnavul fiind şi consumator de droguri (deci, cu organismul mult slăbit), şi aflat sub tratament anti-SIDA, mutaţia şi perfecţionarea virusului au fost mult favorizate. De altfel, e un lucru cunoscut că sinistra boală este stimulată în primul rând la homosexuali şi la toxicomani.

Actualmente, circa 40 de milioane de indivizi din întreaga lume au SIDA, iar în anul 2004 au murit peste

3 milioane (numărul populaţiei din Bucureşti şi judeţele Iaşi şi Timiş). În România, se estimează la circa 14.000 numărul persoanelor infectate, dintre care mai mult de jumătate sunt copii. Alarmant este faptul că boala nu loveşte doar anumite pături sociale, la nivel general existând o tendinţă crescătoare la categoria de vârstă 15-40 de ani.

Vitaminoterapie & mineraloterapie

Folosirea simultană a vitaminelor, mineralelor şi a altor medicamente poate provoca neplăceri. De aceea, este necesar să consultaţi un medic specialist, un dietetician sau un nutriţionist, înainte de a urma un astfel de tratament.

CALCIUL

Calciul este elementul indispensabil rezistenţei şi structurii osoase, el găsindu-se în proporţie de 99,9% în schelet.

- ***Doza zilnică*** este între 850-1500 mg. Pentru copii este recomandată o doză de 1.200 mg, pentru adulţi circa 850 mg, iar pentru femeile însărcinate 1500 mg.
- ***Surse:*** Lactatele conţin cel mai mult calciu, iar dintre legume, varza, broccoli, spanacul.
- ***Rol:*** • Asigură rezistenţa ţesutului osos şi a dinţilor. • Acţionează, la mai multe nivele, în coagularea sângelui. • Intervine în activitatea musculară, în primul rând cea a miocardului. • Participă la activitatea enzimatică.
- ***Dereglări cauzate de deficitul de calciu:*** cariile dentare, demineralizarea osoasă – osteoporoza, osteomalacia, rahitismul şi durerile musculare pot indica o carenţă de calciu.
- ***Dereglări cauzate de consumul excesiv de calciu:*** dacă se depăşeşte o doză de 2.000 mg, pot surveni constipaţii şi litiază renală (calculi renali). O supradoză de calciu poate provoca hipercalcemie – sete, greaţă, crampe abdominale şi hipertensiune.
- ***Sfaturi utile:*** • În general, în asociere cu magneziul poate induce somnolenţa. • Cei care consumă excesiv băuturi gazoase îşi pot afecta rezervele de calciu din cauza acidului fosforic pe care acestea îl conţin (fosforul este un distrugător de calciu). • Când se utilizează calciu în paralel cu antibiotice, este recomandat să se facă o pauză de minim 3 ore între administrarea lor. Prin urmare, nu este recomandată folosirea simultană.

GHEORGHE GIURGIU

Spălatul des pe dinţi ne menţine supli

O idee şocantă, nu-i aşa? Totuşi, această metodă aflată la îndemâna oricui, de a nu lăsa kilogramele în plus să se agaţe de noi, a fost îndelung şi riguros verificată de un medic japonez, pe aproape 15.000 de subiecţi adulţi. La cei obişnuiţi să-şi facă periajul dinţilor după fiecare masă, s-a observat că îşi păstrează mult mai uşor silueta, în timp ce supraponderalii renunţă de obicei la această practică de igienă, chiar şi mai multe zile consecutiv.

S-a analizat totodată şi stilul de viaţă al persoanelor cu indicele de masă corporală (IMC) mai mare de 25 – limită dincolo de care medicii vorbesc despre supraponderalitate – în comparaţie cu cel al indivizilor zvelţi: regimuri alimentare, orele şi durata servirii meselor, durata somnului, tipul de activitate profesională, exerciţiul fizic cotidian etc. Concluzia a fost că arderea caloriilor depinde de toate aceste aspecte, între care există legături strânse. Cât despre igiena danturii, o posibilă explicaţie a efectului asupra masei corporale se referă la faptul că tendinţa de a mai consuma ceva şi între mese este descurajată în mod frecvent de o anume senzaţie de confort, dată de curăţenia dinţilor. Mai în glumă, mai în serios, autorii studiului vin cu un îndemn, de altfel foarte de bun-simţ şi cu efecte pozitive asupra sănătăţii: „Nu mai luaţi ascensorul şi spălaţi-vă des pe dinţi!"

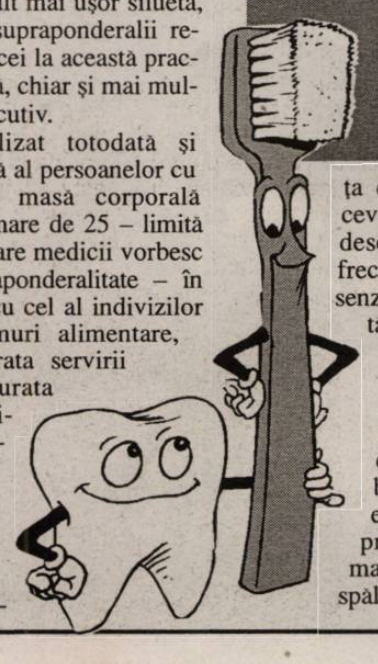

Căsătorit cu un tablou

Impresionantul rege Henry VIII (al Angliei, între 1509-1547, şi al Irlandei, între 1541-1547), cel care s-a „lepădat" de puterea papală pentru că i-a refuzat un divorţ, a avut şase neveste – de două dintre ele detaşându-se prin decapitare (pe eşafod au urcat, uşor împinse de la spate, Anne Boleyn – mama Elisabetei I –, în 1537, şi Catherine Howard, în 1542). Mica noastră istorisire s-a petrecut în anul 1540, când Henry VIII se descotorosise deja de trei neveste şi era în căutarea celei de-a patra.

Cum raţionamentele politice şi religioase primau pentru alegerea noii regine – după ruptura (schisma) cu papa, regele devenise şi şef al Bisericii engleze –, Henry VIII se orientează către familia nobiliară luteranã (o ramură a protestantismului) a ducelui de Clèves. Dar nu oricum, ci în spiritul anunţurilor matrimoniale pe de Internet! Suntem în secolul XVI şi monarhul năbădăios îl pune pe Hans Holbein cel tânăr (cel mai faimos pictor de la Curtea Tudorilor) să plece în Germania şi să le picteze pe cele două fiice ale lui Clèves, şi anume Amelia şi Anne. Artistul se conformează şi-i aduce regelui cele două picturi. Acesta le examinează critic şi se decide să se însoare cu Anne... De fapt, s-ar putea spune că suveranul s-a însurat numai cu tabloul, căci mariajul a durat numai şase luni, din ianuarie până-n iulie. Poreclită de soţ „iapă de Flandra", Anne este repudiată şi moare la mănăstire în 1557. Lui Henry VIII îi surâsese chiar în timpul lunii de miere delicata Catherine Howard, căreia, de fragilă ce era, i-a despărţit capul de trup doi ani mai târziu.

ISTORII CRIMINALE DE EXCEPŢIE

Doar 200 de crime, din lipsă de spaţiu

Cel mai „ocupat" criminal în serie din SUA a fost doctorul H.H. Holmes – acreditat cu cel puţin două sute de victime, doar în propriul său „Hotel al morţii" de lângă Chicago.

Psihopat cu alură de Don Juan, dr. Holmes a conceput şi a realizat cea mai terifiantă reşedinţă, doldora de camere de gazare, sală de tortură, băi cu acid sulfuric şi cuşti pentru câini dresaţi să ucidă.

Nimănui nu i-a trecut prin cap, timp de douăzeci de ani, că simpaticul student la medicină şi-a început cariera făcând afaceri cu cadavre.

„Nu mă puteţi spânzura decât o dată!"

„Era atât de timid, că nici nu îndrăznea să tragă fetele de codiţe", afirma mama lui Harry (Herman Mudgett-Holmes). „Când alţi băieţi sărutau fetele pe ascuns, el vopsea pisicile ca un adevărat pictor, numai că folosea prea mult roşu...", mai adăuga aceeaşi femeie, care şi-a dat duhul înainte să afle ce bestie adusese pe lume, fără voia ei. Ambiţios, timidul a ajuns la medicină, se dovedea a fi un student eminent şi mai tot timpul avea buzunarele pline cu bani. Câştigaţi cum?

Pe vremea aceea – a doua jumătate a secolului XIX – evidenţa populaţiei avea mari lacune. Multe persoane date dispărute erau greu de depistat. În aceste circumstanţe, timidul Harry fura cadavre de la morga Facultăţii de Medicină din Chicago şi primea recompense şi chiar poliţe de asigurare pe nume fictive... Începutul era promiţător. Absolventul de medicină îşi creează un imperiu al medicamentelor, făcând o avere incomensurabilă prin tot felul de matrapazlâcuri cu ierburi vindecătoare şi reţete fantasmagorice. Credulitatea fiind în floare, dr. Holmes devenise un autentic nababb. Ce să facă cu munţii de bani câştigaţi?

În acea perioadă de înflorire economică a SUA, afacerile imobiliare erau la loc de cinste. Dr. Holmes ştia asta, numai că

instinctele criminale care-l bântuiau trebuiau satisfăcute şi atunci investeşte într-o construcţie monumentală, un fel de castel-hotel cu peste două sute de camere, dependinţe şi alte accesorii. Conceput pentru a ucide, ca o adevărată fortăreaţă a morţii, uriaşul imobil era prevăzut cu intrări secrete, scări rabatabile, ziduri mobile, nişe mascate, săli cu podele glisante, galerii de comunicare cu anumite odăi de taină şi multe accesorii necesare unei totale discreţii. Nici lui Hitchcock nu i-a trecut prin cap o asemenea arhitectură a crimei. Şi, o dată reşedinţa pusă la punct – în anul 1893 –, dr. Holmes a trecut meticulos la treabă, închiriind camerele celor cu dare de mână. Aşa a început o inimaginabilă serie de omoruri precedate de schingiuiri, violuri şi urmate de ciopârţiri ale trupurilor şi îngroparea lor în pivniţe special amenajate.

Toate atrocităţile se desfăşurau în timp ce oaspeţii nu bănuiau absolut nimic. Nu se auzea nici un sunet suspect şi nimeni în afară de „amabila" gazdă nu ştia cine intră şi cine iese din „Hotelul morţii". Pe dinafară şi pe dinăuntru, totul părea în regulă şi de bună calitate... Evident, femeile singure de toate vârstele şi fetele erau cel mai uşor de păcălit, respectabilul dr. Holmes prominţându-le idile spumoase şi căsătorii de vis. Dar şi bancheri dornici de aventuri galante căzuseră în plasa fostului vopsitor de pisici. Însă psihopatul nu uita de bani. El îşi obliga victimele, sub tortură, să semneze pe numele său tot felul de poliţe şi hârtii de valoare, pe care le valorifica mintenaş... Până când putea să dureze o asemenea activitate „înfloritoare"?

Un geniu al detectivilor din Chicago, pe nume Scheckter, a făcut o asociere sclipitoare între poliţele onorabilului dr. Holmes şi poliţele pe care studentul Holmes le încasa aducând la poliţie cadavrele unor dispăruţi. Psihopatul a mirosit primejdia şi a dat foc castelului groazei, dar în pivniţe s-au găsit craniile a cel puţin 200 de oameni. Suficient pentru justiţie ca să-l spânzure, la 9 mai 1896. Rânjind către juraţi, dr. Holmes le-ar fi strigat: „Vă pierdeţi vremea, nu mă puteţi spânzura decât o dată!"

Fata din vis nu doarme

Când mai apar creatori de basme vizualizate care ne aduc aminte de adevărate poveşti de pe buzele bunicii, atunci ne putem bucura. Mai există pictori romantici cărora nu le pasă de ironiile criticii, pentru că ştiu că privitorii operelor lor mai au într-o odăiţă a sufletului un ungher cu duioşie. Un copil mare, pe nume Robert Elneskog, nu se ruşinează când, în plină perioadă a sentimentalismului parazitat de cinism, inventează basme colorate, ca şi cum ar scrie cărţi de poveşti pentru cei care mai ştiu să citească visând.

Căci visul durează atât cât durează şi dragostea pură. Este opinia unuia dintre cei mai sensibili artişti contemporani, care „pune la topit sufletele îngheţate". Scenariile lui Elneskog transformă în lacrimi ţurţurii privirilor dure, pentru care femeia este o „parteneră" şi nu un cadou sublim al naturii. Există o perioadă, mai spune artistul, când pentru bărbatul îndrăgostit femeia adorată este o zână. Nu contează că starea asta de graţie nu durează la infinit şi că este efemeră precum garoafa din glastră, căci ea poate fi imortalizată prin artă. Picturile lui Elneskog promovează tocmai acea faţă din realitate care îşi continuă existenţa în vis. Autorul nu vrea să audă de termenul de „zână", căci acesta ar transforma realitatea trăită într-o minciună frumoasă.

Nu fata din visele lui Elneskog are aripi, ci visul însuşi. Iar aripile nu folosesc nicidecum pentru consumarea despărţirii, ci pur şi simplu pentru a concura păsările. În picturile lui îşi fac loc privighetoarea, pasărea paradisului, pasărea-liră, păunul şi alte asemenea vietăţi zburătoare a căror existenţă naturală dă veridicitate visului. Ce mesaje pot schimba fiinţa adorată şi o înaripată? Tocmai acesta este secretul basmelor vizuale ale artistului. Pentru a rămâne sublimă şi a nu îmbătrâni, fata din vis ar trebui să înveţe de la splendidele păsări cum de rămân ele neschimbate până la moarte. Dar, din nefericire, nici pictorul nu cunoaşte taina tinereţii fără bătrâneţe. Rămâne s-o descoperim noi.

Zori de noapte

Respiraţie

Indiscreţie

Indiferenţă

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...diamantele sunt cele mai dure substanțe de*

pe glob? Pe scara Mohs prezintă duritatea 10, adică cea mai mare.

◆ *...orașul Hârlău din județul Iași a fost menționat documentar prima oară în 1384? A fost a doua capitală a țării, în timpul lui Ștefan cel Mare.*

◆ *...Fosa Marianelor, cea mai mare adâncime oceanică de pe glob (adâncime marină 11033 m), se află în vestul Oceanului Pacific (Micronezia)? A fost descoperită în 1951 de o navă americană de cercetări oceanografice.*

◆ *...în orașul Damasc există o moschee gigan-*

tică? Ea poate primi 2000 de credincioși.

◆ *...obiceiul de a se arunca asupra mirilor boabe de orez a fost împrumutat de la anglo-saxoni? Acest obicei simbolizează fertilitatea.*

◆ *...acvila era insemnul heraldic al Habsburgilor? Este vorba despre acvila bicefală.*

◆ *...pe continentul nostru există peste 40 de specii*

de stejari? Nouă dintre acestea cresc și la noi în țară.

◆ *...la început, atât de cunoscutul whisky scoțian era o băutură medicinală recomandată de bărbieri-medici? Se numea „ulsce beatha" – apa vieții.*

◆ *...cel mai scurt râu ce leagă direct un bazin de drenaj cu oceanul planetar (Pacific) măsoară 134 metri lungime? Se numește Râul D și se află în Statul Oregon, SUA.*

Știați că...

Fântânile Romei

Aceasta nu este doar numele unei splendide lucrări muzicale, un poem simfonic al lui Ottorino Respighi, ci și o adevărată emblemă a Cetății Eterne. Locuitorii vechii Rome au încercat în acest fel să rezolve alimentarea cu apă a orașului, încă din timpurile vechi. Nu s-au mărginit însă la o realizare pur practică, ci au împodobit fântânile cu statui care astăzi fac faima

Fântâna Tritonului

bătrânei cetăți. Aici existau două feluri de fântâni: una ridicată la capătul conductei, cum este Fântâna Trevi, iar cealaltă construită în aer liber, cu o esplanadă în jur. Din această categorie fac parte fântânile din Piazza Navona: Fântâna Moro, ridicată pe la 1600 și construită de Antonio Mari, la unul dintre capetele piațetei și Fântâna Nettuno, construită la celălalt capăt, în secolul al XIX-lea. În mijlocul scuarului se află Fântâna Fiumi, capodoperă a lui Bernini. Datând din 1651, ea reprezintă o stâncă vegheată de statui alegorice, zei reprezentând cele mai importante fluvii de pe patru continente, respectiv Gangele, Nilul, Dunărea și Rio de la Plata. Tot lui Bernini îi aparține și Fântâna Tritonului, construită în 1643 din ordinul papei Urban al VIII-lea Barberini. În mijlocul bazinului se înalță statuia unui triton – un fel de corespondent masculin al sirenei. El stă pe o scoică susținută de cozile a patru delfini uriași, în timp ce pare că suflă într-un ghioc.

Cea mai reprezentativă din fântânile orașului rămâne însă Trevi. Ea face parte din prima categorie amintită și se ridică pe locul unui fost apeduct, construit de Agrippa în anul 19 î.Ch. După secole în care a fost abandonată, în anii 1400, Papa Nicolae al V-lea l-a însărcinat pe Leon Battista Alberti să deseneze un bazin de colectare a apei. Construcția fântânii în forma în care ni se înfățișează astăzi a fost realizată abia în secolul al XVIII-lea. A fost proiectată de Niccolo Salvi, la dorința Papei

Statuia lui Oceanus de la Fântâna Trevi

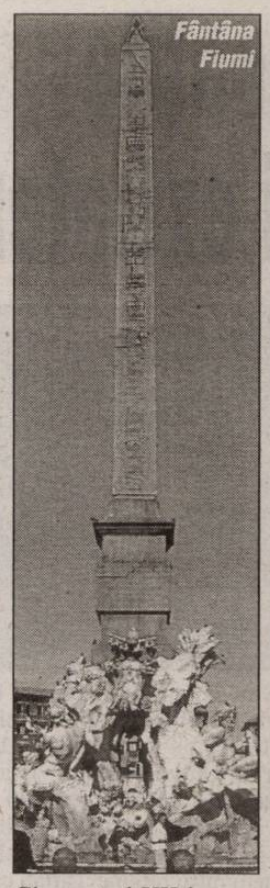

Fântâna Fiumi

Fântâna Trevi

Clement al XII-lea. Lucrarea, începută în 1732, a fost terminată abia în 1762 de Giovanni Pannini. Aflată la întretăierea a trei străzi (Tre Vie), este plasată în dreptul unui palat, Palazzo Poli, a cărui fațadă reprezintă partea din spate a fântânii. Statuile care o împodobesc sunt opere ale lui Pietro Bracci, Filippo della Valle și alți maeștri vestiți în epocă. Este vorba despre un grup alegoric înfățișându-l pe zeul Oceanus pe o scoică uriașă, trasă de cai de mare, conduși de tineri tritoni curajoși. Printre stâncile care compun soclul se văd alte chipuri de tritoni și câteva șiruri de trepte ce înconjoară bazinul. Apa se revarsă atât de pe trepte, cât și de pe stânci, iar fântâna a servit odinioară chiar ca baie publică.

Localnicii o denumesc „regina fântânilor" iar turiștii o prețuiesc nespus, cu atât mai mult cu cât există superstiția că, aruncând un ban în apa de aici, te vei putea întoarce să mai vezi bătrânul oraș și să-ți umpli sufletul de frumusețe.

Miniatură

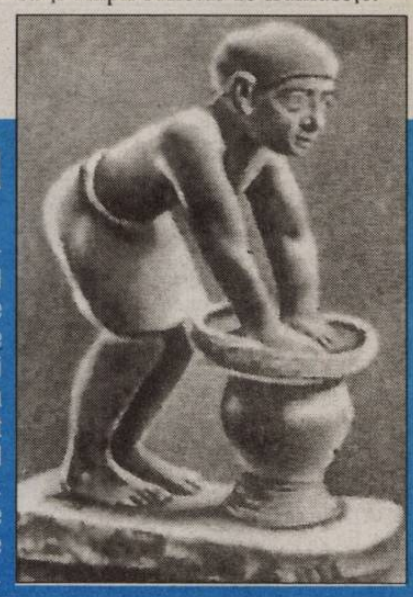

Cu toate că arta egipteană din perioada Regatului Timpuriu, respectiv sfârșitul mileniului al IV-lea î.Ch., era supusă unor canoane rigide în ceea ce privește reprezentările zeilor și ale faraonilor, în reprezentarea oamenilor simpli creația artistică era mai liberă, iar apropierea de realitate mai evidentă. O dovadă în acest sens este micuța statuetă reproducând imaginea unui sclav care smolește un vas. Aproape o miniatură față de alte opere monumentale – are doar 40 cm – este bine realizată și lasă impresia unui portret.

Cetatea Feldioara

Aflată în Țara Bârsei, această cetate din secolul al XIII-lea reprezintă cea mai bine păstrată fortificație dintre clădirile ridicate de cavalerii teutoni în zonă. Zidurile ei sunt construite din piatră brută și din bolovani de râu. Au o grosime de 2-4 metri, cu trei turnuri patrulatere. Incinta este de formă neregulată, elipsoidală.

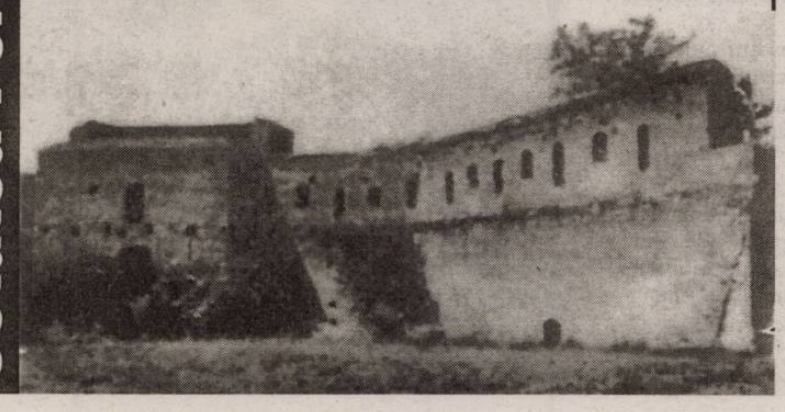

Simboluri ale umanității

Ciulinii

Ca mai toate plantele cu spini, în comunitățile creștine apusene ciulinii amintesc suferințele lui Christos și ale martirilor creștini.

Multe specii erau folosite ca plante medicinale, cea mai cunoscută fiind planta „Ciulinul benedictinilor", considerată benefică în bolile interne.

De fapt, ciulinul era deosebit de apreciat încă din antichitate. Pe lângă folosirea sa în diferite leacuri, se credea că ar putea alunga forțele demonice. Cu toate că doar măgarii mănâncă ciulini, aceștia pot fi „gustați" și de oameni, în anumite situații. Se credea astfel că, dacă îi mănâncă o femeie însărcinată, aceasta va naște sigur un băiat. Un anumit ciulin era folosit în filtrele de dragoste și, datorită faptului că fiind tăiați nu-și pierdeau forma, erau socotiți un simbol al statorniciei.

În zilele noastre sunt asociați mai degrabă cu încăpățânarea și cu arțagul, rude apropiate ale unor suferințe inexplicabile.

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Supercivilizaţii în Cosmos

Prejudecăţile ipotezei extraterestre

Paradoxurile şi eşecurile tentativelor de a detecta inteligenţele cosmice îşi au izvorul într-o serie de prejudecăţi, legate de faptul că noi scrutăm Cosmosul din perspectiva ipotezei extraterestre primitive, care – aşa cum am argumentat – este nerealistă. Dimpotrivă, lucrurile devin mult mai clare atunci când înţelegem că singurul tip de inteligenţă pe care l-am putea întâlni în Cosmos aparţine unor supercivilizaţii.

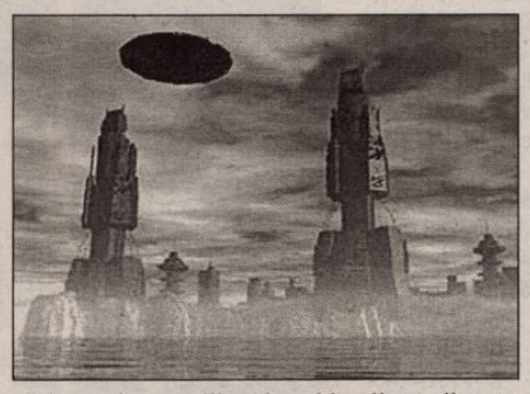

Prejudecata simultaneităţii

Există încă multe persoane care raţionează ca şi cum viaţa s-ar fi născut în Univers concomitent, pe mii sau milioane de planete, ca la semnul unei baghete magice, şi după ce a evoluat miliarde de ani, aceeaşi baghetă magică a făcut ca pe planetele binecuvântate să apară simultan o fiinţă inteligentă, capabilă să ajungă, din nou în acelaşi timp, la stadiul de civilizaţie tehnologică. Apoi, ca la un alt semnal, aceste civilizaţii vor începe să se caute, călătorind buimac, cu nave greoaie, de-a lungul şi de-a latul galaxiilor, fie pentru a cădea unii în braţele altora de bucurie, fie cu gândul ca unul să subjuge imperiul celuilalt.

Dacă, prin absurd, viaţa s-ar fi născut simultan peste tot, acum patru miliarde de ani, şi ar fi evoluat peste tot la fel, cu acelaşi tip de ADN etc., tot ar trebui să acceptăm un decalaj important la „sosirea" în faza de civilizaţie tehnologică. Chiar şi la un maraton, cu atleţi care pleacă cu şanse aproximativ egale, există o diferenţă de câteva procente între primul şi ultimul sosit. Dar în acest caz, *un singur procent* ar însemna *patruzeci de milioane de ani*. Chiar şi o diferenţă de un singur milion de ani implică o distanţă atât de mare în ştiinţă şi în tehnologie, încât ne este imposibil s-o evaluăm. Dar, aparent, există locuri în Univers în care viaţa se putea naşte cu miliarde de ani înaintea celei de pe Pământ. În plus – am văzut – civilizaţiile apar foarte rar, deci probabilitatea de a găsi în galaxia noastră „semeni întru raţiune", aflaţi cât de cât la acelaşi nivel cu noi, este practic zero.

Prejudecata SETI

Ca un exemplu special pentru modul de gândire ilustrat mai sus, putem menţiona *prejudecata SETI*; conform ei, deşi semnalele radio au nevoie de mii de ani pentru a ajunge de la o planetă locuită la alta, totuşi aceasta trebuie să fie soluţia ideală, ultimă, definitivă, pentru contactele cosmice, iar datoria noastră este să căutăm astfel de semnale.

De fapt, proiectele de tip SETI caută doar civilizaţii tehnologice asemănătoare cu cea pământeană, civilizaţii folosind pentru comunicaţiile spaţiale undele radio. Acest mijloc a fost introdus de noi acum un secol. Nici o metodă de comunicare din istoria omenirii n-a durat mai mult de câteva secole. Totuşi, unii îşi imaginează că undele radio reprezintă soluţia ultimă, care va fi folosită indefinit de acum încolo. Nimeni nu îndrăzneşte să presupună că se va putea descoperi, în viitoarele sute sau mii de ani, şi un alt principiu fizic, permiţând mijloace mai rapide de contact.

Şansa de a găsi pe o rază de zece mii de ani lumină o civilizaţie care foloseşte totuşi unde radio pentru comunicare este de sub unu la un milion. Şi chiar dacă am găsi-o, prin absurd, s-ar putea oare numi conversaţie trimiterea unui mesaj şi primirea răspunsului peste mii de ani? Chiar credem că, în acest răstimp, interlocutorul va rămâne tot la acelaşi aparat de radio? Nu va inventa nimic mai performant?

Vicierea culturală a gândirii

Probabil că aşa gândeşte şi un primitiv din junglă, care nu-şi poate închipui că va exista vreodată alt mijloc de comunicaţie decât tam-tam-ul său. Dacă am întreba înţeleptul tribului cum îşi imaginează că vor fi mijloacele de comunicaţie peste multe-multe generaţii, când va fi nevoie să se transmită informaţii la multe-multe zile de mers, el se va gândi la tam-tam-uri uriaşe cât casa. Iar dacă nu aude zgomotul unor astfel de tam-tam-uri, venind de la mari depărtări, va trage concluzia că fie nimeni nu este mai avansat decât tribul său, fie că nu trăiesc oameni dincolo de marginile junglei.

Aşa cum afirma filosoful american *Terence McKenna*, referitor la proiectele SETI: „A căuta, aşteptând un semnal radio dintr-o sursă extraterestră, este o presupunere tot atât de viciată cultural ca şi aceea de a cerceta Galaxia pentru un bun restaurant italian".

Şi cu toate acestea, proiectele SETI se bucură de o înaltă respectabilitate ştiinţifică, spre deosebire – de pildă – de investigarea rapoartelor OZN.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei (225.000 lei vechi). Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, judeţul _____.
M/30

Fenomene inexplicabile

Icoane şi statui care plâng cu sânge

Unul dintre cele mai delicate capitole ale parapsihologiei moderne este inexplicabilul fenomen al icoanelor şi al statuilor (reprezentându-l pe Iisus Christos sau pe Sfânta Fecioară cu Pruncul) care varsă lacrimi, în unele cazuri roşiatice.

Fenomenele de această natură nu sunt deloc o noutate şi ele s-au petrecut atât în lăcaşurile sfinte ortodoxe, cât şi în cele catolice. După cum se ştie din istoria creştinismului, secolele VIII şi XIX d.Ch. au cunoscut aprige polemici privind reprezentarea prin artă a personajelor divine din Noul Testament (şi nu numai). Iconoclaştii erau împotriva oricăror picturi sau sculpturi de acest gen (bazându-se pe unele interdicţii biblice), iar iconodulii credeau în sfinţenia unor astfel de reprezentări, care uşurau asimilarea doctrinelor creştine şi a conţinutului istoric al Evangheliilor. Câştig de cauză au avut, după cum se observă şi în prezent, iconodulii şi bisericile au devenit gazdele unor capodopere ale picturii şi sculpturii de inspiraţie religioasă.

Lacrimile şi sângerările unor astfel de opere de artă nu sunt explicate riguros nici astăzi, când fenomenul continuă. Cert este că în acest mod Divinitatea transmite mesaje. Interpretarea acestora diferă uneori, însă ideea esenţială este că „lacrimile, de sânge sau nu" sunt un fel de avertisment asupra abaterilor oamenilor de la cuminţenia impusă de doctrina creştină.

Un caz cutremurător

Statuia lui Iisus din catedrala oraşului bolivian Cochabamba a suferit un fenomen extraordinar, care a fost studiat ştiinţific de către două echipe de geneticieni din SUA şi Australia. În postul Paştelui din anul 1995, Christul din marmură a suferit prima oară o sângerare a frunţii acoperite cu coroana de spini şi a vărsat lacrimi. Ulterior, în Vinerea Mare a anului următor, o echipă a Canalului 4 de la televiziunea boliviană a filmat acelaşi fenomen. În Vinerea Mare a anului 1997, situaţia s-a repetat. Probele de sânge şi de lacrimi au fost recoltate şi analizate de oamenii de ştiinţă. Rapoartele publicate au fost de-a dreptul senzaţionale: lacrimile statuii lui Christ aveau urme de ADN uman, iar sângele cules de pe frunte şi de pe obraji (scurs din dreptul spinilor coroanei) avea foarte clare urme vegetale ale unei plante care creştea acum două mii de ani în regiunea Orientului Mijlociu!

În faţa acestui miracol – dezvăluit de publicaţia boliviană „Hoy" („Astăzi") –, arhiepiscopul Rene Martinez a declarat, printre altele, că „...pentru Mântuitor, totul este posibil". În acelaşi sens, este citat versetul 40, capitolul 19 din Luca: "Dacă ei vor tăcea, pietrele vor plânge (striga)".

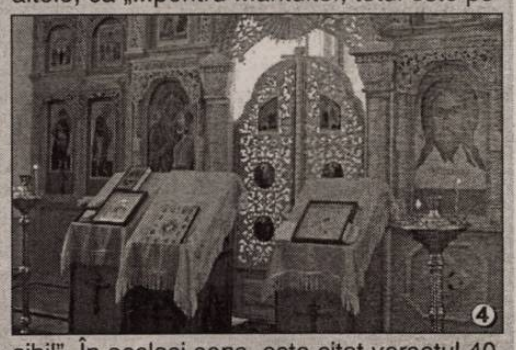

Mărturiile de acest gen sunt numeroase şi bisericile unde s-au petrecut astfel de evenimente au devenit loc de adâncă venerаţie. Să remarcăm că, în mai toate cazurile, Biserica nu a luat o poziţie oficială transantă.

PAUL IOAN

Explicaţii foto:

❶ *25 mai 1997- Lacrimi de sânge scurse de pe fruntea statuii lui Christ, Cochabamba, Bolivia.*

❷ *Detaliu al feţei cu şiroaie de lacrimi.*

❸ *Rochingham, Australia: Madonna plânge cu sânge*

❹ *Novokebokisarrsk, Rusia: icoana Maicii Domnului a vărsat lacrimi roşiatice.*

❺ *„Iisus Răstignit" în biserica din localitatea Cuenca, statul Ecuador. Statuia a vărsat lacrimi roşiatice la 29 august 1988 şi 28 la februarie 2004.*

Viaţa interioară a statuetelor

- Comori ascunse în corpul statuetelor.
- Hoţii cunoşteau aceste ascunzători.
- Razele X, pe urmele comorilor.

Una dintre cele mai vechi statuete coreene, o piesă din secolul XI, epoca Koryo, aflată în muzeul Guimet din Paris, a fost recent reexaminată prin scanare cu raze X. Imaginile 3D au pus în evidenţă structuri ovoide ascunse în capul micului Budha coreean. Mai exact, un ansamblu de mici pietre preţioase. „Ochiul" razelor X a surprins un secret „nemărturisit" timp de-peste 10 secole, nebănuit de hoţii şi de vânătorii de relicve. Şi nici de experţi: o misterioasă comoară ascunsă în capul statuetei.

Nu e singurul Budha coreean examinat. Încă zece statuete datând din secolele XI-XIII au fost radiografiate prin sistemul tomografic 3D. Scanerul utilizat e capabil să fragmenteze un corp sau un obiect în mii de detalii-imagini ce pot fi explorate din toate unghiurile. Nimeni nu se gândise la posibile comori ascunse în corpul statuetelor. Specialiştii voiau să analizeze execuţia şi calitatea acestora, urmele unei eventuale restaurări. Primul Budha examinat a furnizat marea surpriză. O surpriză care nu s-a repetat în cazul celorlalte statuete. Cavităţile secrete ale acelora fuseseră scotocite şi deposedate de pietrele preţioase, după care au fost restaurate. Forţa lor de atracţie a rămas însă intactă. Într-una dintre statuete, razele X au pus în evidenţă o imagine cu litere din aur gravate pe faţa interioară a soclului, iar în alte statuete, diverse armături. Pe scara timpului, aceste opere au evoluat. Forţa lor simbolică s-a accentuat. Capul uneia dintre statui din secolul XV, de pildă, ascunde un mănunchi de fibre din lemn care sugerează ramificaţiile creierului. Structuri ascunse într-un „univers" plastic ce îi conferă coerenţă sau, dimpotrivă, mister. Cât priveşte pietrele preţioase ale primei statuete scanate, încă nu a fost determinată natura acestora. E vorba despre pietre preţioase, despre perle sau despre simple bile de sticlă? Examenele fibroscopice vor determina compoziţia lor. Un procedeu invaziv, dar eficace.

DORIN MĂRAN

Primul Budha scanat este realizat din lemn şi are capul umplut cu pietre preţioase

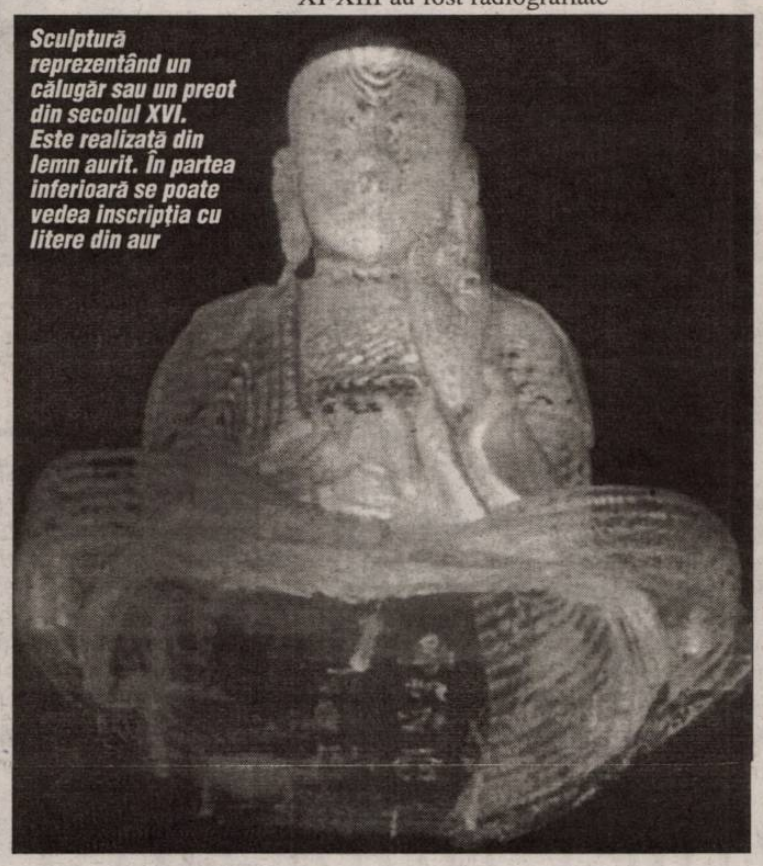

Sculptură reprezentând un călugăr sau un preot din secolul XVI. Este realizată din lemn aurit. În partea inferioară se poate vedea inscripţia cu litere din aur

O statuetă realizată din lemn şi var, în interiorul căreia a fost observată o armătură din lemn în formă de cruce

Splendorile naturii

Defileul Coziei

Despre Valea Oltului am scris, nu de mult, în acest colţ de pagină. De data aceasta vom poposi tot pe această vale minunată, acolo unde ecouri rare şi prelungi se rostogolesc peste tulburătoarea maiestate a văii, însă pe tronsonul cuprins între Mănăstirea Cozia şi Lotru.

Lăsăm în dreapta frumoasa şi impozanta mănăstire, urmăriţi parcă de ochii icoanei împărăteşti ce datează din anul 1794 şi de policandrele din alamă dăruite de Constantin Brâncoveanu şi trecem drumul. Pornim în sus, dar nu înainte de a vizita Bolniţa mănăstirii, un monument de artă miniatural, renumit prin stil şi arhitectură, originar din secolul al XVI-lea.

Nu departe, se poate vedea Mănăstirea Cornet, o construcţie asemănătoare Coziei. Peste Olt de această aşezare monahală, între Valea Băiaşului şi satul Copăceni, îşi găseşte aşezarea muntele Măgura, pe vârful căruia – spune legenda – într-o anumită zi a anului, aici venea Rouă-Împărat (!!!) pentru a contempla frumuseţile munţilor.

Mergând în întâmpinarea apei, pe şoseaua ce şerpuieşte lin sub munte, intrăm tot mai adânc în inima codrului. Undeva, din când în când, zărim trenul care apare şi dispare prin tunele mici săpate în piatră. Dacă nu ştiaţi, ne aflăm între cei doi masivi – al Coziei şi al Căpăţânii. Urcăm încet şi, deodată, o stâncă solitară ne apare în faţă. Este „Masa lui Traian", iar ceva mai sus, la vreo 2 km, stă de veghe „Fântâna lui Cuza".

A trecut aproape o oră de mers pe jos chiar pe malul Oltului, timp în care zbuciumul apei creşte fără încetare, unde stâncile din adânc îl fac să spumege de mânie. Suntem în zona „armăsarului".

Iată-ne ieşiţi din *defileul Coziei,* îndreptându-ne cu încredere şi curiozitate spre confluenţa Oltului cu altă apă, la fel de mândră şi vijelioasă – Lotru, despre care vom vorbi într-un articol viitor.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Nămăieşti

Învăluită în legendă, biserica mănăstirii Nămăieşti are hramurile „Intrarea în biserică a Maicii Domnului" şi „Izvorul Tămăduirii".

Biserica rupestră se pare că există aici din zorii creştinismului, în vremea romanilor fiind doar o catacombă în care credincioşii se adunau în taină pentru rugăciune. Peştera naturală din zonă era locul cât se poate de potrivit pentru acest gen de întruniri. Viaţa monahală ia avânt în regiune şi printre oamenii locurilor circulă o altă variantă a înălţării locaşului. Legenda spune că în peştera respectivă un cioban a găsit icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului. Icoana ar fi fost executată de evanghelistul Luca şi adusă pe aceste meleaguri de Sfântul Andrei, în călătoria sa misionară.

Pentru această icoană a fost ridicat aşezământul în 1547, în locul respectiv existând încă din secolul al XV-lea o puternică sihăstrie de călugări. Biserica a fost ulterior amenajată, făcându-se săpături în peştera respectivă. Pridvorul a fost construit în 1843 şi este despărţit de naos printr-un perete de cărămidă. Catapeteasma de lemn este în stil neogotic iar icoanei făcătoare de minuni i s-a făcut o ramă de argint în 1778, de Ienache Postelnicu, ramă care în 1913 a fost îmbrăcată într-o alta mai mare şi mai elaborată, donaţie a Elenei General Rosty. Biserica a avut de suferit mult în timpul primului război mondial.

În 1916, artileria germană a distrus turla, stăreţia şi chiliile, dar întregul ansamblu a fost restaurat între 1916 şi 1921. Mănăstirea a reprezentat un adevărat focar de cultură, în secolul al XVIII-lea funcţionând aici o şcoală în limba română pentru copiii din Nămăieşti şi din satele vecine. Locaşul se mândreşte de asemenea cu o bogată colecţie de artă populară, artă bisericească şi carte veche. Toate acestea atestă rolul important pe care aşezământul l-a avut în viaţa locuitorilor.

În apropierea mănăstirii se înalţă mausoleul închinat eroilor din primul război mondial şi casa memorială George Topârceanu. Un popas în aceste locuri ne umple sufletul de credinţă, dar şi de admiraţie pentru istoria culturii, frumuseţea şi varietarea artei noastre naţionale.

IRINA STOICA

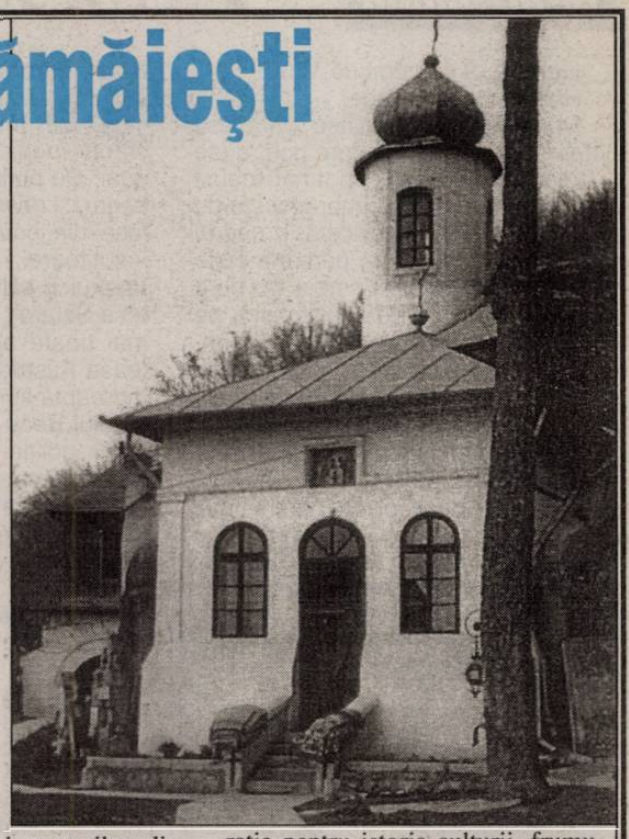

Dicţionar religios

Paraclis – 1) capelă construită alături de o biserică într-un cimitir, în interiorul unei clădiri etc.; 2) slujbă religioasă de laudă şi de invocare a Fecioarei Maria, a Mântuitorului sau a unui sfânt; 3) carte ce cuprinde paraclisul.

Parastas – slujbă religioasă care se face pentru pomenirea morţilor; pomană.

Parabolă – istorioară alegorică, având un cuprins religios, moral.

Paroh – preot care conduce o parohie.

Ouăle îndrăgostiților

Să nu vă gândiți la prostii ori la vreo confruntare în figuri de stil între politicieni dâmbovițeni, pentru că ne referim aici la o ciudățenie – am putea să-i spunem – tehnico-vegetală. Năstrușnica realizare îi aparține firmei japoneze Tomy, un gigant al industriei jucăriilor din această țară care, în domeniul respectiv, nu-i face doar pe cei mici să cadă în extaz, ci și pe cei mari, să dea în mintea copiilor.

Aparent, avem de-a face cu un paradox de proporții, dacă ne putem exprima astfel: banala fasole se poate înmulți prin... ouă! Din fericire, oul este construit din calciu artificial, în care s-a introdus în prealabil, într-o mână de pământ fertil, un bob de fasole aproape de germinare, pe care s-a gravat cu laserul un mesaj de dragoste din categoria „Te iubesc!", „Mereu cu tine", „Vreau să fim împreună" și tot așa, cam ca-n făcăturile muzicale de pe la noi. Destinat, se-nțelege, îndrăgostiților ceva mai timizi, reținuți în a-și declara sentimentele cu voce tare, „dispozitivul" hibrid are și instrucțiuni de folosire. Astfel, dulcineea vizată va uda oul primit de la iubitul său admirator și, nu după mult timp, lujerul de fasole va scoate capul din găoace, transmițând sensibilul mesaj. Așadar, fetelor, se pare că e nevoie de mai multă vigilență, atunci când vă preparați omleta: înainte să vă apucați de activitatea culinară, faceți un control riguros ouălor, fiindcă niciodată nu puteți ști ce va ieși din ele! *(A.N.P.)*

Ce le trece unora prin minte?

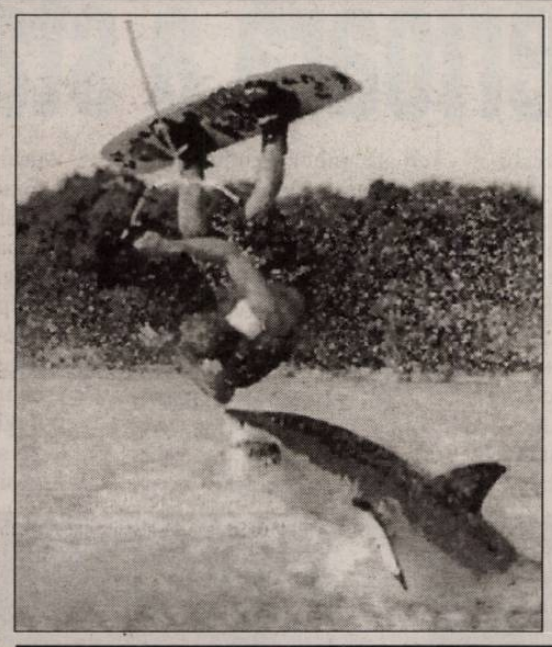

◆ *Francezul Michel Louis Blank și-a construit cea mai ieftină casă pe roți. Minirulota sa este trasă de o motocicletă puternică, însă stabilitatea „apartamentului" este perfectă, fiind folosite două perechi de roți de susținere. De ce face Michel pe nomadul? Pentru studiile sale de naturalist, este cea mai bună metodă de a se insinua în cele mai sălbatice locuri și să zăbovească acolo într-un confort cât mai apropiat de cel de acasă. Pentru el, cortul este o „garsonieră" foarte expusă pericolelor și intemperiilor.*

◆ *Iubitele pot fi impresionate în fel și chip, mai ales dacă flăcăul are o imaginație fecundă. În cazul de față, australianul Jeff McCormick s-a gândit să-i arate logodnicei Lily cum s-a confruntat, pe când era tras de o șalupă, cu un rechin hămesit. Instantaneul e de-a dreptul dramatic, căci nu se știe cum s-au întâlnit cei doi după ce Jeff a aterizat în apă. Botul rechinului pare foarte primitor! Să fie un trucaj? Lily a stabilit că da. Cum și-a dat seama? Din imagine lipsesc valurile pe care trebuia să le facă șalupa și scândura pe care stătea Jeff. Așa că nu vă puneți cu inteligența iubitelor voastre, s-ar putea să fiți prinși cu mâța (rechinul) în sac.*

◆ *Hoți de bebeluși? Infractori care-și ascund victima într-un loc unde nici poliția nu ar căuta? Nici vorbă. Este doar ideea ușor trăsnită a lui Thomas K., un american de 26 de ani, student și proaspăt tătic. Întrucât și el și soția sa erau „masacrați" de plânsul nocturn al micuțului și nu-și mai puteau pregăti examenele, Thomas s-a gândit la tot felul de metode pentru a-l adormi pe Jim, bebelușul cu plămâni de oțel. După ce toate tehnicile au eșuat, el l-a înșfăcat pe Jim și l-a plimbat pe junior în portbagajul motocicletei. Efectul a fost uimitor. Zgomotul motorului l-a adormit pe „tenor" și nopțile celor doi părinți terorizați s-au transformat, din albe, în negre. Cel puțin două-trei ore. Noi nu vă invităm să imitați această metodă foarte riscantă. Un simplu derapaj ar putea afecta grav pruncul pasager „clandestin".* (P.I.)

Din istoria terorismului

O victimă inocentă

Geneva. 9 septembrie 1898. Hotelul Beau Rivage.

Două doamne distinse părăsesc hotelul îndreptându-se spre port, unde le așteaptă un vapor. Un tânăr robust se apropie de ele și o îmbrâncește pe una dintre femei, îmbrăcată în negru, care se prăbușește la pământ. Este ajutată să se ridice. Femeia nu pare speriată. Încearcă să-i liniștească pe cei care s-au apropiat de ea, spunându-le că totul e în ordine și că nu știe care a fost intenția agresorului. Cele două femei urcă pe puntea vasului. Femeia în negru simte cum se învârte totul în jurul ei. Se așază pe o bancă. Capul îi cade pe piept. Nu pare să mai dea semne de viață. Însoțitoarea ei strigă după ajutor. Apare căpitanul Roux, care se gândește să întoarcă vasul și să acosteze. Până să se decidă, se interesează dacă există vreun medic la bord. O infirmieră, doar. Cu puțin eter și zahăr, femeia în negru își revine. După câteva clipe i se face din nou rău și cade în brațele însoțitoarei. I se desface corsetul. Pieptul îi sângera. Însoțitoarea, contesa Sztaray, doamnă de curte, nu se mai poate abține și strigă: „Împărăteasa Austriei a fost ucisă!". Vasul se îndreaptă spre port. Când au ajuns la hotelul Beau Rivage, a fost contactat șeful poliției din Geneva (Virieux). Acesta împreună cu doctorul Galay constată că împărăteasa Austriei, care urma să călătorească sub nume fals, era într-o stare critică. În timp ce i se acordă primele îngrijiri, împărăteasa își dă ultima suflare.

Împăratul Franz Joseph

● *O împărăteasă nefericită*

Căsnicia Elisabetei cu împăratul Franz Joseph nu a fost una fericită. Avea 16 ani când a devenit mireasă. Cât privește relațiile cu Sofia, mama împăratului, acestea erau încorsetate. O împiedica pe Elisabeta să hotărască asupra educației copiilor și să-i vadă ori de câte ori simțea nevoia. Între noră și soacră izbucnesc certuri aprinse. Elisabeta pierde doi copii. Evenimente care o marchează profund. Hotărăște să plece, să călătorească prin lume, să uite. În cele din urmă, ajunge în Elveția în luxosul hotel Beau Rivage (Geneva).

Împărăteasa Elisabeta

Sub numele de Hohenembs. Baroana Hohenembs. Avea 62 de ani și arăta minunat. Zveltă, cu trăsături nobile, un frumos păr castaniu. Vestea morții Elisabetei ajunge printr-o telegramă în cabinetul împăratului, la Viena. Autoritățile de la Geneva cer apoi, telegrafic, permisiunea de a se efectua o autopsie. Se constată o rană adâncă de aproximativ 8 cm, sub claviculă.

● *Justiție sau anarhie?*

Agresorul fusese urmărit și arestat. Un italian, Luigi Luccheni. 32 de ani. Un ins iresponsabil care se dădea drept anarhist. Își recunoaște fapta. Motivația? Un „gest" justițiar împotriva celor bogați și puternici, care guvernau strâmb lumea. O lume asuprită. După înfrângerea revoluției din 1848 din Ungaria, absolutismul habsburgic adoptase o politică de represiune împotriva potențialilor revoluționari. Replicile nu s-au lăsat așteptate. Un anume Libeny Janos se hotărăște să-l asasineze pe împăratul Franz Joseph (1878). De pe un zid, se aruncă asupra acestuia cu un cuțit. Agresorul este imediat imobilizat. Împăratul e însă grav rănit. Sunt căutați complici. Închisorile gem de suspecți. Câțiva ani mai târziu (1883), împăratul e din nou vizat. De astă dată este vorba de un complot al unor grupuri conspirative înarmate, care vroiau chiar să incendieze Viena. Membrii grupurilor sunt descoperiți și arestați. Au fost găsite într-o locuință conspirativă bombe, dinamită, un mare număr de arme.

Luigi Luccheni nu-și regretă fapta. E dornic să devină erou, să fie trecut în cărțile de istorie. Vroia să fie executat, prin spânzurătoare, ca să-și întărească gloria. Închisoarea pe viață era pentru el o insultă. Își confecționează un mic cuțit dintr-o cheie de desfăcut conserve și, cu prima ocazie, încearcă să-l rănească pe directorul închisorii. Este încarcerat. Încearcă să se sinucidă. În cele din urmă reușește să se spânzure.

După înmormântarea împărătesei, Viena e în doliu. Un oraș trist, lipsit de speranțe. Sub vălul doliului, ura împotriva habsburgilor clocotește. O ură izvorâtă din adânci nemulțumiri sociale. Cele care au generat atentatele. O „uvertură" care a dus în cele din urmă la căderea monarhiei. *(D.M.)*

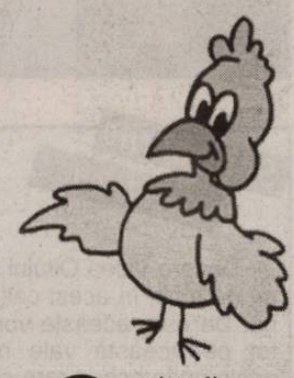

Delincventul cu aripi

O găină din California a fost prinsă de autorități rătăcind pe străzi. Legile statului sunt mai mult decât stricte în acest sens, interzicând prezența animalelor sălbatice în apropierea autostrăzilor. Cum pot fi făcute animalele să înțeleagă legea este altă poveste, dar găina respectivă a fost recunoscută ca aparținând unei anumite familii și adusă acasă împreună cu o amendă de 100 de dolari. Întrucât legea nu se referă și la animalele domestice, stăpânii delincventului înaripat s-au adresat unui tribunal, care urma să dovedească faptul că găina nu se înscrie în rândul „animalelor sălbatice". Tribunalul le-a dat câștig de cauză, nemaifiind obligați să plătească amenda. *(I.S.)*

VINERI - 29 iulie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 7.15 Patrimoniul universal al omenirii 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Misteriosul John Doe" 11.00 Serial: „Felicity" 12.00 Zestrea românilor (r) 13.00 Serial: „Sticleții" 13.30 Desene animate 15.30 România politică 17.00 Natație: C.M. la Montreal 17.30 Interes general 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Un american liniștit" (coprod., 2002). Cu: Michael Caine 22.00 Serial „Starhunter" 23.20 Film: „Dincolo de soare" (coprod., 2001) 1.00 Natație: C.M. de la Montreal 6.05 Serial: „Destine secrete".

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Serial: „Destine răscumpărate" 11.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 12.15 De râsul lumii 13.45 Film: „Punctul Zero" (coprod., 1995) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Furtuna perfectă" (SUA, 2000). Cu: George Clooney 23.00 Gala K1 1.00 Film (r) 3.30 Serial (r) 4.30 Bucătăria lui Radu (r) 5.30 Teo (r).

antena 1

6.10 În gura presei 7.00 Observator 10.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 10.30 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.45 Divertisment (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertisment: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Film: „Cursa contracronometru" (SUA, 2002) 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „Dilemele vârstei".

PRIMA TV

7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 11.00 Monica (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Anotimpul mireselor 16.20 Serial: „Roseanne" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Dincolo de limite 21.00 Vindecări miraculoase 22.00 Cash Taxi 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Film: „Marele Gatsby" (SUA, 1974). Cu: Robert Redford 2.00 Bani la greu 3.00 Clubul de noapte.

acasa

5.00 Serial: „Îndoiala" 5.45-11.15 Reluări 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Jesus" 16.30 Serial: „Luna" 17.30 Poveștiri adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 23.00 Serial: „Culoarea păcatului".

TVR 2

7.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 8.30 CeZar și Tipar 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.40 Serial: „Cum se judecă în Queens" 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Doc.: „Călătorii de suflet" 16.30 Serial: „Sabrina" 17.00 Serial: „Rebelii" 18.00 Cirque du Soleil 18.30 Auto Club 19.00 Serial: „Soția lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Serial: „Verdict: Crimă" 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Rătăcirile dragostei" (SUA, 1999) 23.45 Serial: „Poduri peste ape seci" 1.50 Film: „Prețul dreptății" (SUA, 1992).

PRO CINEMA

10.15 Icstrim Tivi 11.00 Film (r) 13.00 Serial (r) 14.00 Serial: „Înapoi în viitor" 15.00 Doc.: „Misterele planetei albastre" 16.00 Doc.: „Secretele CIA" 17.00 Film: „Babylon 5: Legenda Cavalerilor" (SUA, 2002) 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Omul invizibil" 22.00 Film: „Robocop 3" (SUA, 1992) 0.15 Film: „Scandalos: Povestea Jaquelinei Susann" (SUA, 1998).

SÂMBĂTĂ - 30 iulie

7.00 Ceasul deșteptător 8.30 Desene animate 9.30 Mic, da' voinic! 10.00 Ora poveștilor 11.00 Doc.: „Armonii în natură" 11.30 Miss World România 12.50 Orizont 2007 14.00 Formula 1: M.P. al Ungariei 15.00 Ochiul magic (r) 17.00 Natație 17.30 Spectacolul lumii (r) 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Serial: „Neveste disperate" 22.00 Profesioniștii 23.15 Johnny Răducanu și concert Harry Tavitian 1.00 Natație: Campionatul Mondial de la Montreal 5.35 Serial: „Destine secrete".

6.30 Film (r) 8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Jack, agent secret" 10.30 Serial: „O familie trăsnită" 11.00 Film: „Monștrii mici au probleme mari" (SUA, 1989) 13.00 Serial: „Iubire în lumina reflectoarelor (ep.1)" 13.30 Serial: „Născut DJ" 14.00 Film: „Ducele" (coprod., 1999) 16.00 Film: Spender, campionul" (SUA, 2003)19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „La un pas de dezastru" (SUA, 2001) 22.30 Film: „American Ninja" (SUA, 1986) 2.30 Serial: „Masacru în numele Domnului".

6.00 Serial: „Agenția de detectivi" 8.00 Desene animate 10.00 Casa de piatră 10.30 Roata de rezervă 11.00 Serial: „Nava spațială Odyssey" (ep.1) 12.00 Doc.: „Explorări" 12.30 Serial: „Comedia animalelor" 13.15 Serial: „Dispariții" 14.15 Film: „Un caz de milioane" (SUA, 2002) 16.30 Film: „Spenser II" (SUA, 1995) 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.30 Film: „Pulsații mortale" (SUA, 2002) 22.30 Serial: „Lege și ordine: Brigada specială" 23.30 Film: „Legea junglei" (Canada, 1995) 1.30 Concurs interactiv 4.30 Desene animate.

8.00 Serial: „Sheena" 9.00 Serial: „Conan aventurierul" 10.00 Desene animate 10.30 Sport, dietă și o vedetă 11.30 Viteză maximă 12.00 Serial: „Sărit de pe fix" 14.00 Film: „O nouă primăvară" (SUA, 2003) 16.00 Schimb de mame (r) 17.30 Doc.: „Viață de vedetă" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Guinness - lumea recorduri-lor 21.00 Poliția în acțiune 22.00 Film: „Grăsanul și băiețelul" (SUA, 1989). Cu: Paul Newman 0.00 Film: „Sfârșit de război în Mediterana" (Italia, 1991).

5.00 Serial: „Îndoiala" 5.45-8.15 Reluări 9.15 Serial: „Uzurpatoarea" 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Fetele Gilmore" (r) 15.30 Serial: „Sărmana Maria" (r) 17.30 Poveștiri adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Numai iubirea - telenovela din spatele telenovelei 21.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 23.00 Serial: „Culoarea păcatului".

8.30 Universul cunoașterii 9.30 Arca lui Noe 10.00 Natură și aventură 10.30 Oala sub presiune 12.00 Televiziunea, dragostea mea! 13.00 Agenția de plasare 14.00 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Film: „Centrul de frumusețe" (partea a VIII-a) 17.00 Via Sacra 18.00 Serial: „Miracole" 19.00 Europa, pur și simplu 20.00 Miss Plaja 21.30 Jurnalul TVR 22.00 Serial: „Angel Falls" 23.00 Film: „Inocenți cu mâini murdare" (Franța, 1975) 0.50 Serial: „Nemuritoarea" 1.45 Muzică la maxim.

6.00 Apropo Tv 9.15 Serial (r) 10.00 Serial: „Cei mai frumoși ani" 11.00 Doc.: „Secretele CIA" 14.00 Film (r) 16.00 Serial: „Cheers" 17.00 Film: „Crima cu oglinzi" (SUA, 1985) 19.00 Serial: „Telefonul de la miezul nopții" 20.00 Film: „Ștefan cel Mare" (România, 1974) 23.00 Serial: „Profiler: psihologia crimei" 0.00 Serial: „Clanul Soprano" 1.15 Serial (r).

DUMINICĂ - 31 iulie

7.00 Universul credinței 8.30 Desene animate 9.30 Serial: „Cutia fantastică" 10.00 Profesioniștii (r) 11.00 Stele... de cinci stele (r) 12.00 Viața satului 13.00 Agenda politică 14.00 Dănuț s.r.l. 14.55 Formula 1: M.P. al Ungariei 17.00 Natație: C.M. de la Montreal 17.30 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Neveste disperate - povestea serialului 20.50 Fotbal: Steaua - Dinamo 23.15 Garantat 100% (r) 0.30 Natație: Campionatul Mondial de la Montreal.

6.30 Film (r) 8.30 Desene animate 10.00 Film (r) 12.00 Parte de carte 13.00 Bucătăria lui Radu 13.30 5 frați Julea 14.00 Serial: „Născut DJ" 15.00 Film: „Căpitanul" (coprod., 1960). Cu: Jean Marais, Bourvil 17.30 Vrei Teo, ai Teo! 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „Răzbunătorul" (SUA, 1989) 22.15 Film: „Un om și trei fantome" (SUA, 1996). Cu: Michael J. Fox 0.45 Film (r).

7.00 Concurs interactiv 8.00 Desene animate 10.15 Film (r) 12.00 Serial (r) 13.15 Misiunea Casa 14.00 Film: „Norocul irlandezului" (SUA, 2001) 16.00 Duminica în familie - partea I 18.40 7 zile 19.00 Observator 20.15 Duminica în familie - ultima parte 23.30 Film: „Despărțiți de ură" (SUA, 1997) 1.15 Film: „Evadarea" (coprod., 2001). Cu: Glen Close.

7.00 Ministar 8.00 Serial: „Sheena" 9.00 Tradițiile românilor 9.30 Tibanu' pescuiește și vânează 10.00 Puzzle Thea 11.00 Casa noastră 12.00 Serial: „Sărit de pe fix" 12.30 Academia mămicilor 13.30 Levintza prezintă 14.00 Vino, mamă, să mă vezi (r) 15.00 Totul pentru tine (r) 17.00 The Flavours - 3 bucătari 18.00 Focus 18.30 Capital TV 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Guinness - lumea recordurilor 21.00 Eurotombola 23.30 Film: „Între frați" (SUA, 1999).

5.00 Serial: „Îndoiala" 7.30 Club 700 9.15 Serial: „Uzurpatoarea" 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial (r) 15.30 Serial (r) 17.30 Poveștiri adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Numai iubirea - telenovela din spatele telenovelei 21.00 Film: „Patru nunți și o înmormântare" (M. Britanie, 1994). Cu: Hugh Grant 23.00 Serial: „Culoarea păcatului".

8.30 Medalion folcloric 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Împreună pentru natură 11.00 H... ora prichindeilor 12.00 Două roți 13.00 Atenție, se cântă! 14.00 Casa mea 14.25 Poftă bună! 15.00 Serial: „Secrete regale" 15.30 Serial: „Lois și Clark - noile aventuri ale lui Superman" 16.30 Români în Tenerife 17.00 Serial: „Amy" 18.00 Serial: „Farmece" 19.00 Doc.: „Dosarele secrete ale KGB" 20.00 Atlas 20.30 COOLmea distracției 21.30 Jurnalul TVR 22.00 Serial: „Lege și ordine" 23.00 Film: „Marele Gatsby" (SUA, 2001).

6.00 Apropo Tv 9.15 Serial: „Batman" 10.00 Film (r) 12.10 Lumea ProCinema 13.15 Film (r) 16.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Film: „Nell cea sălbatică" (SUA, 1994). Cu: Jodie Foster 19.00 Serial: „Telefonul de la miezul nopții" 20.00 Film: „Batman Forever" (SUA, 1995). Cu: Val Kilmer 22.45 Serial: „Profiler: psihologia crimei" 23.45 Serial: „Clanul Soprano" 1.00 Film: „Pat Garret și Billy the Kid" (SUA, 1973).

ANTHONY QUINN
– joi, 22.15 –

PAUL NEWMAN
– miercuri, 17.00 –

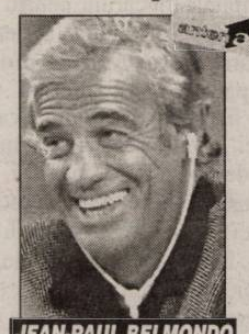

JEAN-PAUL BELMONDO
– miercuri, 13.45 –

JEAN MARAIS
– duminică, 15.00 –

ROBERT REDFORD
– vineri, 23.00 –

HUGH GRANT
– duminică, 21.00 –

VAL KILMER
– duminică, 20.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 1 august

7.00 Jurnalul TVR 7.15 Patrimoniul universal al omenirii 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Misteriosul John Doe" 10.50 Teleenciclopedia (r) 11.45 Interes general (r) 13.05 Serial: „Sticleții" 13.30 Desene animate 15.30 Kronica 17.30 Nocturne (r) 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Ochiul magic 21.00 Doc.: „Sfârșitul lumii: patru scenarii" 22.00 Serial: „Starhunter" 23.35 Film: „Mumford" (SUA, 1999) 3.25 Film: „Peștii nu clipesc" (SUA, 2002) 5.50 Serial: „Destine secrete".

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 11.15 Film (r) 13.45 Te vezi la știrile Pro Tv (r) 14.30 Vrei Teo, ai Teo! (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „Pericolul din adâncuri" (SUA, 1997) 22.15 La Bloc (r) 23.45 Serial: „Dispăruți fără urmă" 0.45 Icstrim tivi 2.30 Seria: „Renegatul".

6.10 În gura presei 7.00 Observator 9.00 Serial: „Anastasia" (r) 10.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 10.30 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Dădaca" (ep.1+2) 13.45 Film (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertis: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Film: „Albinele ucigașe" (SUA, 1994) 0.00 Film: „Șoimul deșertului" (SUA, 1992) 2.00 Concurs interactiv 4.00 Serial: „Dilemele vârstei" (ultimul ep.).

7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 10.00 Kensky Show (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Mutant X" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Serial: „Sala de judecată" 21.00 Serial: „Alertă medicală" 22.00 Cash TAXI 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Focus Plus 23.45 Serial: „Mutant X" 0.45 Guinness - lumea recordurilor.

5.00 Serial: „Îndoiala" 8.15 Serial: „Culoarea păcatului" (r) 9.15 Serial: „Mama vitregă" (r) 10.00 Numai iubirea - telenovela din sparele telenovelei (r) 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Jesus" 16.30 Serial: „Luna" 17.30 Poveștiri adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Anita" 23.00 Serial: „Culoarea păcatului".

7.00 Atenție, se cântă! (r) 8.30 Secrete regale (r) 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.40 Serial: „Farmece" (r) 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Zona de conflict 17.00 Serial: „Rebelii" 18.20 Doc.: „Zestrea românilor" 19.00 Circuitul internțional de tenis al României 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.25 Doc.: „Judecată fără Călin Nemeș" 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Afacerea Carolyn Warmus" (SUA, 1992). Cu: Virginia Madsen 23.50 Serial: „Agenția".

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Pokemon" (ep.1,2) 10.15 Lumea ProCinema (r) 11.00 Film: „Vise" (coprod., 1990) 13.00 Doc.: „Misterele planetei albastre" 14.00 Serial: „Batman" 17.00 Film: „O idioată fermecătoare" (coprod., 1964) 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Xena, prințesa războinică" 22.00 Film: „Careul de rockeri" (SUA, 1999) 0.15 Film: „Duzina de ticăloși" (SUA, 1967).

MARȚI - 2 august

7.00 Jurnalul TVR 7.15 Patrimoniul universal al omenirii 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Misteriosul John Doe" 11.00 Serial: „Felicity" 13.00 Serial: „Sticleții" 13.30 Desene animate 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Nocturne (r) 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Partenerul meu K-9" (SUA, 2002). Cu: James Belushi 22.00 Serial: „Starhunter" 23.35 Serial: „Din lipsă de probe" (SUA, 1996). Cu: Angelina Jolie 3.20 Film: „Arestat!" (Grecia, 2003) 5.50 Serial: „Destine secrete".

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Serial: „Destine răscumpărate" 11.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 12.15 De râsul lumii 14.15 Film: „Legături de sânge" (SUA, 1994) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „Trenul morții" (SUA, 1999) 22.15 La Bloc (r) 23.45 Serial: „Walker, polițist texan" 2.00 Serial: „Renegatul" 3.00 Film (r).

6.10 În gura presei 7.00 Observator 10.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 10.30 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Dădaca" 13.45 Film (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertis: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Cei mai frumoși ani 0.00 Film: „Crimă pasională" (SUA, 1999) 2.00 Concurs interactiv.

7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 10.00 Kensky Show (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Mutant X" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Film: „Detectiv particular" (SUA, 1998) 22.00 Cash TAXI 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Focus Plus 0.45 Guinness - lumea recordurilor.

5.00 Serial: „Îndoiala" 5.45-11.15 Reluări 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Jesus" 16.30 Serial: „Luna" 17.30 Poveștiri adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Anita" 23.00 Serial: „Culoarea păcatului".

7.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 8.30 Serial (r) 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Cronici mediteraneene 16.30 Serial: „Sabrina" 17.00 Serial: „Rebelii" 18.30 Doc.: „Mărturii" 19.00 Serial: „Soția lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Serial: „Verdict: Crimă" 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Titanic" (coprod., 1996, partea I). Cu: Catherine Zeta-Jones 23.50 Serial: „Stargate: SG-1" 1.50 Film: „Tablouri însângerate" (Italia, 1999, partea I).

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Pokemon" 11.00 Film (r) 13.00 Serial (r) 14.25 Serial: „Batman" 17.00 Film: „919 Fifth Avenue" (SUA, 1995) 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Schimbul trei" 21.00 Serial: „Cuceritorii" 22.00 Film: „Camarazi în războiul străzii" (SUA, 2001, partea I) 0.00 Film: „Întoarcere Inspectorului Harry" (SUA, 1983). Cu: Clint Eastwood.

MIERCURI - 3 august

7.00 Jurnalul TVR 7.15 Patrimoniul universal al omenirii 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Misteriosul John Doe" 11.00 Serial: „Felicity" 13.00 Serial: „Sticleții" 13.30 Desene animate 15.30 ...Sed lex! 16.00 Conviețuiri 16.55 Dincolo de hartă (r) 17.30 Travelling circular (r) 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Fotbal: Steaua - Shelbourne 22.30 Neagu Djuvara pe frontul invizibil 23.35 Film: „Vrăjitoarele din Salem" (SUA, 2002, partea I) 3.20 Film (r) 5.50 Serial: „Destine secrete.

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Serial: „Destine răscumpărate" 11.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 12.15 De râsul lumii 14.15 Film: „Danielle Steel's: Iubire fără sfârșit" (SUA, 1996) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „În lumea tăcerii" (SUA, 2004) 22.15 La Bloc (r) 23.50 Serial: „Fastlane: Cursa vieții și a morții" 2.00 Serial: „Renegatul".

6.10 În gura presei 7.00 Observator 10.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 10.30 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Dădaca" 13.45 Film: „Trupul dușmanului meu" (Franța, 1976). Cu: Jean-Paul Belmondo 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertis: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Film: „Putere de foc" (ultima parte) 21.30 Don Juan Del România 0.00 Film: „Cădere liberă" (SUA, 2000) 2.00 Concurs interactiv 3.00 Închiderea programului, revizie tehnică.

7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 10.00 Kensky Show (r) 11.00 Monica (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Mutant X" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Film: „Șarlatanul" (SUA, 2001) 22.00 Cash TAXI 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Focus Plus 23.45 Serial: „Mutant X" 0.45 Guinness - lumea recordurilor.

5.00 Serial: „Îndoiala" 6.15 Serial: „Luna" (r) 7.00 Serial: „Jesus" (r) 8.15 Serial: „Culoarea păcatului" (r) 9.15 Serial: „Mama vitregă" 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Jesus" 16.30 Serial: „Luna" 17.30 Poveștiri adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Anita" 23.00 Serial: „Culoarea păcatului".

7.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 8.30 Serial (r) 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.35 Serial: „Sabrina" 17.00 Serial: „Rebelii" 18.30 Minorități sub trei dictaturi 19.00 Serial: „Soția lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Serial: „Verdict: Crimă" 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Iubire pătimașă" (coprod., 1996, partea I) 23.50 Serial: „American Gothic" 2.00 Film: „Secrete bine păzite" (Franța, 2002, partea I).

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Pokemon" 11.00 Film (r) 13.00 Serial (r) 14.00 Serial: „Batman" 15.00 Doc.: „Misterele planetei albastre" 17.00 Film: „Dulcea pasăre a tinereții" (SUA, 1962). Cu: Paul Newman 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Doctorul de suflete" 22.00 Film: „Camarazi în războiul străzii" (partea a II-a) 0.00 Film: „Așteaptă până se întunecă" (SUA, 1967). Cu: Audrey Hepburn.

JOI - 4 august

7.00 Jurnalul TVR 7.15 Patrimoniul universal al omenirii 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Misteriosul John Doe" 11.00 Serial: „Felicity" 13.00 Serial: „Sticleții" 13.30 Desene animate 15.30 Akzente 17.25 Travelling circular (r) 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Maigret întinde o capcană" (coprod., 1957). Cu: Jean Gabin, Annie Girardot, Lino Ventura 22.20 Serial: „Starhunter" 23.50 Marcă înregistrată 0.40 Film: „Vrăjitoarele din Salem" (ultima parte).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Serial: „Destine răscumpărate" 11.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 12.15 De râsul lumii 14.15 Film: „În lumea tăcerii" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „Cu mafia pe urme" (SUA, 2000) 22.15 La Bloc (r) 23.45 Serial: „Doi bărbați și jumătate" 2.00 Serial: „Renegatul".

6.10 În gura presei 7.00 Observator 10.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 10.30 Concurs interactiv 12.00 Divertisment (r) 13.45 Film: „Hildegarde" (Australia, 2001) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertis: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Cel mai tare din parcare 0.00 Film: „Te doresc" (M. Britanie, 1998) 1.00 Concurs interactiv.

7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 10.00 Kensky Show (r) 11.00 Monica (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Mutant X" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Vino mamă să mă vezi 21.00 Eurotombola 22.00 Cash Taxi 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Focus Plus 0.45 Guinness - lumea recordurilor.

5.00 Serial: „Îndoiala" 5.45-11.15 Reluări 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Jesus" 16.30 Serial: „Luna" 17.30 Poveștiri adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Anita" 23.00 Serial: „Culoarea păcatului".

7.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 8.30 Serial (r) 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.30 Serial: „Sabrina" 17.00 Serial: „Rebelii" 18.30 Sănătate naturistă 19.00 Serial: „Soția lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Serial: „Verdict: Crimă" 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Drumul spre Santiago" (Spania, 1999, partea I). Cu: Anthony Quinn 0.00 Serial: „Martorul tăcut" 2.00 Film: „Poveste de prietenie, poveste de război" (Italia, 2001, partea I).

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Pokemon" 11.00 Film (r) 13.00 Serial (r) 14.00 Serial: „Batman" 15.00 Serial (r) 17.00 Film: „Zidul Atlanticului" coprod., 1970). Cu: Bourvil 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Omul invizibil" 22.00 Film: „Dolores Claiborne" (SUA, 1995) 1.00 Serial (r) 2.30 Film (r).

Înotul, „medicul" ideal

În mijlocul sezonului cald, este firesc să vorbim despre relația dintre om și mediul acvatic, ca sursă ideală de sănătate sută la sută naturală. Despre apa de mare și despre avantajele petrecerii unei perioade de timp în zona litoralului, am mai scris, astfel că de această dată ne vom opri la una dintre cele mai utile forme de mișcare – înotul. Am ținut seamă aici și de remarcile interesante făcute de cititoarea noastră Mihaela Ionescu, din București, într-o consistentă scrisoare adresată redacției „Magazinului", din care am și extras de altfel câteva idei.

Masajul regenerator realizat de apă, prin înot, se observă foarte bine la nivelul pielii persoanelor care practică această formă de mișcare. Așa cum menționează d-na Mihaela Ionescu în mod corect, pielea reprezintă organul „de frontieră" dintre organism și mediu, motiv pentru care recepționează direct agresiunile sau binefacerile mediului, reflectând totodată schimbările interne. De aceea, pentru a se păstra sănătoasă și pentru a-și exercita funcțiile în mod optim, ea are nevoie să fie hrănită și fortificată. În timp ce înotăm, mușchii feței și în special cei din jurul gurii sunt foarte solicitați, în urma efortului de a inspira și a expira, diferit de cel, aproape insesizabil, depus în condiții obișnuite de activitate. În același timp, pielea întregului corp suportă un masaj puternic și uniform, datorită volumului mare de apă prin care corpul înaintează cu mișcări de mare intensitate, specifice fiecărui stil de înot. Rezultatul acestui efort complex și al interacțiunii dintre corp și apă este evident mai ales la înotătorii de performanță: pielea este întinsă, cu porii mici dând acel plăcut aspect „mătăsos", depozitele adipoase subcutanate sunt repartizate uniform, țesutul muscular al feței și al întregului corp este mai bine definit decât cel adipos. Astfel fortificată, pielea îmbătrânește mai greu; la pubertate, activitatea glandelor sebacee nu mai duce la transformările neplăcute de amploare, de genul acneei; ridurile întârzie să se formeze, mai ales în jurul gurii, pe obraji și în jurul ochilor.

Sportul inimii, astfel ar mai putea fi numit înotul. Practicat în mod rațional, mai exact evitând „lupta" corpului împotriva apei și alegând lunecarea lină, pe distanțe lungi, în mediul lichid, înotul devine un remediu excelent pentru oboseală și pentru alte suferințe ale inimii, inclusiv în cazul persoanelor care au suferit un infarct miocardic. Foarte important este să ne alegem acel stil de înot care simțim că ne avantajează, dar să nu-l practicăm până la epuizare sau încercând să acoperim distanțe cât mai lungi. Important este timpul petrecut în apă, ca și păstrarea unui ritm egal, liniștitor. Treptat, inima își va regla și ea bătăile iar respirația se va ameliora considerabil, ca și performanțele de natură – să zicem – sportivă: de pildă, distanța parcursă la început în 10 minute, după câteva săptămâni se va dubla de la sine, pentru același interval de timp, fără ca organismul să resimtă un efort suplimentar, ba chiar aducând astfel un plus de tonus moral și mental. Este și efectul presiunii exercitate de apă asupra sistemului venos, care facilitează întoarcerea sângelui din vasele periferice la inimă și plămâni. Potrivit opiniei medicilor, 30-60 de minute de înot practicat de 3-4 ori pe săptămână îndepărtează riscurile bolilor cardiace, pe cele de infarct și de diabet. În cazul practicării regulate, natația ajută la diminuarea tensiunii arteriale și a colesterolului.

Calorii arse, mușchi puternici. În apă, corpul se află într-o stare apropiată celei de imponderabilitate. Avantajul este unul deosebit pentru înotător, deoarece articulațiile nu mai suportă „povara" masei corporale, cum se întâmplă în cazul alergării sau al mersului pe jos, când genunchii și șoldurile pot ajunge să fie puțin... martirizate. Totodată, mușchii brațelor și cei ai umerilor, solicitați destul de slab pe parcursul activităților cotidiene, își recapătă formele agreabile și forța. Și mușchii spatelui sunt mobilizați puternic în timpul înotului, făcând puțin probabilă apariția problemelor pe această zonă. De asemenea, fiind vorba despre o solicitare egală a aparatului cardio-respirator, astmaticii au mult de câștigat practicând înotul clasic (stilul *bras*). De altfel, subiectul care pune în ecuație stilurile de înot și avantajele fiecăruia pentru sănătate este extrem de complex, el putând fi detaliat cel mai cu folos de către instructorii de profil. Vom mai aminti că apa este considerată singurul element în care o femeie cu sarcină avansată se simte în largul ei. Picioarele sunt masate cu blândețe, durerile de spate se atenuează, se evită lordoza, iar după naștere înotul ajută la recăpătarea mai rapidă a siluetei anterioare sarcinii. În fine, să nu uităm de calorii, fie ele în exces sau nu, pe care practicarea natației le elimină rapid, cu toate consecințele pozitive ce decurg de aici. Astfel, o oră de înot „arde" în medie 790 de calorii, devansând alte sporturi de forță și de rezistență, cum sunt: ciclismul și alergările (720 cal.), gimnastica aerobică (505 cal.), mersul pe jos (325 cal.) sau halterele (215 cal.). Așadar, pentru perioada estivală, alegeți să vă întăriți sănătatea și în mediul acvatic, prin înot!

Astrologie medicală

28 iulie – 03 august

28.07. – Păziți-vă pielea! Nu în sensul bine-cunoscutei expresii-avertisment, ci din punct de vedere medical. Aceasta, deoarece astăzi astrele prevăd un risc sporit de contractare a unor probleme dermatologice sau, dacă acestea deja există, e bine să abordați procedurile terapeutice cu mai multă speranță, întrucât vor da rezultate bune. În cadrul dietei, legumele și produsele lactate sunt cele mai recomandate.

29.07. – Astăzi, efortul fizic nu trebuie să fie unul maxim, dar să nu lipsească din activitățile dumneavoastră, astfel ca inima și plămânii să fie puse la treabă, dar în mod judicios, adică nu prin suprasolicitări, ci făcându-le să funcționeze într-un ritm egal, echilibrat. Sauna și gimnastica respiratorie sunt indicate și pentru relaxarea generală și eliminarea de toxine.

30.07. – Se impune astăzi o atenție sporită la dietă. Alegeți alimentele în așa fel încât să vă menajați sistemul digestiv (și metabolismul, în general), evitând excesul de orice fel și în special condimentele iuți și cele piperate, alcoolul și alte produse iritante ale mucoasei gastrice. Pentru orice afecțiune, puteți folosi fără probleme aromaterapia și muzica de relaxare.

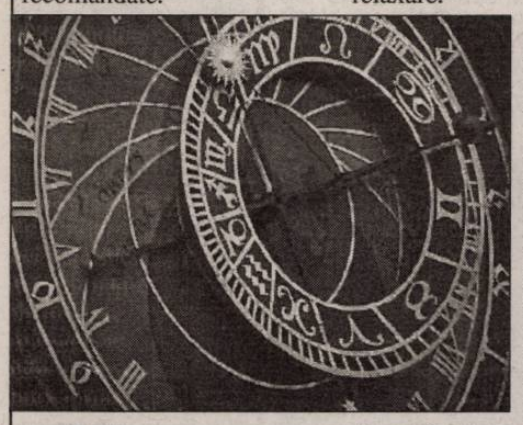

31.07. – Aveți unele necazuri cu greutatea? Chiar dacă nu, pentru o curățare prin post a organismului vă puteți abține de la mâncare 24-36 de ore (post negru), cu puține lichide sau, cel mult, „amăgindu-vă" foamea cu o felie de pâine, dar nu din făină rafinată. Nu vă suprasolicitați inima și sistemul nervos și evitați folosirea medicamentelor cu efect puternic.

01.08. – Din nou suntem atenționați în legătură cu ceea ce mâncăm. Se recomandă să nu lipsească mâncarea caldă (dimineața și seara, un ceai fierbinte este ideal, chiar dacă ne aflăm în toiul verii), dar să se evite grăsimile, alimentele prea sărate, condimentate iute sau piperat, prăjelile, apoi băuturile alcoolice și cafeaua tare. Nu se recomandă astăzi tratamentele extrasenzoriale.

02.08. – În prim-plan se pare că trebuie să stea sistemul osteo-muscular și în special zona umerilor și a brațelor. Așadar, sarcina fizică să fie moderată, sunt foarte utile procedurile de detensionare musculară, masajul de tonifiere și relaxare, exercițiile adresate flexibilității articulațiilor, la toate nivele. Nu uitați de dieta de curățare pentru aparatul digestiv și evitați magnetoterapia.

03.08. – Puteți realiza astăzi cu eficiență curățarea tractului gastro-intestinal, a ficatului și a vezicii biliare. Vă sunt de folos clismele, ca și consumul de ceaiuri din plante medicinale (de pildă, păpădia, gălbenelele, cicoarea, coada-șoricelului etc.), ca și procedurile de încălzire cu apă, care ajută și la eliminarea de toxine. În schimb, este o perioadă nefavorabilă extracțiilor dentare.

Terapia post-traumatică

Un zgomot surd amplificat de pereții biroului, calculatoarele vibrează, etajul se umple de fum, treptele se macină văzând cu ochii. Afară, mulțimea strigă disperată, praful și panica pun stăpânire pe oraș... Un scenariu de groază, desigur, dar el a fost repetat de nenumărate ori, de-a lungul istoriei omenirii, având la origine cauze naturale sau umane: cutremure, războaie, inundații, erupții vulcanice, accidente etc.

În afara morților, victimele rămase în viață pot intra și ele în categoria pierderilor umane. O șansă pentru ca ele să iasă din starea de șoc sau să se detașeze de traumele psihice suferite o reprezintă terapiile de grup. Această metodă blândă de tratament are o dimensiune socială accentuată și presupune ca mai multe victime ale aceluiași tip de traumatisme să-și relateze trăirile avute în momentul dramei, scopul fiind de a evita sindromul de stres post-traumatic. Ideea de bază este aceea că subiectul se „desparte" astfel, treptat, de senzațiile negative trăite în momentele nefaste, eliberându-și conștiința. Soluție valabilă și în cazul violurilor și al abuzurilor sexuale, al accidentelor pe căile de transport, al răpirilor ș.a.m.d.

Cum însă nici un remediu nu este infailibil, și *terapia post-traumatică* a primit critici din partea non-adepților săi. Aceștia susțin că metoda respectivă interferează cu reacția naturală la evenimentele traumatizante, victimele putând ajunge să neglijeze suportul spontan al familiei și al prietenilor. Nu se exclude nici calitatea îndoielnică a terapeutului, dar punctul principal al contraargumentului îl constituie observația că metoda continuă să-l expună pe subiect acelorași factori care l-au traumatizat, încetinind însuși procesul de vindecare natural.
Probabil că, tot la fel cum pacienții sunt prinși între cele două tabere de specialiști, și adevărul se află undeva, tot pe la mijloc.

CALENDARUL PLANTELOR

1 – 7 AUGUST

Motto: „Uneori, e mai ușor să previi o afecțiune medicală, decât să o tratezi, iar cu plantele medicinale poți face acest lucru."

Zilele trecute, „mă plimbam" prin casă. Nu ați avut niciodată sentimentul că ar trebui să faceți ceva foarte interesant, dar nu știți ce? Dacă da, atunci înțelegeți cum mă simțeam eu. Vroiam să fac ceva foarte interesant și care să-mi iasă bine, dar... Cum studiam eu lucrurile din casă, mi-au căzut ochii pe un ziar. Am văzut că este din acea zi și l-am deschis, am văzut rubrica de horoscop. Nu prea cred în acest gen de „premoniții", dar mă amuz atunci când, citindu-l la sfârșitul unei zile, descopăr că nu s-a întâmplat nimic din ce era prevăzut. Eu sunt Rac, și, după ce am parcurs rubrica, m-am gândit dacă nu cumva există vreo plantă cu numele de rac. Poate părea ciudat, însă chiar am găsit-o!

Coada racului

Potentilla Anserina

■ Plantă erbacee cu tulpină orizontală și ramuri ascendente, frunze penat compuse, argintii pe spate, flori galbene.
■ Se utilizează partea aeriană.
■ Planta formează covoare compacte în sate de deal, pe marginea ulițelor, șanțurilor și a râurilor, îndeosebi în Transilvania (județele Alba, Arad, Bihor, Brașov, Covasna, Harghita, Maramureș), Muntenia (județele Argeș, Prahova), Moldova (județele Neamț, Suceava).

■ Recoltarea se realizează prin rupere cu mâna sau prin tăiere – fie cu secera, fie cu coasa – când planta crește în masă. Se îndepărtează plantele străine, precum și tulpinile târâtoare.
■ Acționează ca astringent (antidiareic și antihemoragic), antilitiazic, ușor spasmolitic al musculaturii netede intestinale, cicatrizant.
■ Se recomandă în: diaree, colici gastrointestinale, hemoragii, litiază urică, artrite, ulcerații ale pielii, gingivită, leucoree, tenuri grase, seboreice, cu pori dilatați.
■ Mod de administrare intern: infuzie sau decoct (1 lingură la cană), 2 căni pe zi.
■ Mod de administrare extern: spălături sau comprese cu decoct în concentrație dublă.
■ Intră în formula ceaiului antidiareic și a ceaiului Deniplant, care tratează cauzele interne ale bolii de piele Psoriazis.

DENIS GIURGIU

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Umor SF

Prima audienţă

Vremuri tulburi în grădina Edenului. Tendinţele dictatorial-senile ale lui Adam creaseră derută printre ceilalţi trei locuitori ai Pământului, adică soaţa sa (fără pirostrii), Cain şi Abel. Încă de pe atunci, paradisul terestru colcăia de doctrine, metehne, manii, concepte şi precepte. Semn rău pentru viitorime.

Toată ziulica, Adam stătea în scaunul cu rotile şi dădea indicaţii. Căzuse ca un bolovan tocmai din vârful Pomului oprit, unde zărise ultima poamă. Era deja bulimic şi o gaşcă de îngeri decăzuţi îi spusese că fructele interzise îi vor înzdrăveni virilitatea, căci Eva se plângea că, după doar două sute cincizeci de ani de concubinaj, bărbatul ei ajunsese să numere stele, toată noaptea; şi atât. Femeia, exasperată, îl ameninţase că va cere Creatorului să facă, dintr-o coastă spasmodică, o soacră pentru Adam.

Colac peste pupăză, Paradisul bubuia de manele. Cain devenise digei (DJ) şi zbârlea toată noaptea urechile ciutelor, gaiţelor şi altor batracieni, cu şlagăre date la maximum. Până şi îngerii umblau cu tampoane de vată-n urechi. Hitul „Fată mare, fustă mică" se vânduse ca la balamucul de peste gârlă, închis din lipsă de clienţi.

Eva asuda, strângând din dinţi. Făcea fitness toată ziua şi devenise top-model. Dimineaţa ronţăia trei sâmburi de smochine şi o coajă de pâine prăjită despicată în două, să-i ajungă şi la cină. Necuratul deschisese o casă de modă şi o plătea al dracului de bine. Mai mult, verii de-al doilea, Stuchi-l-ar Mâţele şi Piază Rea, înfiinţaseră o televiziune privată şi o puseseră pe Eva să prezinte rubrica „Meteo".

Cel mai nefericit părea Abel. El se făcuse hacker şi naviga bezmetic pe Internet, până-i cădeau pleoapele ca toantele. Aşa ajunsese, săracul, să intre pe site-urile secrete ale Creatorului şi să afle câte-n Lună şi-n stele despre om şi natura înconjurătoare. Buimac şi decepţionat, băiatul citea despre democraţia de cumetrie, revoluţii de catifea şi de stambă, parlamente bicamerale decomandate şi cu dependinţe, corupţie cu faţă umană şi câte şi mai câte. Dar, mai presus de toate, Adam îl sâcâia de dimineaţă şi până-n noapte despre agenda de lucru a Creatorului. Voia să ştie, chiar aşa, în cărucior, cu picioarele ţepene, dacă Cel de Sus i-o va face şi pe Eva nr.2, că prima îl cam neglija şi se-ncurcase şi cu Necuratul, da' n-avea paparazzi s-o prindă în flagrant. Iar când îi spunea că Demiurgul n-are în program o a doua Evă, fiind vechi adversar al bigamiei, Adam îi aducea aminte de versetul 8, capitolul 4 din Geneză, adică tocmai crima.

Numai că manelistului Cain nici nu-i trecea prin gând să-l ucidă pe Abel. N-avea nimic de-mpărţit cu bietul băiat şi, mai ales, îi cunoştea secretul. Pe când naviga pe Internetul Edenului, Abel dăduse peste un site care aranja întâlniri prieteneşti şi chiar matrimoniale şi se îndrăgostise de o fătucă. Duduia, şi ea singură cuc, chiar acceptase să vină la un rendez-vous, cam peste o sută cincizeci de ani. Cum era să-l omoare Cain în situaţia asta? Oameni suntem, ce naiba? (Pardon!)

Dar versetele treceau nemilos şi se apropia iremediabil cel în care fratele mai mare trebuia să-i facă felul celui mai mic. Îngrozit că nu se va întâlni cu duduia de pe Internet, Abel ceru o audienţă în Cer. Străjerii Creatorului se uitară chiorâş la el, dar până la urmă, văzând în cel hal ajunsese Abel de dragul fătucăi, se-nvoiră... Veni şi ziua audienţei în Cer. Pus la patru ace, Abel pătrunse în Cabinetul unde Demiurgul primea muritorii.

Înăuntru, nu văzu pe nimeni, dar o voce baritonală îi spuse pe un ton sever: „Ia loc pe scaun!" Abel se uită iar în jur. Habar n-avea de unde venea vocea şi se supuse. Apoi, mototolindu-şi borurile pălăriei de fetru în mâinile transpirate, îi spuse Creatorului toată tărăşenia, aşa, dintr-o suflare... Se făcu tăcere. O tăcere ca atunci când pe Pământ nu exista nici măcar ideea de viaţă. Lui Abel i se părea că aude cum Dumnezeu stă pe gânduri. Se aştepta să fie luat în tărbacă şi trimis val-vârtej înapoi, în Eden. Dar vocea răsună: „Hei, scribilor, amânaţi versetul 8!" Abel izbucni în plâns şi-şi făcu repede cruce... A fost prima cruce făcută de un om pe Pământ.

PAUL IOAN

Soluţia «SUDOKU» jocul săptămânii – 3

7	9	8	2	1	4	5	6	3
5	6	3	8	9	7	1	2	4
1	2	4	3	5	6	8	9	7
8	4	9	6	7	3	2	5	1
6	3	7	5	2	1	9	4	8
2	1	5	4	8	9	7	3	6
9	7	6	1	3	2	4	8	5
3	8	1	9	4	5	6	7	2
4	5	2	7	6	8	3	1	9

Integramă de GHEORGHE POPESCU

POSTAZE

ALUNGĂRI A FIICĂ A MODEI		PUII PĂDURII A REZISTA ÎN TIMP		CERBI NORDICI CAP DE ŞOPÂRLĂ!		ÎN CAPELĂ! ACOPERITE DE NEA		MAŢ MARE MĂGAR		PLINI DE GRANDOARE TERCI
FIII JAPONIEI CULPĂ							IARBĂ ÎN TROACĂ A FACE PROBA			
				SARBĂTOAREA PAŞTELUI PRĂJITURĂ LUNGUIAŢĂ						
FRIGUROS UINTRAREA ÎN BISERICĂ!					DIRECŢIE HAINĂ DE LUCRU					ELE STAU ÎN BANCA LOR
		COLŢAR DE DESEN ESTETIC						PREFIX PENTRU 3 LĂBĂRŢATĂ		
	FOAIE DE CARTE A ŞOVĂI					SFÂNTUL CU PLOILE A DEPĂNA AMINTIRI				A DEVENI HAIN
			URIAŞII SAVANEI A FACE MÂNCARE							
LICHID SĂNGVIN RENOVAT A SIMULA									REN! PĂMÂNTUL ROTARULUI	
				ÎNVAŢĂ MECANIC BLUZA LELIŢEI						
PREZENŢI ÎN PĂR O FEMEIE CU BANI					LA MÂNA ARESTATULUI					
							OAMENI FĂRĂ CREDINŢĂ			

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „ACCENTE"

Orizontal: P - A - A - O - M - D - CERCETATOARE - TEUTON - DRAC - ORT - CLASOARE - ORE - ILARI - N - FLAMA - EMU - SI - O - SINE - ARCURI - CT - N - SERIOS - ANEXATE - STI - ANINARE - UMIL - ACT - FRASINI - TRIAJE - LICEE.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Zâne

1. Ce sunt zânele?
2. Câte categorii de zâne există în mitologia românească?
3. Ce mare cărturar român din secolele XVII-XVIII a evocat prezenţa zânelor în credinţele populare?
4. Ce pictor originar din Zürich (1741-1825), sosit de la 22 de ani în Anglia, unde rămâne până la moarte, a pictat tabloul „Mica zână".
5. Ce scriitor ungur (1879-1942) a scris romanul autobiografic „Grădina zânelor"?
6. Cine a compus, în 1963, muzica filmului color cu păpuşi „Lacul zânelor"?
7. Ce scriitor francez contemporan a scris romanul „Zâna carabină"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Din punct de vedere academic, prin „doctor" se înţelege atât un înalt titlu ştiinţific acordat de o instituţie academică sau de învăţământ superior, cât şi persoana care poartă acest titlu. 2) În vorbirea curentă, cuvântul doctor este sinonim cu medic. 3) Doctorul arhaic al zeilor olimpieni se numea Paian sau Paieon. 4) Opera „Doctorul şi farmacistul" îi aparţine compozitorului austriac Karl Ditters von Dittersdorf (1739-1799). 5) Romanul „Ciudatul caz al doctorului Jekill şi al domnului Hyde" a fost scris de prozatorul englez de origine scoţiană Robert Louis Stevenson (1850-1884). 6) Cele două „Lecţii de anatomie" supravegheate de doctori diferiţi au fost pictate de Rembrandt van Rijn (1606-1669). 7) Rolul principal masculin din filmul „Doctorul T şi femeile" a fost interpretat de actorul american Richard Gere.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 27 al revistei, am primit destul de puţine scrisori. S-ar putea să fie de vină gradul de dificultate al întrebărilor dar, mai degrabă e vorba despre pierderea scrisorilor pe undeva... Evident, înainte de a ajunge în redacţie! Dacă le vom primi, oricât de târziu, vom menţiona toate numele celor care ne-au scris. Nu putem crede că prieteni devotaţi ai rubricii ne-au uitat, chiar dacă mulţi dintre noi sunt cuprinşi de euforia vacanţei.

Aşadar, pentru tema „Ceaiul" am primit:

◆ 7 răspunsuri corecte: *Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti.*

◆ 6 răspunsuri corecte: *Ing. Ion Ciocşan – Pucioasa* şi *Radu Ciobanu – Bucureşti.*

◆ 5 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timişoara; Corina Simion – Sibiu* şi *Mircea Stan – Piteşti.*

În unul dintre numerele viitoare vom menţiona şi numele celor care în ultimele luni ne-au trimis mai puţin de cinci răspunsuri corecte.

Aşteptăm noi veşti de la dumneavoastră *(Irina Stoica)*

De dimineaţă

ORIZONTAL: 1) Soseşte la cititori în primele ore ale dimineţii – Faptul zilei. 2) Împrospătarea aerului în încăperi, făcută de obicei dimineaţa (pl.) – Culoarea soarelui, dis-de-dimineaţă. 3) Încununat de victorie – Se spune că se cunoaşte de dimineaţă. 4) Alpestru pe jumătate – Lumina dimineţii. 5) Cămaşă ţărănească – Om politic italian, asasinat în zori (Aldo; 1916-1978). 6) Folosinţă – Slujbă religioasă de seară în săptămâna patimilor. 7) A se ivi la orizont – Craiul de la soare-răsare. 8) A se lega sufleteşte de cineva – Cerb! 9) Parte a plantei aflată în pământ. 10) A scăpa – Pictor român, autorul pânzei „Apus de soare pe Dunăre" (Theodor).

VERTICAL: 1) Lipsită de luminozitate – Bună dimineaţa! 2) Omul care s-a sculat de dimineaţă şi a ajuns departe. 3) A izbucni violent – Aseară (poet). 4) Grămadă mare de snopi – Plantă tânără care se plantează dimineaţa pe răcoare. 5) Neîntrecuţi – Porţiune de apă lângă ţărmul mării, unde dimineaţa se face revizia vaselor. 6) Plantaţie care, îngrijită dimineaţa, a dat rod. 7) Zorii zilei – S-a sfârşit Florica! 8) Zare – Noroi. 9) Picături de apă care se formează noaptea şi se depun pe plante – Anotimpul când dimineţile sunt mai scurte. 10) Remisă în partea a doua! – Compozitor român căruia îi aparţine pânza „Dimineaţa pe litoral" (Radu).

DICŢIONAR: ALPE, MORO, ISA. *(Gheorghe Câmpeanu – Focşani)*

Soluţia careului (De dimineaţă): PRESA - ZORI - AERISI - ROS - LAURI - ZIUA - ALPE - RAZA - IE - MORO - S - UZ - R - DENIE - RASARI - TAR - ATASATI - RB - R - RADACINA - EVADA - AMAN.

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

ŞAH

Alehin - Colle, 1925

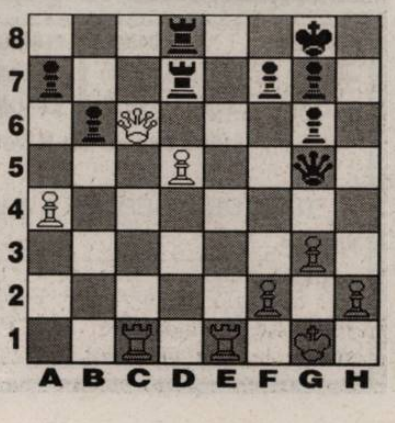

DEZLEGARE:

1. Dd7! Td7 2. Te8 Rh7
3. Tcc8 cu ameninţarea de mat
4. Th8 + -

© GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

O adevărată pacoste pentru cei mai sensibili

Luna a fost mai aproape de Pământ

Cei care s-au plâns în acest week-end de insomnii, dureri de cap, presiune arterială crescută şi de tulburări psihice e bine să ştie că principalul vinovat n-au fost nici vremea, nici anturajul, ci „regina nopţii", cum spunea poetul, adică Luna. O dată la 20 de ani, Luna obişnuieşte să se apropie de Pământ, să nu zicem ameninţător, pentru că nu e cazul, cam cu 25.000 kilometri, o apropiere nu foarte importantă la nivel astronomic, dar suficient de mare pentru a produce tulburările amintite mai sus, ba chiar şi o creştere a numărului de sinucideri, cel puţin dacă ne luăm după aprecierile Academiei Ruse de ştiinţă. Luna se află, de obicei, la o distanţă de 384.000 kilometri, dar în acest week-end ea s-a aflat la numai 360.000, ceea ce a făcut ca imaginea ei să apară pe cerul nopţii ca „un glob stacojiu gigant", care a fost vizibil de-a lungul întregii Europe, dar şi în Asia centrală.

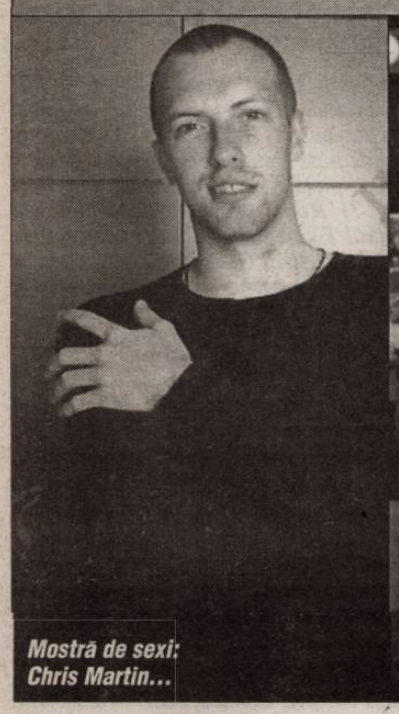

Mostră de sexi: Chris Martin...

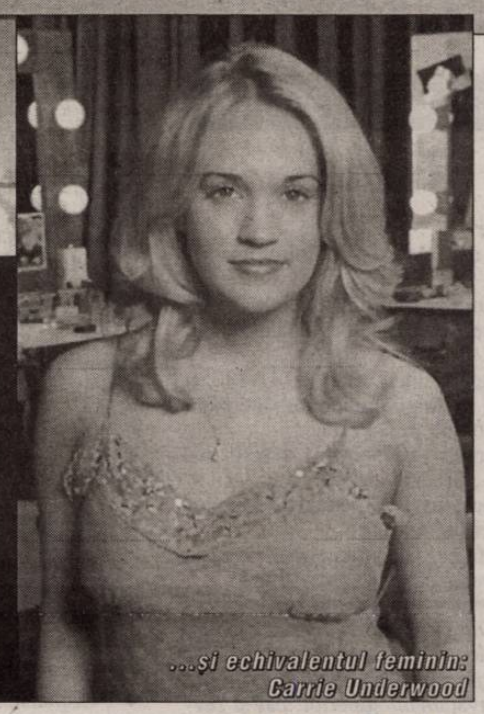

...şi echivalentul feminin: Carrie Underwood

Să fii sexy, vegetarian şi iubitor de animale!

An de an, o fundaţie iubitoare de animale, „People For The Ethical Treatment of Animals" (PETA), oferă titlul de cea mai sau cel mai sexy activist din domeniul divertismentului. O modalitate de a face valuri şi prozeliţi, de a strânge fonduri şi a organiza proteste mediatice. Anul acesta, mai bine de 1.300 de persoane au votat pe situl oficial al fundaţiei, în favoarea lui Chris Martin, liderul unei obscure trupe muzicale. Se zice că el s-ar fi luptat din greu pentru acest titlu cu David Duchovny, Prince şi Tobey Maguire şi dacă a obţinut primul loc asta se datorează, după părerea reprezentanţilor PETA, numai şi numai pentru că omul ar fi „o persoană plină de compasiune, care iubeşte animalele" şi în plus, el şi soţia lui sunt vegetarieni convinşi! Deşi, fie vorba între noi, multe animale ocrotite de fundaţie sunt, totuşi, carnivore convinse. La feminin, cea mai sexy vegetariană a fost declarată Carrie Underwood, urmată la mică distanţă de Avril Lavigne, Reese Whiterspoon şi Joss Stone.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ Cât cântăreşte sufletul omului? ■ Cum se pot „vedea" gândurile ■ Dresajul în lumea contemporană ■ Templul de aur ■ Civilizaţii amazoniene dispărute ■ Sănătatea protejată acasă

Cu obezitatea nu e de glumit

● ***Dar nici cu curele de slăbire!***

Pentru prima oară în Europa, un robot a executat o operaţie în urma căreia pacientul a părăsit spitalul la 12 ore după intervenţie. Performanţa aparţine unei echipe de chirurgi din München care, folosind un robot special, a reuşit să monteze un inel gastric unei femei în greutate de 120 kg. Pacienta în vârstă de 40 ani, obeză în stadiu avansat, a fost internată în Clinica de Chirurgie Robotizată din München, cu un Index de Greutate Corporala (BMI) de 65, cel normal fiind de maximum 25. Tot ce trece de acest raport este considerat obezitate, iar atunci când indicele este egal sau mai mare de 30, se consideră că obezitatea este factor de risc pentru sănătate. Indicele se obţine după o formulă matematică simplă în care greutatea (în kilograme) se împarte la înălţimea (în m) ridicată la puterea a doua. Operaţia din capitala Bavariei a fost coordonată de profesorul Ralf Senner, care a lucrat până în 1995 la Clinica Universitară din Bucureşti şi a apelat la sistemele chirurgicale robotizate datorită faptului că ele reduc semnificativ riscurile operatorii, durata intervenţiei, ca şi stresul pacientului. „Când pacientul are o asemenea greutate supraponderală, fiecare intervenţie chirurgicala prezintă un risc", a explicat Senner. „La două ore după operaţie, pacienta noastră s-a putut ridica fără asistenţă suplimentară şi a părăsit clinica 12 ore mai târziu", a adăugat specialistul german.

Conform studiilor europene, cura tradiţională de slăbire nu mai este eficientă la un Index de Greutate Corporala cuprins între 35 si 40. „Spre deosebire de celelalte metode, inelul gastric ajută pacienţii la atingerea unei greutăţi normale, de obicei, cam în 18 luni de la intervenţie. Cu obezitatea şi curele de slăbire nu e de glumit. Conform estimărilor actuale, 60 la sută din totalul deceselor sunt cauzate de bolile care apar în urma unei diete neadecvate. Riscul ca pacienţii obezi să facă diabet zaharat este de 12,7 la sută, iar acela de a suferi afecţiuni cardiace este de 47 la sută.

HOROSCOP

1 – 7 august

BERBEC (21.03-20.04): După două-trei zile de vacanţă plină de peripeţii, vă întoarceţi acasă şi aveţi o surpriză foarte plăcută, făcută de unul din cei mai buni prieteni.

TAUR (21.04-21.05): Două veşti bune vă vor întâmpina în această săptămână. Prima provine din domeniul financiar, iar cea de-a doua din sfera atât de alunecoasă a afectivităţii.

GEMENI (22.05-21.06): Curba financiară scade lent, dar sigur, până la un minim foarte periculos – joi sau vineri. Mare atenţie când duceţi mâna la buzunar, dacă mai găsiţi ceva prin el!

RAC (22.06-22.07): Sunteţi somnolent şi nu vă arde de nimic. Poate că ar trebui de urgenţă să vă luaţi câteva zile de vacanţă, cât mai departe de casă. Îi veţi menaja şi pe ceilalţi.

LEU (23.07-22.08): Totul vă merge din plin. Bugetul se înzdrăveneşte sensibil, iar viaţa în cuplu decurge ca-n luna de miere, spre final. Atenţie la un Capricorn!

FECIOARA (23.08-21.09): Curba psihicului cunoaşte o scădere accentuată, semn că parcurgeţi o perioadă de pesimism acut. Nu e cazul să vă faceţi gânduri cenuşii, credeţi-ne!

BALANŢA (22.09-22.10): Banii şi iar banii. Asta pare să fie lozinca acestui interval, când vă veţi confrunta cu câteva obstacole materiale care vă vor ascuţi drastic simţurile.

SCORPION (23.10-21.11): Curba dragostei prezintă oscilaţii alarmante, ca şi cum în sufletul dv. îşi fac loc petale şi spini de trandafir. A uita este verbul dv. ideal.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba financiară este acum cea mai zvăpăiată, căci ea urcă până spre un maxim ascuns în nori. Probabil că veţi primi o sumă „grea" de bani.

CAPRICORN (21.12-19.01): Una caldă, una rece. Aşa s-ar putea caracteriza această săptămână, în care bucuriile sufletului se vor amesteca din plin cu debilitatea portofelului.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Soarele şi Luna nu se află în relaţii prea bune şi temperamentul vă va da de furcă. Riscaţi să luaţi decizii greşite, aşa că nu vă implicaţi în nimic.

PEŞTI (19.02-20.03): În primele zile, o veste de ordin sentimental vă va îmbujora obrajii şi vă va reda cheful de viaţă. Atenţie la un Capricorn din anturajul profesional!

Personalităţile săptămânii: *Pan Halipa; Marin Preda, Al. Voitin, Cezar Ivănescu, Mihail Jora; Artur Rubinstein, Guy de Maupassant, Paul Claudel, Georges Clémenceau.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI (35.000 LEI VECHI)	❑ 3 LUNI	11,5 LEI (115.000 LEI VECHI)	❑ 5 LUNI	18,5 LEI (185.000 LEI VECHI)
❑ 2 LUNI	7 LEI (70.000 LEI VECHI)	❑ 4 LUNI	15 LEI (150.000 LEI VECHI)	❑ 6 LUNI	23 LEI (230.000 LEI VECHI)

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 740 • ANUL XLVIII • 4 AUGUST 2005 • 16 PAGINI • 1 LEU (10.000 LEI VECHI) Nr. 31 (2490)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Dragostea trebuie să se desfăşoare în tăcere, ca să se audă zâmbetul spiritului.**
(Bisanne de Soleil)

■ **Bârfitorul vorbeşte numai despre alţii, plictisitorul vorbeşte numai despre el însuşi, iar linguşitorul se preface că ascultă.**
(Lisa Kirk)

■ **Important e să dăruieşti şi să nu ceri nimic în schimb.**
(Horaţiu)

Femina club

Dosarele frumuseţii

Seducţie latină

Siesta, o adevărată artă

SUDOKU

jocul săptămânii – 5

				7		4	5	
4		2	8	6				
3					1		6	
		1					3	
7	8			5			2	9
	4					7		
	2		5					3
				8	4	2		1
	3	9		2				

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

Din culisele celui de-al doilea război mondial

TREBUIA LOVITĂ JAPONIA CU BOMBA ATOMICĂ?

Din august 1945, de la folosirea bombei atomice asupra oraşelor japoneze Hiroshima şi Nagasaki, nici o altă bombă atomică n-a mai fost detonată asupra unui oraş de pe Terra. Din fericire, spun specialiştii la unison, pentru că, la puterea de distrugere a actualului arsenal nuclear, asta ar declanşa o adevărată catastrofă planetară. Dar atacarea Japoniei la sfârşitul celui de-al doilea război mondial a fost necesară? Această întrebare frământă istoricii de exact 60 de ani şi unii recunosc că atacul nuclear n-a fost deloc necesar.

O întrebare care rămâne în picioare şi după 60 de ani

Recent, doi istorici americani au lansat ipoteza conform căreia decizia Statelor Unite ale Americii de a folosi bomba atomică la Hiroshima şi Nagasaki în august 1945 nu a fost justificată de necesitatea încetării celui de-al Doilea Război Mondial, cum se admite în mod curent. Bombardamentele nucleare de la Hiroshima şi Nagasaki, care s-au soldat cu moartea a peste 200.000 de oameni, au semnat mai degrabă startul Războiului Rece decât sfârşitul celui de-al Doilea Război Mondial. Totul a fost făcut pentru a impresiona Uniunea Sovietică şi nu pentru a îngenunchea ultima putere a axei Berlin-Roma-Tokio care era oricum învinsă în acel moment al războiului. Întreaga responsabilitate aparţine preşedintelui american de atunci, Harry Truman, care este vinovat de acest masacru, susţin Peter Kuznick şi Mark Selden. „Truman era conştient că prin decizia de a folosi arma nucleară împotriva Japoniei începe un proces de anihilare a speciei umane", susţine Peter Kuznick, directorul Institutului de Studiere a Istoriei Nucleare de la American University din Washington DC. „Nu este vorba doar despre o crimă de război. A fost o crimă împotriva umanităţii", adăugă el.

Varianta oficială

Conform variantei oficiale americane, acceptată azi universal, o bombă atomică a fost aruncată asupra Hiroshimei pe data de 6 august 1945, şi alta detonată la Nagasaki trei zile mai târziu, doar pentru a forţa Japonia să capituleze. Pierderile de vieţi omeneşti şi distrugerile imense au fost considerate necesare pentru a încheia rapid războiul, fără a mai fi nevoie de o costisitoare invazie americană pe teritoriul Japoniei. Peter Kuznick şi Mark Selden, istoric de la Cornell University din Ithaca, New York, sunt însă de altă părere. Cei doi istorici au prezentat şi câteva dovezi în cadrul unui seminar organizat de Greenpeace la Londra, cu ocazia împlinirii a 60 de ani de la tragicele evenimente.

Little Boy (stânga) şi Fat Man, cele două bombe atomice folosite

Varianta neoficială

Conform unor noi studii asupra arhivelor diplomatice americane, japoneze şi sovietice din acea vreme, se pare că principalul motiv pentru care preşedintele Truman a recurs la atacul nuclear asupra Japoniei a fost să limiteze expansiunea URSS în Asia, susţine Kuznick. Japonia a capitulat pentru că Uniunea Sovietică tocmai declanşase o invazie, cu doar câteva zile după bombardamentul de la Hiroshima, şi nu pentru că americanii au folosit arma nucleară, mai precizează el. Preşedintele Truman a recunoscut într-o întrunire pe care a avut-o cu principalii săi comandanţi militari cu trei zile înainte de Hiroshima că Japonia „doreşte pacea", cel puţin aşa reiese dintr-un document al acelor vremuri. Mai mult, se pare că generalii americani Douglas Macarthur şi Dwight Eisenhower, precum şi comandantul statului major naval al SUA, William Leahy, i-au spus lui Truman că nu este nevoie să recurgă la arma atomică. Dar „impresionarea Rusiei a fost mult mai importantă decât încetarea războiului cu Japonia", susţine şi Selden. Şi, în plus, Truman era îngrijorat că va fi acuzat că a risipit inutil banii cu „Proiectul Manhattan" (care prevedea fabricarea primelor bombe cu uraniu şi plutoniu) în cazul în care nu ar fi folosit arma nucleară. Argumentele aduse de cei doi istorici americani pot fi sau nu credibile, cert este că atunci, în august 1945, pe Pământ a fost încercată cea mai cumplită armă dintre toate. Ocazie cu care s-a declanşat cursa înarmărilor nucleare, o cursă care într-un final nefericit poate însemna, la un moment dat, dispariţia speciei umane.

DISCOVERY DIN NOU ÎN SPAŢIU

Dar securitatea navetei a fost pusă sub semnul întrebării imediat după lansare

La doi ani şi jumătate după explozia navetei Columbia la intrarea în atmosfera terestră, NASA a revenit la zborurile cosmice cu om la bord, o dată cu lansarea, săptămâna trecută, a navetei Discovery. O lansare care a decurs fără incidente, dar care a fost imediat umbrită de un incident minor, oarecum similar cu cel petrecut la lansarea din ianuarie 2003 a navetei Columbia. În urma impactului cu nişte reziduuri de pe rezervorul central, un element din scutul termic al navetei a fost ciobit în timpul ascensiunii, înainte de desprinderea finală. Deocamdată nu se ştie cu certitudine dacă siguranţa echipajului şi a misiunii este periclitată, dar în 2003, se ştie, o bucată de reziduu a lovit scutul termic de pe aripa stângă a navetei Columbia, fapt ce s-a dovedit fatal pentru echipaj. Acum, o bucată de aproximativ 3 centimetri dintr-o plăcuţă din scutul termic pare să se fi desprins din zona trapei prin care este coborât trenul de aterizare din faţă al navetei Discovery. Pentru a înregistra toate posibilele evenimente din timpul lansării, de data asta NASA a amplasat o sumedenie de camere video care au urmărit etapă cu etapă lansarea şi înscrierea pe orbita circumterestră a navetei Discovery. Peste 110 camere de luat vederi au înregistrat lansarea din toate unghiurile cu putinţă, cu mai mult de 30 de camere de supraveghere decât au fost amplasate la lansarea navetei Columbia în 2003. De asemenea, o cameră video a fost amplasată chiar pe rezervorul extern de combustibil al lui Discovery care a oferit nişte imagini în premieră ale ascensiunii navetei. Cu toate acestea evenimentele neplăcute n-au lipsit săptămâna trecută, motiv pentru care „analizăm înregistrările video ale lansării cadru cu cadru", a precizat după lansare un oficial NASA. Înregistrările video au surprins o bucată destul de mare de material, probabil spumă izolatoare, care s-a desprins de pe rezervorul extern de combustibil la 2 minute după lansare, care nu a lovit naveta, susţine NASA. Dacă se va constata vreo defecţiune în sistemul termic al navetei, cosmonauţii de pe Discovery vor încerca să o remedieze în timpul în care naveta va fi andocată de Staţia Spaţială Internaţională, pentru această eventualitate la bord existând mai multe seturi de plăcuţe termice. În ciuda acestor măsuri de precauţie, NASA nu poate oferi, cel puţin în viitorul apropiat, soluţii pentru eliminarea totală a pericolului reprezentat de diversele reziduuri care se desprind în timpul lansării şi care au potenţialul de a afecta sistemele vitale ale navetei. Din această cauză, dacă se va observa pe înregistrări că în timpul lansării s-a produs un incident ce poate constitui un potenţial pericol pentru echipaj, astronauţii ar urma să părăsească naveta, aşteptând pe Staţia Spaţială Internaţională sosirea singurei navete funcţionale, Atlantis, într-o misiune de salvare.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

PATUL LUI PROCUST

Zile şi nopţi cu Mario Vargas Llosa

Festivalul „Zile şi nopţi de Literatură" care se va desfăşura între 16 şi 20 septembrie la Neptun, va avea un oaspete de marcă: este vorba despre celebrul romancier peruan Mario Vargas Llosa. Născut în 1936 la Arequipa (Peru), Llosa a copilărit în Bolivia alături de mama

şi bunicii materni, dar revine în Peru zece ani mai târziu. Între 1950 şi 1952, Llosa urmează cursurile unei şcoli militare din Lima, o experienţă pe care o vom găsi descrisă admirabil în romanul „Oraşul şi câinii" publicat în 1963. În plan sentimental, Llosa are o viaţă aventuroasă. La 19 ani se însoară cu o mătuşă (amintirea acestui mariaj poate fi citită în „Mătuşa Julia şi condeierul"), provocând, cum era de aşteptat, un scandal uriaş în familie. Va divorţa de ea, însă doar nouă ani mai târziu, dar la nici un an de la despărţire se va căsători cu o verişoară, de data asta. Între timp, însă, dobândise ceva experienţă la Paris, unde lucrase ca ziarist şi profesor de spaniolă. În Peru a fost membru de bază al mişcării literare „Boom" care promova agresiv autori, cu precădere prozatori, din America de Sud. În lumea scriitoricească este o figură controversată din cauza stilului lui agresiv, atât atunci când vine vorba de literatură, dar şi atunci când e vorba despre opiniile sale politice. După ce în tinereţe se apropiase de comunism, ajunge să-l critice pe Fidel Castro şi chiar să-l acuze de servilism pe fostul lui prieten, romancierul columbian Gabriel Garcia Marquez. Unii îl aprobă, alţii, dimpotrivă. N-a scăpat nici de acuze mai grave. Un oarecare Bernard Diederich, fost corespondent al revistei TIME, l-a acuzat pe Llosa de plagiat, considerând că „romanul «La fiesta del Chivo» conţine fraze şi paragrafe identice cu cele din volumul «La Muerte del Dictador»" scris de el în 1978. Acuzaţia a fost respinsă cu vehemenţă de Llosa: „Literatura înseamnă coincidenţă. «Plagiat» este un cuvânt care are o conotaţie criminală", a spus cu convingere Mario Vargas Llosa. „La fiesta del Chivo" a apărut în anul 2000 şi descrie figura unui dictator dominican.

Dar controversa a depăşit cadrul literar. După ce şi-a construit o carieră literară de excepţie, să ne amintim că „Războiul sfârşitului Lumii" este o adevărată capodoperă, Mario Vargas Llosa intră în politică! Candidează în 1990 la preşedinţia Perului, avându-l drept contra-candidat pe japonezul Alberto Fujimori. Cum era de aşteptat, Llosa este învins, dar să ne amintim că nici Fujimori n-a avut o soartă mai bună, el fugind din Peru şi adăpostindu-se şi azi în Japonia. Dacă în cariera politică Llosa este un învins, cariera literară nu poate fi umbrită de nimic, atâta vreme cât opera sa, deşi izvorâtă dintr-un colţ de lume sărac, poartă greutatea universalităţii.

În afară de Mario Vargas Llosa, la Neptun, în acest an, vor mai veni ca invitaţi străini, alţi 40 de scriitori, printre aceştia, Christian Haller, Peter Curman, Paulo Moura, Jean-Pierre Simeon, Alan Brownjohn şi prietenul nostru Adam Puslojic. Să nu uităm că anul trecut a fost prezent un număr record de invitaţi străini, circa 100, un adevărat record în istoria acestui Festival, reducerea invitaţilor datorându-se strâmtorărilor financiare cărora trebuie să le facă faţă Uniunea Scriitorilor din România aflată sub o nouă conducere.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

PATRICIA ION, Bucureşti:

„...Cu toate că zodiile clasice sunt valabile în toată lumea, eu cred că zodia Capricornului este unică peste tot prin românul Mihai Eminescu. Şi alte popoare au geniilor lor literare, dar Eminescu este emblema acestei zodii prin tot ceea ce a făcut, inclusiv prin biografia sa tumultuoasă (...) Fără să exagerez, cred că necazurile în dragoste pe care le-a avut «Eminul» sunt valabile pentru oricine cade în capcana unei iubiri imposibile. Eu însămi am parcurs perioade dramatice când, fără voia mea, m-am îndrăgostit de un bărbat care m-a mințit fundamental, adică mi-a spus că este necăsătorit. Deşi sunt Capricorn şi se spune că noi suntem persoane cerebrale, atunci când m-am îndrăgostit nu am mai putut crede că acel bărbat – întâmplător tot Capricorn – este un mincinos. Lucrurile au avansat ca şi cum urma să ne căsătorim şi, la un moment dat, am primit un telefon ucigător, chiar de la nevasta lui. A fost momentul când mi-am spus că nu o să mai am niciodată încredere în bărbaţi, dar peste numai un an am avut o experienţă asemănătoare şi, culmea ironiei, tot un Capricorn. Eu ştiu că planeta Saturn este pentru genii, dar iată că în dragoste este pentru proşti. Oare Eminescu nu a mai întâlnit nici o altă femeie frumoasă şi cultă ca Veronica? Cred că da, dar cu iubirea profundă nu te pui (...) Este tipică această situaţie pentru Capricorni?"

Capricorn, o zodie dificilă

– Stimată doamnă ***Patricia Ion,*** m-a impresionat scrisoarea dumneavoastră şi cred că este o provocare pentru a prezenta portretul astrologic al nativilor Capricornului. Într-adevăr, planeta guvernatoare Saturn conferă nativilor un nivel intelectual ridicat, un bun simţ peste medie şi o capacitate volitivă impresionantă de a-şi atinge scopurile. Genialitatea de care se face „vinovată" planeta Saturn este discutabilă, căci vârfuri ale artei şi culturii au apărut în toate zodiile. În orice caz, se spune că aceşti nativi sunt mai „predispuşi" la succes, indiferent de domeniu, decât alţi nativi. În mod compensatoriu, Saturn induce şi pesimism, indecizie şi greşeli copilăreşti în viaţă. De asemenea, o anumită aroganţă şi o intransigenţă faţă de greşelile altora sunt specifice Capricornilor şi Capricorniţelor. În consecinţă, deşi sunt persoane foarte agreabile prin fizicul lor, se pot transforma în inamici de temut atunci când nu le convine ceva. Portretele astrologice mai vechi (interbelice) vorbesc despre o anumită artă de a intra în voia unui

Capricorn, căci nu este deloc lesne să ţi-l faci prieten. Favorabilă sau nu, depinde de împrejurări, este consecvenţa (încăpăţânarea) acestor nativi, care rareori recunosc că au greşit. Conştienţi de imaginea personalităţii lor, Capricornii admit cu mare greutate că au călcat strâmb, fiind mult mai pricepuţi în a-i arăta cu degetul pe alţii. Sunt şefi acceptabili şi subalterni conştiincioşi. Ca părinţi, se poate spune că sunt un model de afecţiune şi inteligenţă în educarea copiilor, pentru care au uneori ambiţii exagerate. O altă vorbă a unor astrologi de demult spune că trebuie să te fereşti de răzbunarea Capricornilor, pentru că te vor urmări toată viaţa pentru a te vedea pedepsit! Numai că această afirmaţie contrastează cu firea nativilor guvernaţi de „planeta geniilor". Femeile, în pofida trecerii anilor, rămân cochete şi chiar adolescentine în comportament, fapt care uneori irită sau creează confuzie. O altă însuşire a Capricornilor de care trebuie să ţinem seamă este gelozia. Fie că este sentimentală sau profesională, aceşti nativi acceptă cu greu că există persoane mai dotate sau mai descurcăreţe decât ei. Ca zodie de Pământ, Capricornilor li se potrivesc de minune persoanele din zodiile de Apă: Peşti, Raci şi Scorpioni. În zodiacul chinezesc le corespunde zodia Bivolului, care se află pe acelaşi triunghi al armoniei cu Cocoşul (Fecioara) şi Sarpele (Taur). Inteligenţa şi bunul gust al Capricornilor pot fi imediat observate după vestimentaţie.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Care sunt marile valori ale vieţii?

Fiecare dintre noi îşi doreşte o viaţă sănătoasă şi fericită. În această perspectivă, încercăm să ne bucurăm de cât mai multe lucruri, să ni le însuşim sau doar să le contemplăm. Am încercat vreodată să ne reprezentăm cele mai importante dintre ele? Să le ierarhizăm?

Din punctul meu de vedere cea mai de preţ valoare este familia faţă de care simţi nevoia să fii total ataşat, să dăruieşti tot ce e mai bun în tine. În familie primeşti dragoste şi dăruieşti dragoste. Ce poate fi mai frumos? Fără familie oamenii ar fi nişte rătăciţi, nişte singuratici nefericiţi. În momentul în care voi fi căsătorit şi voi avea copii, cu toate problemele pe care le ridică creşterea lor, atunci voi putea vorbi de familie în sensul plenar al cuvântului. *(Ovidiu Tămăşilă, 18 ani)*

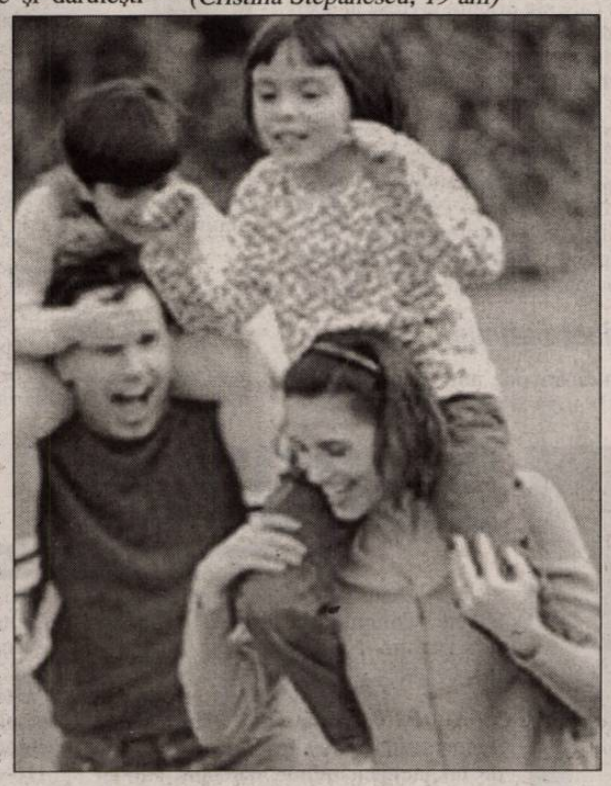

Pe lângă valorile morale sunt valorile materiale pe care le-a făurit omenirea din antichitate şi chiar din preistorie. Tot ce s-a construit de-a lungul vremurilor e fabulos. De la obiectele confecţionate de populaţii primitive până la marile construcţii şi aparate realizate cu tehnologii sofisticate. Lumea întreagă e un conglomerat de infrastructuri, dintre care foarte multe de o valoare extraordinară. Dacă şi oamenii ar fi pe potriva lucrurilor pe care le-au făurit, Paradisul s-ar muta din Cer pe Pământ. *(Cristina Stepanescu, 19 ani)*

Pentru mine cel mai important, în afară, evident, de sănătate, e să respect principiile cu care am fost crescută. Ele îmi dau echilibru, încredere în mine şi mulţumire sufletească. În general sunt principii pe care le găseşti în Biblie. Dacă am fi toţi la fel, viaţa ar fi clădită pe un suport trainic de valori care înseamnă dragoste, credinţă, respect, demnitate, generozitate. *(Florina J., 18 ani)*

Cele mai mari valori ale vieţii, după părerea mea, sunt: credinţa în Dumnezeu, sănătatea, iubirea, înţelegerea, demnitatea. *(Mirabela Roşu, 18 ani)*

Marile valori ţin de ceea ce e frumos în oameni. De moralitate, de sentimente, de credinţa în Dumnezeu. *(Sorin Mantag, 17 ani)*

Viaţa însăşi e o minune. Sau mai bine zis ar putea fi o minune dacă oamenii nu şi-ar bate joc de ea. *(Stănica Urdăreanu, 17 ani)*

Sunt multe. Viaţa e plină de mari valori. De la „şurub" la pânzele marilor maeştri. Dar în primul rând sunt valorile universului interior al oamenilor. Ale oamenilor de bine care sunt din ce în ce mai puţini. Indiferent de genul de valori pe care le avem în vedere, eu constat că lumea nu ştie să le respecte ci doar să profite de ele. *(Rebeca, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Măsuri antistres pentru candidaţii la facultate

Stresul provocat de susţinerea examenelor e o problemă personală a candidaţilor. Comisiile de examinare nu sunt preocupate să ia măsuri, pentru atenuarea stresului absolvenţilor de liceu în timpul examenelor. Ei bine, în China lucrurile nu stau chiar aşa. Cei care s-au gândit să asigure tinerilor candidaţi unele condiţii care să le atenueze stresul sunt în primul rând municipalităţile care în timpul examenelor interzic activitatea şantierelor din apropierea universităţilor şi activitatea vânzătorilor care-şi fac reclamă produselor cu voce tare. Ba mai mult: este interzisă şi circulaţia maşinilor. Şi asta pentru cei aproape 9 milioane de liceeni care dau examene la facultate din care un sfert devin anual studenţi. Pe de altă parte, în timpul examenelor, profesorii îi încurajează pe candidaţi şi încearcă să-şi păstreze o mină binevoitoare.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Paul Ioan, Dorin Maran, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Efemeridele peștilor

Cea mai mică durată naturală de viață din lumea animală este localizată în lumea insectelor, „etalonul" bine cunoscut fiind efemeridele, care trăiesc doar câteva ore, interval în care se și înmulțesc. Există însă și între speciile de vertebrate un recordmen de viață scurtă. *Gobi pigmeu*, un peștișor minuscul care trăiește în recifele coraliere australiene, are aproximativ același destin ca și efemerida, totuși, pe măsura plăsării sale pe scara evoluției. El trăiește cel mult 59 de zile, potrivit cercetătorilor de la Universitatea „James Cook". Femela nu are însă la dispoziție decât 25 de zile de fertilitate, în această perioadă ea depunând până la 400 de ouă, aspect care, să recunoaștem, constituie o admirabilă putere de dăruire, pentru perpetuarea speciei.

Șarpele de mare din deșert

A fost botezat *Basilosaurus isis* și este considerat strămoșul balenei, de circa 100 de ani. Noutatea absolută a prezentului nostru o constituie însă cel mai complet schelet fosilizat al său, dezgropat recent de sub nisipurile văii Wadi Hitan (Sahara egipteană), zonă faimoasă datorită sutelor de fosile ale unor animale marine dispărute, descoperite aici. Exemplarul în discuție avea o lungime nemaiîntâlnită până în prezent (18 metri măsoară numai scheletul). Potrivit oamenilor de știință,

el ar fi semănat mai degrabă cu un șarpe uriaș, decât cu balena contemporană cu noi, fiind dotat și cu mici picioruțe rudimentare, dovadă a trecutului terestru al animalului marin. Deocamdată, bizara creatură și-a luat zborul *–par avion*, evident – către SUA, unde va fi studiată detaliat și unde se speră că se va afla și răspunsul la enigma privitoare la „aglomerarea" atâtor relicve marine în valea marelui deșert. *(A.N.P.)*

Ipoteze insolite

Cât cântărește sufletul omului?

Orice creștin cu ceva carte știe că sufletul omului este „cântărit", imediat după moarte, în cadrul Judecății de Apoi, când se hotărăște încotro să fie trimis: la tărâm cu verdeață (Raiul) ori în întunericul cel veșnic (Iadul). Totuși prea puțini știu că, acum aproape un secol, doctorul american Duncan McDougall – fără a se erija în justițiar suprem – a luat treaba în serios, încercând să cântărească sufletul, la propriu! Și, a susținut el, chiar a reușit.

Metodologie științifică. Nu se știe cum i-a venit insolita idee doctorului McDougall, oricum, el a dorit să facă o demonstrație riguroasă, credibilă, după toate regulile științifice, urmând schema: ipoteze – stabilirea unui protocol – observații experimentale – interpretarea rezultatelor și concluziile. Și a pornit de la ideea că sufletul uman: – există și este legat organic de corp, până la moarte; – ocupă un spațiu în corpul fizic și are o masă; – părăsește corpul în momentul morții fizice. În mod logic, reiese că sufletul poate fi măsurat în momentul morții, prin mijloace obișnuite, nu tocmai sofisticate.

Patul-balanță utilizat ar fi trebuit să indice o variație a masei, pe el fiind așezat subiectul muribund. Experimentul a cuprins două etape, cu 6 pacienți umani și respectiv cu 15 câini, precizia fiind de 5,67 g în primul caz și de 1,77 g în al doilea. Exista însă posibilitatea unei scăderi în greutate în mod natural, prin gură, nas, pori, anus etc., ceea ce a impus ideea luării în calcul doar a unei substanțe necunoscute, asimilabilă sufletului (deci, nu apă, aer, urină, păr etc.). Pentru aceasta, McDougall însuși a verificat oscilațiile posibile, așezându-se pe „patul de moarte", respirând puternic și... transpirând.

Mișcările și convulsiile muribunzilor le-a rezolvat administrându-le câinilor sedative și alegând pacienți cu tuberculoză, care în ultimele ore de viață rămân imobili. Așadar, totul fiind pregătit, dincolo de latura morbidă a problemei, aventura în lumea cealaltă putea începe. În două cazuri, perturbări din exterior au făcut inutilizabile măsurătorile. În schimb, la ceilalți patru pacienți s-au înregistrat scăderi în greutate aparent inexplicabile, de 21,26 g, 45,76 g, 70,87 g și 10,63 g. La câini însă, rezultatele au fost identice: nici o pierdere de masă corporală nu s-a înregistrat în momentul decesului.

Concluziile experimentului au fost că ființa umană pierde, subit și inexplicabil, în momentul morții, o anumită greutate ce nu este nici cunoscută, nici eliminată pe căile obișnuite. Ceea ce nu se întâmplă la câine. Prestigiosul *New York Times* a lansat bomba mediatică, preluând zisele lui McDougall, dar memoria colectivă a publicului a reținut doar cifrele primului caz, ulterior propagându-se ideea că sufletul omului cântărește fix 21 de grame, admisă ca adevăr științific. Firește, scriitorii și cineaștii au preluat-o din mers și un incitant subiect artistic a prins astfel contur.

Problemele abia acum încep, însă, o dată cu amendamentele scepticilor, care l-au asaltat pe îndrăznețul medic cu întrebări, comentarii malițioase și contraargumente bazate pe

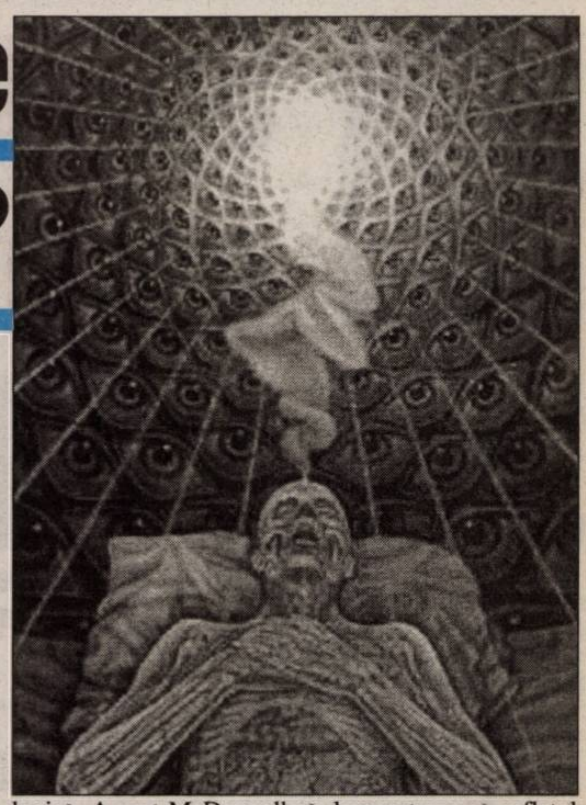

logică. A vrut McDougall să demonstreze că sufletul există, cântărindu-l? Bine, dar asta înseamnă că el a pornit chiar de la ideea că acesta există. S-a definit cu precizie momentul morții? Dar cum s-a făcut constatarea, fără să fie atins subiectul, deci influențată măsurătoarea? Și observațiile au tot curs, până la urmă problema rămânând în suspensie. Sigur este că McDougall nu și-a reluat experimentele și nici o altă publicație nu a semnalat alte studii similare. Oricum, nimeni nu a pus în discuție și un eventual punct de vedere prin prisma religiei. Să remarcăm totuși că, în ultimii ani, când științele au ajuns foarte departe față de începutul veacului trecut, cercetări similare (și cu concluzii relativ asemănătoare) au fost realizate (și) în România. Îndoiala însă nu se dă bătută, astfel că singura certitudine care ne rămâne tuturor este că, în mod inevitabil, fiecare se va întoarce în țărâna din care a fost făcut.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Cum se pot „vedea" gândurile

În Europa va fi inaugurată o nouă eră a IRM-ului. „O revoluție în domeniul biologiei, așa cum s-a întâmplat și în fizică. Americanii vor avea, încă o dată, reale motive de invidie a declarat directorul laboratorului de cercetare. E ca și cum i-ai spune, unui astronom care privește prin telescop satelitul saturnian Titan, că noi vom lansa sonda Cassini Huygens și că vom fi chiar la fața locului". Precizia noului instrument va fi de 10 ori mai mare decât cea a tehnicilor actuale de IRM.

Cutia craniană nu va mai fi probabil, într-un viitor apropiat, un obstacol pentru specialiști. Aceștia vor putea vedea mai bine creierul și ar avea posibilitatea să dezlege mecanismele gândirii, memoriei, conștiinței...

Față de procedeele de imagerie clasice – electroencefalografia (EEG), magnetoencefalografia (MEG) sau tomografia cu emisie de pozitroni (TEP) – IRM a avut o evoluție continuă, perfecționându-se și diversificându-se.

De pildă IRM-ul funcțional relevă activitatea diferitelor arii cerebrale, în timp ce IRM-ul de difuzie pune în evidență conexiunile creierului, adevărate autostrăzi și străzi secundare pe care circulă informația. La început IRM-ul a permis detectarea leziunilor și tumorilor. Apoi au fost abordate studiile „funcționale": vizualizarea regiunilor cerebrale responsabile de limbaj, calcul, reprezentarea spațială sau memorie. Sau studii legate de rolul creierului în maladii mintale: schizofrenie, depresie, autism etc. Sau de stări obișnuite, cum ar fi emoțiile, tristețea, dorința, încrederea, umorul. IRM-ul ar putea înlocui într-o zi, apreciază specialiștii, detectorul de minciuni sau poate efectua teste de personalitate. În urmă cu un secol, cercetătorul german Franz Gall, creatorul frenologiei palpa craniul pacienților pentru a deduce caracterul lor, dacă sunt sau nu inteligenți... Acum, succesorii săi folosesc IRM-ul. O tehnică cu limite, deocamdată de netrecut, care permite vizualizarea structurilor cortexului și modul în care sunt activate. Limite care împiedică diagnosticul. Limite care împiedică precizarea diagnosticului. De pildă, un specialist în oftalmologie nu poate face diferența între un nevăzător și un simulant folosind exclusiv IRM-ul. Pe de altă parte, imaginile obținute sunt relativ diferite de la un individ la altul. Un specialist percepe diferența a două cortexuri așa cum percepem noi deosebirile dintre două chipuri. Să înțelegi în toată complexitatea sa creierul, e imposibil. La baza activității creierului poate exista un cod neuronal pe care tehnicile de vizualizare nu-l pot descifra. Un cod mult mai complex decât cel genetic. Specialiștii de la Neurospin sunt conștienți de acest lucru. Dar un lucru e cert: noul instrument va oferi o arhitectură microscopică a creierului de înaltă rezoluție, care va permite o mai bună înțelegere a activității neuronale.

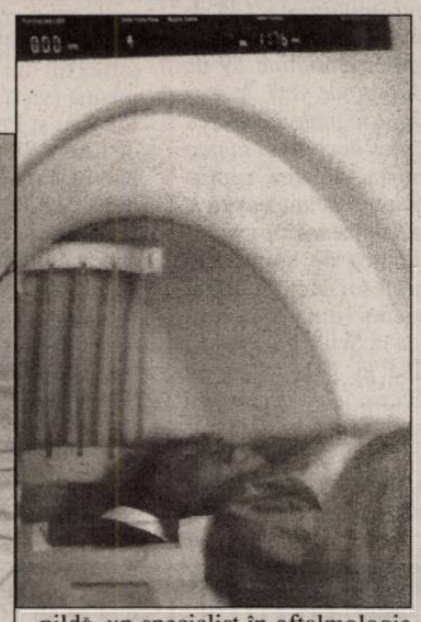

Cercetătorii din laboratorul Neurospin (Saint-Aubin, Franța) vor dispune în cel mult doi ani de o nouă tehnologie de vizualizare prin rezonanță magnetică (IRM) a creierului. Este vorba de un instrument medical, de zece ori mai performant decât cele existente, care va pune în evidență activitatea neuronală.

DORIN MĂRAN

Necropola de sub obelisc

Situl antic Axum (Etiopia) este celebru datorită celui mai înalt monolit sculptat vreodată de om – 33 metri – ca și pentru faptul că aici s-a aflat un obelisc de 24, 60 metri și 160 tone, tăiat în trei bucăți și transportat la Roma de trupele lui Mussolini, în anul 1937. Recent, Italia a anunțat restituirea inestimabilului obiect de patrimoniu, dar înainte de aceasta, pe locul unde va fi reașezată faimoasa stelă, experți ai Unesco au realizat o serie de prospecțiuni prin georadar și electrotomografie, cele mai perfecționate metode actuale de a „vedea" sub pământ. Surpriza a constat în descoperirea mai multor camere funerare necunoscute, reprezentând o necropolă regală precreștină. Câteva morminte mai fuseseră descoperite aici în anii 70, dar cele mai multe fuseseră profanate de căutătorii de comori, fapt care face cu atât mai importantă recenta depistare a străvechii necropole. *(A.N.P.)*

Spiru Haret – matematicianul care făcea bugete țării

de prof. univ. ION BULEI

Constantin Brâncuși, care l-a cunoscut personal pe Spiru Haret, fiind solicitat să facă o machetă pentru statuia acestuia, a prezentat o simplă fântână. Pentru el așa fusese Haret, un izvor de apă vie. Așa a fost, într-adevăr, pentru nația lui: un izvor dătător de viață.

Personalitatea reformatoare cea mai importantă a epocii moderne a românilor e Spiru Haret. S-a născut la 15 februarie 1851, la Iași. Studiile și le-a făcut la Dorohoi, Iași și București. În 1862 intră ca bursier (era un copil sărac, dar foarte dotat pentru studiu) la Liceul Sf. Sava. În decembrie 1870, deși student în anul II la Fizico-matematici, obține prin concurs Catedra de matematică de la Seminarul central.

Primul român cu doctorat în matematici

După un an a renunțat la catedră și și-a continuat studiile la Universitate, își ia licența în 1874, la 23 de ani. Se înscrie la concursul de bursă instituit de Titu Maiorescu; reușește și pleacă pentru doi ani la Paris, în 1875 își ia licența în matematică, iar în august anul următor, în fizică. Doi ani mai tîrziu, își ia doctoratul tot la Paris, cu teza Despre invariabilitatea marilor axe ale orbitelor planetare, ducînd mai departe și corectînd cercetările lui Laplace, Louis de Lagrange și Denis Poisson asupra variației axelor orbitelor planetare. Haret pune în evidență termenii seculari puri și pentru gradul al treilea, ceea ce înfățișa într-o altă lumină stabilitatea sistemului planetar. Eruditul matematician și astronom Jules Henri Poincare observa: „în 1878, Spiru Haret a dovedit existența termenilor seculari de gradul III, și acest rezultat a provocat o mare uimire", în 1885, teza de doctorat a lui Haret e republicată de „Analele Observatorului Astronomic" din Paris. Și din nou, de Poincare în 1889. Facultatea de științe din Paris trimite o adresă Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice, felicitînd România, țara care a produs și posedă asemenea talente. *Tîrziu, în 1976, cu prilejul împlinirii a 125 de ani de la nașterea lui Spiru Haret, un crater pe harta Lunii (pe coordonatele: latitudine 59 de grade sud și longitudine 176 grade vest, în partea lunară invizibilă) a primit numele lui Haret. Era primul român care obținea doctoratul în matematici și primul care anunța valoarea, confirmată mai apoi, a școlii românești de matematică.*

Putea să rămînă în Franța profesor universitar. A preferat însă Facultatea de științe din București, unde devine profesor încă în 1878, în urma unui strălucit concurs (din 1882, profesor de geometrie analitică la Școala de poduri și șosele). Profesează până în 1910, când se pensionează, ba și după aceea, până la moarte, ținând prelegeri de popularizare la Universitatea populară, în 1910 publică Mecanica socială, la Paris și București, utilizând, pentru prima oară, matematica în explicarea și înțelegerea fenomenelor sociale.

De trei ori ministru al Instrucțiunii Publice

Dar marile realizări ale lui Haret nu sunt totuși în știință. El și-a părăsit aproape creația de specialitate, care ar fi putut fi atât de bogată, după atât de remarcabile începuturi, pentru a se pune *„la dispoziția evoluției mediului social căruia îi aparținea"*.

Tot geniul său creator aici se remarcă, încă din 1879, Ministerul Cultelor și Instrucțiunii începe să-l solicite. Inspectează școli și face rapoarte, prezidează comisii de examinare, este membru în altele, în 1882 e numit „membru în Consiliul Permanent de Instrucțiune, în 1883, P.S. Aurelian îl numește inspector al școlilor, îl cunoaște bine pe D.A. Sturdza, mai ales de la Academia Română, al cărei membru corespondent ajunge Haret în 1879 (D.A. Sturdza era membru activ din 1871). Un om cu care se înțelege de la început. Extraordinara pasiune de muncă a unuia, ca și a celuilalt e principalul element de legătură.

În 1885, D.A. Sturdza, ajungând ministru la Culte și Instrucțiune Publică, îl cheamă pe Haret ca secretar general al ministerului (Haret tocmai publicase, cu câteva luni înainte, un Raport asupra stării școlilor, foarte documentat și cu un mare curaj în susținerea opiniilor). Cu Haret lângă el, Sturdza încearcă reorganizarea învățământului, după ce mai înainte pe același teren eșuaseră P.P. Carp, Titu Maiorescu și V.A. Urechia. Nici Sturdza nu e mai norocos, dar proiectul lui era foarte bine studiat și documentat (va fi un izvor pentru reformele lui Take Ionescu și Petru Poni). De pe urma colaborării de acum, Sturdza va rămâne cu un mare respect pentru capacitatea lui Spiru Haret și, ulterior, după ce ajunge lider al P.N.L., va păstra pentru el aceeași caldă prețuire. Gh. Adamescu își aducea aminte că în vremea marilor economii din 1901-1904, cu ocazia discutării unor sporuri bugetare propuse de Haret, i-a spus: *„Pentru Haret, trebuie să facem tot ce putem"*. Și a tăiat de la ministerul unde era el titular ca să îndeplinească cererea lui Haret. Cu D.A. Sturdza în fruntea guvernului, Spiru Haret va fi de trei ori ministru al Instrucțiunii Publice, între 31 martie 1897 – 11 aprilie 1899, 14 februarie 1901 – 22 decembrie 1904 și 12 martie 1907 – 29 decembrie 1910, perioadă în care a reorganizat

Spiru Haret

întregul învățământ românesc. Ministru atâta timp, Haret a avut posibilitatea pe care alți miniștri ai Instrucțiunii, de mai înaintea lui sau după el, n-au avut-o (nici V. Conta, nici T. Maiorescu sau D. A. Sturdza, Take Ionescu, P. Poni, C. Mârzescu, S. Mehedinți, P.P. Negulescu, I. Petrovici...), aceea de a-și pune legile în aplicare, exemplu, rar în România, al unei opere de mare continuitate. El s-a devotat cu totul școlii și a avut marea înțelepciune de a ști să se facă tolerat de morala epocii pentru a-și trece realizările. *„A fost în adevăr apostol, dară fără să facă vreodată caz de apostolatul său, un apostolat ce făcea impresia că se ignora"* – cum bine remarca Vasile Băncilă.

Cînd se făceau bugetele, știința lui de matematician era o binefacere

D.A. Sturdza

Mare în simplitatea felului său de a fi, Haret, în situația în care a ajuns, grație însușirilor sale, a știut să-și găsească colaboratori admirabili și să fie necontenit înconjurat de încrederea lor. În guvern era stimat și prețuit de toți colegii. Nu refuza niciodată un serviciu (când se făceau bugetele, știința lui de matematician era o binefacere pentru guvernele liberale). Modest în pretențiile sale, la guvern sau în afara lui rămânea același om. Amintirile legate de Haret sunt emoționante. Prin opera sa, dar și prin felul său de a fi, Spiru Haret a creat în epocă un adevărat curent, haretismul. Esența lui a constat în introducerea factorului cultural și economic în masa poporului român, adică la sate, servindu-se pentru aceasta în primul rând de învățători.

Metodele folosite de Haret nu sunt extraordinare. Sunt luate din arsenalul vremii. Dar a știut să le promoveze cu mare consecvență și înaltă cunoaștere a firii omenești. Iată, de pildă, spre deosebire de oamenii politici ai vremii, aproape de toți, Spiru Haret are o extraordinar de bogată corespondență, deopotrivă primită și trimisă. Pentru că el, ca nimeni altul, *„a avut ideea și, mai mult decât atât, a avut îndemnul inimii să răspundă personal oricărui învățător (și nu numai învățătorilor) care i se adresa direct"*. Și răspundea cu „domnule învățător" și iscălea cu „al dumitale devotat". E lesne de înțeles ce simțea învățătorul căruia i se adresa astfel, îi dădea impresia clară că e un om util societății. Aveau acest sentiment și cei care nu-i scriau, dar știau că-i pot scrie, că e cineva în lumea înaltă de acolo, de la București, care se interesează și de ei, de munca lor. Scrisorile lui Haret depășeau efectul individual asupra celui căruia îi scria și „se constituiau într-un fenomen pentru întreaga învățătorime și pentru mulți alții: preoți, profesori, cooperatiști". „După concepțiunea unora, d-lor, – spunea Haret la 4 decembrie 1903, în Cameră – ar trebui ca ministrul Instrucțiunii să fie un «Dhalai Lama», de care să nu se poată apropia nimeni, și nimeni dintre dascăli să nu-i poată vedea fața. Concepțiunea mea, d-lor, e alta: eu cred că ministrul, oricare ministru, este dator să fie în cea mai de-aproape atingere cu toți cei pe care e chemat să-i administreze. Să le dea îndemnuri, să le dea sfaturi, să le dea învățăminte, să-i certe atunci când ei greșesc. Eu așa fac. Este o muncă foarte mare pe care mi-o dau pentru aceasta, dar nu-mi pare rău de dânsa". Unii chiar au zis că această corespondență e cheia fenomenului Haret, a haretismului. Haret avea încredere în oameni și știa să și-i facă colaboratori. Nu umbla cu rafinamente de tactică. Take Ionescu promisese odată un serviciu unui partizan politic. N-a putut să-l satisfacă și atunci l-a vizitat pe solicitant la hotel pentru a-i spune că nu s-a putut ține de cuvânt. Omul a fost foarte flatat și i-a rămas recunoscător pe viață. Spiru Haret nu făcea astfel de gesturi. El era dintr-o bucată. Nu căuta admirație, ci eficiență. Scrisorile sale sunt pline de sfaturi, de îndrumări, de răspunsuri fără ocolișuri. Sunt sincere și directe. Nu-l interesează scrisoarea ca atare, care e pentru el un mijloc, ci conținutul ei, pe care nici nu s-a gândit să-l dea altfel decât simplu și direct. Haret nu scotea copii de pe scrisorile sale, cum se întâmpla cu Titu Maiorescu, de pildă. El nu scria pentru posteritate, ci pentru acea clipă de viață pe care o trăia. Cu felul său de a fi, Spiru Haret a dat demnitatea de care avea nevoie profesiei de învățător, într-o vreme în care învățătorul era bănuit de a fi un instigator. El l-a transformat pe învățător în educator, pe unii chiar în apostoli. „Haret e o dovadă de ce poate să facă un om când se acordă cu vremea sa, când știe totuși să se distanțeze de ea prin ideal și când are intuiția și instinctul metodei adevărate".

Pentru a da învățătorilor o pregătire mai adecvată, Haret reorganizează școlile normale. Introduce în cadrul lor lucrările practice, agricole, în 1903, ridică numărul anilor de studii de la 5 la 6, ceea ce a atras după sine o schimbare importantă a programelor. Pentru nevoia de informare a învățătorilor creează „Biblioteca pedagogică", în cadrul căreia se tipăreau, prin Casa școalelor, mai ales traduceri din literatura pedagogică.

După terminarea studiilor, Spiru Haret a dat mijloace învățătorilor să-și construiască o stare morală și materială prin Casa școalelor, pentru înființarea gospodăriilor lor, apoi prin Casa de credit, economie și ajutor a corpului didactic, prin concursul pentru admiterea pe loc a învățătorilor, prin subvențiile și premiile pentru cercuri, școli de adulți, lucru manual, grădini școlare, prin legea care îi asimila pe învățători cu sătenii (le-a dat celor dintâi dreptul de a cumpăra pământ ca să poată deveni și ei gospodari și fruntași ai satelor). Prestigiul învățătorilor a sporit prin activitatea lor în cadrul băncilor populare și al cooperativelor sătești.

(Continuare în numărul viitor)

(Text preluat din revista „Historia")

Octavianus, Antonius și Cleopatra

Cel mai longeviv și înțelept împărat roman, nepot și fiu adoptiv al lui Caesar, Octavianus (n. 63 î.Ch.), a fost contemporan cu Iisus, domnind între anii 25 î.Ch. și 14 d.Ch. Lăsat moștenitor al Imperiului de tatăl său, Octavianus a reîntregit, organizat și pacificat statul și a întreprins acțiuni de cucerire soldate cu importante succese. Sub conducerea sa, armata romană a căpătat prima oară un caracter permanent. A fixat frontierele Imperiului în Europa prin granițele naturale ale Rinului și Dunării, cea asiatică asigurându-și-o prin intermediul regatului-tampon al Armeniei.

Octavianus Augustus

Pentru stabilitatea păcii interne a Imperiului, Octavianus și-a anihilat vechii săi aliați, deveniți nesiguri: Marcus Lepidus și Marcus Antonius. Primului i-a cruțat viața, exilându-l la Circei. Cu Marcus Antonius, iubitul celebrei Cleopatra a VII-a, lucrurile s-au desfășurat tragic. Mai întâi, Octavianus l-a discreditat în public, citind la Roma testamentul lui Antonius, prin care acesta îi desemna drept moștenitori și pe copiii lui născuți de regina Egiptului.

În lupta de la Actium (septembrie 31 î.Ch.), Octavianus îl învinge pe Antonius și acesta împreună cu Cleopatra se refugiază la Alexandria (după cum afirmă istoricul Suetonius). Cei doi s-au întâlnit și Antonius i-a cerut pacea, dar împăratul l-a constrâns să se sinucidă. Însuși Octavianus a vrut să se convingă că Antonius este mort și apoi, aflând că și Cleopatra a murit, a chemat un vraci de origine africană pentru a o vindeca de otrăvirea cu venin de cobră, dar era prea târziu. Octavianus s-a îngrijit de mormântul comun al celor doi și de copiii pe care Antonius i-a avut cu Cleopatra. Pe fiul acesteia cu Caesar l-a omorât. În amintirea victoriei de la Actium, împăratul a întemeiat localitatea Nicopolis („Cetatea victoriei") și a consolidat templul dedicat lui Apollo. *(Paul Ioan)*

- *Exclamația plină de năduf: „Nu sunt marioneta ta!" este valabilă aproape în toate domeniile vieții de zi de zi*
- *Manipularea prin presa scrisă, video și audio nu este altceva decât o vânătoare de victime pe care le-am putea numi „marionete"*
- *Dacă mulți dintre noi se resemnează, conștientizând că suntem marionete, cum ne putem revolta împotriva păpușarului?*

Știai că ești o marionetă?

Fetițele se joacă, preferențial, cu păpușile; le creează tot confortul, le îmbracă pe gustul lor, le pun în toate situațiile oamenilor mari, minunându-se cât de supuse sunt micile ființe din cauciuc. Nu cumva își pregătesc viitoarea atitudine dominatoare în mediul casnic și nu numai? Freud ar răspunde afirmativ. La rândul lor, băieții preferă să organizeze scene de război cu mașini de luptă fioroase și – atenție! – soldăței de plumb sau de plastic pe care-i pot așeza în orice situație ordonată de imaginația lor. Întotdeauna ei sunt comandanții. Nu cumva și ei se pregătesc, involuntar, pentru o atitudine de control asupra altora? Același genial Sigmund Freud ar răspunde tot afirmativ.

Ce se întâmplă la maturitate? În mod cu totul surprinzător, deși în copilărie ne-am pregătit cu toții pentru o postură de șef – sau, mai aspru spus, de manipulator – majoritatea covârșitoare dintre noi se resemnează în „scaune" de subalterni, de supuși, de obedienți fără crâcnire ai voinței altora. De ce? Dacă în copilărie numărul de șefi este egal cu numărul de copilandri, viața adulților restrânge dureros de mult șansele de a continua să fim șefi. Noi înșine devenim păpușile și soldățeii din plastic și, culmea!, ne și resemnăm spunând, ca după ratarea calificării la mondiale, „așa a fost să fie". *Fugim de răspundere sau fuge răspunderea de noi?*

Dragostea ne întoarce brutal în sclavagism. Suntem la cheremul iubitei (iubitului) și aducerea Lunii de pe cer sau ascensiunea pe Everest par la fel de realizabile precum a desena un cerc fără compas. Luăm decizii de care, peste un timp, ne mirăm noi înșine că le-am luat și a intra în conflict cu toată lumea e floare la ureche. Am devenit cumva marionete?

Așezați pe una din treptele ierarhice de la un serviciu oarecare, constatăm că alții gândesc și decid pentru noi, deși poate că nu suntem întotdeauna de acord cu șefii. Noi executăm, uneori în silă, dispozițiile și, culmea!, ne mirăm apoi cât de mult ne-am străduit să nu ne dezamăgim boșii. Ne-am intrat în sânge „virusul marionetelor"?

Regretabila plastilină

Pluralitatea mijloacelor de informare în masă ne transformă în receptori ai unui bombardament asurzitor de informații, dar nu le putem asimila pe toate. Reținem câteva, ne formăm o părere și apoi, constatând că alții nu sunt de acord cu noi, începem un pseudorăzboi cu preopinenții. Nu cumva ne îndârjim să susținem că avem dreptate pentru că am fost excelent manipulați? Ne vine greu să recunoaștem, dar câteodată adulții devin tocmai soldățeii de plumb sau păpușile de cauciuc pe care le struneam cu atâta severitate amestecată cu afecțiune. Iar deasupra noastră sunt „copiii mari" care ne modelează mentalul de parcă ar fi de plastilină. Dubios material, această plastilină de la ora de mâini îndemânatice... Ale cui mâini?

Este religia o modalitate de manipulare a maselor? În acest limbaj de lemn se răspundea afirmativ în cărțile de istorie trecute. În numele creștinismului, numeroase războaie au făcut milioane de victime, alibiul etern fiind Dumnezeu. Creștinarea forțată a păgânilor din Lumea Nouă descoperită de Columb, a triburilor barbare din prima perioadă a evului mediu (vezi campaniile nordice ale lui Carol cel Mare) și cruciadele nu au avut cumva la bază credința, atunci când s-a cerut înrolarea maselor? Nu cumva și astăzi, sub ochii noștri, se mai face recurs (direct sau indirect) la creștinism pentru a exporta democrație... Credo ut intelligam (cred ca să înțeleg) spunea Anselm de Cantenbury, dar dacă nu înțeleg?

Ancheta rubricii:

Ați fost vreodată tratat(ă) ca o marionetă?

Cititorii noștri fideli sunt așteptați cu mare interes la un forum pe această temă. Pentru a ușura alegerea răspunsurilor, vă rugăm să bifați în dreptul cazurilor de mai jos situațiile în care v-ați simțit tratat ca o marionetă:

1. De către părinți, cunoscuți la alegerea drumului profesional pe care l-ați urmat în viață, sau ați mers pe mâna dumneavoastră
2. În dragoste, ați fost manipulat de ființa iubită, în sens pozitiv sau negativ
3. La locul de muncă, de către șefi sau chiar de unii colegi
4. În căsnicie, cu prilejul luării unor decizii: numele copiilor, stabilirea domiciliului, schimbarea serviciului, locul de petrecere a vacanței, cumpărarea mobilei
5. V-au influențat vreodată copiii să luați unele decizii?
6. În procesul electoral, la alegerile locale și generale, candidații vă conving să-i votați
7. Care mijloc de informare în masă vă influențează atitudinea cel mai mult: presa scrisă, televiziunea, radioul?

Vă mulțumim pentru colaborarea la alcătuirea acestui forum, în care răspunsurile dumneavoastră vor fi publicate și comentate. Scrieți-ne pe adresa redacției, specificând pe plic „Pentru forumul de la pagina 5". Vă așteptăm!

PAUL IOAN

Să vorbim corect!

Așa anunța George Topârceanu venirea toamnei. Și pentru că o anunța atât de elegant s-au găsit mulți care să încerce să fie la fel de „talentați" emițând gânduri și impresii nostalgice de tip: „Se simțea cum adie o *boare* plăcută de vânt." În privința cuvântului boarea explicația dicționarului este cât se poate de clară: „Adierea plăcută de vânt". Avem așadar de-a face cu un pleonasm complex și, din nefericire, destul de frecvent întâlnit.

Greșeala apare din dorința vorbitorului de a fi cât mai convingător și – de ce nu? – poetic. Ea trebuie însă evitată pentru că în acest fel se evită și ridicolul care pândește din umbră. *(I.S.)*

„A trecut întâi o boare"

Dresajul în lumea contemporană

Pâine și circ! Astfel s-ar traduce știința supunerii populației de către cei puternici, pentru a face dintr-o entitate colectivă cu individualități, voință, inițiativă ș.a.m.d., o masă amorfă, ușor de potolit și de dus cu zăhărelul. Din antichitate până astăzi, ideea a rămas cam aceeași, doar actorii poartă alte nume. Iar în ce privește circul, așa cum percepem noi noțiunea directă, nu mai înseamnă locul unde se ucid gladiatorii, ci un fel de paradă a animalelor manipulate. Sau, mai nobil spus, dresate.

Acolo unde binele și răul nu există

Foarte multe specii, domestice sau sălbatice, pot fi supuse voinței omului. Cu animalele de casă e relativ mai simplu, ele fiind deja dependente de stăpânii lor, ceea ce nu înseamnă că nu suportă un tratament de obicei deloc agreabil. Dresorii își concep metoda știind, în principiu, cum va reacționa animalul în împrejurări specifice. De obicei, noi uităm că un animal nu „gândește" ca omul. În ciuda iluziilor multora, câinele sau pisica – să luăm doar două exemple casnice – nu au sentimente: dragoste, ură, culpabilitate, dorință de răzbunare etc.; în schimb, resimt emoții, ca satisfacția, frica, stresul, neliniștea. Conceptele de bine și de rău le sunt străine sau, mai precis, convertite în ideea că prezența stăpânului poate să însemne mângâiere, vasul cu mâncare plin sau, în alte împrejurări, suferință fizică. Gândiți-vă de pildă la pisicile care se freacă de picioarele stăpânei abia întoarse acasă, fiindcă și-au terminat mâncarea, ori la câinele care fuge speriat în cușcă, imediat ce apare omul care-l lovește, cu sau fără motiv. Doar că motivul nu e conștientizat de animal.

Morcovul și bâta

Există două maniere de dresaj: forța, constrângerea și pedeapsa sau utilizând un sistem de recompensare, mai puțin traumatizant pentru animal. Pe cea dintâi, omul a perfecționat-o permanent, pornind de la regula „fă așa sau ești pedepsit!". Cu o lovitură de baston sau prin metode mai „rafinate". De pildă, caii dresați să sară peste obstacole învață din durere. Pe tibia animalului se aplică o banderolă cu mici cuie pe interior. Dacă acesta atinge obstacolul, vârfurile ascuțite îi pătrund în picior, așa că data următoare va încerca să

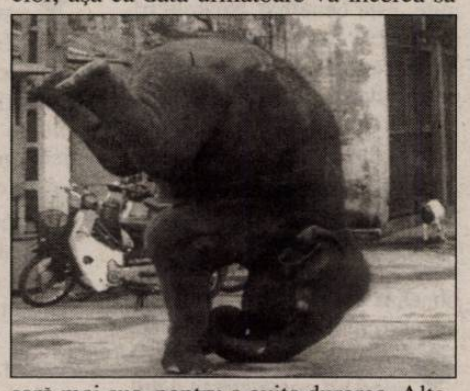

sară mai sus, pentru a evita durerea. Alteori apare însă teama de obstacol și deci refuzul de a sări. Pedeapsa vine de obicei direct din partea dresorului, dar imprimarea fricii ca regulă a relației om-animal face ca acesta din urmă să fie grav afectat psihic sau să devină agresiv. Motiv ce determină uneori „tratarea" masivă a potențialului atacator, cu tranchilizante.

Dulceața perfidă a recompenselor

În prezent, se afirmă că metoda de dresaj cea mai recomandabilă este cea bazată pe recompensă. Desigur, nu rezultă automat că tortura fizică și psihică a animalului a dispărut. Un exemplu elocvent și tulburător este îmblânzirea și dresarea puilor de elefanți indieni. Cu ajutorul adulților dresați, aceștia sunt prinși în junglă și, ușor de atras, se aduc într-un loc special pregătit, din sat, unde începe supliciul. Bine legat cu frânghii groase, puiul este practic imobilizat, legăturile fiind strânse treptat, pentru ca durerea să devină din ce în ce mai puternică. Durerea fizică, întrucât pentru micul elefant, animal social prin excelență, absența adulților capabili să-i transmită liniște și siguranță îi creează teamă, panică, disperare. În asemenea condiții dure, puiul va fi îngenuncheat și se va supune omului care-i va aduce mâncarea de care a fost privat și îi va elibera picioarele. Dar al cărui sclav necuvântător va deveni, pentru tot restul vieții. De altfel, și în raporturile cu animalele, omul nu face altceva decât să aplice ceea ce a experimentat și a perfecționat de-a lungul mileniilor: stăpânirea prin anihilarea celuilalt. Iar celălalt poate fi, deopotrivă, animal sau tot un om. Nu întâmplător, un specialist în spectacole cu necuvântătoare afirma că un bun manipulator este cel care cunoaște perfect comportamentul celui manipulat. Să ne gândim numai la sinistrul „fenomen Pitești" ori la relația dintre politică și populație!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

„Atentat" la orologiul biologic

Să transformi noaptea în zi sau iarna în vară pare a fi o utopie. O echipă de oameni de știință din Institutul de cercetare în domeniul neuroștiinței din Strasbourg, care lucrează de mai mulți ani la acest proiect incredibil, a reușit să pună la punct o complicată instalație, capabilă să recreeze parametrii (variabilele) mediului natural.

Mai concret să reproducă alternanță zi-noapte, temperatura atmosferică, umiditatea. La ce bun această metamorfoză fantezistă?

Unul dintre motive îl constituie studiul funcționării orologiului biologic și a consecințelor acestor transformări (ale parametrilor mediului) asupra organismului, în timpul activităților nocturne și a decalajului de fus orar. Studiul ritmurilor biologice, al modului în care ne adaptăm la condițiile mediului.

Pentru asta a fost realizată o unitate tehnologică denumită cronobiotron. Instalația poate reproduce, deocamdată, parametrii mediului natural pentru studiul comportamentului șobolanilor, șoarecilor și hamsterilor. Observațiile asupra acestor animale nu vor putea fi concludente decât parțial, în cazul omului, dar vor constitui un punct de plecare pentru crearea unei mai bune calități a vieții în munca de noapte (sau în schimburi).

Modificându-se ritmul biologic e posibil să se accelereze procesul de îmbătrânire? Iată o întrebare îngrijorătoare la care se poate răspunde după efectuarea testelor, pe termen

lung. Deocamdată realizatorii cronobiotronului sunt însă preocupați de beneficiile adaptării organismului la noile condiții de mediu create de această revoluționară unitate tehnologică, începând cu animalele-cobai.

În cazul omului, cronobiotronul ar putea avea efecte benefice în cazul depresiilor sezoniere și al fenomenului de decalaj al fusului orar, atât în cazul turiștilor, dar mai ales în cazul echipajelor de zbor.

Multe persoane în vârstă care suferă de insomnii sunt nevoite să doarmă în cursul zilei, în urma desincronizării orologiului biologic, în funcție de alternanța zi-noapte. Și aceste persoane ar putea beneficia de efectele induse de cronobiotron.

„Dacă va accelera sau nu procesul de îmbătrânire, rămâne de văzut, a declarat directorului Institutului din Strasbourg. Dar sunt convins de faptul că unul din factorii care favorizează îmbătrânirea îl constituie disfuncția orologiului biologic. Chiar dacă acest lucru nu a fost dovedit experimental". Experiențele acestora vor fi atractive și pentru crescătorii de animale. În fermele cu animale producătoare de lapte, (cercetătorii s-au referit la capre) vor putea fi recreate ritmurile sezoniere ale acestora în așa fel încât reproducerea lor să fie posibilă de câteva ori pe an. Ceea ce presupune menținerea calității brânzeturilor de-a lungul anului. Experimentele ce vor fi efectuate vor fi comunicate oamenilor de știință din întreaga lume, mizându-se în acest fel și pe o posibilă colaborare, o acumulare de informații și o stimulare a unor studii paralele care ar putea veni în ajutorul cercetătorilor din Strasbourg.

DORIN MĂRAN

E bine de ştiut

Priviţi la televizor o emisiune veselă, mergeţi la un spectacol la care râdeţi cu poftă, din balcon vedeţi pomii îmbrăcaţi în flori sau fructe, vă uimesc grădinile spuzite de culori vii.

Când vedeţi grupurile de tineri care alunecă pe role, vi se pare că şi dv. aţi putea fi între ei. Când încercaţi, constataţi că este imposibil şi gestul vi se pare atunci, ridicol. Şi dv., persoană nu tocmai tânără, nu vreţi ori nu puteţi să vă luaţi răspunderea anilor la care aţi ajuns. V-aţi pensionat de curând. Trăiţi un oarecare stres, dar nu intraţi în criză din cauza bătrâneţii, pentru că mai puteţi fi o persoană utilă încă mulţi ani. Aveţi vecini, rude, cunoştinţe de aceeaşi vârstă. Mergeţi dv. la ei, ori

O porţie de râs este o porţie de sănătate

chemaţi-i în vizită şi împărtăşiţi-vă unii altora amintiri din anii tinereţii. O după-amiază petrecută în faţa unei cănі de ceai parfumat ori a unei cafele cu mai puţină cofeină, o plimbare prin parcul însufleţit de flori şi de soare, ce poate fi mai deconectant!...

Fiecare vârstă are modul ei frumos de trecere către următoarea, cu înţelepciunea câştigată cu trudă spre bucuria sufletului, neîmpovărat de ani. Pentru câteva zile plecaţi la munte ori într-o staţiune nu prea îndepărtată, dar încărcată de ozon. Păstraţi-vă deci modul vesel şi sănătos de viaţă al anilor care au trecut.

La întruniri încercaţi să dansaţi dar, mai ales când râdeţi, râdeţi sănătos. În lume se recunoaşte importanţa curativă a râsului, care cu mult în urmă era atribuit doar filozofilor, poeţilor.

Dar, Gelotologia – trăită prin râs – trebuie să fie privită cu toată seriozitatea. De secole se ştia că râsul, dar numai cel sănătos, natural, poate combate unele boli dar şi stresul. În timpul râsului pătrund în sânge anumite substanţe care intensifică sensibil circulaţia. Mişcarea muşchilor, provocată de râs, împinge sângele în direcţa inimii. În plus, accelerează golirea colecistului, îmbunătăţeşte tranzitul intestinal, pentru că în timpul râsului bulele de aer devin mai permeabile pentru oxigen, fapt ce face o saturare rapidă a sângelui cu oxigenul vital. Râsul face ca hormonii intracelulari şi producerea de histamine să fie cantitativ mai mare. Dar, pentru ca râsul să devină un medicament pentru suflet şi trup trebuie să fie în primul rând vesel şi spontan. Râsul curativ este legat de gândirea pozitivă a omului despre el însuşi, ca şi despre cei din jurul lui. Cel mai sănătos este râsul care duce până la lacrimi. Numai un astfel de râs, poate provoca în întregul organism destinderea şi relaxarea tuturor muşchilor, determinând apariţia de endorfine.

Sarcina acestor substanţe este să elibereze forţele care „dormitează" în organismul uman şi mai ales să îi ridice bariera imunologică. O porţie de râs natural, sănătos, este o porţie de sănătate.

Dr. VALERIU MANTA

Siesta, o adevărată artă

Ce poate fi mai plăcut decât să închizi ochii şi să-ţi oferi, după-amiază, un somn recuperator de câteva minute. Această mică pauză vă permite să vă încărcaţi bateriile pentru restul zilei. Dar, nu numai atât. Cercetătorii spun că acest somn scurt, de 20 de minute, măreşte eficienţa muncii cu 20%, calmează stresul şi reduce riscul infarctului.

Există un moment al zilei, între orele 14^{00} şi 16^{00} când adormim cu uşurinţă, siesta părând a fi programată genetic. Pentru a respecta ritmul biologic, dacă programul ne permite, nu ar trebui să ne refuzăm acest răsfăţ zilnic. Cu atât mai mult cu cât specialiştii vorbesc despre efectele sale binefăcătoare. În acest moment al zilei, la începutul după-amiezei predomină somnul profund şi reparator. (Dimineaţa predominant este somnul paradoxal, presărat cu vise şi mai puţin odihnitor). Eliminând oboseala fizică şi cerebrală, siesta creşte performanţele profesionale. Un studiu realizat de cercetători greci arată că siestele regulate reduc riscul de a face un infarct. Aceştia au demonstrat că odihna de după masa de prânz este un factor de protecţie faţă de maladiile cardio-vasculare. O siestă zilnică de 30 de minute, spun cercetătorii greci, reduce cu 30% riscul unui atac de cord. În plus, siesta dă o senzaţie de bună dispoziţie, elimină stresul şi creşte optimismul.

Chirurgie mai precisă

În Franţa, o femeie din zece este afectată în cursul vieţii de un cancer de sân. Or, cu cât boala este tratată mai repede, cu atât cresc şansele de vindecare. Pentru a evita dezvoltarea cancerului într-o manieră ireversibilă, cercetătorii francezi au pus la punct o nouă metodă pentru o chirurgie mai exactă. Astfel, au cuplat o sondă şi o cameră capabile să detecteze, în timpul operaţiei, ganglionii-„santinele" situaţi la subraţ, cei care devoalează alţi ganglioni responsabili de metastaze. Graţie acestei sonde, medicii pot preleva şi analiza în câteva minute, cât timp pacienta mai este anesteziată şi, în funcţie de rezultate, pot decide, dacă este nevoie, ablaţia altor ganglioni. Cu ajutorul camerei se fac clişee de control, astfel că până la sfârşitul intervenţiei toţi ganglionii-„santinele" sunt bine localizaţi. Această tehnică permite evitarea ablaţiei a aproximativ 70% dintre ganglionii extirpaţi până acum din prudenţă.

Destul de traumatizantă, această ablaţie totală induce tulburări de mobilitate, de sensibilitate şi conduce la îngroşarea braţului. Performanţele acestei sonde, spun cercetătorii, sunt deja încurajatoare, în special pentru cancerele detectate precoce.

Dosarele frumuseţii — Seducţie latină

Cocul a reprezentat de-a lungul secolelor o coafură distinsă, dar şi un cod social. Starurile secolului XXI au readus în actualitate cocul specific burgheziei secolului XIX. Moda oscilează între femeia fatală a anilor '50-'60 şi eroina romantică a sec. XIX. Un joc în care rolul acestei coafuri este important. În versiunea sa de zi este vaporos, realizat artistic, pornind de la strângerea sa în coadă de cal prinsă cu elastic. Poate fi pigmentat cu diverse accesorii: elastice sau paiete, agrafe cu strasuri.

Frumoasele nopţii afişează un coc sofisticat. ***Salma Hayek*** face o foarte frumoasă demonstraţie de seducţie latină, cu un coc spaniol, în vreme ce ***Scarlett Johansson*** preferă unul clasic, care a traversat secolele fără să îmbătrânească. ***Vanessa Paradis*** optează pentru un coc şic, cu părul rebel, adunat în vârful capului, care reprezintă, de fapt, tendinţa verii. ***Paris Hilton*** preferă un coc de păpuşă. Oricum, cocul pune în valoare frumuseţea ovalului feţei şi a profilului.

Dacă aveţi părul lung, nu ezitaţi să încercaţi o coafură veche de secole şi din nou ultramodernă.

Paris Hilton

Vanessa Paradis

Salma Hayek

Scarlett Johansson

Pentru dumneavoastră, doamnă — Dacă sunteţi la mare...

...feriţi-vă de soarele torid din timpul prânzului. Şi totuşi, cercetări recente desfăşurate la Universitatea din Manchester arată că expunerea la soare, în miezul zilei, timp de 10-15 minute, este benefică. Soarele trimite cele mai multe radiaţii UVB, care determină producerea vitaminei D în organism.

- Crema de protecţie aplicată dimineaţa pe corp nu vă asigură hidratarea pielii pentru toată ziua de plajă. Furnicături pe piele sau senzaţia de piele întinsă sunt semnalele care vă atenţionează că trebuie să aplicaţi din nou cremă de protecţie solară.
- Lumina prea puternică a soarelui poate afecta ochii, iar efectele se cumulează în timp, mărind riscul de cataractă. Protejaţi-vă ochii cu ochelari recomandaţi de oftalmolog.
- Clorul folosit în apa din piscine poate aspri şi decolora părul, dar dacă îl udaţi cu apă înainte de a intra în piscină, nu va mai absorbi la fel de mult clor. La sfârşitul zilei folosiţi un balsam.
- Înotaţi cât mai mult. Înotul este una dintre cele mai bune forme de exerciţiu fizic care solicită aproape în mod egal principalele grupe de muşchi ale organismului, fără a solicita prea mult articulaţiile.
- Cercetări desfăşurate de specialişti din Marea Britanie au demonstrat că 73% dintre cei care merg, în mod regulat, în cluburi prezintă semne de vătămare a auzului. Aşadar, atenţie la timpul petrecut sub imperiul decibelilor excesivi din cluburi şi discoteci!

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Gastronomice

Şi în această săptămână vă prezentăm câteva reţete oferite de doamna Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca.

Supă de legume

1 morcov, 1 pătrunjel, 1 ţelină, 1 ardei gras, 2 roşii, 10 păstăi fasole verde, 100 g caşcaval, 1 ou, smântână (după gust), 1 legătură de ceapă verde, 1 legătură de pătrunjel verde, câteva fire de tarhon, ulei.

Se curăţă legumele, se spală, se dau pe răzătoare, se călesc în ulei fierbinte. Se curăţă ceapa, se spală şi se taie mărunt cu tot cu cozile verzi. Se pun 2-3 litri apă peste zarzavatul călit şi se lasă să se înmoaie bine, se adaugă ardeiul gras, roşiile tăiate mărunt, apoi orezul şi se lasă să fiarbă. Când toate sunt bine fierte, se pune pătrunjelul verde tocat mărunt, se mai dă un clocot, se adaugă tarhonul tăiat mărunt şi se dă deoparte. Când se serveşte se bate un ou, se amestecă cu smântână şi caşcaval ras.

Gulii umplute cu carne de mânzat

6-9 gulii, 300 g carne tocată, 2 linguri cu orez, 1 ceapă verde cu codiţe, 1/2 legătură pătrunjel, 1/2 legătură mărar verde, 100 g caşcaval ras, 1 lingură cu unt, sare.

Carnea tocată se amestecă cu orezul, ceapa şi verdeaţa tocată. Se pun sare, piper şi 1 ou bătut. Se curăţă guliile de coajă, se taie un căpăcel, se scobesc de miez şi se pun la fiert în apă clocotită şi se fierb până se înmoaie bine. (Se pot scobi şi după ce au fiert) Mizeul scos se amestecă în tocătura de carne. Se umplu guliile şi se pun într-o cratiţă. Se presară caşcaval ras, se pun bucăţile de unt şi se dă la cuptor pentru 30 minute.

Salată de dovlecei

2-3 dovlecei tineri, ulei, suc de lămâie, sare, piper, 1 legătură ceapă verde, mărar, pătrunjel verde.

Se curăţă de coajă dovleceii, se spală, se taie rondele, se călesc auriu în unt sau ulei pe o parte şi alta. Apoi se pun într-un castron, se amestecă cu sare, piper, verdeaţa şi ceapa tăiată mărunt. Cine doreşte poate să servească cu maioneză (1 gălbenuş crud, 1 gălbenuş fiert, muştar). Albuşul de la oul crud se coagulează în apă cu sare. Se taie mărunt şi se ornează salata.

Prăjitură cu fructe de sezon

6 ouă, 300 g unt sau margarină, 300 g zahăr, 300 g făină, 1 kg fructe (cireşe, căpşune, vişine) vanilie.

Se freacă untul cu zahăr până devine ca o spumă. Se adaugă câte un gălbenuş, se amestecă, apoi se încorporează făina, vanilia şi albuşurile bătute spumă. Se unge tava cu unt, se tapetează cu făină. Se toarnă compoziţia în tavă, iar deasupra se aşază fructele. Se bate 1/2 plic de frişcă cu 2 linguri cu făină şi 2 linguri cu zahăr. După ce frişca este bătută şi groasă se toarnă peste fructe, mai ornăm cu fructe şi se dă la cutor. Se taie după ce s-a răcit.

Cine este „misterioasa” Q10?

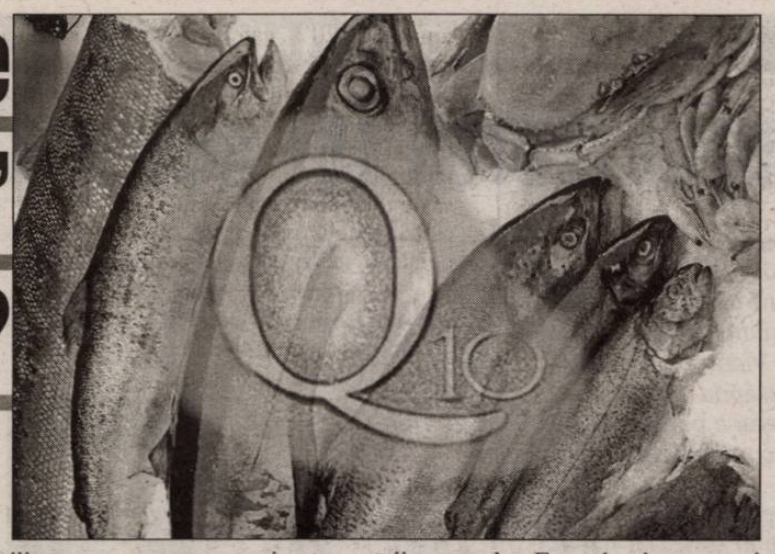

Se vorbeşte din ce în ce mai mult despre *coenzima Q-10* şi despre rolul său major în buna funcţionare a organismelor vii, dar din păcate fără a se oferi suficiente informaţii referitoare la originea ei, la sursele din care poate fi asimilată şi la efectul concret asupra omului. Iată câteva elemente necesare şi foarte utile.

În 1957, Q-10 a fost izolată în mitocondriile inimii de bou şi în ficatul unor cobai. (Mitocondriile sunt mici organite, care produc în celulele vii *energie*. Ele sunt numite şi „centrale electrice”, întrucât acţionează ca nişte bujii, pentru a genera energie pe baza alimentelor consumate de fiinţa căreia îi aparţin.) Un an mai târziu, s-a determinat structura chimică a acestei coenzime, stabilindu-se că ea face parte din mitocondriile tuturor celulelor corpului. Mai departe, descoperirile de importanţă majoră nu au întârziat să apară. Astfel, există o legătură importantă între deficitul de Q-10 şi bolile cardiace. Pe de altă parte, chiar dacă aceasta este produsă în mod natural în organism, capacitatea respectivă de producere scade considerabil o dată cu avansarea în vârstă, la unele persoane începând chiar de la 20 de ani. Efectul evident în asemenea cazuri este îmbătrânirea accelerată, slăbirea muşchiului inimii, a sistemului imunitar, a vitalităţii generale. Fructele de mare şi peştele oceanic conţin coenzima Q-10 în cantităţi apreciabile şi în primul rând peştii cu carne grasă, cum sunt: somonul, tonul, heringul, macroul şi sardina, care se găsesc de obicei şi în magazinele din România. În acelaşi timp însă, s-a constatat că asimilarea acestei substanţe vitale din anumite alimente scade o dată cu vârsta şi, pe de altă parte, că mai multe medicamente anticolesterol distrug Q-10 prezentă în organism. De aici, importanţa consumării ei sub formă lichidă, care de altfel se asociază foarte bine cu diverse substanţe vitalizante şi energizante, ca şi cu antioxidanţii. Asemenea formule nutritive îmbunătăţesc rezistenţa şi vigoarea organismului, întăresc inima, capabilă astfel de un efort mai ridicat, ajută la îmbunătăţirea performanţelor în muncă sau la depăşirea situaţiilor de stres emotiv. Totodată, ele îi ajută pe sportivi să suporte în mod activ un efort fizic sporit, contribuie la abandonarea deprinderilor alimentare dăunătoare care deschid calea epuizării. Organismul este stimulat să lupte împotriva epuizării, care face să se piardă energie; cea a mitocondriilor, a glandelor, a inimii, a creierului. Aşadar, trebuie să fim mult mai atenţi la falşii prieteni care ne lasă impresia că ne umplu de energie, când de fapt ei ne-o fură: cafeaua, băuturile gazoase, ciocolata, ţigările, dulciurile cu zahăr rafinat, drogurile etc. Se recomandă în schimb alimentaţia sănătoasă care include legume verzi, cerealele şi peştele gras. Coenzima Q-10 se asociază bine cu: ginsengul (întăreşte şi activează metabolismul, fortifică sistemul imunitar, acţionează ca antioxidant), ceaiul verde (antioxidant); ginkgo biloba (măreşte acuitatea mentală); spirulina (îmbunătăţeşte rezistenţa şi performanţele organismului); bioflavonoidele (protejează antioxidanţii şi întăresc pereţii venelor şi ai capilarelor); polenul (sporeşte considerabil forţa vitală); mierea nepasteurizată (are o mare putere de energizare). La orice vârstă, un asemenea cocteil luat măcar o dată pe zi devine un veritabil elixir de viaţă lungă!

Remedii naturale

Alunul

Probabil că ştie veverita ce ştie, atunci îşi îndreaptă proverbialul interes către alune, ca opţiune preponderentă în privinţa hrănirii. Acest fruct de pădure gustos conţine o mare cantitate de materii grase şi azotate, calciu, fosfor, zaharuri, săruri minerale, vitamine, ceea ce determină însuşirile sale nutritive şi energetice deosebite.

Consumate ca atare (nu prăjite, nici sărate: a nu se confunda cu „alunele de pământ”, adică arahidele), alunele se digeră uşor, fiind recomandate copiilor şi

adolescenţilor aflaţi în perioadele de creştere specifice, femeilor însărcinate, vârstnicilor, sportivilor. Bolile cele mai importante, în care alunele dau rezultate pozitive, sunt tuberculoza, litiaza urinară, colicii nefritici, diabetul. Uleiul reprezintă un tratament redutabil împotriva teniei (o lingură dimineaţa, timp de două săptămâni).

Frunzele, uneori şi scoarţa, recoltate vara, dau şi ele rezultate importante în mai multe boli, prin administrare internă sau externă. Astfel, un extract fluid de frunze (60-80 de picături) tratează varicele şi edemele gambelor iar infuzia în comprese ajută la vindecarea plăgilor atone şi a ulcerelor la picioare. Împotriva flebitei, se prepară un decoct dintr-o lingură de frunze uscate şi mărunţite, la 200 ml apă; se fierbe 5 minute la foc mic şi se consumă zilnic câte două asemenea porţii, călduţe. Alte afecţiuni în care alunul ajută la vindecare sunt: hemoroizi, transpiraţie deficitară, răni deschise (antihemoragic şi dezinfectant), silicoză, astm bronşic, hepatită epidemică ş.a.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

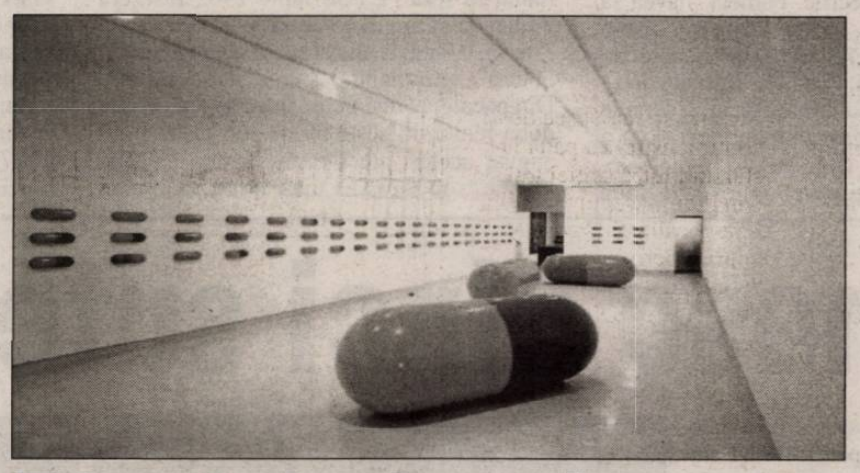

Efectul placebo şi Parkinsonul

Simptomele unei afecţiunii grave (şi, deocamdată, fără un remediu eficace sută la sută) cum este Parkinson, pot fi diminuate datorită efectului placebo. O echipă de la universitatea din Torino (Italia) a testat pe 11 pacienţi o soluţie injectabilă salină, absolut obişnuită. La 6 dintre aceştia, s-a înregistrat o scădere importantă a tremurăturilor şi a blocajelor musculare – simptome caracteristice bolii. Cu ajutorul electrozilor plasaţi într-o regiune cerebrală hiperactivă în cazul acestor bolnavi, s-a observat, la pacienţii care au reacţionat pozitiv la preparatul placebo, o scădere a activităţii neuronilor. Rămân încă necunoscute „evenimentele” neurochimice care ar putea declanşa un asemenea răspuns, dar pentru început, experimentul a fost apreciat ca dătător de speranţe.

Mişcare contra cancerului

Pentru femeile care nu agreează sedentarismul de genul şederii, ore în şir, zilnic, în faţa televizorului, există o grijă mai puţin legată de sănătate. Ideea este că a face mişcare echivalează cu un risc considerabil scăzut, de îmbolnăvire de cancer la sân. Poate fi vorba despre gimnastică (la domiciliu sau într-o sală), ciclism, mers pe jos rapid şi alergare, înot şi alte asemenea exerciţii. Studii îndelungate, realizate în Occident pe zeci de mii de persoane de vârste diferite, au arătat că protecţia faţă de cancerul la sân a fost mai mare cu circa 20% la cele active, faţă de femeile care duc o viaţă preponderent statică.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

DUREREA DE URECHI NU E O GLUMĂ

IOANA DASCĂLU, Craiova: *„(...) Am fost la policlinică cu băiatul meu în vârstă de 9 ani, deoarece am crezut că are otită. Medicul a spus însă că nu e vorba despre o infecţie, ci durerea este provocată de un lichid adunat în spatele timpanului. I-a dat un tratament, dar aş vrea să ştiu cum îmi pot ajuta fiul, până când medicamentele îşi vor face efectul, astfel încât să nu mai aibă dureri. Am observat că această problemă nu-l afectează doar fizic, ci tinde să-i modifice într-un fel şi comportamentul, reacţiile.”*

Aspectul comportamental remarcat reprezintă de fapt reacţia naturală a fiinţei umane, practic la orice tip de îmbolnăvire. În cazul fiului dumneavoastră, problema se va remedia, o dată cu trecerea durerii. Aceasta din urmă provine probabil dintr-o răceală cu secreţii abundente, acumulate pe canalele ORL. La sugari şi la copii, conductele nasofaringiene fiind mai înguste, congestia acestora generează deseori dureri puternice. O primă îngrijire într-o asemenea situaţie constă în aplicarea unei comprese reci pe urechea dureroasă. E de preferat gheaţa fărâmată, pusă într-o pungă de plastic, iar aceasta înfăşurată într-un şervet textil. Se ţine circa 20 de minute, apoi pauză 40 de minute şi din nou comprese, în acelaşi ritm, atât cât va fi necesar pentru a elimina durerea. Se ştie despre compresa rece că ameliorează sau stopează în mare parte procesele infecţioase, iritaţiile şi inflamaţiile în curs de evoluţie.

Alte măsuri pe termen mai lung: ➤ o hidratare cotidiană adecvată (minimum 5-7 pahare cu apă pentru un copil de 9 ani, dar ţinându-se seamă şi de masa corporală); ➤ menţinerea umidităţii aerului la 40-50%, pentru a preveni iritarea gâtului şi pentru a lichefia secreţiile căilor respiratorii; ➤ poziţia ridicată a toracelui (circa 30 grade), în perioadele de odihnă, asigură o mai bună scurgere a secreţiilor către stomac şi eliberarea regiunilor congestionate; ➤ *nu* se vor introduce bucăţi de vată în urechea afectată, iar în cazul unei infecţii se recomandă poziţia culcat pe urechea bolnavă, pentru facilitarea eliminării substanţelor seroase.

Vitaminoterapie & mineraloterapie

Folosirea simultană a vitaminelor, mineralelor şi a altor medicamente poate provoca neplăceri. De aceea, este necesar să consultaţi un medic specialist, un dietetician sau un nutriţionist, înainte de a urma un astfel de tratament.

COBALTUL

Localizat în centrul moleculelor de vitamina B12, cobaltul joacă un rol esenţial în fabricarea globulelor roşii. Este singura funcţie care îi este recunoscută, dar este o funcţie esenţială.

● ***Doza zilnică:*** Ca şi în cazul borului, nu se poate stabili o doză minimă şi una maximă necesară.

● ***Dereglări cauzate de deficitul de cobalt:*** Nu a fost raportat niciodată la oameni vreun simptom atribuit lipsei de cobalt.

GHEORGHE GIURGIU

Psihiatrie

Fierul tratează hiper-activitatea

Un nou tratament este în măsură să ofere motive de optimism familiilor în care există copii afectaţi de sindromul de hiperactivitate cu deficit al atenţiei (DAH), al căror număr s-ar ridica, potrivit unor statistici totuşi aproximative, la 3-5%. Măsurarea nivelului de feritină la aceştia a indicat o carenţă importantă la 84% din ei, faţă de numai 18% la grupul de control. Or, cu cât nivelul fierului din organism este mai scăzut, cu atât simptomele DAH sunt mai severe, carenţa respectivă perturbând sinteza dopaminei care stimulează regiunile cerebrale responsabile cu atenţia, cu simţul de organizare şi cu controlul mişcărilor. Tratamentul ar consta în administrarea unui supliment de fier micilor pacienţi, dar se are în vedere şi adaptarea unui regim alimentar mai bogat în acest element, în funcţie de caracteristicile metabolismului copilului.

CUM SCRIAU OAMENII CELEBRI

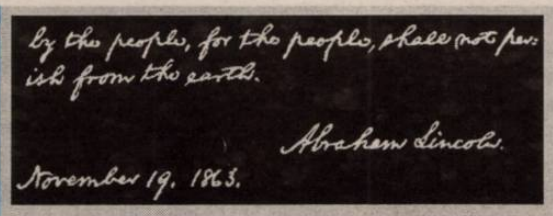

Kennedy şi Lincoln

Asasinat în noiembrie 1963, John Fitzgerald Kennedy (n.1917) a fost un personaj cu o biografie ascunzând câteva nuanţe picante. Experţii în grafologie au putut descifra, analizând doar semnătura lui, următoarele aspecte generale. Majusculele „K" şi „J", prin alura lor impozantă, denotă o persoană idealistă şi care are, totuşi, o imagine realistă asupra unei lumi pe care o priveşte cu o uşoară superioritate. Litera „h" denotă – după criterii specifice grafiei limbii engleze – bucurie de viaţă şi farmec personal. Specialiştii mai apreciază că scrisul lui J.F. Kennedy este unul muzical şi că o anume armonie sufletească domina personalitatea acestui preşedinte.

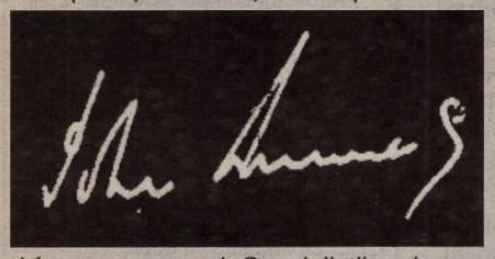

Caracteristica principală a grafiei preşedintelui Abraham Lincoln (1809-1865) este optimismul (rând în crescendo). Din această scurtă notă (scrisă în perioada războiului civil) reiese că „Abe" era un om deosebit de inteligent şi încrezător în idealurile sale. Spre deosebire de Kennedy, Lincoln degajă prin scris mai multă vitalitate şi siguranţă de sine. Ambii preşedinţi demonstrează prin scris şi mândria nedisimulată de a se afla în fruntea naţiunii.

ISTORII CRIMINALE DE EXCEPŢIE

Strangulatorul îşi pune singur laţul...

◆ *Cazul lui Albert de Salvo zis „Strangulatorul din Boston" este reprezentativ pentru primejdia socială numită „schizofrenici în libertate"*
◆ *Selectându-şi victimele cu mare abilitate şi deghizându-se, acest criminal în serie nu a putut fi prins decât după ce a comis o greşeală de „începător"*
◆ *Marile aglomeraţii urbane favorizează asasinatele în serie, iar naivitatea femeilor singure este uneori fatală*

„M-au atras doar douăsprezece femei..."

Atipic pentru portretul psihiatric al unui criminal în serie, Albert de Salvo (născut 1931) a avut o copilărie normală şi un comportament social „de duzină" până la vârsta de 31 de ani, când maladia de care suferea – schizofrenie paranoidă – s-a declanşat irezistibil. Funcţionar mărunt, neremarcat în nici un fel de colegi şi şefi, Albert îşi începe seria crimelor din Boston la 14 iunie 1962, când o strangulează cu o curea de la rochie pe Anna Slesers, de 55 de ani, în casa acesteia. Uşa nu fusese forţată, deci făptaşul ori era cunoscut de victimă, ori îi cucerise încrederea printr-un şiretlic de genul unei intervenţii la instalaţia de gaze sau curent electric. Femeia – avea să se afle mai târziu – locuia singură şi fusese mai întâi violată. Fiul ei o găsise a doua zi. Pentru anchetatori, părea o răfuială între amanţi. O săptămână mai târziu, o femeie de 85 de ani este găsită strangulată şi cu o carte poştală între degetele de la picioare. Aparent, nici o legătură între cele două crime. Dar după a treia şi a patra, petrecute în aceeaşi zi, după încă o săptămână (o femeie de 68 de ani şi una de 65), anchetatorii din Boston au alcătuit primul profil psihologic al ucigaşului, convinşi că au de-a face cu un asasin în serie care urăşte

femeile, fiind molestat în copilărie de propria mamă şi/sau după o profundă depresie în dragoste. Vârsta făptaşului era estimată a fi între 18 şi 40 de ani, constituţie medie şi inteligenţă peste medie – nefiind depistată nici o urmă care să creeze vreo direcţie de cercetare.

Situaţia era nefirească pentru un criminal în serie. La 30 iunie 1962 fuseseră violate şi strangulate două femei de vârsta a treia, aflate la distanţă de câteva străzi. „Furia" criminalului părea de nestăvilit. Din păcate, el mai ucide în acelaşi mod alte două femei de peste 65 de ani, la 19 şi 20 august acelaşi an. Oraşul Boston se afla, practic, sub teroarea unui abil asasin care urăşte femeile în vârstă (probabil vârsta propriei sale mame atunci când fusese molestat sau alungat de acasă). Cu toate acestea, anchetatorii au beneficiat – după a patra crimă – de sprijinul unui geniu al psihiatriei criminale, şi anume dr. James Brussel. Ignorând primul portret psihologic al „strangulatorului din Boston", acest expert alcătuieşte un portret criminalistic excepţional, care restrânge mult cercul suspecţilor: „...bărbat de 30 de ani, înălţime medie, constituţie atletică, bărbierit proaspăt, păr negru, descendent din familie hispanică sau italiană, paranoid schizofrenic cu crize suprapuse peste un comportament normal".

Când a fost prins, acest portret s-a dovedit a fi unul perfect, numai că până în acel moment, Albert de Salvo a mai comis încă opt crime. Făptaşul învăţase să se deghizeze în detectiv, având în vedere uriaşa masă de anchetatori care lucrau la caz. Pentru a-şi deruta urmăritorii, de Salvo începuse să ucidă şi femei tinere şi să rărească omorurile la aproximativ unul la o lună sau două. În mod inexplicabil pentru abilitatea cu care „lucrase" până atunci, în seara zilei de 4 ianuarie 1964 el intră în apartamentul unei tinere de 19 ani (urmărită două zile), deghizat în femeie-detectiv. Ucigaşul plecase de la serviciu, scuzându-se faţă de şef spunând că-l doare capul. O violează pe Mary Sullivan, dar o lasă în viaţă. Victima a murit abia după ce a dat anchetatorilor numeroase detalii despre făptaş... „Nu m-au atras decât aceste douăsprezece femei", ar fi fost una din puţinele declaraţii ale lui Albert de Salvo. A fost condamnat la închisoare pe viaţă în 1967, dar a fost găsit asasinat prin înjunghiere în celula sa, trei ani mai târziu.

Blondele împlinesc cinci sute de ani

Oricine consultă albume de artă poate constata că femeile cu păr blond natural nu au fost niciodată obsedante pentru marii maeştri. Acelaşi fenomen se poate observa şi astăzi, când senzualitatea căutată cu lumânarea fanteziilor debordante nu mai are nimic în comun cu cromatica podoabei capilare feminine. Şi totuşi, încumetându-mă să descopăr care artist ar fi putut fi primul „instigator" întru farmecele (se zice) aparte ale blondelor imortalizate pe pânză, m-am rătăcit prin secolul XVI, admirând opera unui pictor italian mai puţin cunoscut dar deloc neglijabil, şi anume Palma Vecchio (1480-1528). Departe de a fi exhaustivă, căutarea mi-a dat prilejul să aflu că, acum aproximativ cinci sute de ani, un pictor îşi intitula o lucrare „Blonda voluptuoasă"... Poate că a fost o involuntară premoniţie pentru o anume realitate a secolului XX, în epoca post-Marilyn Monroe şi Brigitte Bardot.

Blonda – adolescentă, tânără şi matură – reprezintă o minoritate în arta plastică. Aşa cum s-a întâmplat cu „pionierul" Palma Vecchio (adică „cel Bătrân"), la baza apariţiei acestei „specii" au stat modelele pictorilor şi nu vreo modă care, aşa cum se întâmplă astăzi, transformă orice gospodină într-o „zână". Iar comenzile primite de artişti erau cele care le asigurau traiul. Cu toate acestea, nu putem să nu remarcăm două vechi tendinţe care justifică oarecum atracţia pentru blonde. În primul rând, v-aş ruga să observaţi că îngeraşii, zeităţile infantile (de genul lui Amor) şi copiii prezenţi în numeroase opere au păr de culoare deschisă. Este, probabil, concretizarea ideii că părul blond este un dar natural aparte, care conferă personajului o distincţie ieşită din comun. Părul luminos atrage atenţia, strălucirea lui obligându-l pe privitor să facă un exerciţiu de admiraţie. Cel puţin aşa se întâmplă în epoca post-Marilyn Monroe, când inflaţia de blonde a atras după sine, ca într-un feed-back imposibil de stopat, o reacţie negativă din partea publicului de ambe sexe, cu predilecţie din partea brunetelor, şatenelor şi roşcatelor.

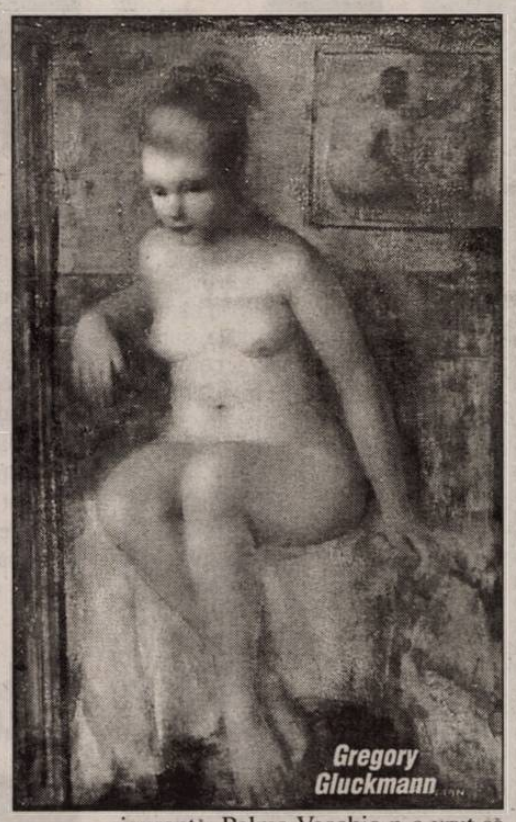

De ce Jan Breugel cel Bătrân are o blondă în ciclul „Alegoria simţurilor" (sec. XVII)? De ce fetele lui Rubens din „Răpirea fiicelor lui Leucip" sunt blonde (sec. XVII)? De ce „Diana" lui François Boucher (sec. XVIII) este blondă? De ce în „Baia turcească" a lui Jean A.D.Ingres sunt şi cadâne blonde (sec. XIX)? Cu siguranţă, Palma Vecchio n-a vrut să ierarhizeze puterea de seducţie a femeilor. Iar la polul opus, Paul Gauguin cu ale sale tahitiene răstoarnă toate clasamentele. Dar, sub obrocul vremurilor, trebuie să spunem şi noi că la Soare te poţi uita, dar la blonde ba, căci astrul zilei mai şi asfinţeşte, dar dânsele nu apun niciodată *(Notă: ilustraţiile au doar numele autorilor).*

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...chimistul austriac, stabilit în SUA, Francis Herman Mark, a determinat structura celulozei, mătăsii, cauciucului? A elaborat (în colaborare) teoria micelară.*

◆ *...cel mai mare deșert continuu de nisip de pe glob (circa 518000 km.p.) este Rub'al Khali? Se află în Peninsula Arabică.*

◆ *...hieroglifele egiptene au fost descifrate în 1822 de egiptologul francez Champollion? Descifrarea s-a făcut după înscrisurile de pe „piatra de la Rosetta", un fragment de stelă datând din anul 196 î.Ch.*

◆ *...rodomitul este un silicat natural de mangan, de culoare roz? Este folosit ca material pentru ornamentații, în confecționarea bijuteriilor și în construcții.*

◆ *...numele real al regizorului și actorului american Woody Allen este A Stewart Königsberg? S-a remarcat de asemenea și ca dramaturg, scriind comedii și drame influențate de scrierile lui Kafka.*

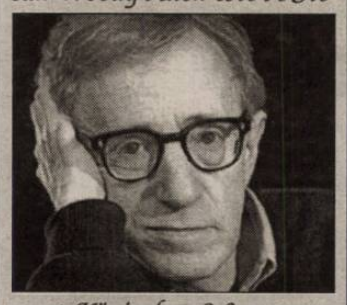

◆ *...peria de dinți a apărut în China la sfârșitul secolului al XV-lea? În Europa a apărut în secolul al XVII-lea.*

◆ *...atât de popularii fulgi de porumb numiți cornflakes au fost realizați pentru prima oară în 1898? „Invenția" lor aparține americanului Will Keith Kellogg.*

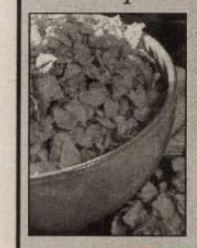

Știați că...

Templul de aur

Aflat în partea de nord-vest a Indiei orașul Amritsar este unul dintre marile orașe ale țării, leagăn spiritual pentru adepții religiei sikh, fondată de guru Nanak (1469-1539) din Punjab. Învățătura lui susținea ideea unui Dumnezeu unic și unicitatea omenirii. Omul care îl caută pe Dumnezeu îl poate descoperi în propria sa ființă. După moartea sa i-au urmat nouă guru veneraţi în zilele noastre de adepții doctrinei respective. Al zecelea, Guru Gobind Singh, a murit în 1708 declarând că nu mai este nevoie de nici un succesor și că oamenii credincioși se vor conduce numai după scripturile sacre.

Templul din Amritsar a fost înălțat pe terenul dăruit de împăratul Akbar (1556-1605), cel mai generos și mai tolerant dintre mogulii musulmani din India.

Un guru înconjurat de discipoli

Construcția a fost înălțată din banii donați de credincioșii sikh în timpul celui de-al cincilea guru, Arjau. Piatra de temelie a fost pusă chiar de un musulman pentru că deschiderea noii religii era privită cu ochi buni de toată lumea.

Templul era construit nu pe un soclu, cum erau celelalte temple, ci într-o vale, pentru ca oamenii să coboare cu smerenie; avea patru intrări pentru cele patru caste hinduse iar în punctul central se afla cartea sfântă înlocuind obișnuita statuie a zeului. În secolul al XVIII-lea puterea mogulilor slăbește iar regele afgan Ahmad Shah Durrani face dese incursiuni în această parte a Indiei ciocnindu-se de trupele de gherilă ale comunității sikh. Drept pedeapsă în 1757 Durrani distruge templul, îl umple de vite înjunghiate și vreme de 7 ani întreprinde aici noi atacuri.

În 1775 templul este reconstruit iar la începutul secolului al XIX-lea este complet renovat de Maharaja Ranjit Singh, unul dintre cei mai cunoscuți conducători sikh. Acesta era analfabet, își pierduse un ochi în urma varicelei, era mare iubitor de bijuterii și femei frumoase dar a reușit să-și consolideze un adevărat imperiu. A făcut din orașul Amritsar un important centru comercial. A donat o jumătate de milion de rupii pentru ca templul să fie împodobit cu marmură și aur, apelând în acest scop la cei mai vestiți meșteri ai vremii. Așezământul se reflecta în apele Lacului de Nectar. Numit Templul de Aur sau Harimandir este legat de țărm printr-un dig îmbrocat în marmură, lung de peste 60 de metri și luminat de lămpi aurite. Templul are două etaje. Cel inferior este din marmură deschisă la culoare, împodobită cu motive florale realizată prin încrustații de sidef, onix și alte pietre semiprețioase. Cele patru fețe, fiecare cu câte o intrare largă, sunt orientate spre cele patru puncte cardinale.

Deasupra acestui prim etaj se înalță pereții de foi de cupru al celui de al doilea nivel. Pereții sunt la rândul lor îmbrăcați în aur având înscrise citate din scripturile sfinte în scrierea gurumkhi a limbii punjabi.

Pe acoperiș sunt mici cupole cu vârfuri ascuțite, mici pavilioane aurite. Cupola mare din centru numită Camera Oglinzii strălucește ca un far, ea fiind destinată meditației. Înăuntrul templului se află cartea sfântă a religiei sikh, așezată pe un divan sub un baldachin de aur împodobit cu pietre prețioase. Pe durata întregii zile, credincioși anume aleși recită fără întrerupere versuri din cartea care în timpul nopții este dusă la Akal Takht, o clădire cu o impresionantă cupolă de partea cealaltă a digului. La primele ore ale zilei este readusă la templu de o procesiune solemnă.

Pafta de voievod

Această pafta, care a aparținut, se pare, unui voievod, a fost găsită într-un mormânt de la Argeș. Lucrată în aur, având o greutate de 280 g, a fost realizată în secolul al XIV-lea în tehnica cizelării. Capodoperă de orfevrărie, ea reprezintă fațada unui castel gotic și provine dintr-un atelier occidental.

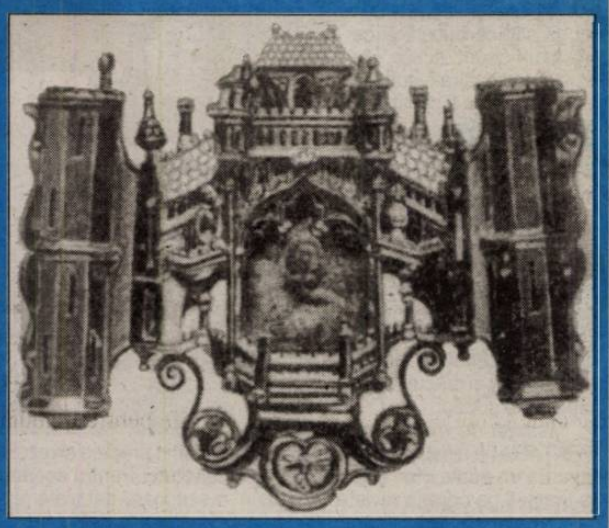

„Poarta neagră"

În secolele III-IV d.Ch. Roma părea să-și fi înfrânt dușmanii, dar nu doar prin eroismul ostașilor ci și cu ajutorul zeilor care au intervenit în războaie cu fulgere sau revărsări de ape. Cel puțin aceasta era credința oamenilor care, dorind să se apere împotriva invaziilor, și-au înconjurat orașele cu ziduri puternice. Poarta Neagră din Treves, înălțată în această perioadă, impresionează și astăzi prin masivitate și un aer de o subtilă eleganță.

Simboluri ale umanității

Racul

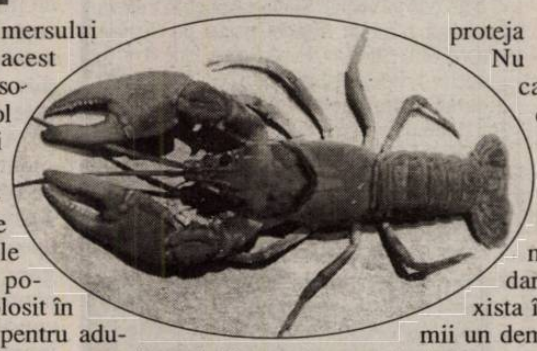

Datorită mersului său înapoi acest animal a fost socotit un simbol al regresului și chiar un aducător de ghinioane. El are însă și unele semnificații pozitive fiind folosit în descântecele pentru aducerea ploii. De asemenea în antichitate era considerat un dușman de netăgăduit al șerpilor, existând chiar credința că cerbii mănâncă raci, și era folosit ca antidot împotriva veninului acestor reptile. Se mai credea că apa în care au fost ținuți raci vreme de mai bine de o săptămână este bună la stropitul semănăturilor pentru a le proteja de dăunători. Nu se cunoaște cauza pentru care Hippokrates (c.460 – c.377 î. Ch.) a dat tumorilor numele racului dar se crede că exista în tradiția vremii un demon cu o înfățișare amintind-o pe cea a respectivului crustaceu. O legendă mai spunea că racul a încercat să-l împiedice pe Herakles s-o ucidă pe Hydra din Lerna dar eroul l-a strivit cu piciorul și mai târziu, în creștinism a devenit simbol al potopului.

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Supercivilizaţii în Cosmos

Prejudecata distanţelor de netrecut

Mintea multor confraţi nu poate asimila ipoteza supercivilizaţiilor, preferând clişeele SF despre extratereştri. Ei vor spune că există desigur şi alte civilizaţii în adâncurile Cosmosului, dar ele ar putea ajunge pe Pământ doar întâmplător, poate o dată la zeci de mii de ani, după călătorii lungi şi extenuante prin pustiul interstelar. Aceasta întrucât niciodată viteza luminii nu va putea fi depăşită.

Nu se va putea niciodată!

Mai toţi care trec prin şcoală capătă convingerea că dacă ştiinţa din trecut mai bâjbâia, în secolul nostru ştim – în sfârşit – cum stau lucrurile şi prin urmare putem decide ce anume poate exista şi ce anume nu va fi niciodată cu putinţă.

Acest sentiment nu e nou. Fiziologul *Claude Bernard*, părintele medicinii experimentale, declara la mijlocul secolului XIX „Să închidem uşile. Nimeni nu-i va egala vreodată pe giganţii care au inventat maşina cu aburi". În 1875 directorul oficiului de patente din Statele Unite şi-a prezentat demisia, secretarului de stat pentru comerţ, pe motiv că n-are rost să mai rămână în post o dată ce practic tot ce se putea inventa a fost inventat. În 1877 marele chimist Marcellin Berthelot scria: „Universul nu mai are de acum înainte nici un mister". Sir William Thomson, Simon Newcomb, ca şi alte renumite personalităţi, afirmau cu tărie că „zborul cu vehicule mai grele ca aerul este imposibil". Fizicianul Robert Millikan, laureat al Premiului Nobel, afirma în 1923 că „nu pare verosimil ca omul să poată folosi vreodată puterea atomului". În 1932 astronomul F.R. Moulton de la Universitatea

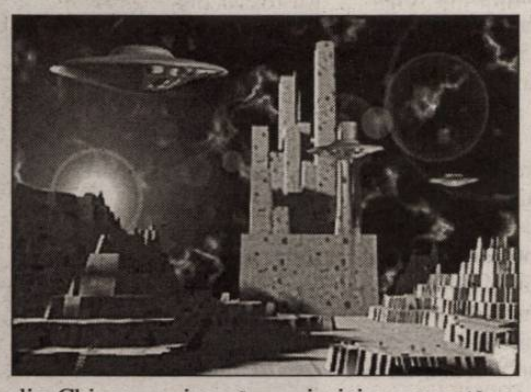

din Chicago opina că „nu-i nici o speranţă ca ideea fantastică a zborului spre Lună să devină realitate, din cauza barierelor insurmontabile pe care le pune depăşirea gravitaţiei pământene". Ş.a.m.d.

Asaltând bariera vitezei luminii

Deocamdată ştim că nici o formă cunoscută de materie nu se poate deplasa mai repede decât viteza luminii. Acest postulat a fost acceptat de fizicieni la începutul secolului 20 şi deocamdată e confirmat experimental. Dar limitarea nu a fost niciodată considerată definitivă. În 1930 s-a formulat o teorie conform căreia *podurile Einstein-Rosen* ar permite transferuri de materie pe distanţe intergalactice în fracţiuni de secundă. În 1957, fizicianul american John Wheeler a demonstrat că „găurile de vierme" (postulate în 1916 de fizicianul Ludwig Flamm) ar putea lega două puncte depărtate din acelaşi univers, „scurtcircuitând" spaţiul pe distanţe pe care lumina le străbate în milioane sau miliarde de ani. Există şi alte ipoteze, legate de tahioni, de lumea subcuantică, sau de fluctuaţiile energiei vidului. Teorii recente, precum cele ale „supercorzilor" ne sugerează că spaţiul poate avea mai multe dimensiuni decât cele trei în care trăim noi. Nu este exclus că pe viitor vom putea să ne „teleportăm" trecând într-un univers paralel şi revenind apoi în universul nostru la o mare distanţă.

În iulie 2000, agenţiile de presă anunţau că, într-un experiment efectuat de fizicieni de la universitatea Princeton (New York), un impuls laser a străbătut un spaţiu cu vapori de cesiu de 310 ori *mai repede decât viteza luminii*. În iunie 2002 cercetători australieni au reuşit, la Institutul Tehnologic *Caltech* din California, *teleportarea* unui fascicul laser, primul pas în direcţia teleportării unor particule elementare şi mai târziu a unor obiecte.

Să ne recunoaştem limitele

Probabil soluţia „teleportării" unor oameni, cu viteze substanţial mai mari decât cea a luminii, nu va fi găsită prea curând. Dar peste mii, zeci de mii, sute de mii de ani este imposibil să nu descoperim o cheie. Cu atât mai mult este valabilă aceasta pentru supercivilizaţiile care ne-au depăşit, probabil, cu sute de milioane de ani...

A spune „este imposibil" deoarece „contrazice legile naturii" este o dovadă de mare aroganţă sau ignoranţă. *Jean-Jacques Rousseau* observa că „pentru a spune că ceva contravine legilor naturii trebuie să cunoşti legile naturii. Or, cine poate spune că le cunoaşte în întregime?". La fel, unui învăţat care susţinea că nu pot exista miracole, întrucât ele contrazic legile naturii, Sfântul *Toma D'Aquino* i-a răspuns „Tu chiar crezi că cunoşti toate legile naturii?"

De ce oare, la începutul secolului 21 mulţi se comportă totuşi de parcă le-ar cunoaşte?

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei (225.000 lei vechi). Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

M/31

NUME_____ PRENUME_____
ANUL___, LUNA___, ZIUA NAŞTERII___ şi LOCALITATEA_____
ADRESA: str._____ nr.___, bl.___
sc.___, et.___, ap.___, sector___, localitate_____
cod_____, judeţul_____.

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Fenomene inexplicabile

- *Apariţia spontană a urmelor de răni suferite de Iisus pe mâini, la picioare, pe frunte, în zona coastelor şi pe spate sunt cunoscute sub denumirea de stigmate*
- *Localizarea acestor răni sângerânde, care amintesc în mod evident de patimile Mântuitorului, nu este deloc întâmplătoare şi este considerată a fi – în epoca modernă – un fenomen mistic coroborat cu unul de autosugestie*
- *Biserica romano-catolică are o atitudine rezervată faţă de cele peste trei sute de cazuri înregistrate în rândul adepţilor săi*

Stigmatele

O dată memorabilă: 17 septembrie 1224

Încă de la începutul secolului XX, stigmatele au încetat să mai fie considerate fenomene care implică impostori, toate persoanele stigmatizate şi repertorizate de cercetătorii istoriei creştinismului fiind profund credincioase şi ducând o viaţă ascetică, monahală sau civilă. În acest sens, studiile profesorilor francezi de psihologia religiilor dr. J. Dumas (1907) şi dr. Pierre Janet (1901) – ambii de la Sorbona – arătau că există, de-a lungul secolelor, 321 de stigmatizaţi întru patimile lui Iisus, dintre care 41 de bărbaţi. Rămâneau neidentificate cazurile relatate şi neconfirmate din unele mici localităţi din Germania, Italia şi Spania. Dintre cazurile oficiale, Biserica sanctificase până în acea perioadă un număr de 62 de persoane.

Primul caz recunoscut de istoria creştinismului a fost al lui Francesco din Assisi (1189-1226), canonizat în 1228. Biografia acestui viitor sfânt este imprecisă şi impregnată cu diverse legende. Cert este că adolescentul Francesco nu avea deloc dorinţa de a deveni cleric sau călugăr, ci era dominat de visul de a fi cavaler luptător pentru glorie, în acele vremuri în care conflictele nobiliare erau de nestăvilit. Acest fiu de negustor din Assisi chiar participă în câteva lupte, în slujba armatei pontificale. Dar, la numai 16 ani, el are o revelaţie şi începe să se consacre din ce în ce mai mult rugăciunilor. Iar la 17 ani, în urma unor dispute dramatice cu tatăl său, Francesco se dedică total slujirii lui Dumnezeu. Se călugăreşte la 20 de ani şi în anul următor obţine aprobarea papei Inocenţiu III pentru fondarea ordinului „Fraţii umili". Idealurile sale religioase îl conduc spre câteva ţări africane, unde încearcă evanghelizarea musulmanilor şi chiar a unui sultan. Disensiunile între el şi Biserică se înteţesc şi în 1221 fondează ordinul Franciscanilor, retrăgându-se definitiv în viaţa monahală. Foarte bolnav şi pierzându-şi treptat vederea, Francesco din Assisi suferă stigmatele patimilor lui Iisus la 17 septembrie 1224, atestate de mulţi martori. În acea perioadă de suferinţă intensă, el compune şi „Cântarea soarelui" („Cantique du soleil"), reprezentând unul dintre primele texte literare ale Italiei.

Scrierile lui Francesco din Assisi şi învăţăturile sale elaborate de discipoli, ca şi împotrivirea sa faţă de ierarhiile ecleziastice i-au inspirat pe iluminişti. Totodată, fenomenul stigmatelor suferite de acest om devotat credinţei au adus o lumină complet nouă în cazuistica aspectelor religioase care întăresc acele elemente biografice ale lui Iisus legate de suferinţele sale pământeşti. Având în vedere depărtarea istorică a vieţii lui Francesco din Assisi, este greu de afirmat dacă acesta se afla sau nu în extaz mistic în ziua când i-au apărut stigmatele. În comparaţie cu evenimentele similare petrecute mult mai aproape de epoca modernă şi în epoca modernă, nu se cunoaşte nici cât au durat, nici dacă stigmatele s-au repetat şi nici dacă au dispărut de la sine sau au fost vindecate cu ajutorul unui medic. Astăzi se estimează că rănile stigmatice durează câteva ore şi se închid, de obicei, de la sine; ele apar ca urmare a unei profunde concentrări asupra patimilor christice sau a intrării în transă. De asemenea, există şi stigmate invizibile, adică persoana în

cauză se plânge de dureri în locurile unde Iisus a suferit rănile, dar pe piele nu se observă aproape nimic... În numărul următor vom prezenta alte cazuri, mai recente, şi care sunt prezente în fenomenologia parapsihologică. Numeroase sunt cele care prezintă particularităţi incredibile şi care au fost atestate de foarte mulţi martori oculari.

Imposibilul umileşte realitatea

Viziuni degradante

Sunt sau nu vizionarii apocaliptici de astăzi influenţaţi de previziunile ştiinţifice sau de prognozele emise de diverşi analişti ai lumii contemporane? După cum se ştie, foarte mulţi dintre cei care se autodenumesc „vizionari" fac afirmaţii perfect compatibile cu mersul anumitor evenimente şi a căror evoluţie este relativ uşor de anticipat. Repetând cu nerusinare tendinţe deja enunţate de comentatorii unor fenomene fierbinţi, aşa-zişii vizionari se zbat să iasă în faţă, accentuând pentru creduli nuanţa parapsihologică a „gândirii" lor absconse. Însă atunci când viziunile privesc vremuri foarte îndepărtate, lucrurile capătă un aspect hazliu, fapt pentru care clarvăzătorii cu pricina sunt priviţi cu indulgenţă. Astfel, Honimiryd, un vizionar fără patrie care colindă prin mai multe ţări occidentale, este protagonistul unor „viziuni degradante" asupra omenirii în secolul XXI. Acest H., preluând ideile din romanul „Planeta maimuţelor" al lui Pierre Boulle şi mai ales seria de filme cu acest subiect, susţine că sfârşitul acestui secol va aparţine „revoluţiei maimuţelor mari", care se vor revolta împotriva „persecuţiilor" la care sunt supuse. Cete de cimpanzei (comandanţi), gorile şi babuini (războinici), urangutani şi alte neamuri de primate vor ocupa punctele vitale ale industriei energetice, declanşând sistarea oricăror forme de energie produsă pe căi artificiale. În consecinţă, civilizaţia umană se va degrada treptat şi va trece, în secolul XXII, la o civilizaţie primitivă, sub conducerea maimuţelor ecologice... Se impune să vizitaţi mai des grădinile zoologice.

Rubrici realizate de
PAUL IOAN

Civilizaţii amazoniene dispărute

În jurul anului 1500 când au fost contactaţi de europeni existau câteva milioane de aborigeni. Acum supravieţuiesc doar 300.000 de descendenţi ai populaţiilor precolumbiene structuraţi în 200 de triburi. Cercetarea vestigiilor triburilor dispărute din Amazonia a început în secolul XIX, descoperindu-se, în special, obiecte cultuale sau de uz gospodăresc.

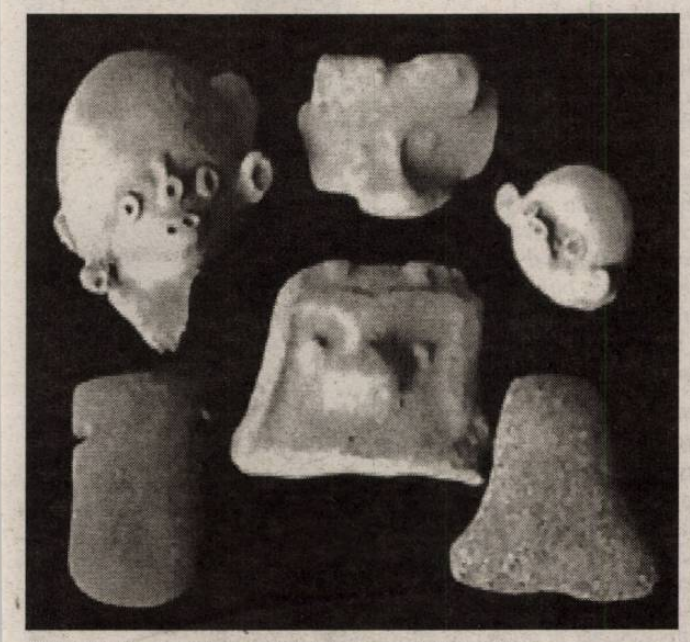

Cultura Ariste (600-1750)

Populaţia ariste a ocupat mult timp partea de nord a statului Amapa şi estul Guyanei franceze. Au fost descoperite urne funerare din ceramică decorate, în ascunzişuri săpate sub stânci, în situri subterane şi în care se aflau probabil centre ceremoniale.

Cultura Santarem (900-1600)

Cele mai multe situri au fost descoperite în jurul unui imens lac (20.000 km²) aflat la gura fluviului Tapajos. Ceramica santarem oferă o gamă de vaze cu forme complexe, bogat decorate, figurine reprezentând fiinţe umane, animale şi zei şi diverse vase reprezentând oameni-animale.

Cultura Guarita (1000-1500)

O populaţie care a trăit în bazinul mijlociu al Amazonului. Au fost descoperite urne funerare antropomorfe, obiecte decorative pictate în roşu şi negru pe fond alb şi recipiente în formă pătrată. Siturile guarita erau aşezate pe soluri create artificial (în epoca precolonială) din mai multe straturi denumite generic „pământ negru", extrem de fertil.

Cultura Maraca (1400-1700)

Este vorba de una din numeroasele civilizaţii care au înflorit în bazinul inferior al Amazonului în epoca precolonială. Siturile arheologice unde au fost descoperite cele mai importante obiecte cultuale, în special urne funerare ce reprezintă personaje aşezate din ceramică policromă, se află în Valea Maraca. Caracteristica cea mai frapantă a acestor urne antropomorfice o constituie postura personajelor aşezate pe taburete, cu mâinile pe genunchi. La origine aceste urne erau ornate cu motive decorative pictate ale căror urme sunt încă vizibile. Au fost depistaţi pigmenţi albi, negri, galbeni şi roşii în diferite combinaţii.

Au fost descoperite în grote şi în adăposturi (cimitire) aflate sub stânci. Conţineau oase ale defuncţilor şi podoabe personale. Populaţia maraca ar fi supravieţuit câteva decenii după colonizarea europeană. În câteva urne a fost găsită o mare cantitate de perle din sticlă de origine europeană. O dovadă că această populaţie practica schimburi comerciale cu europenii.

Cultura Arua (1400-1700)

Este ultima populaţie care a trăit în insulele aflate la gura Amazonului şi prima care s-a întâlnit cu negustorii olandezi şi portughezi din epoca colonială. Siturile arua nu sunt extinse iar obiectele de ceramică descoperite sunt mai puţin elaborate decât ale celorlalte culturi. În urnele funerare se aflau oseminte vopsite în roşu, dispuse într-o anumită ordine.

DORIN MĂRAN

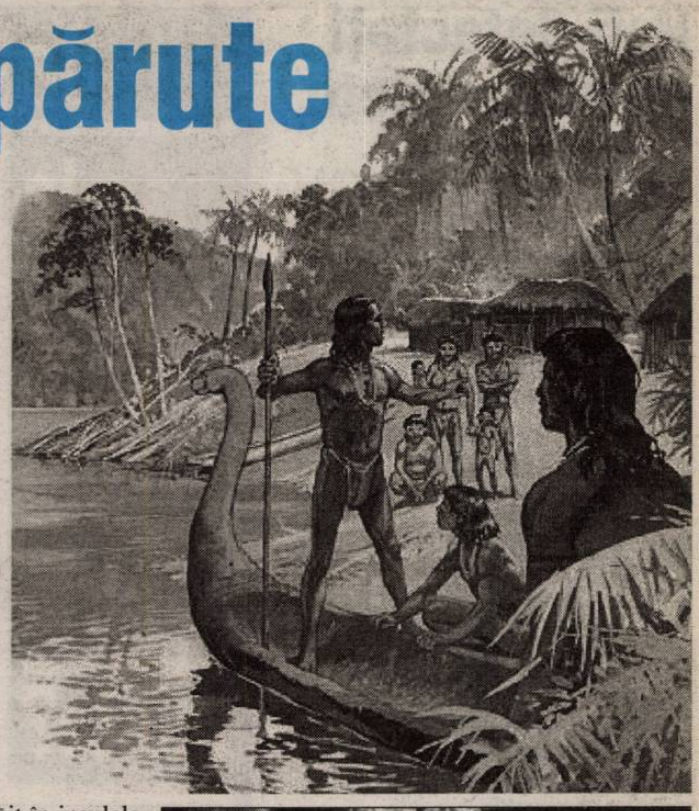

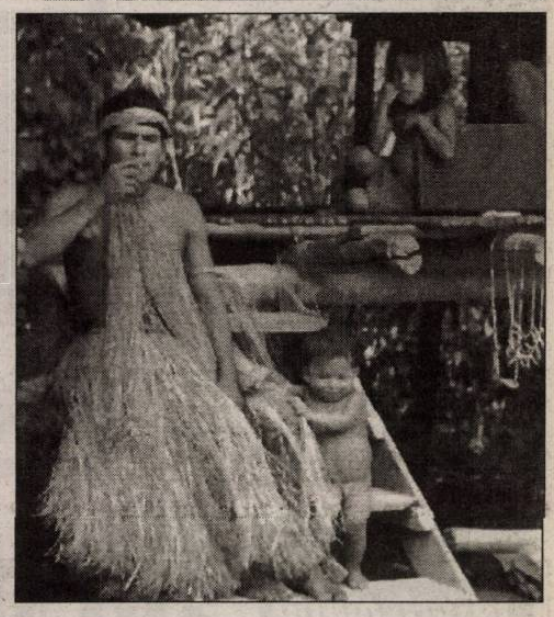

Splendorile naturii

Peştera Ialomiţei

Situată în inima Masivului Bucegi, la o altitudine de 1530 m în versantul drept al Cheilor Peşterii de pe Valea Ialomiţei, *Peştera Ialomiţei* este una din cele mai deosebite creaţii ale naturii. Locuri de-o frumuseţe indiscutabilă, întâmpină turiştii şi-i îmbărbătează la gândul că natura a ştiut să pună

piatră lângă piatră, strop de apă lângă strop de apă până ce a dăltuit adevărate candelabre. Cine n-a ajuns, măcar o singură dată la Sinaia? Ei bine, de aici, pe şoseaua ce urcă spre cabana Izvorul Dorului sau dinspre Târgovişte, pe drumul ce urmăreşte Valea Ialomiţei cărări ce vin dinspre Omu, Babele, Vârful cu Dor converg către acest loc pitoresc: *Peştera Ialomiţei*. Poienile largi, ascunse bine printre brazi, oferă deosebite locuri pentru odihnă. Valea Ialomiţei ne răsfaţă cu locuri aproape de vis.

Primul cercetător care ne-a descris *Peştera Ialomiţei* a fost Kleinlauf în anul 1793, însă peştera era cunoscută cu foarte multă vreme înainte, de pe vremea lui Mihnea Vodă cel Rău, care în 1510 a stat aici ceva vreme ascuns. În 1896 I. Popovici-Haţeg şi I. Sângeorzan au descoperit cea mai mare parte a peşterii. În 1911, biospeologul C.N.Ionescu, explorează încă 120 m în amonte de *La Altar,* iar în 1953, prin cercetări speologice sistematice întreprinse de M. Şerban şi I. Viehmann, s-au mai cartat 800 m de galerii. Chiar dacă mult timp s-a considerat că descoperirile au fost încheiate, în 1979, speologi amatori din Ploieşti, forţând o strâmtoare, la doar câţiva metri de poteca turistică, au scos la iveală o nouă sală, lungă de aproximativ 60 m şi înaltă de 15 m, destul de puţin concreţionată, însă importantă pentru interpretarea genezei peşterii. *Peştera Ialomiţei* este însă, destul de complicată *Grota Ursilor,* cunoscută ca una dintre cele mai mari săli din peşterile noastre, are farmecul şi curiozităţile ei, chiar dacă multe podoabe au fost distruse. Mai putem admira, totuşi, stalagmite masive „tip sfeşnic" ce n-au ajuns ţinta unor pseudo-turişti.

Fiind uşor accesibil, acest loc, binecuvântat de mama natură, n-a putut a se apăra de „invazia" celor care nu ştiu să preţuiască adevăratele frumuseţi. Şi totuşi... Natura ne răsfaţă.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Slănic

Situată între Câmpulung Muscel şi Curtea de Argeş, Mănăstirea Slănic are hramurile: „Schimbarea la Faţă" pentru biserica din lemn, „Sfânta Treime" pentru biserica mare, „Sfântul Calinic" pentru paraclis şi „Naşterea Maicii Domnului" mănăstirea.

Conform tradiţiei în acest loc, mai exact în Poiana Schitului, a existat un mic aşezământ în vremea lui Vlad Ţepeş (1456-1462). În 1805 însă acest schit a fost complet părăsit. Nu se cunosc motivele pentru care a fost abandonat atunci dar nu a fost reînfiinţat până în 1922.

A fost zidită mai întâi biserica având hramul „Naşterea Maicii Domnului". În acest scop obştea celor din zonă a donat terenul, iar credincioşii au contribuit şi ei cu bani şi muncă voluntară, locaşul fiind sfinţit la 30 octombrie 1930.

În 1981 s-a mai înălţat o biserică din lemn, suficient de mare şi un mic paraclis în care s-au ţinut slujbele până în 1994. Între 1966-1980 s-au clădit trei case, de cărămidă, cu câte trei camere şi o bucătărie de vară. Între 1984-1985 s-a mai înălţat o casă cu etaj având la parter patru camere iar deasupra un muzeu şi două camere oficiale. De asemenea s-au mai construit şi alte dependinţe: un grajd, trei pătule şi o magazie de fructe.

În 1922 a fost dărâmată biserica de zid, fiind ruinată de trecerea timpului, iar în 1993 a început construcţia bisericii mari.

Aceasta este impunătoare, tip catedrală, în formă de cruce. Are un pridvor închis, tip tindă, şi un altul deschis susţinut de şase coloane de piatră, elegant ornamentate. Treptele de marmură de la intrarea în acest pridvor îi conferă o eleganţă aparte. Remarcabil este mobilierul, frumos sculptat, stranele şi catapeteasma de lemn, uşa de la intrare, toate, opere ale unor meşteri pricepuţi. Biserica are trei turle mari una deasupra naosului şi două pe pridvor, acoperite cu tablă zincată. În exterior zidurile sunt împărţite în două registre de un brâu puţin pronunţat cu ornamentaţii frumoase şi discrete. În apropierea străşinei se află încă un brâu sculptat înconjurând întreaga biserică. Biserica este electrificată şi cu încălzire centrală prin pardoseală.

În mănăstire călugării citesc Psaltirea fără încetare, viaţa monahală fiind susţinută de cei gata oricând să te primească aici pentru o sinceră şi pioasă rugăciune.

IRINA STOICA

Dicţionar religios

Paroh –Preot care conduce o parohie.

Patriarhie –1) Organizaţie bisericească ortodoxă, autocefală, condusă de un patriarh; sediul acestei organizaţii. 2) biserica centrală a unei patriarhii.

Păresimi –Perioadă de şase săptămâni de post; Postul Mare; Postul Paştilor.

Penticostar –Carte de cult ce cuprinde rânduiala slujbelor pe perioada celor 50 de zile dintre Paşti şi Duminica I după Rusalii.

Pericopă –Un text dintr-o carte bisericească.

Hoţi detectaţi cu ultraviolete

În timpul unei operaţiuni care a durat mai puţin de 90 de secunde, câţiva hoţi au reuşit să pună mâna pe 60 de inele din platină ornate cu pietre preţioase aflate într-un magazin de bijuterii din Belfast (Anglia). Înainte de a părăsi locul faptei, un funcţionar a apăsat

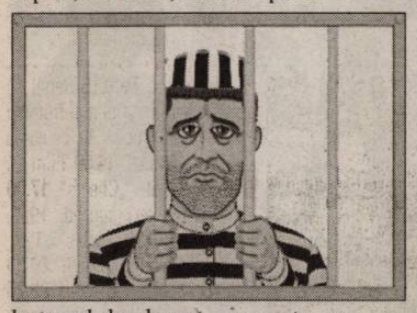

butonul de alarmă, nu pentru a chema în ajutor poliţia sau paza magazinului ci pentru a declanşa un sistem de... stropit. Cu un lichid având o compoziţie specială. Lichidul se impregnează în piele fără să dispară timp de 6-8 săptămâni, iar în haine rămâne definitiv. În lumină ultravioletă, urmele substanţelor pe care le conţine lichidul, strălucesc. E suficient 1 milimetru dintr-un fir e păr impregnat pentru a fi puse în evidenţă. Pentru a-i găsi vinovaţi, poliţia nu are altceva de făcut decât să-i aresteze şi să proiecteze asupra lor o lumină ultravioletă. Hoţii au fost prinşi la scurt timp după hold-up şi identificaţi prin această metodă folosită până acum în cazul bancnotelor marcate. *(D.M.)*

Ce le trece unora prin minte?

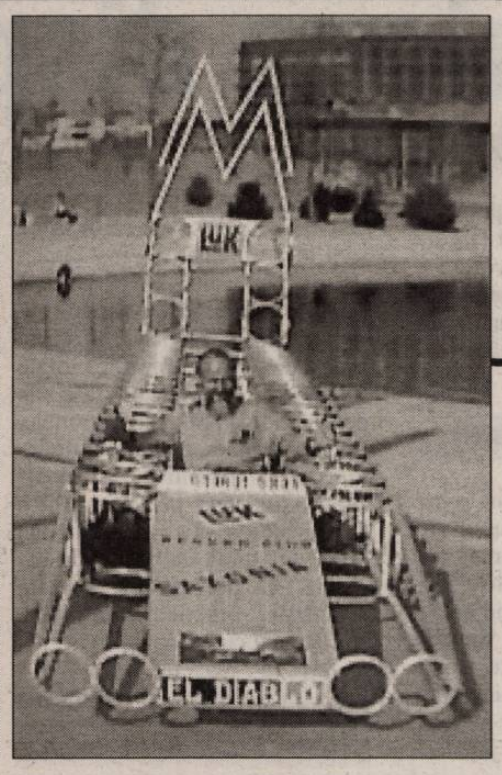

◆ *Suntem familiarizaţi cu atât de utilele cărucioare de la supermarket-uri şi ne vine greu să ne imaginăm la ce altceva ar fi bune. Mexicanul Sandro Belantria a dat un răspuns practic, inventând un nou vehicul. După ce a achiziţionat câteva cărucioare de acest gen, el s-a gândit să realizeze un vehicul pentru transportul în comun, total ecologic şi bazat pe forţa umană. El a asamblat la început zece cărucioare, adaptându-le cerinţelor deplasării cu ajutorul pedalelor. Numărul de locuri ale acestui „microbuz cu pedale" este variabil, el depinzând de numărul clienţilor care vor să călătorească prin localitate (se pot ataşa maxim 15 locuri, atât apreciază el că poate tracta). Deocamdată, inventatorul îşi face reclamă. El este conştient că va putea circula doar vara şi doar pe vreme frumoasă. După numărul amatorilor de până acum, se pare că doritorii vor călători gratis sau chiar vor fi recompensaţi dacă acceptă o cursă cu acest „promiţător" vehicul.*

◆ *Uniciclul mai poate fi folosit astăzi doar în spectacolele de circ sau la înregistrarea unor recorduri. Pe timpul verii, uniciclul a devenit o atracţie aparte pentru acest capitol din Guinness Book – Cartea recordurilor lumii. Astfel, germanul Fred Henswick a reuşit să parcurgă – pe pista unui stadion – nu mai puţin de 274 de kilometri, cătărat pe un astfel de vehicul, mai mult decât incomod şi care solicită un excepţional simţ al echilibrului. Durata probei a fost de fix 24 de ore, timp în care soţia insomniacă i-a servit sandwich-uri cu pui şi răcoritoare energizante. Pe şa a fost pusă o pernită protectoare, pentru orice eventualitate...*

◆ *Adaptând maşinuţa fiului său, ajuns la maturitate, americanul James O'Connor s-a gândit să revină la mintea copiilor într-un mod cât mai plăcut. Dorind să călătorească la mama sa, aflată într-o localitate îndepărtată, James şi-a zis că va face o mică economie pedalând în maşinuţa fiului său pe distanţa de 458 de kilometri. Mergând cu viteza de 20 de kilometri pe zi, James a ajuns epuizat la mama sa din oraşelul Beckville (Oklahoma), unde a fost primit cu urale. Printre spectatori s-a aflat şi un bun prieten al său, de profesie psihiatru.* (P.I.)

Din istoria terorismului

55 de zile în infern

Asasinatele politice nu reprezintă obligatoriu acelaşi lucru cu *asasinatele comise la ordin politic.* Acestea din urmă pot avea la origine jocuri de culise economice, pot viza înlăturarea unor persoane devenite incomode, din nenumărate motive, unor politicieni corupţi (victime fiind luptători pentru drepturile omului, lideri sindicali, etc.), ascunderea unor adevăruri inaccesibile publicului, acte de răzbunare. Este şi faimosul caz *Aldo Moro,* despre care opinia publică ştie, în mare, că a fost răpit şi ucis de teroriştii de stânga. Dincolo de datele oficiale, se ascunde însă o realitate tenebroasă, care dă fiori.

NATO, masoneria şi expansiunea comunistă

Deloc forţată, alăturarea celor trei elemente face trimitere indirectă către deznodământul tragic al „afacerii Moro", care a cutremurat, nu numai Italia, ci întreaga lume văzută sau nevăzută, a politicii. În anul 1950, Statele Unite ale Americii lansau, în cadrul NATO, strategia Stay Behind („rămâi în urmă"), menită să împiedice expansiunea comunismului în ţările europene. Un moment extrem de tensionat, căci Planul Marshall, cerut de preşedintele american Truman pentru Europa de Est şi URSS, eşuase: ajutorul financiar şi militar fusese refuzat de Moscova şi de sateliţii săi, marcându-se astfel un fel de declaraţie oficială a începutului Războiului Rece. Una dintre ţările vizate de comunişti pentru a prelua puterea era Italia, motiv pentru care CIA a transformat-o în primul teren de experimente, unde a lucrat în umbră, în intenţia stopării „mareei roşii". Programul din cadrul Stay Behind, destinat italienilor, se numea Gladio, al cărui braţ armat era constituit dintr-un grup de militanţi neofascişti. Acţiunile acestor gladiatori erau orchestrate de loja masonică P2, al cărei mare maestru era un anume Lucio Gelli. Membrii lojei erau (mai sunt!) oameni politici, oameni de afaceri, avocaţi, militari. Oameni de onoare, s-ar spune, nu-i aşa? Numai că acţiunile puse la cale sunt atentate de amploare, precum cel din Piaţa Fontana, din 1969, sau cel din Gara Bologna, soldat cu 85 de morţi. Totuşi, terorismul negru care a devastat Italia, „ajutat" de forţe din afară, a durat 30 de ani, fără să fi fost pedepsit; inculpaţii au fost puşi, cel mai frecvent, în libertate...

Nişte răpitori prea modeşti?

În dimineaţa zilei de 16 martie 1978, preşedintele democrat-creştinilor italieni, Aldo Moro, se îndrepta spre Parlament, pentru a participa la dezbaterile celui de-al patrulea guvern Andreotti, susţinut de data aceasta – amănunt extrem de important – şi de comunişti. Dar marele politician nu a mai ajuns niciodată la destinaţie. Un comando al grupării extremiste de stânga Brigăzile Roşii (BR) a atacat micul convoi, ucigându-i pe cei cinci ofiţeri care-l escortau pe Moro şi răpindu-l pe acesta. Masacrul din *via Fani,* strada unde a avut loc actul terorist, i-a făcut brusc, pe politicieni şi pe toţi cei din autoritatea statului, să supraevalueze importanţa Brigăzilor, grupare considerată de altfel destul de mică şi fără putere deosebită. Chiar şi revendicarea răpitorilor pare minoră: în schimbul politicianului, eliberarea deţinutei Besuschio, arestată însă pentru un delict fără nici un fel de legătură cu ideologia şi lupta politică. Nimic mai mult nu s-a cerut, în schimb, din „închisoarea poporului", unde a fost ascuns timp de 55 de zile, Moro a scris numeroase scrisori – către familie, prieteni, colegi de partid, oameni de stat, chiar şi către Suveranul Pontif – şi toate au ajuns la destinatari, neîntârziat. În realitate, miza se pare că nu era nici măcar viaţa politicianului răpit, ci apropierea dintre democrat-creştini şi comunişti, agreată de unii şi respinsă categoric de alţii. Iar guvernul format de cei dintâi s-a arătat de la început inflexibil: nici o negociere cu teroriştii, eliberarea lui Moro trebuie să aibă loc necondiţionat. Acesta părea să fie mersul oficial al evenimentelor, însă într-un plan obscur au apărut atât legăturile BR cu servicii secrete străine, cât şi rivalitatea, în partid, dintre Moro şi Andreotti, care a dus ulterior pe o pistă de-a dreptul halucinantă.

„Sângele meu va cădea asupra voastră"

Contextul răpirii ar putea fi considerat o picătură de haos, întrucât la vremea respectivă Italia era bântuită de ample mişcări sindicale, greve, sabotaje, atentate, deasupra cărora infiltrarea mafiei în toate domeniile venea ca o coroană a răului. De aceea, Aldo Moro era adeptul „compromisului istoric" al democrat-creştinilor cu comuniştii, pentru a crea premisele păcii sociale ameninţate de o revoluţie a clasei muncitoare. Numai că, dacă dăm crezare numeroaselor comentarii

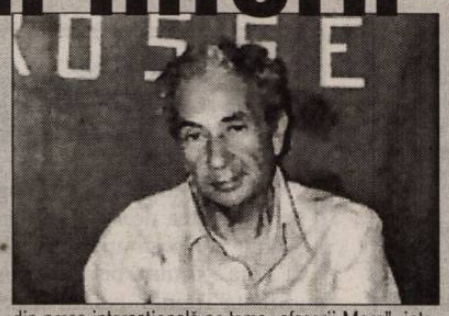

din presa internaţională pe tema „afacerii Moro", interese aparent nefireşti făceau ca pro-americanii lui Andreotti să se apropie (evident, în umbră) de extremiştii BR. În 1991, o anchetă parlamentară dezvăluia un amănunt incredibil: colonelul Camillo Guglielmi, angajat al serviciilor secrete italiene, s-ar fi aflat la locul răpirii preşedintelui PDC, ca un fel de supervizor al acţiunii. Iar la vremea respectivă, el era (şi) ofiţer al amintitului grup Gladio! Logica simplă arată deci că serviciile secrete erau la curent cu actul terorist şi, probabil, chiar cu deznodământul tragic. Cum altfel poate fi interpretat faptul că Moro a fost ţinut captiv, timp de 55 de zile, chiar în Roma, unde se şi desfăşura intensa corespondenţă a acestuia cu oameni politici – un fel de tratative bizare, anormale, pentru compromisuri politice majore –, fără ca ascunzătoarea să fie identificată? Din aceste ciudate perdele de fum, pe 5 mai 1978 venea ultimul comunicat al BR, legat de execuţia iminenetă a prizonierului. Pe 9 mai, conform cu indicaţiile primite, autorităţile au găsit cadavrul acestuia, în care fuseseră trase 11 gloanţe, în portbagajul unei maşini parcate pe strada Caetani. Deznodământul îndelung pregătit de strania incompetenţă a oficialilor a dat şi semnalul unei „curăţenii" fără precedent: circa 40.000 de radicali de stânga au fost inculpaţi şi închişi. Într-o scrisoare trimisă de Moro, din captivitate, secretarului PDC, B. Zaccagnini, apărea şi sinistra profeţie, confirmată rapid: „Dacă nu interveniţi, se va scrie o pagină terifiantă a istoriei Italiei. Sângele meu va cădea asupra voastră, asupra partidului, asupra ţării."

Secrete sinistre, păzite cu străşnicie

Amploarea acestui caz (care e doar o piesă dintr-un puzzle uriaş) depăşeşte orice imaginaţie a omului de rând, frecvent intoxicat prin intermediul unor mijloace mediatice, de către înalte cercuri de interese politico-economice. „Vedeta" dezvăluirilor târzii poate fi considerat Giulio Andreotti, lider al PDC, de 21 de ori ministru, senator pe viaţă, anchetat în urma acuzaţiilor unui naş „pocăit" al Cosei Nostra, legate de comandarea uciderii lui Mino Pecorelli, ziarist care cerceta relaţiile dintre mafie şi politicieni, o pistă ducând spre dedesubturile răpirii şi executării lui Aldo Moro. Pe banca acuzaţilor s-au regăsit şi un fost magistrat, doi mafioţi notorii, ucigaşi plătiţi. În noiembrie 2002, Andreotti era condamnat de Curtea de Apel din Perugia la 24 de ani închisoare. Senzaţionala decizie a generat şi protestele vehemente ale politicianului acuzat, care s-a declarat victimă a... „dreptăţii politice". Dar, ca o ironie a sorţii, doar un an mai târziu, Curtea de Casaţie din Roma îl declara, pe acelaşi Andreotti, nevinovat. Sentinţă definitivă! O soartă similară a avut şi Antonio Negri, filosof şi om politic de talie europeană. Fost militant catolic, apoi marxist „convins", el a devenit cadru universitar la Padova, Ulm (Germania), Paris, iar din 1983 a fost ales deputat al Partidului Radical. Moment interesant, căci tocmai se afla în închisoare, acuzat de complicitate la asasinarea lui Aldo Moro, ca teoretician al Brigăzilor Roşii. Dar imunitatea parlamentară l-a scos pe Negri din închisoare, câteva luni mai târziu el fugind în Franţa, unde a trăit 14 ani de exil. La întoarcerea în Italia, în 1997, a fost rearestat, însă eliberat rapid, astfel că în prezent viaţa sa se desfăşoară între Veneţia şi Paris. În fine, lăsând deoparte CIA şi alte servicii secrete implicate în oribile acţiuni antiumane, deseori prin intermediul membrilor crimei organizate, reamintim rolul (esenţial?) jucat de amintita lojă masonică P-2. În Italia, pe listele sale figurau Francesco Cossiga şi Giovani Leone – preşedinţi ai republicii, amintitul Giulio Andreotti, Bettino Craxi, conducătorul partidului comunist, înalţi ofiţeri etc. etc. Printre influenţele exercitate de P-2 în lume se citează, de asemenea, crahurile unor bănci, finanţări ale catolicilor irlandezi din IRA, ale sindicatului polonez „Solidaritatea", ale unor mişcări sud-americane, ba chiar şi infiltrări în Securitatea română şi influenţări ale unor decizii ale lui Ceauşescu. O încrengătură uluitoare, care trimite către altă realitate decât cea pe care populaţia obişnuită e determinată să o vadă, o lume descrisă de un analist francez, comentator al cazului Moro, sub un chip dătător de coşmaruri: *Maşinaţiunile pseudo-democratice şi amploarea compromisurilor dintre crima organizată şi aparatul de stat al oligarhiei politice au darul de a stinge visele cetăţenilor despre statul virginal aflat în serviciul interesului general. Acestea nu sunt decât elucubraţii naiv-utopice, generate de necunoaşterea naturii profunde a statului, care urmăreşte servirea intereselor exclusiv particulare. Asemenea scandaluri, niciodată elucidate, se supun legii ce solicită cât mai multe „dezvăluiri", pentru ca adevărul să fie ascuns cât mai adânc.* (A.N.P.)

Bebeluş în închisoare

Într-un oraş dominican un individ a fost surprins într-un supermarket în timp ce fura câteva sticle de votcă. Bărbatul le înghesuia în cărucio-rul bebeluşului cu care intrase înăuntru.

Poliţiştii l-au ridicat împreună cu cărucior respectiv iar bebeluşul, de numai opt luni, a fost considerat pur şi simplu complice.

Copilul a petrecut o noapte la puşcărie, unde a fost dat în grija unei supraveghetoare.

Poliţiştii au deliberat toată noaptea dacă bebeluşul poate fi implicat sau nu. Concluzia lor a fost că bietul copilaş nu e vinovat cu nimic şi au hotărât să-i dea drumul. Hotărârea lor a coincis cu sosirea mamei disperate care venea să anunţe poliţia de „dispariţia" celor doi. Aflând de isprava soţului a avut nevoie de multă voinţă să poată pleca acasă cu copilul, demarând în acelaşi timp cele necesare pentru eliberarea „hoţului" al cărui gest nu şi-l poate explica decât printr-o rătăcire a minţii, familia neavând chiar o situaţie precară. *(I.S.)*

VINERI - 5 august

TVR 1
7.00 Jurnalul TVR 7.15 Patrimoniul universal al omenirii 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Misteriosul John Doe" (ultimul ep.) 11.00 Serial: „Felicity" 12.00 Zestrea românilor (r) 13.00 Serial: „Sticleții" 13.30 Desene animate 16.00 Debut 50 Plus (r) 17.30 Interes general 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Vine Cerbul 2005! 21.00 Recital Vama Veche 23.35 Film: „Exorcistul: Versiunea pe care nu ai mai văzut-o" (SUA, 1973). Cu: Linda Blair 6.05 Serial: „Destine secrete".

PRO TV
7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Serial: „Destine răscumpărate" 11.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 12.15 De râsul lumii 14.15 Film: „Victimă periculoasă" (SUA, 2003) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „O slujbă murdară" (SUA, 1998) 22.30 Film: „Pastorul" (SUA, 1999) 0.30 Film (r) 2.00 Serial (r) 5.30 Bucătăria lui Radu (r) 6.00 Teo (r).

antena 1
6.10 În gura presei 7.00 Observator 10.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 10.30 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Dădaca" 13.45 Divertisment (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertis: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Divertisment 21.30 Film: „B.D. în acțiune" (România, 1970). Cu: Toma Caragiu, Dem Rădulescu, Puiu Călinescu 23.30 Ciao Darwin 1.30 Concurs interactiv.

PRIMA TV
7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 11.00 Monica (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Mutant X" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Dincolo de limite 21.00 Vindecări miraculoase 22.00 Cash Taxi 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Film: „Adevărata față a lucrurilor" (SUA, 1991) 3.00 Bani la greu 4.00 Clubul de noapte.

acasa
5.00 Serial: „Îndoiala" 5.45-11.15 Reluări 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Jesus" 16.30 Serial: „Luna" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 23.00 Serial: „Culoarea păcatului".

TVR 2
7.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.40 Serial (r) 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Doc.: „Călătorii de suflet" 16.30 Serial: „Sabrina" 17.00 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „Cavalerii templieri" (ep.1) 18.30 Auto Club 19.00 Serial: „Soția lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Serial: „Verdict: Crimă" 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Impromptu" (coprod., 1991) 0.05 Serial: „Poduri peste ape seci" 1.45 Film: „Drumul spre Graceland" (SUA, 1998).

PRO CINEMA
10.15 Icstrim Tivi 11.00 Film (r) 13.00 Serial (r) 14.00 Serial: „Batman" 15.00 Doc.: „Misterele planetei albastre" 16.00 Doc.: „În căutarea inexplicabilului" 17.00 Film: „Un tramvai numit dorință" (SUA, 1951). Cu: Vivien Leigh, Marlon Brando 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Omul invizibil" 22.00 Film: „Tată și fiu" (SUA, 1992). Cu: Jeff Goldblum.

SÂMBĂTĂ - 6 august

TVR 1
7.00 Ceasul deșteptător 8.30 Desene animate 9.30 Mic, da' voinic! 10.00 Ora poveștilor 11.00 Doc.: „Armonii în natură" 11.30 Miss World România 12.50 Orizont 2007 14.15 Parteneri de weekend 15.00 Ochiul magic (r) 16.00 Serial: „Burlacii" 17.30 Spectacolul lumii (r) 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Serial: „Neveste disperate" 22.00 Profesioniștii 23.15 Concert 0.45 Film: „Raidul" (SUA, 1996) 3.20 Film: „Invenția ucigașă" (SUA, 1995) 5.35 Serial: „Destine secrete".

PRO TV
7.00 Film (r) 8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Jack, agent secret" 10.30 Serial: „Cleopatra 2525" (ep.1) 11.30 Icstrim tivi (r) 12.00 Promotor - prima ediție 13.00 Serial: „Iubire în lumina reflectoarelor" 13.30 Serial: „Născut DJ" 14.00 Film: „O pacoste de comoară" (SUA, 1994) 16.45 Film: „Cu mâinile curate" (România, 1972) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Aventură de vineri seara" (coprod., 2000) 22.30 Film: „Regele Kung Fu" (Hong Kong, 1982).

antena 1
6.00 Serial: „Agenția de detectivi" 8.00 Desene animate 10.00 Casa de piatră 10.30 Roata de rezervă 11.00 Serial: „Nava spațială Odyssey" 12.00 Doc.: „Explorări" 12.30 Serial: „Comedia animalelor" 13.15 Film: „Familia Robinson din Beverly Hills" (SUA, 1998) 15.00 Film: „În numele dragostei" (India, 1994) 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.30 Miss Divizia Sexy 23.30 Film: „Aproape celebri" (SUA, 2001) 1.30 Concurs interactiv 4.45 Desene animate.

PRIMA TV
8.00 Serial: „Sheena" 9.00 Serial: „Conan aventurierul" 10.00 Desene animate 10.30 Sport, dietă și o vedetă 11.30 Viteză maximă 12.00 Serial: „Sărit de pe fix" 14.00 Film: „Lista diavolului" (SUA, 1999) 15.50 Film: „Viața lui Natalie Wood" (SUA, 2004, partea I) 17.30 Doc.: „Viață de vedetă" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Guinness - lumea recordurilor 21.00 Poliția în acțiune 22.00 Film: „Febra de sâmbătă seara" (SUA, 1977). Cu: John Travolta 0.00 Film: „Tentații" (SUA, 2001).

acasa
5.00 Serial: „Îndoiala" 5.45-8.15 Reluări 9.15 Serial: „Uzurpatoarea" 11.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Fetele Gilmore" (r) 15.30 Serial: „Sărmana Maria" (r) 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Numai iubirea - telenovela din spatele telenovelei 21.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 23.00 Serial: „Culoarea păcatului".

TVR 2
8.30 Universul cunoașterii 9.30 Arca lui Noe 10.00 Natură și aventură 10.30 Oala sub presiune 12.00 Televiziunea, dragostea mea! 13.00 Agenția de plasare 14.00 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Film: „Centrul de frumusețe" (partea a IX-a) 17.00 Serial: „Miracole" 18.00 Fotbal: FC Vaslui - Rapid 20.00 Miss Plaja 21.00 Atletism - C.M. de la Helsinki 22.00 Jurnalul TVR 22.15 Serial: „Angel Falls" 23.15 Film: „Imperiul: Augustus" (coprod., 2002, partea I) 0.50 Serial: „Nemuritoarea" 1.40 Muzică la maxim.

PRO CINEMA
6.00 Apropo Tv 9.15 Serial (r) 10.00 Serial: „Cei mai frumoși ani" 11.00 Doc.: „În căutarea inexplicabilului" 14.00 Film (r) 16.00 Serial: „Cheers" 17.00 Film: „Hamlet" (coprod., 1996, partea I) 19.00 Serial: „Telefonul de la miezul nopții" 20.00 Film: „Mitică Popescu" 22.00 Serial: „Profiler: psihologia crimei" 23.00 Serial: „Clanul Soprano" 0.15 Serial (r).

DUMINICĂ - 7 august

TVR 1
7.00 Universul credinței 8.30 Desene animate 9.30 Serial: „Cutia fantastică" 10.00 Profesioniștii (r) 11.00 Stele... de cinci stele (r) 12.00 Viața satului 14.15 Dănuțz s.r.l. 16.00 Vedete populare 17.00 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Minutul 91 20.15 Fotbal: Poli Timișoara - Poli Iași 23.15 Garantat 100% (r) 0.15 Film: „Cochetând cu dezastrul" (SUA, 1996). Cu: Ben Stiller, Patricia Arquette 2.55 Film (r).

PRO TV
6.30 Film (r) 8.30 Desene animate 10.00 Film d.a.: „Monty cel viteaz" 12.00 Parte de carte 13.00 Bucătăria lui Radu 13.30 5 frați Julea 14.00 Serial: „Născut DJ" 15.00 Film: „Prințul vagabonzilor" (SUA, 2000). Cu: Kathleen Turner 17.30 Vrei Teo, ai Teo! 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „Piersica magică" (SUA, 2003) 22.15 Bune, dar nebune! 23.15 Film: „Sabia blestemată 2" (SUA, 1994). Cu: Lorenzo Lamas 1.15 Film (r).

antena 1
7.00 Concurs interactiv 8.00 Desene animate 10.30 Film (r) 12.30 Serial: „Comedia animalelor" 13.15 Serial: „Întâmplări hazlii" 14.00 Film: „Operațiunea Dumbo" (SUA, 1995) 16.00 Duminica în familie - partea I 18.40 7 zile 19.00 Observator 20.15 Duminica în familie - ultima parte 23.30 Recursul etapei 1.30 Film: „Strălucire" (SUA, 1997).

PRIMA TV
7.00 Ministar 8.00 Serial: „Sheena" 9.00 Tradițiile românilor 9.30 Tibanu' pescuiește și vânează 10.00 Puzzle Thea 11.00 Casa noastră 12.00 Serial: „Sărit de pe fix" 12.30 Academia mămicilor 13.30 Levintza prezintă 14.00 Vino mamă să mă vezi (r) 15.00 Totul pentru tine (r) 17.00 The Flavours - 3 bucătari 18.00 Focus 18.30 Capital TV 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Guinness - lumea recordurilor 21.00 Eurotombola 23.15 Film: „Dragoste la Rio" (SUA, 1984). Cu: Demi Moore.

acasa
5.00 Serial: „Îndoiala" 7.30 Club 700 9.15 Serial: „Uzurpatoarea" 11.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 4.15 Serial: „Fetele Gilmore" (r) 15.30 Serial: „Sărmana Maria" (r) 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Numai iubirea - telenovela din spatele telenovelei 21.00 Film: „Să uiți Parisul" (SUA, 1995). Cu: Billy Crystal 23.00 Serial: „Culoarea păcatului".

TVR 2
8.30 Medalion folcloric 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Împreună pentru natură 11.00 H... ora prichindeilor 12.00 Două roți 13.00 Atenție, se cântă! 14.00 Casa mea 14.25 Poftă bună! 15.00 Serial: „Secrete regale" 15.30 Serial: „Andromeda" 16.30 Natură și aventură 17.00 Serial: „Amy" 18.00 Serial: „Farmece" 19.00 Doc.: „Averi fabuloase" 19.40 Atletism - C.M. Helsinki 22.00 Jurnalul TVR 22.15 Serial: „Lege și ordine" 23.15 Film: „Anotimpul crimelor" (SUA, 1985). Cu: Kurt Russell.

PRO CINEMA
6.00 Apropo Tv 9.15 Serial: „Batman" 10.00 Film (r) 12.10 Serial (r) 13.15 Lumea Pro Cinema 16.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Film: „Prizonierul din Zenda" (SUA, 1979) 19.00 Serial: „Telefonul de la miezul nopții" 20.00 Film: „Arma cea nouă" (SUA, 1992) 22.15 Serial: „Profiler: psihologia crimei" 23.15 Serial: „Clanul Soprano" 0.30 Film: „Cosmar pe strada Ulmilor: Răzbunarea lui Freddy" (SUA, 1985).

LINDA BLAIR
– vineri, 23.35 –

BILLY CRYSTAL
– duminică, 21.00 –

DEMI MOORE
– duminică, 23.15 –

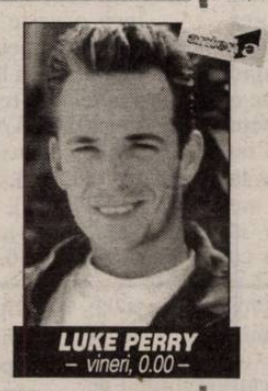

LUKE PERRY
– vineri, 0.00 –

KATHLEEN TURNER
– duminică, 15.00 –

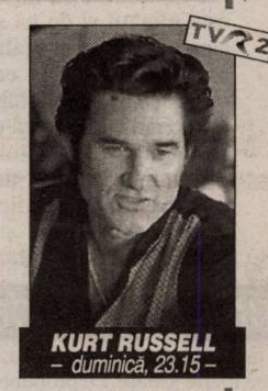

KURT RUSSELL
– duminică, 23.15 –

CLAUDIA CARDINALE
– luni, 17.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 8 august

TVR 1
7.00 Jurnalul TVR 7.15 Patrimoniul universal al omenirii 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Justiție militară" (ep.1) 11.45 Interes general (r) 13.05 Serial: „Sticleții" 13.30 Desene animate 15.30 Kronica 17.30 Nocturne (r) 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Dosar: România 21.00 Doc.: „Megacutremurul" 22.00 Serial: „Starhunter" 23.35 Film: „Omul care s-a judecat cu Dumnezeu" (Australia, 2001) 3.15 Film (r) 5.50 Serial: „Destine secrete".

PRO TV
7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 11.15 Film (r) 13.45 Te vezi la știrile Pro Tv (r) 14.30 Vrei Teo, ai Teo! (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „Văduva fatală" (SUA, 2005) 22.15 La Bloc (r) 23.50 Serial: „Dispăruți fără urmă" 0.45 Icstrim tivi 1.15 Seria: Revizie tehnică.

antena 1
6.10 În gura presei 7.00 Observator 10.00 Serial: „Întâmplări hazlii" (r) 10.30 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Dădaca" 13.45 Film (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertis: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Film: „Eroii muntelui" (Australia, 2002) 0.00 Film: „Luptătorul de oțel" (SUA, 1992) 2.00 Concurs interactiv 3.45 Film: „Puțin suflet" (SUA, 1999).

PRIMA TV
7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 10.00 Kensky Show (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Mutant X" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Serial: „Sala de judecată" 21.00 Serial: „Alertă medicală" 22.00 Cash TAXI 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Focus Plus 0.45 Guinness - lumea recordurilor 2.45 Bani la greu.

acasa
5.00 Serial: „Îndoiala" 8.15 Serial: „Culoarea păcatului" (r) 9.15 Serial: „Mama vitregă" (r) 10.00 Numai iubirea - telenovela din sparele telenovelei (r) 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Jesus" 16.30 Serial: „Luna" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Anita" 23.00 Serial: „Culoarea păcatului".

TVR 2
7.00 Atenție, se cântă! (r) 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.40 Serial: „Farmece" (r) 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Zona de conflict 17.00 Serial: „Rebelii" 18.00 Circuitul internțional de tenis al României 19.00 Serial: „Dragul de Raymond" 19.25 Atletism - C.M. Helsinki 20.45 Jurnalul TVR 21.00 Festivalul Callatis 2005 23.30 Atletism - C.M. Helsinki 0.30 Club Callatis 2005.

PRO CINEMA
6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Pokemon" 10.15 Lumea ProCinema (r) 11.00 Film (r) 13.00 Doc.: „Misterele planetei albastre" 14.00 Serial: „Batman" 17.00 Film: „Petrolistele" (coprod., 1971). Cu: Brigitte Bardot, Claudia Cardinale 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Xena, prințesa războinică" 22.00 Film: „Klute" (SUA, 1971) 0.30 Promotor 1.15 Revizie tehnică.

MARȚI - 9 august

TVR 1
7.00 Jurnalul TVR 7.15 Patrimoniul universal al omenirii 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Justiție militară" 11.00 Serial: „Felicity" 13.00 Serial: „Sticleții" 13.30 Desene animate 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Nocturne (r) 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Partenerul meu tăcut" (SUA, 1999, partea I). Cu: James Belushi 21.45 Festivalul Internațional de Film „Marea Neagră" 22.00 Serial: „Starhunter" 23.35 Film: „Viață secretă" (SUA, 1998) 3.15 Film (r) 5.50 Serial: „Destine secrete".

PRO TV
7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Serial: „Destine răscumpărate" 11.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 12.15 De râsul lumii 14.15 Film: „Amenințare în New Orleans" (SUA, 2000) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „Trenul morții" (partea a II-a) 22.15 La Bloc (r) 23.50 Serial: „Walker, polițist texan" 2.00 Serial: „Renegatul" 3.00 Film (r).

antena 1
6.10 În gura presei 7.00 Observator 10.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 10.30 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Dădaca" 13.45 Film (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertis: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Cei mai frumoși ani 0.00 Film: „În umbra răului" (SUA, 1995) 2.00 Concurs interactiv.

PRIMA TV
7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 10.00 Kensky Show (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Mutant X" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Film: „Căutându-l pe Roland" (SUA, 1999) 22.00 Cash TAXI 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Focus Plus 0.45 Guinness - lumea recordurilor.

acasa
5.00 Serial: „Îndoiala" 5.45-11.15 Reluări 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Jesus" 16.30 Serial: „Luna" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Anita" 23.00 Serial: „Culoarea păcatului".

TVR 2
7.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.40 Serial: „Verdict: Crimă" (ep.1) 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Doc.: „Cronici mediteraneene" 16.30 Serial: „Sabrina" 17.00 Serial: „Rebelii" 18.30 Doc.: „Mărturii" 19.00 Serial: „Soția lui Lorenzo" 20.00 Atletism - C.M. Helsinki 20.45 Jurnalul TVR 21.00 Festivalul Callatis 2005 23.30 Atletism - C.M. Helsinki 0.30 Club Callatis 2005 2.00 Film: „Tablouri însângerate" (partea a II-a).

PRO CINEMA
6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Pokemon" 11.00 Film (r) 13.00 Serial (r) 14.25 Serial: „Batman" 17.00 Film: „Denis Rodman - Cu D de la diavol" (SUA, 1998). Cu: Dennis Rodman 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Schimbul trei" 21.00 Serial: „Cuceritorii" 22.00 Film: „Vreau să mă nasc" (SUA, 1999) 0.30 Film: „Imprudență" (SUA, 1995).

MIERCURI - 10 august

TVR 1
7.00 Jurnalul TVR 7.15 Ecouri din trecut 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Justiție militară" 11.00 Serial: „Felicity" 13.00 Serial: „Sticleții" 13.30 Desene animate 15.30 ...Sed lex! 16.00 Conviețuiri 16.55 Dincolo de hartă (r) 17.30 Travelling circular (r) 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Sedus și abandonat" (SUA, 2001) 21.45 Festivalul Internațional de Film „Marea Neagră" 22.00 Serial: „Starhunter" 23.35 Film: „Bețivii" (SUA, 1995) 3.20 Film: „Salvarea" (SUA, 1988) 5.50 Serial: „Destine secrete".

PRO TV
7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Serial: „Destine răscumpărate" 11.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 12.15 De râsul lumii 14.15 Film: „O dată în viață" (SUA, 1994) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „Jocurile unei minți murdare" (SUA, 2003) 22.15 La Bloc (r) 23.50 Serial: „Fastlane: Cursa vieții și a morții" 2.00 Serial: „Renegatul".

antena 1
6.10 În gura presei 7.00 Observator 10.00 Serial: „Comedia animalelor" 10.30 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Dădaca" 13.45 Film: „Vânătorul de recompense" (Franța, 1976). Cu: Jean-Paul Belmondo 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertis: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Film: „Vrăjitoarea" (M. Britanie, partea I) 21.30 Don Juan De România 0.00 Film: „Uraganul" (SUA, 1999). Cu: Luke Perry 2.00 Concurs interactiv.

PRIMA TV
7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 10.00 Kensky Show (r) 11.00 Monica (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Mutant X" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Film: „Dragă, am micșorat copiii!" (SUA, 1999) 22.00 Cash TAXI 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Focus Plus 0.45 Guinness - lumea recordurilor.

acasa
5.00 Serial: „Îndoiala" 6.15 Serial: „Luna" (r) 7.00 Serial: „Jesus" (r) 8.15 Serial: „Culoarea păcatului" (r) 9.15 Serial: „Mama vitregă" 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Jesus" 16.30 Serial: „Luna" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Anita" 23.00 Serial: „Culoarea păcatului".

TVR 2
7.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.40 Serial: „Verdict: crimă" 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.35 Serial: „Sabrina" 17.00 Serial: „Rebelii" 18.30 Minorități sub trei dictaturi 19.00 Serial: „Soția lui Lorenzo" 20.00 Atletism - C.M. Helsinki 20.45 Jurnalul TVR 21.00 Festicalul Callatis 2005 23.30 Atletism - C.M. Helsinki 0.30 Club Callatis 2005 2.00 Film: „Secrete bine păzite" (partea a II-a).

PRO CINEMA
6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Pokemon" 11.00 Film (r) 13.00 Serial (r) 14.00 Serial: „Batman" 15.00 Doc.: „Misterele planetei albastre" 17.00 Film: „Anatomia unei crime" (SUA, 1959). Cu: James Stewart 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Doctorul de suflete" 22.00 Film: „O aniversare cu bucluc" (SUA, 1984) 0.00 Film: „Trafic cu viață" (SUA, 1996).

JOI - 11 august

TVR 1
7.00 Jurnalul TVR 7.15 Ecouri din trecut 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Justiție militară" 11.00 Serial: „Felicity" 13.00 Serial: „Sticleții" 13.30 Desene animate 15.30 Akzente 17.25 Travelling circular (r) 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Candidatul manciurian" (SUA, 1962). Cu: Frank Sinatra 22.20 Festivalul Internațional de Film „Marea Neagră" 23.35 Marcă înregistrată 0.25 Film: „Cauză și efect 2" (SUA, 2001) 5.50 Serial: „Destine secrete".

PRO TV
7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Serial: „Destine răscumpărate" 11.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 12.15 De râsul lumii 14.15 Film: „Învingătoarea" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „Călători spre Țara Speranței" (coprod., 1998) 22.15 La Bloc (r) 23.50 Șerial: „Doi bărbați și jumătate" 2.00 Serial: „Renegatul".

antena 1
6.10 În gura presei 7.00 Observator 10.00 Serial: „Comedia animalelor" 10.30 Concurs interactiv 12.00 Divertisment (r) 13.45 Film (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertis: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Cel mai tare din parcare 0.00 WRC - Etapa Finlanda 1.00 Concurs interactiv 3.00 Doc.: „Un film american".

PRIMA TV
7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 10.00 Kensky Show (r) 11.00 Monica (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Mutant X" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Vino mamă să mă vezi 21.00 Eurotombola 22.00 Cash Taxi 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Focus Plus 0.45 Guinness - lumea recordurilor.

acasa
5.00 Serial: „Îndoiala" 5.45-11.15 Reluări 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Jesus" 16.30 Serial: „Luna" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Anita" 23.00 Serial: „Culoarea păcatului".

TVR 2
7.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.40 Serial: „Verdict: Crimă" 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.30 Serial: „Sabrina" 17.00 Serial: „Rebelii" 18.30 Sănătate naturistă 19.00 Serial: „Soția lui Lorenzo" 20.00 Atletism: C.M. de la Helsinki 20.45 Jurnalul TVR 21.00 Festivalul Callatis 2005 23.30 Atletism (r) 0.30 Club Callatis 2005 2.00 Film: „Poveste de prietenie, poveste de război" (partea a II-a).

PRO CINEMA
6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Pokemon" 11.00 Film (r) 13.00 Serial (r) 14.00 Serial: „Batman" 15.00 Serial (r) 17.00 Film: „Cariera de politician" (SUA, 1949) 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Omul invizibil" 22.00 Film: „Clubul Playa" (SUA, 1998) 0.15 Film: „Coșmar pe strada Ulmilor: Stăpânul viselor" (SUA, 1988).

Stelian Fulga: „Eu cultiv principiul dezintoxicării organismului pe cale naturală şi dieta vegetală”

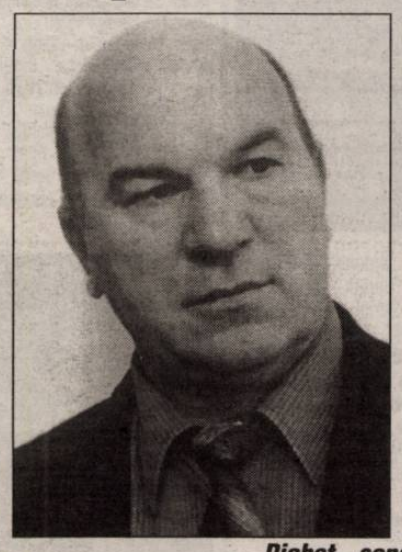

Cu siguranţă, despre Stelian FULGA – „terapeutul român din Tibet” – aţi mai citit în această pagină a revistei „Magazin”, în momentul de faţă el numărându-se printre cei care, neavând studii medicale propriu-zise, dar beneficiind de o experienţă remarcabilă, neocolită de amănunte senzaţionale, ajută sistemul medical românesc să meargă către ţelul comun: ridicarea nivelului de sănătate al populaţiei, redarea speranţelor celor atinşi de suferinţe trupeşti, uneori extrem de grave. Din nou ca oaspete al nostru, d-l Fulga vă va prezenta astăzi o serie de terapii exclusiv naturale, aplicate cu succes în zeci de mii de cazuri, dintre cele mai diferite.

Valeriu Popa şi călugării tibetani – mentori fără egal. Să amintim mai întâi că acest fiu de ţărani din Dolj are viaţa jalonată, de o voinţă mai presus de înţelegerea noastră, cu momente de cumpănă şi de revelaţie. Le vom evoca foarte pe scurt, începând cu „condamnarea la moarte” a tânărului Stelian Fulga, când avea doar 30 de ani şi practica boxul de performanţă. O durere pe care nu o mai încercase l-a trimis într-o zi la medic şi, nu după multe zile, verdictul a venit ca un trăsnet: ficatul îi era distrus iar şansele de supravieţuire se reduceau la cel mult două luni. Doar un miracol îl mai putea salva şi el a venit sub chipul regretatului vindecător Valeriu Popa, care i-a arătat singura cale de întoarcere din moarte. Timp de 47 de zile, s-a hrănit – dacă se poate spune astfel – doar cu apă distilată, şi-a făcut clisme cu ceaiuri de rostopască şi muşeţel şi a citit Biblia. La analizele care au urmat, ficatul său arăta perfect normal şi Stelian Fulga a devenit, pentru mai multe luni, învăţăcelul lui „nenea Omu’”. Acelaşi terapeut de excepţie l-a îndrumat către Tibet, unde a fost ales de călugării shaolini, din peste patru mii de pelerini, să se iniţieze în tainele vindecărilor. Patru ani cât patru vieţi, a preluat de la învăţaţii din misterioasa vale Hunza cunoştinţe de medicină tradiţională vechi de milenii, pe care doar puţini au norocul să le primească. Şi tot din „valea nemuririi”, românul înviat din morţi s-a întors în lume cu experienţe tulburătoare: acolo a văzut vindecări de boli socotite incurabile, petrecute în câteva minute, a fost martorul unor cazuri de levitaţie, de mers pe ape şi – dincolo de senzaţional – a învăţat că omul şi natura, dacă nu vieţuiesc împreună într-o armonie perfectă, vor muri împreună.

Diabet, cancere, ulcere tratate cu succes. Boala este un dezechilibru energetic, care împiedică eliminarea toxinelor din corp pe căi naturale. Digestia şi puritatea sângelui sunt esenţiale pentru sănătatea organismului, ţinând cont că viaţa în sine, metabolismul şi producerea de energie în urma arderilor interne se bazează tocmai pe aceşti doi piloni. Evocând experienţa tibetană, Stelian Fulga compară organismul omului cu un ogor irigat dintr-un râu. Dacă apa este poluată, toată recolta va fi compromisă. Pentru noi, dacă hrana are toxine, chimicale şi alte otrăvuri, boala nu va întârzia să ni se instaleze în trup. Dar boala este efectul şi de ea se scapă doar prin eliminarea cauzei. Or, prin tratamentele sale, Stelian Fulga merge chiar la cauze, dezintoxicând rapid organismul şi solicitându-i bolnavului să urmeze o alimentaţie specifică grupei sale sangvine, aşa cum i-o indică terapeutul la consultaţie. Aceasta nu înseamnă câtuşi de puţin că acţionează la concurenţă cu medicina clasică. Dimpotrivă, are numeroşi pacienţi şi colaboratori medici, iar în prezent, pentru tratarea ulcerului, colaborează cu reputatul doctor Puşcaş din Şimleul Silvaniei. Diabetul şi diverse forme de cancer sunt alte boli grave pe care le tratează cu succes. De altfel, în cazuistica înregistrată de-a lungul anilor, a reţinut doar câteva boli pe care nu le-a putut învinge: cancerul osos, psoriazisul şi scleroza în plăci.

Dezintoxicarea totală, într-o singură zi! Tratamentul urmează câteva etape obligatorii, toate remediile folosite fiind naturale sută la sută. Preparatul pentru dezintoxicare e un adevărat miracol, el curăţând – atenţie! – într-o singură zi, tot ce înseamnă tractul digestiv şi organele anexe: ficat, bilă, pancreas, rinichi. Componentele sale sunt: un extract din Arborele de Camerun, cel mai puternic laxativ cunoscut, ulei obţinut din seminţe de struguri, care ajută la drenarea bilei, a ficatului şi a rinichilor şi ulei din seminţe de in, pentru regenerarea celulei hepatice şi protejarea mucoasei intestinale. Clismele, argila de Şuncuiuş, alte preparate naturale şi un regim alimentar prescris, cum spuneam, în funcţie de grupa sangvină a pacientului, întregesc terapia.

Prima etapă a tratamentului poate fi solicitată şi indirect, fiind expediată prin poştă, plata făcându-se ramburs, la primirea coletului. Comenzile se fac la unul dintre numerele de telefon: 021-255.02.91; 021-624.18.24; 021-624.18.25 sau printr-o scrisoare trimisă pe adresa cabinetului principal al lui St. Fulga: Şoseaua Mihai Bravu nr. 227, sector 3, Bucureşti. Adresa celui de-al doilea cabinet (unde încă nu se primeşte corespondenţă) este: Str. Dudeşti nr. 115, sector 3, Bucureşti.

Încă o veste bună pentru toţi cei care vor să apeleze la terapeutul Stelian Fulga este deschiderea unor cabinete şi în următoarele oraşe (în paranteze, numerele de telefon): Bacău (0721.660.130), Braşov (0261-470.045 / 471.609), Corabia (0249-560.778), Constanţa (0241-622.191), Craiova (0251-588.818), Galaţi (0236-498.115), Petroşani (0722.807.221), Piteşti (0248-261.501), Reşiţa (0255-253.003), Târgu-Neamţ (0233-622.754), Timişoara (0256-213.509).

Cazuri relatate de pacienţi

Elena RADU, 46 ani, Ploieşti (tel. 0724.198.633): „În anul 2004, am fost diagnosticată cu hepatită, internată în spital, dar mai aveam şi alte probleme de sănătate: cu inima, colesterolul mărit, glicemia scăzută, pancreasul bolnav. Auzisem de d-l Stelian Fulga de la o vecină mai în vârstă, care nu vedea, nu auzea, dar tratamentul dumnealui a vindecat-o. Şi aşa, m-am hotărât să încerc şi eu. Am luat regimul de dezintoxicare şi tot atunci m-a tăiat şi sub limbă, metodă care în hepatite se ştie din bătrâni că e foarte eficace. După prima dezintoxicare, m-am simţit mult mai bine, mai uşoară, am reluat analizele şi toate erau normale. Trebuie să vă spun şi că am trecut la dieta indicată de d-l Fulga în funcţie de grupa sangvină. Nu-mi e deloc greu să o ţin şi simt că-mi face foarte bine. L-am convins şi pe soţul meu să facă dezintoxicarea, el având varice foarte groase, cu propunere pentru operaţie. Pare o minune, dar după două săptămâni nu mai sunt decât ca noşte firişoare, abia vizibile, iar fiica mea, la fel, având căderi de calciu, după numai două zile nu mai are probleme.”

Costel MIHALCEA, 58 ani, Bucureşti (tel. 0723.201.256): „De vreo şase ani, am avut probleme cu diabetul, dar şi un adenom de prostată, probleme agravate şi de faptul că muncesc pe şantier, unde nu se poate vorbi despre condiţii favorabile sănătăţii, mai ales în privinţa alimentaţiei. Vă spun acum valorile principalelor analize primite chiar astăzi (01 august 2005, n. red.), faţă de cele precedente: glicemia - de la 170, a scăzut la 92; transaminazele - de la 43, la 21; colesterolul - de la 240, la 180. Asta, după ce am făcut tratamentul de dezintoxicare al d-lui Fulga, am început să iau preparatele din plante date de dânsul şi să mănânc ceea ce este recomandat pentru grupa mea sangvină. Înainte, mâncam mereu carne, mai un spriţ, acum nici nu simt nevoia asta şi sunt foarte mulţumit. Poate e şi voinţa la mijloc, în orice caz, mulţi apropiaţi îşi fac cruce şi nu le vine să creadă. Dar eu vă spun că parcă sunt alt om, muncesc de dimineaţa până seara şi mă simt mai bine ca oricând.”

Ioana-Nicoleta RUSE, 65 ani, Bucureşti (tel. 021-491.34.28): „La mine, lucrurile au fost mai ciudate. Acum patru ani, aveam dureri la un picior insuportabile, m-am dus la spital şi mi l-au pus în ghips, zicându-mi că s-ar putea să fie o entorsă. Două săptămâni am putut să-l ţin şi am fost pe urmă la policlinică. Acolo, mi s-a spus că am o pareză şi mi-au dat medicamente. Luna trecută, am aflat de d-l Stelian Fulga şi m-a dus soţul meu la cabinetul dânsului, pentru că eu nu puteam să merg. La două săptămâni după dezintoxicare şi începerea tratamentului pe care mi l-a prescris, numai pe bază de produse naturale şi de alimentaţie conformă cu grupa sangvină, am început să merg normal. Şi mai aveam probleme: cu inima, eu fiind pensionată cu cardiopatie ischemică, suferinţe la rinichi, dar toate au trecut ca prin minune.”

Astrologie medicală

04 – 10 august

04-08. –Valurile de căldură ne îndeamnă către apa răcoritoare a ştrandurilor, a mării şi chiar spre locuri neamenajate special. Condiţiile respective, ca şi transpiraţia corpului nostru, predispun la neplăcute afecţiuni ale pielii. De aceea, astăzi e un moment propice profilaxiei acestor probleme sau, dacă ele deja există, pentru tratarea lor. Nu sunt indicate procedurile adresate zonei gâtului.

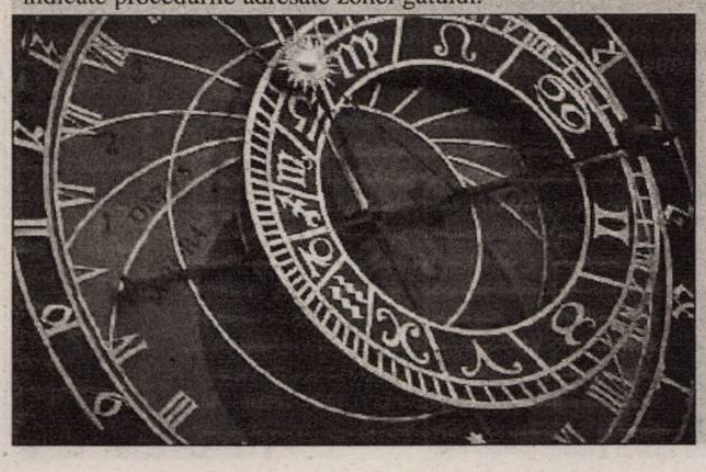

05-08. –Pentru această zi, ne referim la alimentaţie. În general, se recomandă hrana bogată în proteine, legume, zarzavaturi şi fructe de sezon. La persoanele care se simte nevoia, o dietă de adăugire în greutate va fi eficace şi de folos. În altă ordine de idei, e bine să se abordeze masajul tonifiant şi fitoterapia, adresate zonei şalelor. Evitaţi consumul de somnifere.

06-08. –Procedurile cosmetice de întinerire, tunderea părului, nu ţin doar de estetica fiinţei umane, ci şi de sănătate, iar astăzi acestea sunt favorizate în mod deosebit. Pentru curăţarea căilor respiratorii superioare, a cavităţii bucale în special, e bine să se facă gargare cu infuzii din plante medicinale, cum sunt muşeţelul şi coada-şoricelului. Nu consumaţi medicamente cu efect puternic.

07-08. –Dacă e vară, nu înseamnă neapărat şi că problemele gastrice ne dau pace, aşa că astăzi e bine să se acorde atenţie sporită gastritelor şi ulcerului, prin proceduri fitoterapeutice, ca şi printr-o alimentaţie adecvată, uşoară, de cruţare: supe, dar nu „înecate” în grăsime, iaurt, lapte bătut, sana etc. Evitaţi condimentele, alcoolul, băuturile carbogazoase şi, de asemenea, supărările, tensiunile.

08-08. –În linii mari, sunt valabile aceleaşi recomandări făcute pentru ziua precedentă. Adăugăm recomandarea de suplimentare a efortului fizic, ceea ce nu înseamnă epuizare, dar e ideal să se practice cât mai mult înotul, ciclismul sau alergările în natură. Călirea organismului şi hrănirea pielii cu microelemente sunt şi ele favorizate, dar trebuie evitate transfuziile de sânge.

09-08. –Astăzi, e bine să fiţi cu ochii-n patru, întrucât se întrevede un posibil pericol de accidentare, indiferent de împrejurări (la serviciu, pe stradă, acasă). Nu întâmplător, se recomandă abţinerea de la consumul excesiv de alcool şi de cafea tare. Pe de altă parte, puteţi merge fără grijă la stomatolog, fie şi pentru un control de rutină, dar evitaţi situaţiile conflictuale.

10-08. –O zi ceva mai blândă, când apar însă şi câteva avertismente, privitoare la suprasolicitarea corzilor vocale şi a ficatului. În dietă, e bine să eliminaţi, măcar astăzi, sarea. Este şi o perioadă când activitatea sexuală aduce organismului beneficii complexe, din mai multe puncte de vedere. Şi astăzi, puteţi să faceţi un tratament eficace al danturii.

CALENDARUL PLANTELOR

8 – 14 AUGUST

Motto: „Uneori, e mai uşor să previi o afecţiune medicală, decât să o tratezi, iar cu plantele medicinale poţi face acest lucru.”

Am dat într-o zi peste o compunere de a mea, de când eram prin clasa a III-a (acum sunt în a VIII-a) şi am început s-o citesc. Scriam despre ultima lună de vară şi despre aşteptarea toamnei, ce coincidenţă!, tocmai perioada în care ne aflăm acum. Îmi amintesc că îmi plăcea foarte mult să fac descrieri. La un anumit pasaj, am început să povestesc ce simt eu faţă de acea perioadă a anului. Mă declaram foarte supărată de faptul că găseam prea puţine fructe în această perioadă, şi că se termină prea repede.... Acum am mai crescut şi ştiu şi mai multe modalităţi în care putem folosi fructele; chiar şi pe cele ale plantelor medicinale.

ANASON
Pimpinella Anisum

- Specie anuală, exclusiv de cultură, înaltă de 40-70 cm, cu frunze rare.
- Anasonul are nevoie de multă căldură, de lumină directă,

umiditate moderată, soluri bogate, afânate, cu pânză freatică mai superficială. Se recomandă a fi cultivat în judeţele Ialomiţa, Călăraşi, Teleorman, Olt, Timiş, Constanţa.
- Conţine ulei volatil bogat în anetol, aldehidă, anisică, colină, cetone.
- Se utilizează fructele.
- Acţionează ca antispastic, carminativ, stomachic, expectorant, galactogog, tonic nervin, stimulent pancreatic.
- Se recomandă în colici, tulburări dispeptice, atonii gastrice, bronşită, traheită, laringită, stimularea lactaţiei la femeile care alăptează, insuficienţă pancreatică, astenie nervoasă.
- Mod de administrare: Infuzie (adulţi – o linguriţă la cană, sugari – 5-6 fructe la 100 ml apă).
- Contraindicaţii: Gastrită hiperacidă, ulcer, entercolită acută sau cronică.

DENIS GIURGIU

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Labirinturi

Găsiți traseele pe care următoarele labirinturi pot fi parcurse de la un capăt la altul!

Rubrică realizată de PAUL IOAN

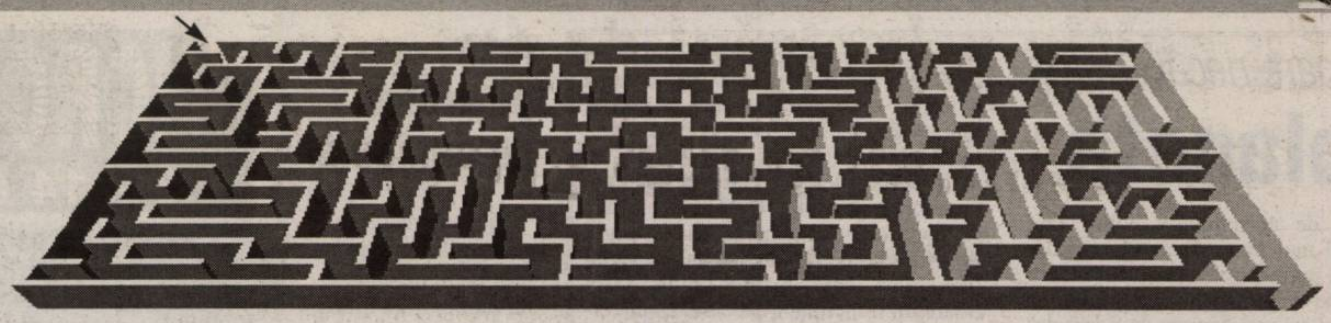

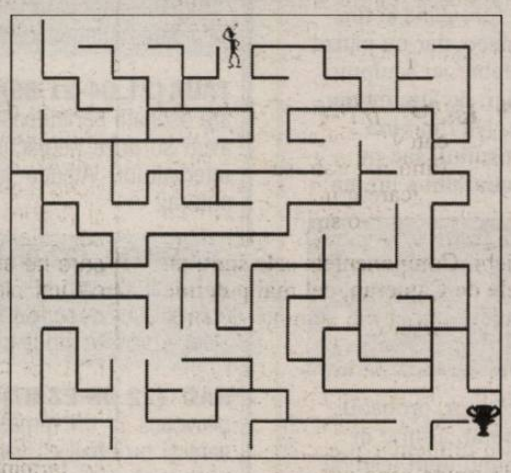

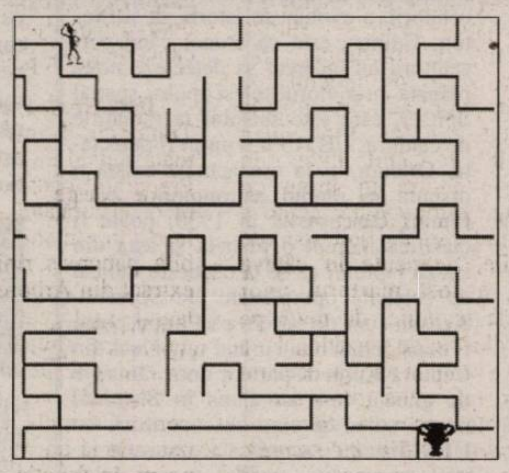

Soluția «SUDOKU» jocul săptămânii – 4

5	3	9	1	6	8	2	4	7
6	8	4	5	7	2	1	3	9
2	1	7	4	9	3	8	6	5
8	4	6	2	3	9	5	7	1
3	2	1	6	5	7	9	8	4
7	9	5	8	1	4	3	2	6
9	6	3	7	8	5	4	1	2
1	5	2	3	4	6	7	9	8
4	7	8	9	2	1	6	5	3

Ghicitoare fotografică

Ce animal a fost imortalizat de stăpânul său, după ce a fost pieptănat astfel încât să creeze o ușoară confuzie: este pisică, iepure sau o anume rasă de câine? Menționăm că nu este vorba de un animal de jucărie.

Notă: *Mulțumesc numeroșilor cititori care au răspuns la „Testul lui Einstein". În curând voi prezenta numele celor care ne-au scris și câteva aspecte legate de această problemă.*

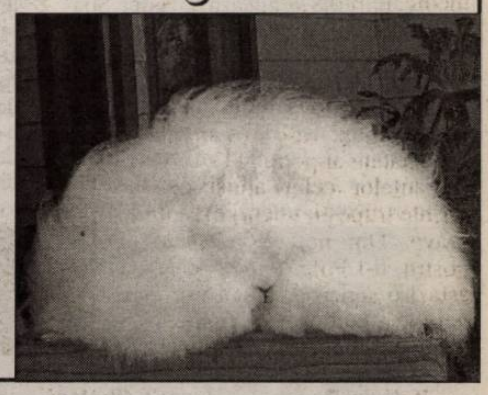

Integramă de GHEORGHE POPESCU

MENȚIUNI

VLĂSTARE REGALE		A LUA ÎN FOLOSINȚĂ		UN COPAC... LA ANINA!		AFIRMAȚIE		LOPĂȚICĂ DE GUNOI		ÎNSURĂ-ȚEI				
CRAINICI		VEȘNICĂ		AVÂNT		PĂRINTE ALINTAT		ELE ÎNVAȚĂ MECANIC		DIS-TANȚATE				
PARIA LUI DANTE							PROGRAM DE ȘCOALĂ							
MOȘUL CU SOMNUL							A RISIPI							
			VÂND CĂRȚI VECHI											
			DETONAȚII											
TRAS DE LOCOMOTIVĂ					STÂNJENI								CALE DE ACCES	
SPECIE DE FELINĂ					SERVEȘTE LA LOCAL!									
				LUNGEȘTE DRUMUL ÎN ACEST LOC						TEI! ȘTIUȚI DE FRICĂ				
	INDIAN DIN TEXAS					CASTANIU								
	ACȚIUNE SĂVÂRȘITĂ					VERDEAȚĂ ÎN TROACĂ								
		ABSENTARE									SPORT ÎN BAZIN			
		MASCA MIRESEI												
ÎN TUFE!							SUVERAN ARAB							
APĂRĂTOR							STRUT DIN AUSTRALIA							
LUPTĂ CU PUTEREA									SINGURĂ					
									12 LUNI					
ÎNCEPUT DE TAIFUN!				PRO-PRIETAR DE NAVE										
NIVEL DE CLĂDIRE														
						BINE LEGATE								

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „IPOSTAZE"

Orizontal: G - C - R - P - I - M - BOTOSENEANCA - NIPONI - STIR - VINA - INVIERE - RECE - SENS - T - BI - ECHER - TRI - I - FILA - ILIE - SER - ELEFANTI - ZUGRAVIT - RN - MIMA - TOCILAR - TOTI - CATUSA - CASIERA - ATEI.

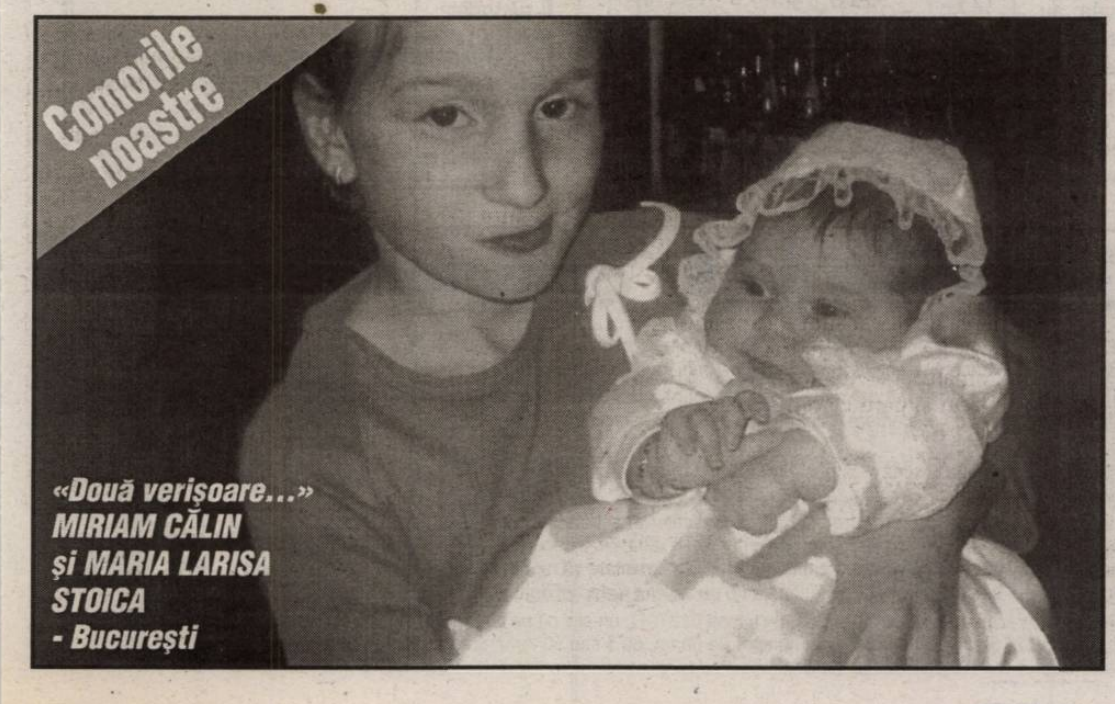

«Două verișoare...»
MIRIAM CĂLIN și MARIA LARISA STOICA
- București

Verificați-vă cunoștințele

Fantome

1. Cine a realizat, în 1935, filmul „Fantome de vânzare"?
2. Cine a scris povestirea „Fantoma de la operă", după care s-a făcut un lung șir de ecranizări?
3. Cine a compus muzica operei „Vasul fantomă"?
4. Cine a interpretat rolul principal masculin în filmul „Fantoma lui Barbă Neagră", realizat de Robert Stevenson în 1967?
5. În ce operă aparținând compozitorului rus Piotr Ilici Ceaikovski (1840-1898) apare fantoma unei bătrâne contese?
6. Cine a scris nuvela „Fantoma familiei Canterville"?
7. Ce actriță a primit Premiul Oscar pentru rol secundar pentru apariția în „Fantoma" sau („Fantoma mea iubită" – 1990) avându-i în rolurile principale pe Patrick Swayze și Demi Moore.

Răspunsurile din numărul trecut

1) Zânele sunt semidivinități feminine, adesea nominalizate atributiv, prezente în mai multe mitologii populare. 2) În mitologia românească există două categorii de zâne: bune și rele. 3) În lucrarea „Descrierea Moldovei" Dimitrie Cantemir (1673-1723) amintește prezența zânelor în credințele populare. 4) Tabloul „Mica zână" aparține lui Hans Heinrich Fussli, zis Henry Fuseli. 5) Romanul autobiografic „Grădina zânelor" a fost scris de Zsigmond Moricz. 6) Muzica la filmul color cu păpuși „Lacul zânelor" a fost compusă de Florin Comișel. 7) Romanul „Zâna carabină" a fost scrisă de Daniel Pennac.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Londra" apărute în numărul 28 al revistei am primit:

◆ 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamț; Prof. Maria Iova - Constanța; Prof. Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei* și *Mihai Waspusch – București.*

◆ 6 răspunsuri corecte: *Rus Vid Ioan – Craiva* și *Ion Ciocșan – Pucioasa.*

◆ 5 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timișoara; Corina Simion – Sibiu* și *Rabu Ciobanu – București.*

Ion Ciocșan – Pucioasa. Este adevărat că formularea întrebării numărul patru dădea naștere la confuzii dar întrebarea numărul doi era cât se poate de clară fiind vorba de *Marea Britanie* care a luat naștere ca atare în anul respectiv.

Corina Simion – Sibiu. Nu am primit încă scrisorile dumneavoastră dar dacă temele sunt interesante, întrebările respective vor apărea cu siguranță în revistă.

Vă dorim mult succes în continuare. *(Irina Stoica)*

Dunărea

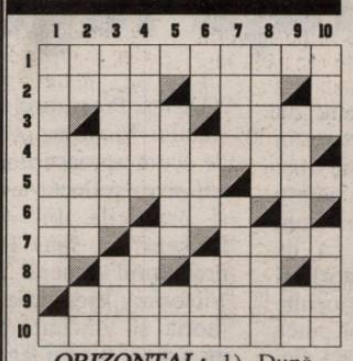

ORIZONTAL: 1) Dunărea se formează prin... pâraielor Breg și Brigach. 2) Spre vărsare, la Marea Neagră – Refren din cântecele populare oltenești. 3) Albul zidului – Liviu Ciulei este regizorul... „Valurile Dunării" realizat în anul 1959. 4) Valsul „Valurile Dunării" este creația acestui compozitor (Iosif, 1845-1902). 5) Neîndemânatic (reg.) – Astfel. 6) Ultimele canale! – „American Academy Neurology" (siglă) – Estet! 7) Culese! – Aripi de fazan! – Abreviație pentru „Ineditus" (latină). 8) În centru la Riga! – O bucată de ivorin! (= fildeș sintetic). 9) Autorul volumului „Aventuri în Lunca Dunării" (Mihail; 1880-1961). 10) Una din capitalele europene prin care trece Dunărea.

VERTICAL: 1) Dunărea „udă" patru asemenea localități europene. 2) A lovi la mijloc! – „Valurile Dunării" este un cunoscut... românesc – Secure! 3) Există un astfel de șantier pe Dunăre, la Galați (pl.) – Aia e cam sucită! 4) A hoinări (franțuzism) – „Forumul German Democratic din Timișoara" (siglă). 5) Naționalitatea compozitorului I. Ivanovici, autorul valsului „Valurile Dunării" – Inimă de șoim! 6) Prinse în cuie! – Siglă pentru „Vehicle Assembly Building"... s-a încurcat! (=vab.) – Vis... întortochiat! 7) Spiriduș din mitologia popoarelor germanice – Când plouă crește și... apei în Dunăre. 8) Termen de respect pentru o femeie în vârstă (reg.) – Tip de sateliți meteo americani. 9) Tabele – Nord-vest (abr.). 10) Râu în Extremul Orient – Aici! – Numărul pâraielor prin a căror confluență se formează Dunărea.

DICȚIONAR: IIA, FLANA, VBA, NOAA, AIM. *(Elisabeta Pescariu - Timișoara)*

Soluția careului (Dunărea):
CONFLUENTA - AVAL - ILA - I - P - VAR - FILM - IVANOVICI - TALAMB - ASA - ALE - AAN - T - LS - FN - INED - E - IG - IVO - O - SADOVEANU - BRATISLAVA.

PROBLEMA DE AZI:
Albul mută și câștigă

ȘAH — Capablanca-Tanarov, 1918

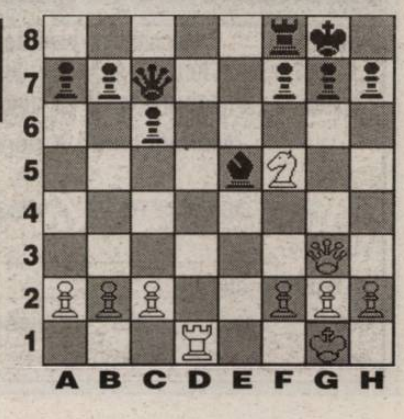

DEZLEGARE:
1. Ch6 Rh8 2. De5 De5 3. Cf7 Rg8 (dacă 3... Tf7 atunci 4. Td8 X)
4. Ce5 cu câștig ușor.

© GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

De trei ori mai depărtată de Soare decât Pluton

Xena, a 10-a planetă

De peste o sută de ani, astronomii caută a 10-a planetă a Sistemului nostru solar. Deşi la un moment dat s-a vorbit cu destulă insistenţă publicistică despre existenţa unei „Planete X", dincolo de ultima planetă a Soarelui nostru, Pluton, de-abia în 2003 a fost descoperită o planetă care orbitează în jurul Soarelui şi care doar de curând s-a admis că ar fi cea de-a zecea planetă. Planeta descoperită de Michael Brown de la Caltech, Chad Trujillo de la Gemini Observatory din Hawaii, şi de David Rabinowitz de la Yale University a primit numele de cod 2003 UB313, şi numele de botez „Xena". Se pare că are un diametru de aproximativ 3.000 km, fiind deci mai mare decât Pluton, dar mult mai puţin luminoasă, acest lucru explicându-se prin faptul că UB313 se află de trei ori mai departe de Soare decât ultima planetă a Sistemului nostru solar. Planeta a fost descoperită cu telescopul Samuel Oschin Telescope de la Observatorul Palomar şi cu telescopul de 8 metri de pe Mauna Kea şi a fost pentru prima oară detectată pe data de 21 octombrie 2003, dar astronomii n-au detectat că acest obiect se mişcă decât 15 luni mai târziu, pe data de 8 ianuarie 2005, când au pus sub observaţie aceeaşi zonă. Interesant este faptul că anunţul descoperirii lui 2003 UB313 a venit la puţină vreme după anunţul descoperirii altei planete, numită 2003 EL61, care este însă mai mică decât Pluton şi care, astfel, nu poate fi considerată o altă planetă a Sistemului nostru solar. UB313 evoluează pe o orbită care este înclinată la un unghi de 44 de grade faţă de orbitele restului planetelor care orbitează în jurul Soarelui, o înclinaţie pe care, spun cercetătorii, a evoluat în istoria sa şi Pluton. Culmea este că atunci când cercetătorii au încercat să detecteze noua planetă cu ajutorul telescopului spaţial Spitzer, care este sensibil la radiaţiile de căldură, UB313 n-a putut fi detectată. Oricum, şi la ora actuală există o dispută în rândul astronomilor dacă Pluton, descoperită în 1930, poate fi clasificată drept o planetă şi asta din cauza faptului că se deosebeşte radical de celelalte opt planete ale Soarelui. Aceştia sunt de părere că Pluton poate fi considerată mai curând un obiect din Centura Kuipert, parte a unor rămăşiţe de gheaţă care au ajuns în Sistemul nostru solar. Şi cum descoperitorii lui UB313 sunt de acord că aceasta seamănă la compoziţie cu Pluton, s-ar putea admite că şi „cea de-a zecea planetă" provine din acelaşi loc şi, prin urmare, nu este o planetă. Să aibă „cea de-a zecea planetă" de la Soare, aceeaşi soartă ca misterioasa „planetă X"?

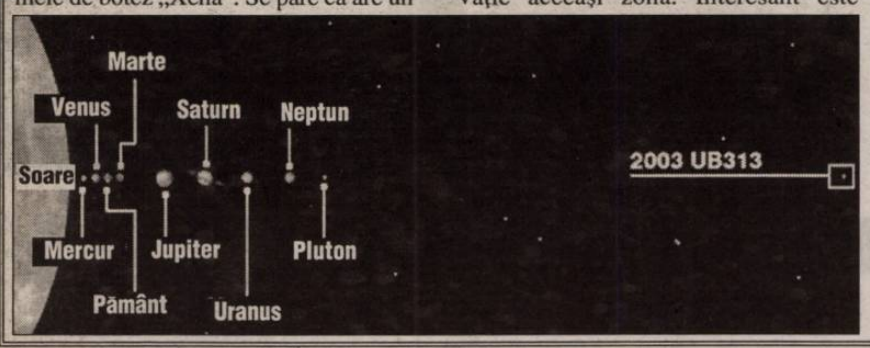

Mormântul regelui trac

O coroană de aur, un inel, armura, cupe din aur, de argint şi de bronz, precum şi alte obiecte de cult au fost găsite alături de un schelet îngropat împreună cu doi cai şi un câine. Descoperirea a fost făcută de o echipă de arheologi bulgari lângă oraşul Zlatiniţa, în sud-estul ţării, în interiorul unui mormânt vechi de 2.400 de ani care a aparţinut, după toate aparenţele, unui rege trac. Morminte de acest fel au mai fost descoperite în Bulgaria, dar acesta, după spusele directorului Muzeului naţional bulgar, „este cu totul diferit". Se presupune că tracii, la fel ca şi egiptenii, obişnuiau să construiască un fel de movile funerare, care, după ceremonia de înmormântare, erau astupate cu pământ. Mormântul tunarului rege trac contrazice această teorie. Pe toate obiectele scoase la iveală există inscripţii care fac referire la mitologia greacă, dar inelul regelui, chiar dacă nu este cea mai preţioasă piesă, este „esenţial, pentru că dă indicii inestimabile despre cine a fost tânărul trac şi mai ales despre misterioasa istorie a acestei naţii", a declarat specialistul bulgar. Inelul regelui trac descrie, în premieră pentru istoria arheologică, încoronarea acestuia de către o zeiţă greacă. Grecii îi descriau pe traci drept „barbari", dar scena gravată pe inel ar putea „schimba percepţia istorică despre acest popor", a comentat unul dintre arheologi, citat de presa bulgară. Şi să nu uităm că, dintre toţi tracii, dacii erau cei mai viteji.

Enoriaşii unei biserici din Napole afirmă că au asistat la un miracol

Poate dansa Fecioara Maria?

Peste 40.000 de credincioşi catolici au luat cu asalt Biserica Sfântul Petru, din localitatea Acerra (Italia), ai cărei enoriaşi susţin că una dintre statui, cea reprezentând-o chiar pe Fecioara Maria, îşi poate mişca mâinile şi picioarele. „Am văzut statuia mişcându-se. Sunt sigur de asta. Şi soţia mea a văzut. Multe persoane i-au făcut poze cu telefoanele mobile", a declarat unul dintre martorii oculari. Preotul parohiei taie însă elanul curioşilor, susţinând că biserica a fost închisă pentru teste complete asupra statuii cu pricina, în vederea stabilirii adevărului.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ Îmblânzitorii de coşmaruri ■ Şi, totuşi, de ce a murit Napoleon? ■ Sănătatea care îmbolnăveşte ■ Moise salvează Veneţia ■ „Sculptura în carne" ■ Cura de vară după modelul chinezesc

Vrajă legală

Dacă la noi vizionarii de tot felul, ghicitorii şi clarvăzătorii se bucură de un statut semi-legal să zicem, în sensul că nu există legi stricte, în Australia lucrurile stau mult mai rău pentru aceşti practicanţi, pentru că acolo asemenea lucruri sunt interzise. Sau erau. Pentru că, de curând, clarvăzătorii, ghicitorii şi alţi practicanţi ai ştiinţelor oculte au răsuflat uşuraţi. Ei îşi vor putea exercita, de acum înainte, fără nici o frică, meseria, dar numai în statul australian Victoria, şi asta pentru că autorităţile au decis să abroge o lege împotriva vrăjitoriei care data tocmai din secolul al XIX-lea. Procurorul General al statului Victoria, „Este o lege de acum aproape două sute de ani şi ea reflecta terminologia şi practicile din Anglia lui Dickens", a spus Rob Hulls, procurorul general al statului Victoria. „Vremurile când vrăjitoria şi ghicitul reprezentau un pericol pentru lege şi ordine sau o activitate criminală au trecut demult", a adăugat Hulls. Aşa cum a apus şi medievala „vânătoare de vrăjitoare", reluată însă în fiecare epocă, rolul vrăjitoarelor fiind luat mereu de alte categorii vânate.

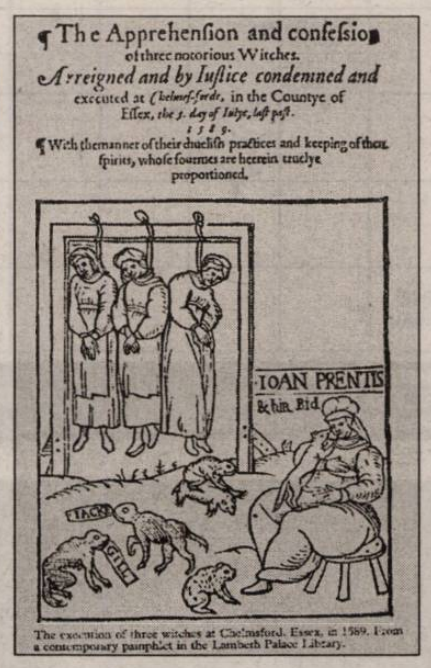
¶ The Apprehension and confession of three notorious Witches.
Arreigned and by Iustice condemned and executed at Chelmes-ford, in the Countye of Essex, the 5. day of Iuly, last 1589.
¶ With the manner of their diuelish practices and keeping of their spirits, whose fourmes are herein truelye proportioned.
IOAN PRENTIS
The execution of three witches at Chelmsford, Essex, in 1589. From a contemporary pamphlet in the Lambeth Palace Library.

Artă pe vreme de caniculă

Pe vremea asta scuturată când de ploi când de caniculă, oamenii au ajuns să fure până şi din muzee, dar nu pânze celebre, ci sculpturi mici, de artă modernă. Nu din vina artistului, sau nu numai din a lui, un

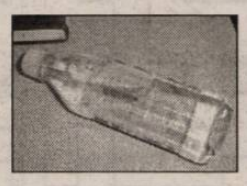

vizitator, probabil însetat, a furat în timpul unui festival desfăşurat la Devon (sudul Angliei) o operă de artă intitulată „Armă de distrugere în masă". E drept că nu era vorba de vreo rachetă balistică, ci de o banală sticlă plină cu apă! Exponatul, o sticlă din plastic plină cu doi litri de apă obţinută dintr-un gheţar din Antarctica, era estimată de autorul Wayne Hill la 42.500 de lire sterline (63.432 de euro) şi trebuia să ilustreze pericolele încălzirii globale. N-a mai apucat să ilustreze nimic, chiar dacă era aşezată pe un soclu, pentru că hoţul a băut apa şi a aruncat sticla la vreun coş de gunoi, în cel mai bun caz.

HOROSCOP
8 – 14 august

BERBEC (21.03-20.04): Nimic tulburător în această săptămână, poate cu excepţia întâlnirii amoroase din weekend. Bugetul stagnează la o cotă aproape satisfăcătoare, eufemistic vorbind.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară are oscilaţii periculoase şi s-ar putea să aveţi surprize neplăcute, pe la mijlocul intervalului. Atenţie la un Vărsător din anturaj!

GEMENI (22.05-21.06): Două veşti contradictorii vor sosi acum. Prima este neplăcută şi se referă la finanţe, iar cea de-a doua provine din familie şi este excelentă.

RAC (22.06-22.07): Un prieten vă provoacă la un rămăşag foarte interesant şi probabil că veţi câştiga o sumă frumuşică de bani. În dragoste, s-ar părea că apar scânteile.

LEU (23.07-22.08): Marţi sau miercuri veţi primi o veste foarte bună de departe, în legătură cu o afacere în derulare. Curba financiară nu arată deloc prietenie, ci dimpotrivă.

FECIOARA (23.08-21.09): Totul vă merge din plin, dar de ce vă complicaţi singur viaţa sentimentală? Riscaţi să cădeţi în plasa unei idile fără sare şi piper, însă plină de capcane.

BALANŢA (22.09-22.10): Curba psihicului prezintă oscilaţii alarmante, semn că treceţi cu nonşalanţă de la pesimism la optimism. Echilibraţi-vă, căci vă aşteaptă surprize neplăcute.

SCORPION (23.10-21.11): Miercuri sau joi veţi primi o sumă consistentă de bani, dar asta nu vă surprinde. Din păcate, relaţiile în cuplu încep să deraieze puţin.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Luna şi Soarele vă sunt acum aliaţi şi veţi lua câteva decizii înţelepte pe plan profesional şi financiar. Atenţie la un Leu din anturaj!

CAPRICORN (21.12-19.01): Sub influenţa benefică a lui Jupiter, veţi lua o hotărâre excelentă în privinţa vieţii sentimentale. Urmările vor fi dintre cele mai favorabile.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară are o creştere vertiginoasă şi ajunge la un maxim de toată frumuseţea (miercuri sau joi). Nu cheltuiţi toţi banii în acelaşi loc.

PEŞTI (19.02-20.03): Curba norocului are un maxim foarte promiţător, miercuri sau joi. Poate că nu ar trebui să ocoliţi jocurile legale de noroc, nu se ştie niciodată.

Personalităţile săptămânii: *Panait Istrati, Teodor Mazilu, Nicuţă Tănase, Victor Papilian, Constantin Brăiloiu; Alfred Hitchcock, Amedeo Avogadro, Luigi Cherubini, John Galsworthy.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI (35.000 LEI VECHI)	❑ 3 LUNI	11,5 LEI (115.000 LEI VECHI)	❑ 5 LUNI	18,5 LEI (185.000 LEI VECHI)
❑ 2 LUNI	7 LEI (70.000 LEI VECHI)	❑ 4 LUNI	15 LEI (150.000 LEI VECHI)	❑ 6 LUNI	23 LEI (230.000 LEI VECHI)

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

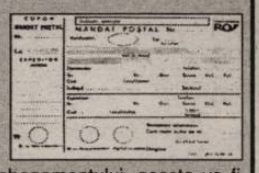

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 741 • ANUL XLVIII • 11 AUGUST 2005 • 16 PAGINI • 1 LEU (10.000 LEI VECHI) Nr. 32 (2491)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Nu faptul că am pierdut, ci gândul că trebuia să câştigăm ne omoară cu zile.**
(Franck Shorter)

■ **Când alţii cred că eşti fericit şi tu nu crezi, ia-te după ei!**
(Raymond Ruyer)

■ **Un snob este un om care a fost educat mai mult decât îi permitea inteligenţa.**
(Brander Matthew)

Femina club

Vară fierbinte, sub semnul iubirii

Dosarele frumuseţii
Aliaţii tenului strălucitor

SUDOKU
jocul săptămânii – 6

	8	9		4		5		2
2	1							3
		7	9				1	
					7			9
	6		4		1		5	
8			3					
	2				3	9		
1							8	7
4		6		9		1	2	

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

TV

- Pro TV
- TVR 1
- Antena 1
- Prima TV
- TVR 2
- Acasă
- Pro Cinema

Cea mai actualizată prezentare a programelor

Încălzirea globală înfierbântă mintea specialiştilor

TEMPERATURI EXTREME ŞI SCENARII CATASTROFICE

Se pare că Lumea nu va dispărea nici pentru că va fi lovită de un asteroid (cum s-o fi întâmplat cu dinozaurii), nici de o catastrofă nucleară, nici măcar de una provocată de computerele care vor ajunge să conducă planeta. Un pericol mai iminent şi mai real decât toate, ar putea fi efectul de seră care, o dată declanşat, n-ar mai putea fi oprit, după cum spun specialiştii. Lumea ar putea arăta altfel datorită schimbărilor climaterice pe care le trăim azi, adică datorită fenomenului de încălzire globală. Efectele acestui fenomen ar putea fi devastatoare pentru o Planetă locuită de tot mai mulţi oameni. Pentru că, aşa cum arată unele estimări pesimiste ale ONU, populaţia Terrei va ajunge până în 2100 la 15 miliarde de oameni (în prezent, pe planetă sunt 6,5 miliarde). În aceste condiţii de suprapopulare, în care omenirea nu reuşeşte să pună la cale tehnologii noi, prin care să producă energie, dar şi alte materiale, fără emisie de gaze cu efect de seră, temperatura medie globală ar putea creşte cu 5,8 grade Celsius faţă de cea actuală, fapt ce ar duce la o evoluţie greu de prevăzut. Specialiştii noştri au făcut unele previziuni pe care le amintim doar ca titlu de inventar. Astfel, în România secolului al XXII, dacă lucrurile merg la fel de prost în lume şi dacă ţara noastră nu va fi sub ape, atunci populaţia va încerca să supravieţuiască unor efecte secundare provocate de încălzire, cum ar fi intensificarea fenomenelor meteorologice extreme, rezistând la o temperatură mai mare cu 2 grade în timpul iernii şi cu 3,5-4,3 în timpul verii. Există însă şi o variantă optimistă, în care populaţia lumii nu va atinge în 2100 decât nivelul a 10,4 miliarde oameni, asta în cazul în care vor fi descoperite soluţii ecologice de producere a energiei. În această versiune, temperatura globală va creşte cu doar 1,4 grade Celsius, iar filme catastrofice precum „The day after tomorow" (Ziua de poimâine"), vor ajunge direct la coşul de gunoi... Pentru că aşa cum spune un cercetător de la Worldwatch Institute, astfel de schimbări climatice abrupte au mai avut loc în ultimii 13.000 de ani şi Lumea a mers înainte, fără să dispară.

Descoperire de excepţie la Roşia Montana

Ingineri romani în Dacia

Aşezare veche, de peste 2000 de ani, Roşia Montana adăposteşte vestigii arheologice de mare interes ştiinţific, cu caracter de unicat în Europa şi în lume. Ultimul eveniment vine să aducă din nou în prim plan această localitate, de data asta datorită unei descoperiri arheologice de excepţie. O echipă franco-română de arheologi a scos la iveală un sistem hidraulic din lemn, care ajuta la evacuarea apelor reziduale din mină, datând tocmai din epoca romană (secolul al II-lea), care a fost prezentat săptămâna trecută la Muzeul Naţional de Istorie a României. Instalaţia, descoperită la aproximativ 30 metri sub nivelul văii Roşiei Montane, permitea drenarea lucrărilor miniere antice prin evacuarea către suprafaţă a apelor de mină printr-un sistem de roţi de lemn, amplasate în camere situate pe mai multe niveluri. După părerea specialiştilor, este vorba despre o descoperire unică, atât din pricina faptului că, după 75 de ani, este prima instalaţie, foarte bine conservată, de acest gen din Europa (ultima data din 1930 şi fusese descoperită în peninsula Iberică), dar şi pentru că este prima instalaţie de acest fel completă din ţara noastră, până acum fiind descoperite doar fragmente din alte instalaţii, tot la Roşia Montana. După părerea dr. Beatrice Cauuet, specialistă în arheologie miniera antică, coordonatoarea echipei de arheologi francezi, o asemenea instalaţie atesta o exploatare minieră complexă care presupunea o forţă de muncă numeroasă. Să nu uităm că la Roşia Montana îşi desfăşoară activitatea peste 60 de specialişti din ţară şi 25 de arheologi francezi şi germani. Locul este interesant şi pentru alţi specialişti, fiind de notorietate faptul că aici o societate străină încearcă să obţină dreptul de exploatare a rezervelor de aur şi de argint, fapt ce ar conduce, după părerea unor reprezentanţi ai Academiei Române, la periclitarea zonei Alburnus Maior şi la distrugerea unor vestigii arheologice, ceea ce ar echivala cu „o crimă culturală".

Mausoleum roman la Roşia

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

PATUL LUI PROCUST

Henry de Montherlant la Polirom

Editura Polirom a lansat recent pe piaţa cărţii din ţară o serie de noi volume, unele cu caracter de vacanţă. Printre acestea se numără volumul semnat de Patrick Charaudeau şi Rodolphe Ghiglione intitulat „Talk show-ul. Despre libertatea cuvântului ca mit" (colecţia „Collegium. Media"), cu o prefaţă semnată de Daniela Zeca-Buzura. Fiind vorba despre televiziune, despre care majoritatea eseiştilor admit că este duşmanul care stă cu noi pe canapea, cei doi autori pleacă de la ideea că talk show-ul este unul dintre genurile publicistice în vogă, dar încearcă să arate ce se ascunde de fapt în culisele acestui tip de emisiune, care sunt proporţiile mistificării şi demistificării realităţii, ce fel de mecanisme există pentru transmiterea informaţiei „spectacularizate". Autorii analizează „fenomenul" având la bază trei exemple de emisiuni celebre, iar rezultatul este „un denunţ al telecraţiei ca mit al libertăţii cuvântului".

Patrick Charaudeau este profesor universitar de ştiinţele limbajului la Universitatea Paris-XII şi director al Centrului de Analiză a Discursului (Paris), iar Rodolphe Ghiglione este profesor de psihologie socială la Universitatea Paris-VII şi director al Centrului de Studii asupra Cuvântului (Paris).

O altă carte editată la Polirom este „Dicţionarul alterităţii şi al relaţiilor interculturale" care îi are drept coordonatori pe Gilles Ferreol şi Guy Jucquois (colecţia „Collegium. Sociologie, antropologie"). Elaborat de un colectiv impresionant de profesori şi cercetători, dicţionarul cuprinde aproape două sute de articole ce îşi propun să clarifice concepte, teme şi dezbateri legate de problema alterităţii şi a relaţiilor cu „celălalt".

În colecţia „Biblioteca Polirom", coordonată de poeta şi editoarea Denisa Comănescu, au apărut foarte recent romanele „Umbra vântului" de scriitorul spaniol Carlos Ruiz Zafon şi incitantul „Micuţa infantă" a tragicului scriitor francez Henry de Montherlant care s-a sinucis pe 21 septembrie 1972. „Astăzi atenţia îmi este atrasă de paginile în care, hotărând să nu mi-o fac amantă pe micuţa dansatoare din Barcelona, îmi imaginez viitorul nostru împreună. E acolo o descriere a vieţii în concubinaj pe care astăzi o aprob şi o reneg deopotrivă. [...] Una e plăcerea carnala, şi alta nenumăratele ore de viaţă laolaltă cu obiectul iubirii, prin care trebuie să plăteşti pentru plăcerea carnală. Sunt două lucruri pe care e prudent să nu le amesteci" scrie H. de Montherlant.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

MINODORA ALEXIU, Iaşi:

„...Săgetătorul este o zodie de Foc şi probabil că în acest gen de zodii se nasc oamenii cei mai activi şi pe care poţi să te bazezi la nevoie. Eu sunt născută în Săgetător şi cred că am ajutat în viaţă mai multe persoane care se aflau într-o situaţie disperată (...) Din păcate, viaţa mea sentimentală a fost lamentabilă până acum, pentru că m-am lăsat amăgită de trei bărbaţi care nu au dorit cu adevărat o relaţie serioasă. Eu m-am căsătorit foarte devreme, la 18 ani, şi prima căsnicie a durat numai cinci ani, căci am înţeles că primul meu soţ iubea de fapt pe altcineva, cu care se întâlnea pe ascuns. După ce am divorţat, m-am recăsătorit foarte repede şi fără să mă gândesc prea mult. Din fericire, a fost, la început, o relaţie extraordinară şi cred că aş fi rămas toată viaţa cu acel bărbat, dacă nu intervenea o modificare a serviciului. Cel de-al doilea bărbat al meu s-a mutat în Canada şi a dorit să mă duc lângă el, dar am ezitat şi în cele din urmă am renunţat, din cauza părinţilor mei. A treia căsnicie a intervenit foarte târziu, după ce am împlinit 52 de ani. Am crezut că la această vârstă nu mai pot avea ghinioane şi că am destul fler pentru a alege bărbatul potrivit. Din nefericire, acum un an totul s-a sfârşit, iar cel de-al treilea soţ al meu a dispărut de acasă cu toţi banii şi cu obiecte în valoare de peste 10 mii de dolari. Mi-a părut foarte rău de bijuteriile de familie. Am dat anunţ că renunţ la tot, dacă-mi înapoiază o anumită broşă... Oare Săgetătoarele sunt femei care nu îşi pot întemeia o familie?"

– Stimată doamnă ***Minodora Alexiu,*** necazurile dumneavoastră nu sunt singulare şi fiecare caz în parte are particularităţile sale. Fără o legătură directă cu zig-zag-urile sentimentale, vă precizez de la început că femeia din Săgetător este cea mai capricioasă din tot zodiacul, întrucât nu are un maxim de afectivitate decât cu bărbaţii din Gemeni (minim cu cei din Taur şi Rac). În general, Săgetătorii se află sub protecţia lui Jupiter, planeta norocului şi a bunului simţ. De obicei, sunt oameni simpatici şi foarte comunicativi, având de regulă o inteligenţă peste medie. Au o capacitate de muncă exemplară şi de aceea preferă profesiile în care au de-a face foarte puţin cu şefii. Firea Săgetătorilor este veselă, dar sunt impulsivi şi chiar răzbunători dacă se simt înşelaţi. Femeia din Săgetător este, probabil, cea mai răzbunătoare. Uneori este chiar un pericol pentru bărbatul care o face să se simtă stânjenită în public. Bărbaţii ştiu să fie cuceritori şi să-şi urmeze interesul financiar, preferând să-şi sacrifice o dragoste adevărată pentru bani. Femeia nu suferă de avariţie, însă va face întotdeauna o partidă bună din punct de vedere financiar. Ea nu este tolerantă decât cu copiii, pentru care va face o pasiune aparte, putând să sacrifice multe pentru ei. Este sensibilă la aprecieri şi ştie să se revanşeze faţă de cei care o sprijină în clipele delicate. Una din trăsăturile „slabe" ale Săgetătorilor este sinceritatea, de pe urma căreia pot avea de suferit. Şi bărbatul, şi femeia au tendinţa de a studia toată viaţa, fiindu-le destinată o meserie în care îşi pot dovedi calităţile intelectuale deosebite. Sănătatea lor este afectată de boli ale sistemului nervos şi a musculaturii. Pot apărea şi boli ale pielii şi ale ficatului. Este foarte important pentru ei să se trateze foarte repede, pentru că sensibilitatea lor îi aruncă uşor în depresie. În zodiacul chinezesc le corespunde Şobolanul, care se află în acelaşi triunghi al armoniei cu Maimuţa (Leu) şi Dragonul (Berbecul). Pentru chinezi, Sobolanul este prima necuvântătoare (Nordul) care s-a prezentat la Buddha şi are drept principal inamic Calul (Gemeni). Pentru chinezi, Şobolanul este zodie de Apă.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Ce nu poţi obţine?

Începem să visăm din copilărie. Să trăim pe tărâmuri de basm, să devenim eroi sau doar să primim cele mai frumoase jucării şi cele mai savuroase dulciuri. Cu timpul, devenind din ce în ce mai ancoraţi în realitate, visele noastre se „maturizează" dar uneori, se împotmolesc în imposibilitatea de a le transpune în viaţă.

Ceea ce nu depinde de mine. Dar şi aici există excepţii. De multe ori când lucrurile merg prost, când eşti amărât sau disperat, apare cineva sau o circumstanţă favorabilă în care ţi se îndeplineşte un vis fără să faci vreun efort. *(Mihaela Petrescu, 20 de ani)*

Dacă îţi propui să obţii marea cu sarea s-ar putea să fii dezamăgit. Dacă ţinteşti lucruri mărunte, dar importante pentru tine, e imposibil cu voinţa de care dispun să nu reuşesc. *(Mircea Stîngaciu, 17 ani)*

Încă o viaţă. Pe care s-o „construieşti" din experienţa celei dintâi care trece atât de repede încât nu poţi, nu ai timp să-ţi foloseşti toate resursele la maxim. Văd în jurul meu oameni care se zbat să reuşească în viaţă şi, deşi muncesc pe rupte, parcă stau pe loc. *(Răzvan Titel, 19 ani)*

Odată şi odată voi simţi, pesemne, nevoia să întorc orologiul timpului, să fiu din nou tânără şi frumoasă, să retrăiesc clipele minunate de care nu ştii întotdeauna să te bucuri pe deplin. *(Ludmila Morescu, 29 ani)*

Sunt sigur să nu pot obţine mari sume de bani pentru că nu am sânge de om de afaceri, de politician, pentru că nu pot să înşel pe cineva. Oricât aş munci, cel puţin în ţară, nu voi fi niciodată un om bogat. Aş vrea să fiu, nu neapărat pentru mine pentru că eu mă pot mulţumi cu puţin, ci pentru familia mea, care o duce prost şi pentru viitoarea mea familie – soţie, copii – cărora aş vrea să le ofer o viaţă lipsită de griji. *(Corin Mateescu, 18 ani)*

Mi-e teamă că nu voi putea obţine dragostea de care am nevoie. Mă topesc după fetele frumoase. Nu prea am succes în dragoste şi ştiu că nu-mi voi găsi locul lângă una din cele care-mi plac. Până acum am fost mereu nefericit în dragoste şi cred că voi fi şi de aici încolo. *(Marius, 18 ani)*

Mi-aş dori o casă, cu o mică grădină, un foişor, şi, de ce nu, un teren de tenis şi o piscină, dar sunt conştientă că nu voi deveni niciodată proprietarul unui astfel de mic paradis. Am dubii şi asupra bărbatului pe care-l visez, nu ştiu dacă-l voi întâlni, dar poate că Dumnezeu mă va ajuta şi mi-l va scoate în cale. *(Petronela Oancea, 17 ani)*

Eu aş vrea ca oamenii să obţină tot ce-şi doresc, în măsura în care merită acest lucru. Eu cred că merit, pentru că sunt o fiinţă pozitivă. Dar lucrurile în lumea asta sunt făcute în aşa fel încât, mai mult cei care nu merită obţin ce vor. Nu am pretenţii mari de la viaţă şi cred că voi obţine, în linii mari, aproape tot ce-mi doresc. Un serviciu în care să-mi facă plăcere să mă implic şi o familie. Dacă va fi şi sănătate, voi fi o femeie fericită. *(Daniela Popescu, 19 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Dragostea te fereşte de răceală

Optimismul, tonusul psihic excelent, starea de fericire induse de dragoste sunt „arme" redutabile care pot preveni o serie de boli. De la cele psihice la cele organice. Cercetătorii americani de la Universitatea din Pittsburgh au ajuns la concluzia (în urma unor studii efectuate pe un eşantion de 2.000 de americani, timp de 5 ani) că persoanele fericite sunt mai puţin predispuse la... răceală şi viroze faţă de cele anxioase sau nervoase. Aşadar, cei care au privilegiul de a se bucura de viaţă, sunt mai puţin vulnerabili la viruşii care ne dau frisoane şi ne ţin uneori imobilizaţi în pat.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Jon Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Misterul broaștelor explozive

Un lac din Hamburg a devenit teatrul unei drame ecologice extrem de bizare. În numai patru zile, peste o mie de broaște aflate în perioada de reproducere au murit, toate într-un mod ciudat: odată ieșite din apă, se umflau, până le exploda corpul, cu o violență nemaiîntâlnită. Poluarea, prima suspectată că ar fi declanșat fenomenul, nu a

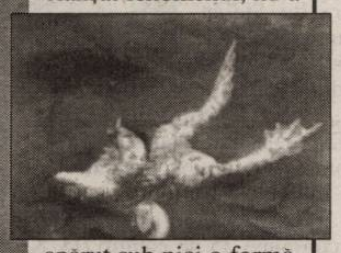

apărut sub nici o formă, în urma analizei apei. A apărut apoi ideea insolită că broaștele ar fi crăpat de... frica unor corbi, însă mai mult de trei păsări nu au fost observate în zonă. În fine, analiza cadavrelor a înlăturat și o a treia ipoteză, referitoare la contaminarea victimelor cu o ciupercă. „Canonada" batracienilor, niciodată semnalată până acum în lume, i-a pus pe gânduri pe specialiști, care mai au deocamdată o singură ipoteză de rezervă: un posibil virus, necunoscut. Pentru verificare, se așteaptă însă următoarea perioadă de reproducere.

Gena antisomn

Misterele somnului se adâncesc, pe măsură ce explorările în domeniu se intensifică. Este concluzia unor experimente desfășurate la universitatea din Wisconsin, SUA, pe drosofilă (musculița de oțet). În urma unei mutații a genei Shaker asupra cromozomului X, s-a obținut o musculiță care

doarme de două-trei ori mai puțin decât congenerele sale, fără să dea semne de oboseală, cum ar fi nevoia puternică de recuperare sau încetinirea activităților diurne. Așadar, ideea este că respectiva mutație a genei Shaker ar fi suficientă pentru controlul necesarului de somn. Totuși, înaintea încercărilor de a aplica descoperirea la om, cercetătorii trebuie să explice și de ce drosofilele insomniace au o durată de viață mult mai scurtă: din cauza duratei de somn reduse sau pentru că mutația afectează un canal prezent la toți neuronii? *(A.N.P.)*

Îmblânzitorii de coșmaruri

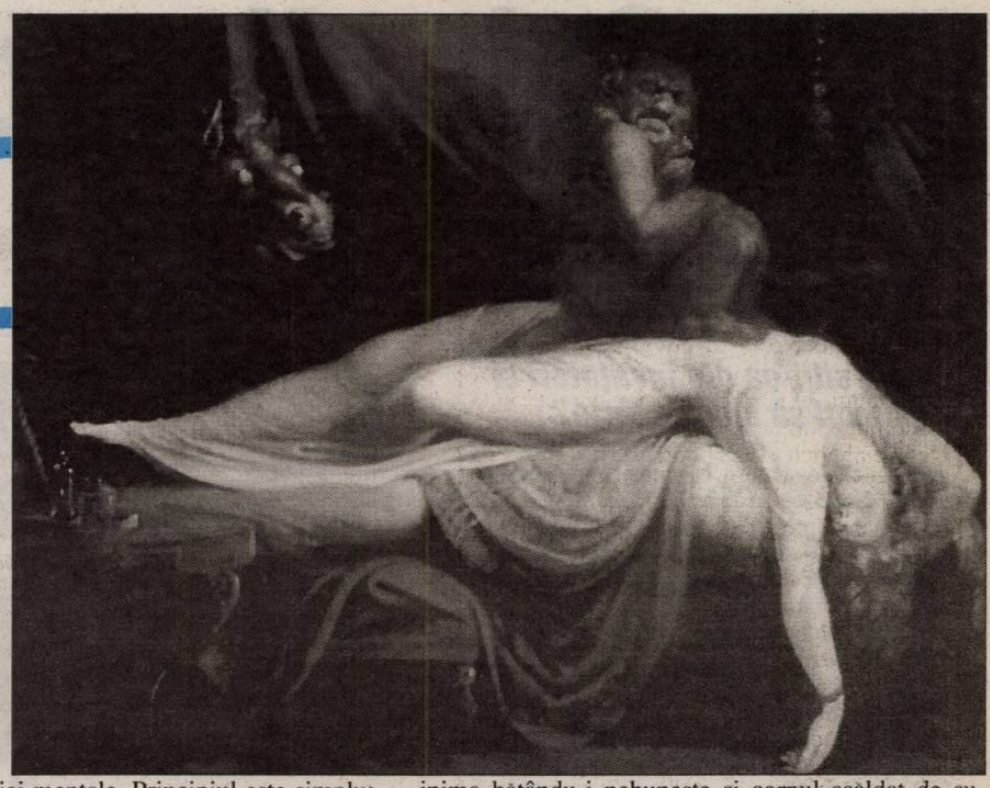

Femeia e terorizată. Guri imense scot răgete și bolboroseli tenebroase, monștri cu patru capete revin din nopțile de spaimă ale copilăriei și fețe mutilate o privesc fix. Imaginile înfricoșătoare se derulează într-un ritm infernal. Un bărbat în halat alb izbucnește într-un râs sardonic și o urmărește cu o seringă care conține un lichid generator de coșmaruri. Femeia rămâne pe loc, ca paralizată. Încearcă să strige după ajutor, dar plămânii nu o ajută. Și, deodată, deschide ochii. O cameră video îi urmărește fiecare reacție. Își vede capul și corpul pline de electrozi. Acum știe că, în încăperea alăturată, doi cercetători urmăresc cele mai mici tresăriri ale neuronilor ei, încercând să deslușească unul dintre cele mai complexe secrete ale somnului nostru. Bun venit în lumea îmblânzitorilor de coșmaruri!

*

Laboratorul „de vise rele" este real și se află în Spitalul „Sacre-Coeur" din Montreal (Canada). La ce poate folosi o asemenea activitate? A înțelege coșmarurile permite o mai bună cunoaștere a creierului uman. Descoperirile realizate de cercetătorii canadieni au o influență semnificativă în toate domeniile psihologiei: învățare, memorare, emoții. Evident, un aspect important al problemei îl reprezintă stabilirea unor strategii eficace de eliminare a acestui fenomen straniu și totodată fascinant. Persoanele care devin „ținte" ale coșmarurilor au deseori o atitudine pasivă, considerând că nu au altceva de făcut, decât să se supună viselor terifiante. Un punct de vedere întărit câteodată chiar de către unii medici, care banalizează neajunsurile generate de acestea. Deseori, coșmarurile duc la insomnie, evitarea somnului fiind văzută de anumiți subiecți ca singura modalitate de a ține la distanță monștrii nocturni. Conștienți sau nu, ei amână ora de culcare, aducând treptat nopți făcute bucăți și zile de somnolență.

Vânătoare de monștri: *mod de folosire.* Nu e nevoie să scotocim printr-un trecut obscur ori să pornim la drum prin străfundurile inconștientului nostru, ca să dezamorsăm coșmarurile, susține prof. Antonio Zadra. Există o terapie în acest sens, pusă la punct la Institutul de Somn și Sănătate umană din Albuquerque, SUA, bazată pe așa-numita repetiție a imageriei mentale. Principiul este simplu: rescrierea scenariului coșmarurilor, schimbând elementele dezagreabile. De pildă, un subiect care visa că i se oferă un lichid urât mirositor, pentru a-l consuma, obligatoriu, a „înlocuit" recipientul respectiv cu un buchet de flori parfumate. A repetat apoi zilnic noul scenariu de mai multe ori, vizualizând „filmul" integral, și problema a dispărut. Succesul acestei tehnici se apropie de 90%, însă nici specialiștii nu știu exact de ce. S-a emis ipoteza că spiritul nostru generează imagini cărora noi nu le acordăm atenție, dar care acționează ca niște adevărate remedii, în cazul „intoxicației" cu coșmaruri. Sistemul a fost folosit cu mult succes în cazul foarte multor persoane bântuite de vise înfricoșătoare, după evenimentele de la 11 septembrie 2001.

Visul lucid pare o sintagmă-paradox, însă tehnica respectivă a dat și ea rezultate remarcabile. În esență, trebuie ca subiectul să fie conștient că tocmai visează, și nu trăiește cu-adevărat împrejurările terifiante. Amintim cazul unei italience care trecuse prin infernul bombardamentelor aviatice, în al doilea Război Mondial. Zeci de ani, ea visa că sirenele de alarmă încep să urle, obligînd-o să caute disperată un adăpost pentru ea și pentru cei doi copii ai săi. Privind pe fereastră, vedea un bombardier venind până în dreptul ei și pilotul aruncând o privire în casă, pentru a plasa proiectilul ucigaș. Era și momentul trezirii femeii, cu inima bătându-i nebunește și corpul scăldat de sudoare. Remediul a constat într-o replică adresată pilotului din vis, în momentul când li se întâlneau privirile: „Pentru Dumnezeu, îți cer să pleci imediat!" Cu puțin antrenament, ea a reușit să procedeze la fel și în timpul derulării coșmarului. Imediat, s-a văzut într-o biserică, stăpânită de o puternică bucurie și de pace sufletească.

*

Oamenii de știință au găsit așadar o cale de îmblânzire a coșmarurilor. Pe scurt, ar fi vorba să ne întrebăm cât mai des posibil, în viața de fiecare zi, cea reală, dacă în acele momente visăm sau nu. De ce? Pentru că într-o zi aceeași întrebare va apărea și în timpul coșmarului și imediat creierul va interveni, corectând ceea ce ne deranjează. Dar aici putem pătrunde pe un teritoriu mult mai sensibil, dacă ne gândim la faptul că personalități ale culturii lumii au pus foarte serios problema că e posibil ca, de fapt, ceea ce noi numim existență, să nu fie decât un vis: o reverie seducătoare ori un coșmar terorizant.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

O fereastră spre lume

Chiar dacă teleportarea nu este posibilă, deocamdată, decât în filmele SF, a apărut totuși un aparat complex, capabil să ne

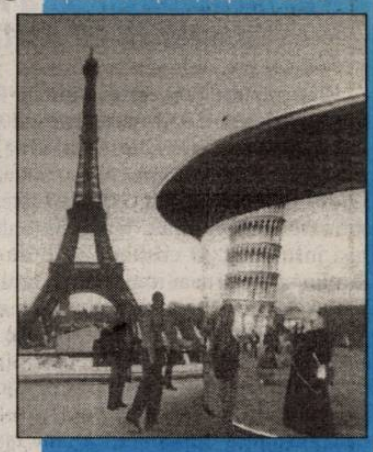

plaseze într-un gen de ubicuitate virtuală. Mai concret, închipuiți-vă că vă aflați în Paris, pe lângă Turnul Eiffel, și deodată vă treziți în fața Turnului din Pisa. De fapt, este vorba despre o coloană extra-largă, înaltă de 3 metri și cu diametrul de 7 metri, având pe întreaga sa suprafață verticală un ecran de proiecție de 360 grade. Imaginile care apar pe uriașa fereastră sunt filmate în alt oraș european, dispozitivul numit Tholos funcționând astfel ca un ochi imens, deschis permanent asupra altui spațiu de pe planetă. Senzaționala realizare ar putea oferi, de pildă, unor cunoscuți, prilejul să se întâlnească în acest mod insolit, chiar dacă se află la distanțe de sute sau mii de kilometri unul de celălalt. Important este să ajungă, în același timp, în fața „ferestrei" deschise spre lume. Primul rendez-vous de acest fel va avea loc între Viena și Londra. *(A.N.P.)*

Și totuși, de ce a murit Napoleon?

Amintirea lui Napoleon Bonaparte a suscitat un enorm interes din partea specialiștilor, în special a toxicologilor, care au emis ipoteza morții acestuia prin otrăvire. Împăratul a murit la vârsta de 51 de ani, în 5 mai 1821 în insula Sfânta-Elena. Ultimele investigații ale morții acestuia au fost efectuate de toxicologul Pascal Kintz, cel care a pus în evidență în anul 2001 prezența unui nivel anormal de arsenic în firele de păr ale împăratului. Toxicologul e de părere că împăratul a fost otrăvit, treptat, cu mici doze de substanțe letale introduse în alimente și băuturi. Acesta a intrat recent în posesia a două noi eșantioane oferite spre analiză de către Societatea napoleoneană internațională. De astă dată a fost analizată partea interioară a firelor de păr și nu cea exterioară, pentru a pune în evidență otrăvirea prin ingerare, excluzând orice sursă de contaminare externă. Analiza spectrometrică a pus în evidență un nivel de 37,4 nanograme pe miligram de păr, nivelul normal fiind mai mic de 1 nanogram (raportat la 1 miligram de păr). Toxicologul e de părere că moartea împăratului nu a survenit în urma unei intoxicații cu arsenic așa cum se credea. Analizele au scos în evidență și prezența altor substanțe precum antimoniul, mercurul și plumbul, primele două provenind din medicamentele administrate împăratului (după ce toxicologul a studiat tratamentele prescrise acestuia).

Siropul de migdale de pildă, pe care ilustrul prizonier îl consuma excesiv ar fi provocat o degajare de cianură în contact cu mercurul ceea ce ar fi dus la o hemoragie stomacală în urma căreia și-ar fi pierdut viața. Această teză a mai fost formulată. Pascal Kintz o reconfirmă, contestând totodată o altă teză formulată recent de cercetători elvețieni care au ajuns la concluzia, bazându-se pe măsurarea hainelor, în special a pantalonilor purtați de Napoleon pe măsură ce se apropia de sfârșit, că acesta pierduse 11 kg, piederea în greutate fiind legată de evoluția unui cancer.

DORIN MĂRAN

Spiru Haret – matematicianul care făcea bugete țării II

de prof. univ. ION BULEI

◆ „Organizarea școalei secundare române este cea mai frumoasă și mai unificată din Europa". ◆ În anul 1904, Spiru Haret înființează Școala superioară de arhitectură și Comisia monumentelor istorice. ◆ În anul 1909, din totalul de 5,047 milioane de locuitori ai României care au depășit vârsta de 7 ani, numai 1,98 milioane erau știutori de carte.

„M-am silit ca din învățători și preoți să creez o forță"

Din 1900, învățătorii își țineau regulat congresele, unde discutau chestiuni la ordinea zilei în învățământul primar. La toate-aceste congrese, Spiru Haret era nelipsit și își nota în carnetul lui orice idee bună care putea fi luată în seamă. Se declara colaboratorul lor, al învățătorilor, nu șeful lor: li s-a oferit învățătorilor posibilitatea să se considere nu doar simpli slujbași ai statului, ci să-și înmulțească singuri ocupațiunile, să fie elementele cele mai active ale comunităților în mijlocul cărora trăiau, „să atace din toate părțile ignoranța", cum spunea FI. Cristescu – un învățător de la Roșiorii de Vede, răspîndind cât mai mult și cât mai departe „lumina cea mai binefăcătoare a culturii". După absolvire, învățătorii erau chemați la conferințe județene, la cercuri culturale, la congrese pe țară. Haret a inițiat călătoriile de vacanță, pentru ca slujitorii școlilor să-și cunoască țara și să le vorbească despre ea copiilor. Mulți dintre ei au și lăsat pe hârtie impresiile lor. Pe unii învățători i-a trimis în țările vecine sau în țările Apusului, în Danemarca, Suedia, Norvegia, Germania, Olanda, Belgia sau Italia, și sunt mulți dintre aceștia care au ajuns apoi în fruntea instituțiilor economice și culturale din țară.

Învățătorul trebuia să fie, după Spiru Haret, cel puțin ca intenție, *„harnic, modest, devotat și muncitor priceput, muncitor pentru luminarea și îndreptarea spre bine a țărănimii noastre"*. La 24 ianuarie 1908, Haret declara în parlament: *„M-am silit ca din învățători și preoți să creez o forță, pe care s-o îndreptez întreagă contra stării de ignoranță și de decădere a țărănimii, sub toate formele ei"*.

A reușit el? N. Iorga rezuma gândul foarte multor români când spunea la Congresul învățătorilor din 1907: *„Când vă vorbesc despre el, în semn de respect, sculați-vă în picioare!"*

A mărit numărul școlilor, al învățătorilor și a redus neștiința de carte

Câți știutori de carte erau în România? În 1899, recensământul stabilește 22% din totalul populației, în 1909, din 5.047.342 locuitori de peste șapte ani, 1.986.982 știau carte. Deci, 39,4%. Dintre aceștia, 106.713 aveau studii superioare. Nu era mult. Dar știința de carte făcea pași însemnați. O creștere, iată, de 17% în zece ani. Ea apare și mai importantă dacă ne raportăm numai la populația rurală, unde de la 15,2% știutori de carte în 1899 se ajunge la 34,7% în 1909. Progresul se datora atât mersului natural al lucrurilor, sporului de populație' cât și măsurilor înțelepte ale lui Spiru Haret. În cele mai multe state europene de atunci, sarcina învățământului primar o purtau comunele. La noi, numai partea materială era pe seama comunelor, plata corpului didactic intrând în sarcinile statului. Haret creează mereu noi posturi de învățători (sporul e de circa 200 pe an între 1896-1910, cu excepția anilor 1899-1904, ani de criză). În 1910 erau 4.695 de școli rurale. Alte câteva cifre: în 1910, numărul promovaților se ridica la 306.123 (în 1894 fuseseră numai 90 606). Prin circularele sale, repetate și amănunțite, prin tot felul de intervenții determină și o sporire corespunzătoare a localurilor de școală, între 1897-1910 s-au ridicat în toată țara 2.343, din care 1.980 în timpul cât Haret a fost ministru. Cât efort pentru dotarea acestor localuri! Pentru că bugetul statului și al comunelor nu îngăduia împărțirea gratuită de cărți, după cum se făcea deja în unele state, Haret a dispus editarea lor de către minister pentru a le face mai ieftine, în felul acesta a și dobândit cam 30.000 lei pe an, cu care dădea gratuit cărți la cei mai săraci dintre elevi, în 1903 a simplificat programul învățământului primar, dând importanță materiilor de interes practic. El extinde însemnătatea lucrului manual, legiferată de Take Ionescu în 1893. Pune în practică cu adevărat necesitatea unui serios învățământ agricol. Câte n-a făcut în această privință! Apelurile sale către proprietari și arendași pentru a pune la dispoziție pe lângă școli loturi de cultivat și de grădină n-au rămas fără răspuns în cele mai multe locuri. A creat posturi de învățători agricoli ambulanți, a instituit serbarea sădirii pomului, i-a asociat pe școlari la câștigul material obținut din cultura pământului. Școlile profesionale agricole și comerciale – cu excepția celor agronomice și silvice – aparțineau tot de Ministerul Instrucțiunii Publice și Cultelor, nu de cele ale Industriei și Agriculturii. Aceasta pentru uniformizarea pregătirii. Fiecare profesiune își avea școli proprii primare, secundare și superioare.

Take Ionescu

Menirea școlii – să formeze cetățeni români

„Organizația școalei secundare române este cea mai frumoasă și cea mai unificată din Europa" – scria ziarul maghiar Magyarorszag la 24 martie 1911, uimit că în România s-a realizat unificarea tuturor școlilor secundare, idee apărută în Germania, dar nici acolo complet generalizată.

„România este acel stat în Orientul Europei care este cel mai susceptibil culturii apusene și și-o însușește cel mai curând – scria același ziar maghiar. Ungaria deja demult nu-și mai îndeplinește misiunea de a răspândi în Orient cultura apuseană. Din contră, România va fi în drept să se plângă că între ea și Apusul Europei s-a vârât un stat consumativ care îi împiedică progresul, și acest stat este Ungaria. România este Japonia Europei, iar noi suntem imperiul chinezesc în Europa". Cuvinte de flatarisire. Ele nu puteau ascunde realitatea tristă a milioane de analfabeți. O povară grea pentru generațiile ce urmau, serioasă cauză de rămânere în urmă. Geniul organizator al unui Haret și al altora era lumina care dădea speranțe, dar și scotea în evidență întunericul neștiinței.

Pentru toată lumea, școala era o necesitate, pentru Haret era viața însăși. Menirea școlii era, o știu toți, să formeze buni cetățeni, dar Haret a voit, ca nimeni altul într-o funcție ca a lui, atât de responsabilă, să formeze cetățeni români, care să-și iubească țara fără rezerve și să aibă încredere în ea și în viitorul ei. Cum era posibil – o spunea adesea – să se manifeste nepăsare în zilele mari de sărbătoare națională sau de ce fugeau flăcăii satelor cu atâta groază (vezi Amintirile din copilărie ale lui I. Creangă) de datoria de a-și sluji patria ca militari? *„Cum?* – spunea Haret în 1905 –, *școala românească nu va fi în stare să lămurească pentru copiii din România ideea de patrie? Ea nu va putea să-i facă să înțeleagă ce însemnează a fi Român? școala primară trebuie să fie adevărată școală națională sau să nu fie deloc..."*.

1897. Înființează prima grădiniță

Haret stabilește criterii mai limpezi și mai judicioase în recrutarea profesorilor, introduce inamovibilitatea lor, în 1898 introduce alte metode de învățare a limbilor străine, a istoriei, geografiei, științelor naturale, de asemenea a muzicii, în gimnazii și licee, căutând să înlăture metodele mecanice și să încurajeze participarea elevilor.

O mulțime de inițiative din viața românească a vremii au plecat de la Spiru Haret. El este cel care înființează grădinițele de copii în România, cea dintâi deschizându-și porțile la 1 decembrie 1897. Până în 1909 erau 168, din care 13 erau urbane (la 2 iunie 1909 a fost promulgată și „Legea pentru școalele de copii mici – grădinițele de copii)".

Haret încurajează concursurile de cărți didactice și efectiv, sub ministeriatul său, cu sprijinul financiar al ministerului, s-au editat cărți școlare de toate felurile și pentru toate materiile de învățământ. Nu erau toate bune, dar ele au contribuit substanțial la așezarea învățământului pe o temelie științifică. Pentru a pune capăt comerțului de cărți de școală a oficializat manualele didactice de curs primar. El n-a mai admis decât un singur abecedar și o singură carte de lectură. Vândute la un preț stabilit de minister, s-au adunat și fonduri pentru ajutorarea copiilor săraci cu cărți și rechizite. Desigur, i s-a putut imputa ministrului că, introducând un monopol, a suprimat orice emulație între autorii de manuale, a nimicit concurența între autori și editori și, implicit, a redus valoarea cărților școlare. Nu-i mai puțin adevărat însă că măsura lui Haret era dictată de împrejurări și, la vremea ei, efectul pozitiv a fost substanțial.

Ministrul atrage numeroși scriitori ca „referendari" la Casa Școalelor sau conferențiari la cercurile culturale sătești (create tot de el). Era și un mijloc de a-i ajuta material. Amintim printre ei: Alexandru Vlahuță, George Coșbuc, Mihail Sadoveanu, Șt. O. Iosif. În afara **României pitorești,** Vlahuță scrie, la sugestia lui Haret **Din trecutul nostru** și **Pictorul Grigorescu,** Șt.O. Iosif traduce din operele lui Wagner și evocă figura lui Ștefan cel Mare într-un poem epic apărut în revista **„Sămănătorul"** (nr. 25 din 1905), G. Coșbuc scrie **„Războiul pentru neatârnare"**, Al. Macedonski, O. Goga, Petre Dulfu, Mircea Demetriad scriu piese de teatru pentru teatrul sătesc. Cum lipseau cântecele patriotice la serbările școlare, Spiru Haret îl solicită pe Gavriil Musicescu, care și compune 25 de cânturi. D. Kiriac vine cu lucrarea **Coruri școlare,** G. Teodossiu – cu **Ciripit de păsărele.** Se alcătuiește și o **Colecție folcloristică de balade,** poezii, obiceiuri, proverbe, încep să se strângă obiecte pentru un muzeu de artă națională, în care scop Ministerul Instrucțiunii cumpără casa pictorului Th. Aman și operele lui Grigorescu. O circulară din 19 aprilie 1903 obliga studenții de la școlile de arte frumoase să pregătească, pentru diploma de absolvire, reproduceri după monumentele istorice, copii după picturi și sculpturi, inclusiv românești.

Mihail Sadoveanu

George Cosbuc

Creează școli de adulți și cantine școlare

Susține revistele **„Convorbiri didactice", „Învățământul primar", „Noua revistă pedagogică", „Școala română",** care au pregătit în bună măsură corpul primar didactic. El a creat școlile de adulți (în 1906), răspândite pe tot întinsul țării, a creat cantinele școlare (în București, fondul lor era de 100.000 lei) pentru copiii lipsiți de mijloace. Măsura e *„un bun început. Un pas mare..."*, cum scria **Lumea nouă** la 17 ianuarie 1898. Haret e creatorul propriu-zis al turismului școlar. La 9 ianuarie emite o circulară către directorii tuturor liceelor, seminariilor, școlilor normale și școlilor de fete, cerându-le să organizeze excursii în timpul vacanței. După 1907, turismul tineretului școlar a luat o mare extindere. Casa școalelor a început cu elevii merituoși și săraci. Tot la inițiativa ministrului, încep să se organizeze concursuri școlare de oină pe locul actualului stadion al tineretului, iar educației fizice i se acordă o importanță mult mai mare decât până atunci.

Piedici pentru Comisiunea istorică și, în final, izbîndă

În 1904, el înființează școala superioară de arhitectură și tot atunci Comisia monumentelor istorice. Tot Haret creează și Comisiunea istorică a României, la 20 februarie 1910. Ea urma să publice ediții de cronici, de documente interne, de cronici străine în legătură cu țările române, vechi documente literare. Ministrul o înzestrează prin lege cu 25.000 lei anual. *„E vorba,* declara el, *să se facă o lucrare de știință, care costă mai nimic. Pe lângă însemnătatea ei, e vorba de a se face ceva la care până acum nu s-a gândit nimeni, dar care trebuie să se facă numaidecât, pentru ca istoria țării noastre să nu se mai clădească pe lucrări de fantezie, ci pe documente sigure și neîndoioase"*. Curios, dar proiectul de lege inițial, aprobat de Adunarea Deputaților la 2 martie 1909, e respins de Senat la 23 martie 1909, fără să fi luat cineva cuvântul! Haret nu dezarmează și, folosind suma de 25.000 lei, înființează comisia prin decizie ministerială la 23 mai 1909, numindu-i ca membri pe I. Bogdan, D. Onciul, I. Bianu, C. Giurescu, D. Russo. Primul era președinte, iar Al. Lapedatu – secretar, în ianuarie 1910, ministrul revine cu proiectul de lege, și de data aceasta trece. Istoriografia română s-a ales astfel cu o instituție extrem de folositoare, care a funcționat până în 1938, editând **„Buletinul Conmiunii istorice a României".**

(Text preluat din revista „Historia")

Barbarossa

Numele de „Barbarossa" este unul foarte interesant în istorie. El a devenit o poreclă pentru două personalități, dar și numele de cod pentru planul lui Hitler, din decembrie 1940, de atac asupra Uniunii Sovietice.

Cronologic, primul Barbarossa a fost împăratul german Frederic I (1155-1190), născut în 1122 la Waiblingen și făcând parte din Casa de Hohenstaufen. Dorind să reinstaureze autoritatea imperială, el a atacat – în anul 1176 – Liga lombardă, aliată cu papa Alexandru III. Învins, Frederic I Barbarossa a trebuit să accepte pretențiile acestora. Sfârșitul acestui împărat a fost tragic, el înecându-se în Cilicia, în timpul cruciadei a treia.

Corsarul turc Khair ed-Din zis Barbarossa a devenit, în urma victoriilor sale navale răsunătoare, amiral al flotei otomane. Acest Barbarossa (1483-1546) a devenit bei al Algerului și apoi, acceptând suzeranitatea sultanilor Selim I și Soliman Magnificul, s-a războit permanent cu flota spaniolă, câștigând bătălii importante și obținând controlul absolut al otomanilor – prima și ultima oară – asupra Mării Mediterane. Khair era fratele piratului Arudj, zis și el tot Barbarossa. Uciderea lui Arudj de către spanioli l-a întărâtat pe Khair, care a înfrânt escadrila amiralului Don Hugo de Moncada, apoi a ocupat Tunisul. Lovit în mândria sa, împăratul Carol Quintul a fost din nou învins de Khair, care a spulberat flotila amiralului spaniol Andrea Doria în 1538. Khair ed-Din a fost un maestru al sincronizării acțiunilor militare în zonele de coastă, prin îmbinarea atacurilor navale cu cele terestre. După lupta de la Alger (1541), oștile împăratului Carol Quintul au lăsat în zona de conflict peste opt mii de victime. Khair-Barbarossa s-a retras de pe mare în plină glorie, petrecându-și bătrânețile la Istanbul, unde a murit în 1546. *(Paul Ioan)*

Când dă oala cu fericire în clocot?

Celebrul triunghi BANI-CASĂ-FAMILIE reprezintă visul american „instaurat" în perioada postbelică şi care a fost exportat în Europa ca etalon al fericirii

„Banii n-aduc fericirea" este o zicală desuetă, revizuită în această perioadă de capitalismul de junglă de la noi: „Banii întreţin fericirea"

Unii se întreabă ce-i fericirea, alţii o şi caută, iar cei mai mulţi o descoperă la alţii, care habar n-aveau să sunt consideraţi fericiţi

Linguriţe zilnice cu nectar

Un proverb chinezesc spune că fericirea îşi trimite norocul înainte să spioneze casele oamenilor. Deghizat în cerşetor, norocul cere ceva de mâncare. Femeia pune de-o fiertură. Ea ştie că dacă pune puţină apă, atunci mâncarea fierbe mai repede. Dacă pune multă apă, atunci fierbe mai greu şi trebuie să pună mai multe ierburi... Ce se poate înţelege din această istorie care nu ştim cum se termină?

O glumă scoţiană despre fericire vorbeşte despre doi sărmani care au plecat în lume să-şi caute fericirea. Se întâlnesc după zece ani. Primul poartă haine jerpelite şi e tot scheletic. Al doilea coboară dintr-o limuzină de lux, e rotofei şi zâmbitor. Cum ai făcut?, întreabă nefericitul. Bogatul spune că a cerşit un măr, l-a lustruit şi l-a vândut cu doi cenţi. A doua zi, a mai cerşit un măr, l-a şlefuit şi l-a vândut tot cu doi cenţi. Deştept ai fost, remarcă sărăntocul. Şi a treia zi, la fel? Nu, a treia zi am primit o moştenire de la un unchi...

Dincolo de zicale şi glume, infinita discuţie despre fericire, psihologul elveţian Markus Shefield preia metafora cu oala pusă la fiert, apa reprezentând chiar viaţa (destinul). Cu cât pui mai multe ingrediente adecvate personalităţii tale, cu atât gustul fierturii este mai bun. Dar, apreciază Shefield, nu toată lumea aşteaptă ca apa să dea în clocot, adică să atingă gustul optim: „Suntem prea grăbiţi să fim fericiţi şi tocmai ăsta este principalul obstacol în calea fericirii propriu-zise". Ne pripim, căci vrem să atingem apogeul bunăstării şi confortului cu paşi cât mai puţini. De aceea, ne permitem noi să adăugăm, ne mulţumim cu porţii mici şi „insuficient de bine fierte".

Pentru numeroşi intervievaţi pe un forum deschis pe Internet, fericirea poate fi descoperită într-o infinitate de astfel de porţii mici, cum ar fi: o zi cu Soare; ploua cu bulboane, dar n-ai uitat umbrela; vrei să faci baie şi apa caldă nu-i oprită; nu mai găseşti numărul de telefon al iubitei dar, surprinzător, te sună ea; şeful îţi zâmbeşte; echipa favorită a câştigat meciul; ai uitat să-ţi cumperi ţigări, dar găseşti câteva într-un sertar; te grăbeşti şi autobuzul vine la timp şi nu e aglomerat; un vecin te ajută să-ţi repari televizorul şi economiseşti bani; nu mai încapi în liftul plin, dar acesta se blochează o oră între etaje; ai slăbit două kilograme mai repede decât te-ai aşteptat; copilul a luat o notă mare la şcoală; ai trecut pe roşu, dar nu te-a observat nici un poliţist... Picături de satisfacţie, linguriţe zilnice cu nectar pe care uităm să le denumim fericire.

„Ea fraga buzelor i-a dat..."

Cel mai mare duşman al fericirii este singurătatea. Nu-i nici o noutate, dar – constată psihologii – criza de comunicare între oameni conduce fără doar şi poate la o formă perfidă de singurătate, şi anume la acea prietenie de la distanţă. Telefoanele şi Internetul ne mint, creându-ne iluzia apropierii. Din păcate, durata comunicării sănătoase, faţă în faţă, scade cu vârsta. Versurile acelei melodii de inspiraţie populară în care se spune: „Ea fraga buzelor i-a dat/ Apoi l-a luat şi de bărbat..." demonstrează că dragostea şi formarea perechii cu persoana iubită este apogetul iubirii. Apoi, cu vârsta, porţiile de fericire se micşorează şi ajungem să ne alimentăm fericirea din memoria afectivă. Tăiem felii cât mai mari din vremuri trecute, uitând şi că a îmbătrâni frumos este o componentă a fericirii, chiar dacă iar n-ai câştigat la loterie. De aceea este foarte important, de multe ori, să avem o memorie afectivă cât mai bogată, dar şi cu cine s-o împărtăşim. Dacă ai ajuns să depeni singur amintirile, flacăra care încinge oala cu fericire s-a stins.

PAUL IOAN

Să vorbim corect!

„Din nefericire a fost folosit numai drept cobai de experienţă". Aceasta este o exprimare des întâlnită atât în vorbire cât şi în unele publicaţii.

Micul „cobai"

Cobaiul este, aşa cum arată dicţionarul, „Mic mamifer rozător folosit în medicină pentru experienţe de laborator" sau, prin extensie „Orice animal care serveşte la experienţe de laborator".

Cauza pleonasmului este probabil dorinţa vorbitorului (sau a celui care scrie) de a fi mai convingător. Fiind însă recunoscut scopul în care este folosit micuţul rozător, atributul care i se adaugă nu ajută la sublinierea sensului şi trebuie evitat, eliminându-se astfel o greşeală supărătoare. Bine cel puţin că respectivul, nu a fost folosit „ca şi cobai de experienţă". *(I.S.)*

Sănătatea care îmbolnăveşte

Vaccinări, probe de diagnostic, tratamente medicale, examene de laborator – iată doar câteva activităţi legate de îngrijirea sănătăţii şi chiar de salvarea vieţii. Dar şi de aici rezultă deşeuri şi subproduse care, în anumite condiţii de gestionare necorespunzătoare, ajung să realizeze exact contrariul intenţiei iniţiale. Adică să ne ameninţe sănătatea.

Trăim într-o lume a gunoaielor? De cele mai multe ori, dacă privim în jurul nostru, un minim bun-simţ şi obiectivitatea ne obligă să recunoaştem că realitatea cam aşa se prezintă. De altfel, e într-un fel emblematică imaginea unor locuri şi localuri publice foarte bine îngrijite, curate, în jurul cărora dospesc gunoaiele. Totuşi, puţin altfel stau lucrurile în cazul subiectului de faţă. Se estimează că aproape 80% din deşeurile domeniului sanitar nu sunt periculoase. În schimb, restul de 20% pot deveni chiar mortale, întrucât conţin materiale potenţial infecţioase, toxice sau radioactive. Iar lista lor este impresionant (şi ameninţător) de mare.

Cele mai periculoase şi mai numeroase sunt deşeurile infecţioase şi anatomice, care acoperă 15% din total. Este vorba despre culturi şi stocuri de agenţi infecţioşi, deşeuri provenite de la bolnavii infecţioşi, cele contaminate cu sânge şi cu derivate sangvine, eşantioane pentru diagnostic aruncate, animale de laborator infectate, tampoane şi pansamente, diverse aparate medicale de folosinţă limitată, contaminate, deşeuri anatomice (părţi ce pot fi recunoscute şi carcase de animale). Vin apoi la rând obiectele ascuţite şi cele tăioase (seringi, lame, bisturie etc.), dar şi produse chimice şi farmaceutice (solvenţi, dezinfectanţi, medicamente expirate, seruri, vaccinuri). Deşi mai puţine, cele mai periculoase rămân deşeurile genotoxice (mutagene, cancerigene, teratogene – adică producătoare de malformaţii congenitale), produsele radioactive, resturile cu conţinut ridicat de metale grele (cum sunt termometrele cu mercur, sparte).

Chiar dacă nu ne gândim mai deloc la acest amănunt, se vede că îngrijirea sănătăţii costă mult mai scump decât se pare şi implică riscuri nebănuite de multă lume. Riscuri cărora li se expun în primul rând cadrele medicale, deoarece principalele furnizoare de astfel de deşeuri sunt spitalele, laboratoarele medicale, centrele de cercetări în domeniu, morgile şi centrele de autopsie, serviciile de colectare a sân-

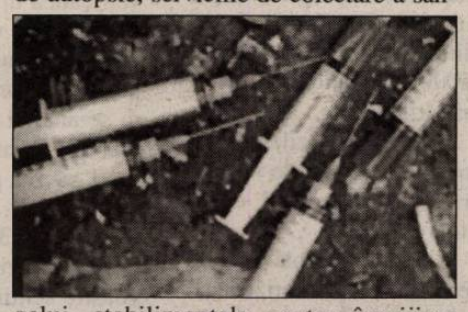

gelui, stabilimentele pentru îngrijirea vârstnicilor etc. Interesant este că şi nedorita producţie de asemenea resturi periculoase are pondere diferită pe ţări, în funcţie de... venitul pe cap de locuitor. Paradoxal sau nu, ţările bogate contribuie cel mai mult la acest tip de poluare, cu până la 6 kilograme de deşeuri periculoase de persoană, pe an. Mai modeste, ţările cu venituri reduse furnizează între 0,5 şi 3 kilograme de persoană, pe an. Fiecare, după cum îl ţine buzunarul!

Consecinţele reale ale proastei gestionări a produselor respective sunt dintre cele mai sumbre: răniri, arsuri, intoxicaţii, poluare, infectarea cu microorganisme periculoase, epidemii şi decese. România cunoaşte exemplul tragic al propagării SIDA în rândul populaţiei, din cauza folosirii instrumentarului infectat, în unele spitale. Astăzi, fenomenul nu poate fi controlat cu strictețe. În întreaga lume, potrivit statisticilor OMS, până la 160.000 de infectări cu HIV sunt cauzate anual de reutilizarea acelor de seringă nesterilizate. Din aceeaşi cauză, apar şi 8-16 milioane de noi cazuri de hepatita B, anual, şi 2,3 – 4,7 milioane de hepatita C. Acestea, deci, dintr-o singură sursă, pe lângă care însă „vieţuiesc" alte zeci şi sute de factori de risc. Sigur, pare destul de ciudat pentru omul de pe stradă, să lege starea de sănătate de potenţialul risc al contaminării radioactive spitaliceşti, de pildă. Dar iată şi un exemplu concludent: în 1988, în Brazilia, un accident survenit pe această filieră a dus la 4 decese din cauza sindromului acut de iradiere, alte 28 de persoane suferind grave arsuri. Accidente similare s-au înregistrat în Maroc (1983), Algeria (1978), Mexic (1962 şi 1983). Recent, în SUA s-a anunţat că dintr-un laborator au fost expediate „din greşeală" câteva colete cu viruşi ce puteau declanşa o epidemie de amploare; eroarea a fost îndreptată. Dar, oare, câte asemenea colete vor fi circulând prin lume ori aşteaptă prin laboratoarele militare secrete „eroarea" care să le expedieze către publicul larg?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Moise salvează Veneţia

Veneţia se scufundă! Această comoară unică a patrimoniului cultural universal cu cele 400 de palate, 100 de biserici, 30 de mănăstiri şi 16.000 de opere de artă, construite de-a lungul a peste 10 secole, e ameninţată de apele mării. Veneţienii au înălţat această cetate în mijlocul unei lagune protejate de un cordon de nisip, reuşind timp de secole să împiedice atacurile vaselor duşmanilor să o atace şi asta datorită pericolului de a eşua în reliefurile înalte ale fundului lagunei. Azi Veneţia se confruntă cu un duşman mult mai puternic: mareele şi valurile care rod permanent pilonii de lemn, cărămizile caselor, pietrele din care sunt construite palatele. Şi asta în timp ce nivelul apei e în continuă creştere.

Argila, mâlul şi nisipul din lagună se scufundă (cu aproximativ 3 cm într-un secol) antrenând în această catastrofă şi Veneţia. La toate astea se adaugă şi intervenţia omului. Între 1930 şi 1970 pomparea apei din pânzele subterane a dus la scufundarea solului cu încă 10 cm. Pe de altă parte, fenomenul de încălzire a climei a provocat dilatarea apei mărilor şi oceanelor şi topirea gheţarilor. Veneţia a resimţit din plin acest fenomen care a ridicat nivelul apelor cu 12 cm în ultimul secol. În total, Cetatea Dogilor s-a scufundat cu 25 cm în ultimul secol! Pentru a proteja Veneţia, în primul rând de maree (în momentul în care Pământul, Luna şi Soarele se aliniază, nivelul apei creşte cu 50 cm) e nevoie de măsuri excepţionale. Dacă la asta se adaugă vânturile şi ploile, nivelul poate creşte cu 2 m. În 1966 acest lucru s-a întâmplat. Italienii nu mai stau cu mâinile în sân. Specialiştii au imaginat un proiect colosal. E vorba de 78 de porţi mobile care formează un dig uriaş capabil să izoleze laguna de mare. Un proiect numit sugestiv, Moise. Porţile mobile aflate sub apă vor fi instalate de-a latul în cele trei mici strâmtori. Când apele cresc, vor fi ridicate. Porţile mobile scufundate nu vor împiedica accesul vaselor prin strâmtori.

O altă serie de lucrări vizează cheile Pieţei San Marco, care vor fi refăcute şi înălţate pentru a împiedica valurile şi infiltraţiile apelor marine.

DORIN MĂRAN

Piaţa San Marco, datând din secolul X, este centrul istoric al oraşului. Cu remarcabilele sale edificii: biblioteca Marciana, palatul Dogilor, sediul guvernului Republicii Veneţia, bazilica şi campanila, o capodoperă a artei bizantine. Piaţa San Marco e unul din locurile cele mai joase ale oraşului şi deci cele mai vulnerabile. E inundată aproximativ 240 de zile pe an.

E bine de ştiut

Fiecare dintre noi a simţit pe pielea sa că atunci când dormim pe burtă ne odihnim cu adevărat. Poziţia pe care o ia corpul în timpul somnului este avantajoasă pentru organism. Dar, specialiştii ne atrag atenţia că persoanele care doresc să se bucure de o odihnă totală nu trebuie să se culce cu stomacul plin.

Vă mai amintitm că ideal ar fi să mâncaţi cu cel puţin două ore

Dormiţi pe burtă!

înainte de a vă culca? În general digestia solicită organismul şi îl împiedică să se relaxeze.

Vi se întâmplă uneori să vă treziţi obosiţi pentru simplul motiv că aţi dormit pe partea stângă. Explicaţia senzaţiei de extenuare rezidă în presarea inimii pe timpul nopţii. Toate aceste elemente au condus la concluzia că dormitul pe burtă ajută la relaxarea corpului, iar dimineaţa vă veţi simţi complet revigoraţi.

Vară fierbinte, sub semnul iubirii

Nu numai soarele şi-a propus să ne pârjolească în această vară, ci şi celelalte astre ne rezervă din punct de vedere sentimental zile toride.

❖ Nimeni nu va putea rezista farmecului celor născute în zodia ***Berbecului.*** Impulsive, întreprinzătoare, vă inflamaţi la cea mai mică scânteie. În problemele vieţii nu ascultaţi decât de voi înşivă. Nu vă temeţi să vă arătaţi foarte autoritare. Îndrăgostite îndrăznеţe, aveţi nevoie de sentimente pentru a exista. În această vară veţi fi foarte răsfăţate. Încă din iulie, Marte, planeta voastră, a magnetismului şi sexualităţii, vă dinamizează. Vă veţi simţi un suflet cuceritor şi nimic şi nimeni nu vă va rezista. Plutiţi din succes în succes. Este o perioadă ideală pentru a dibui pasărea rară şi a zbura împreună pe culmile fericirii. În august, Soarele vă va aureola legătura şi vă veţi simţi fericite. Natura voastră vulcanică vă va antrena spre noi extaze de neuitat, mai ales în noaptea cu Lună plină.

Până pe 28 iulie veţi beneficia de favorurile planetei Marte. Între 23 iulie şi 23 august Soarele vă va aduce multe plăceri, iar Luna plină din 19 august favorizează întâlnirile şi împlinirea dorinţelor voastre secrete.

❖ Nativele din ***Taur,*** renumite pentru marea lor iubire, caline, agreabile, vor şti să se facă apreciate şi dorite. Natura voastră veselă şi spontană vă face irezistibile. Veţi seduce fără artificii, doar cu surâsul şi bucuria voastră de a trăi, cu umorul recunoscut. Ar fi bine să faceţi mai mult sport şi să purtaţi haine care să vă pună mai mult în valoare. Atenţie la Luna plină din 19 august, care ar putea să vă destabilizeze proiectele şi să vă arunce în încurcături. Se prevăd insomnii. În privinţa planetelor care vă favorizează, până pe 17 august veţi simţi influenţa lui Venus, iar Luna v-a favorizat, în iulie, o perioadă înfloritoare.

❖ ***Gemenii*** vor trăi aventuri delicioase. Intelectuale dinamice, talentate, eficiente şi, aproape de necrezut, întotdeauna capabile de o ironie fină, Gemenele nu pot trăi singure mult timp, fără a se plictisi. Pe plan sentimental preferaţi iubirile statornice, nu pe cele scurte, care presupun o prea mare implicare. În această vară nu veţi găsi bărbatul vieţii voastre, dar veţi trăi aventuri delicioase. Mercur, planeta voastră, vă va ajuta, în iulie şi august, să vă clarificaţi gândurile şi să definiţi dorinţele. În privinţa prietenilor veţi fi mai selective iar faţă de familie mai generoase. Profitaţi, de asemenea, de această perioadă pentru a face ordine în viaţa sentimentală. În august, Soarele stimulează dinamismul vostru. Acest fapt va antrena numeroase deplasări şi noi aventuri. Spre 19 august Luna favorizează întâlniri explozive. Aproape toată vara, între 21 iunie şi 31 august, planeta voastră, Mercur, vă va pozitiva gândurile şi vă va ajuta să faceţi ordine în viaţa sentimentală. Luna plină din 19 august favorizează întâlniri insolite şi nopţi albe.

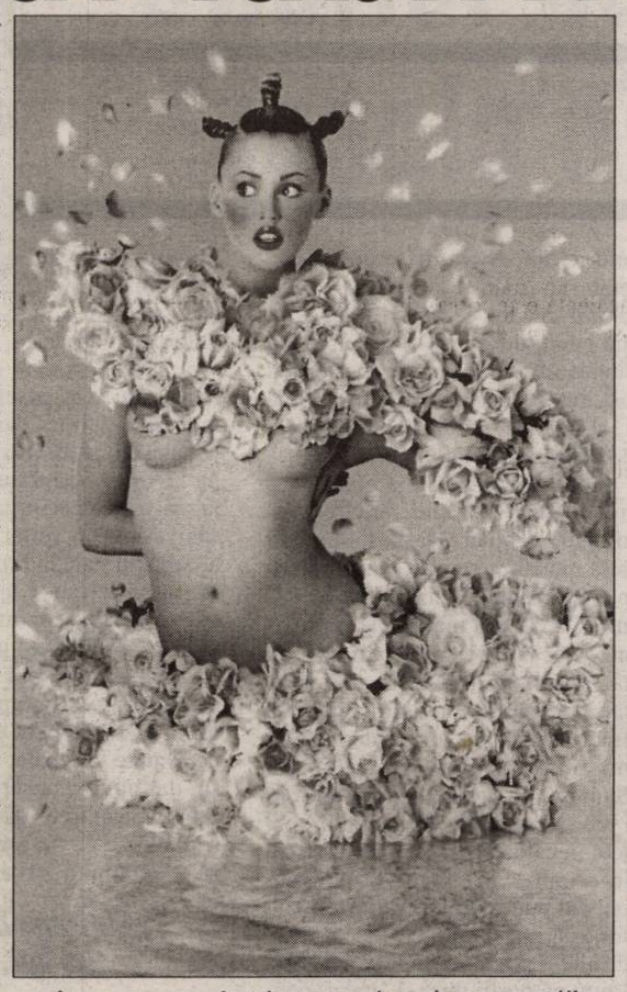

❖ Despre femeile născute în zodia ***Racului*** se spune că sunt visătoare, puţin anxioase şi lunatice. De asemenea, se spune despre ele că au imaginaţie în amor şi sunt cele mai sentimentale neveste. Voi trăiţi iubirea ca pe o poveste feerică şi vă consideraţi familia drept un refugiu preţios.

În fiecare an, perioada apropiată zilei voastre de naştere vă face mai receptive faţă de ceilalţi. În plus, în această vară beneficiaţi de Lună în creştere putând realiza şi concretiza proiectele. Celibatarele sunt favorizate de astre în mod deosebit. Apropierea Lunii pline vă face irascibile şi invadate de nostalgie. În luna august veţi simţi gustul plimbărilor romantice şi al cinelor servite la lumina lumânărilor.

Veţi lumina zilele celor apropiaţi prin ideile voastre originale şi surâsul cuceritor.

Luna, în perioadele sale de creştere vă favorizează o activitate înfloritoare. Luna nouă, din 2-4 august şi apoi intervalul 29-31 august vă ajută să vă măriţi gradul de popularitate.

❖ În această vară ***Leoaicele*** vor naviga spre fericire. Perfecţioniste şi bătăioase, veţi găsi mereu mijloacele prin care să vă atingeţi scopurile. În privinţa dragostei, nici o persoană nu va rezista iubirii pasionale de care sunteţi în stare. Şi aceasta pentru că jumătate dintre planete şi-au dat întâlnire în semnul vostru zodiacal, pentru a vă face să petreceţi două luni de neuitat. Prezenţa lui Marte vă va face mai dinamice. Celibatarele vor avea de ales dintr-o mulţime de pretendenţi. Cu Soarele în semnul vostru, în august veţi fi o femeie cum nu se poate mai seducătoare. Iubirea vă va face să străluciţi la braţul bărbatului ales, care vă va copleşi zilnic cu mici atenţii sau cu cadouri somptuoase.

Prezentă în Leu între 21 iunie şi 31 august, Mercur va da strălucire gândurilor voastre şi vieţii sentimentale. Saturn şi Soarele vor fi în semnul vostru până spre sfârşitul lunii august, influenţându-vă în mod benefic.

❖ Pentru ***Fecioare*** cerul iubirii este senin, fără nori. Discrete şi rezervate, aşteptaţi de la iubire semne de atenţie şi tandreţe. Cu Venus în semnul vostru, august va fi o perioadă de seducţie la care nu vă gândeaţi. În ciuda simţului vostru critic, veţi cădea în braţele primului venit. În cuplu îl veţi face fericit pe cel apropiat vouă. Celibatarele nu sunt dispuse să cedeze tentaţiei. Deşi vara se anunţă trepidantă ar fi bine să vă odihniţi mai mult în august, dacă vreţi să fiţi pe picioare la sfârşitul verii.

Până la 31 august Mercur exercită o influenţă benefică asupra vieţii voastre sentimentale. Venus îşi dezvăluie atuurile până pe 17 august.

Despre celelalte zodii, săptămâna viitoare.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii — Aliaţii tenului strălucitor

Chiar dacă în mod special vara soarele poate atenta excesiv la frumuseţea pielii dv., aveţi la îndemână o mulţime de soluţii pentru a-i anihila efectele. Măşti cu fructe, tratamente, creme hidratante, uleiuri esenţiale din levănţică sau citrice, inegalabilul ulei de măsline sau mierea reprezintă aliaţi fideli ai unui ten frumos, catifelat.

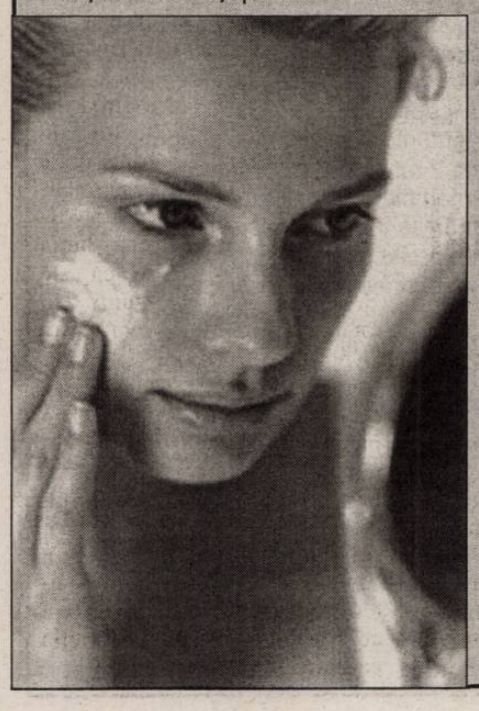

◗ Complet naturală, mierea reprezintă un element activ care posedă virtuţi hidratante şi regeneratoare. Bogată în săruri minerale, vitamine şi aminoacizi, mierea hrăneşte şi tonifică pielea îmbunătăţindu-i textura. O puteţi folosi cu succes în măştile pe care le aplicaţi pe faţă.

◗ Fructele proaspete dau o strălucire aparte pielii. Măştile cu portocale, piersicile, caisele, pepenele galben stimulează regenerarea celulară şi activează procesul de fabricare a substanţelor care fixează apa în epidermă.

◗ Bogate în oligoelemente, sărurile marine sunt benefice pentru toate tipurile de piele. Având proprietăţi de exfoliere şi catifelare a pielii, aceste mici cristale regenerează epiderma în profunzime. Se folosesc frecvent în gomajele corporale şi în băile relaxante, cu efect benefic şi în cazul „picioarelor grele".

Gastronomice

Pentru meniurile săptămânii, doamna Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne propune:

Supă cremă de cartofi

5-6 cartofi, 1 ceapă, ½ ţelină, 1 pahar cu lapte, 100g unt, 2 linguri cu smântână, 50 g caşcaval ras, 2 l apă, 1 morcov mijlociu.

Ţelina şi morcovul se rad pe răzătoarea cu găuri mari. Se călesc în uleiul în care pregătim supa. Adăugăm ceapa tăiată mărunt şi cartofii tăiaţi cubuleţe. Când sunt fierţi, se trec prin sită şi peste acest pireu se toarnă cantitatea de supă în care am fiert zarzavatul. Adăugăm o cană cu lapte. Se amestecă bine, punem untul, caşcavalul ras şi smântâna. Se serveşte cu crutoane de pâine prăjită şi pătrunjel verde tocat.

Plachie de crap

1 crap, 5-6 cepe, 1 pahar cu ulei, 1 lămâie, 7-8 roşii, 1 pahar cu vin, piper, sare, pătrunjel verde.

Se curăţă, se spală peştele, se taie capul. Se unge cu suc de lămâie şi se presară cu sare şi piper. Se taie ceapa felii subţiri. Se curăţă roşiile de pieliţă, seminţe şi se taie felii. Se taie mărunt pătrunjelul verde. Se curăţă de coajă lămâia şi se taie felii. Se pune într-o tavă ulei, se aşază ceapa, deasupra se aşază peştele întreg, se acoperă cu roşii tăiate felii, se toarnă ulei, vin şi se dă la cuptor, la foc domol, 20 minute. Se unge cu sos deasupra, din când în când. Se serveşte cald sau rece, cu pătrunjel verde deasupra şi, cine doreşte, cu cartofi natur.

Piure de cartofi

500 g cartofi, 2 linguri cu unt, 1 linguriţă cu oţet, ½ cană cu lapte, 1 linguriţă cu zahăr.

Se taie cartofii bucăţi şi se pun la fiert în apă rece cu sare. După ce au fiert se strecoară, se adaugă oţetul, zahărul şi se bat bine cu laptele fierbinte şi unt. Se serveşte imediat ce a fost preparat.

Felii de carne cu haţmatuchi

1 kg carne de mânzat, 1 legătură de haţmatuchi, frunze de tarhon, cimbru, 2 căţei de usturoi, pătrunjel verde, unt sau ulei, sare.

Se taie carnea felii. Se fierbe apoi se rumenesc feliile în unt. Verdeaţa tocată şi usturoiul se taie şi se presară peste feliile de carne, se pune sare, piper şi puţin sos de roşii, un pahar de apă sau zeamă de carne; se acoperă şi se lasă să fiarbă până scade bine. Se serveşte fierbinte.

Blat de tort

8 gălbenuşuri, 150 g zahăr vanilat, 300 g pesmet, sucul de la o lămâie, 1 praf de copt.

Se freacă gălbenuşurile cu zahărul foarte bine, se pune praful de copt, sucul de lămâie şi pesmetul. Se unge forma de tort cu unt şi se tapetează cu pesmet. Se toarnă compoziţia şi se dă la cuptor.

Tabagism

Şi lăsatul de fumat e nociv

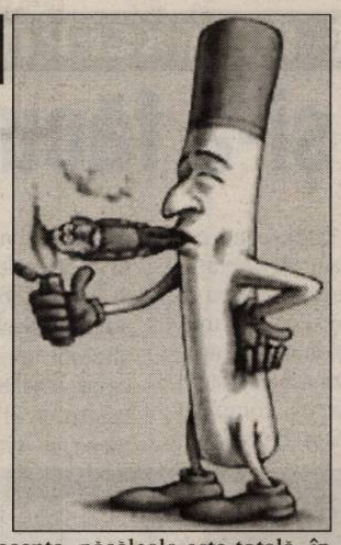

O mulţime de metode, reţete şi tertipuri pentru renunţarea la fumat se aruncă pe piaţă, cu promisiuni ferme că dependenţa de acest drog ucigaş se va rezolva, negreşit. Printre acestea, se află şi un fel de tentativă de a păcăli organismul „pervertit" – aşa-numitele ţigări fără tutun şi fără nicotină. Numai că, potrivit unor studii recente, păcăleala este totală, în sensul că şi aceste produse (care tot ţigări se cheamă că sunt) au efecte nocive asupra organismului. Folosite ca adjuvant în curele de dezintoxicare tabagică, ele aduc în organism substanţe deosebit de periculoase, dintre care pe primele locuri se află monoxidul de carbon şi gudroane, adică substanţe cancerigene care prezintă un pericol comparabil cu cel al fumatului în sine. Ideal este ca o educaţie sănătoasă, începută la vârste cât mai mici să, ducă la evitarea fumatului, orice ţigară însemnând, realmente, un pas mai aproape de moarte.

Remedii naturale

Fasolea, leguma conchistadorilor

De fapt, *fasolea* a fost adusă de conchistadori în Europa, zona ei de origine fiind America de Sud. Multă vreme utilizată doar ca aliment, începând din secolul al XVI-lea a intrat şi în atenţia medicilor, care au remarcat mai întâi faptul că această legumă aduce organismului o importantă cantitate de energie, acţionând ca tonic al sistemului nervos şi al celui muscular.

Efecte pozitive asupra organismului s-au remarcat atât în cazul păstăilor verzi, cât şi în cel al păstăilor uscate şi al boabelor. Primul efect citat este cel diuretic, depurativ şi antiinfecţios, care o recomandă în mai multe tipuri de boli: întăreşte şi stimulează activitatea ficatului şi a pancreasului, ajută în tratarea litiazei renale, în reumatisme, gută şi – datorită reducerii glicemiei – în diabet. Infuzia se prepară din două linguri de teci (culese în stare verde, acestea se lasă să se usuce şi se mărunţesc, în prealabil) puse în 250 ml apă seara, pentru a fi consumate

din ziua următoare, câte 2 căni pe zi. Din păstăile verzi, se prepară un suc, din care se recomandă consumul zilnic a circa jumătate de pahar, cu o serie de recomandări în plus pentru copii şi tineri, în inflamaţiile cutanate (de exemplu, în acneea juvenilă). Relativ recent, s-au descoperit şi proprietăţi tonic-cardiace ale fasolei. De asemenea, făina obţinută din boabele uscate grăbeşte vindecarea eczemelor, a arsurilor şi a panariţiului (se prepară cataplasme cu apă caldă). Foarte interesant este şi efectul unui extract din fasole verde, împotriva scăderii numărului globulelor albe, întâlnită după administrarea anumitor produse toxice.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Neurologie

Cu durere, despre durerile de cap

Paradoxal şi totuşi real: antalgicele (medicamente folosite împotriva durerilor) produc deseori dureri de cap. În 80% din cazuri, cefaleele cronice cotidiene sunt migrene cronicizate în urma abuzului de asemenea produse medicamentoase. Cum se poate ca o migrenă *tratată* să devină cotidiană? Medicii neurologi afirmă că este vorba despre o reunire de factori psihocomportamentali şi de efecte farmacologice. Folosirea regulată a tratamentelor antalgice, oricare ar fi acestea, opiacee sau nu, provoacă în sistemul nervos central modificări responsabile de această cronicizare. Procesul este încă puţin cunoscut, dar se pare că la mijloc apare şi o predispoziţie genetică; oricum, fenomenul pune probleme sanitare majore, câtă vreme este vorba, practic, despre potenţialul efect contrar celui scontat, al folosirii unor medicamente foarte răspândite.

Precizăm că *migrena* este o cefalee episodică, ce persistă 4-72 ore, fără tratament, în timp ce *cefaleele cronice cotidiene* se referă la prezenţa durerilor de cap cel puţin 15 zile pe lună şi mai mult de 4 ore pe zi, în absenţa unui tratament, pe parcursul a mai mult de trei luni. Aviz persoanelor obişnuite sau tentate să alerge la cutia cu medicamente a familiei, imediat ce simt cea mai mică durere ori li se pare că a apărut o neregulă în funcţionarea organismului lor.

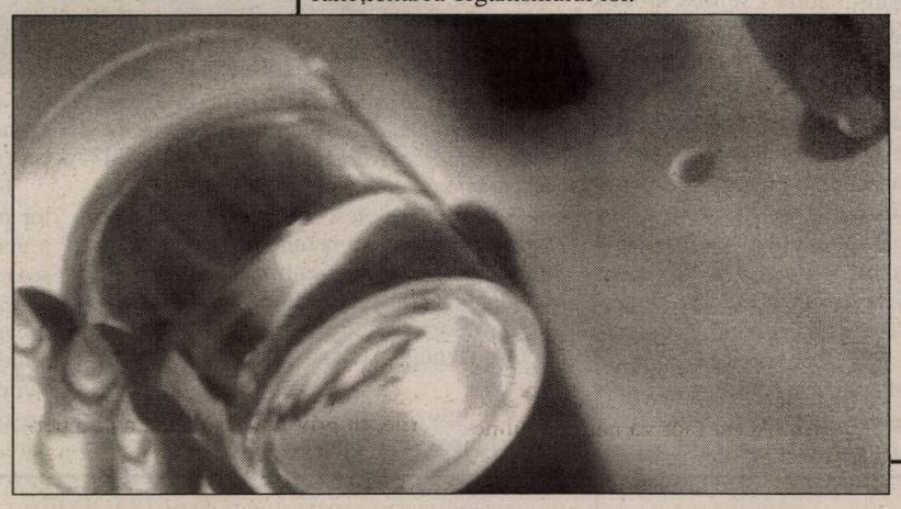

Vitaminoterapie & mineraloterapie

Folosirea simultană a vitaminelor, a mineralelor şi a altor medicamente poate provoca neplăceri. De aceea, este necesar să consultaţi un medic specialist, un dietetician sau un nutriţionist, înainte de a urma un astfel de tratament.

FIERUL

Având un rol important în echilibrul sangvin, fierul este mineralul care se pierde cel mai mult în timpul menstruaţiei. Trebuie ţinut seama şi de faptul că în timpul sarcinii şi al perioadei de alăptare, organismul mămicilor are doze crescute din acest mineral.

◆ ***Doza zilnică*** este între 10 şi 18mg.

– Pentru copii până la 11 ani, se recomandă 0,1 mg de fier/kg corp.

– Bărbatul adult trebuie să consume 10 mg.

– Femeia adultă, între 16 şi 18 mg, iar femeia însărcinată şi cea care alăptează, între 20 şi 22 mg.

◆ ***Surse:*** În primul rând, fierul se găseşte în alimente şi se prezintă sub două forme:

– Fierul hemic, mai uşor de absorbit de organism, care provine din carnea roşie (mai ales din ficat), din peşte şi din carnea brună de curcan.

– Fierul nonhemic, mai greu de absorbit de organism, care se găseşte în legumele verzi, cum sunt spanacul, pătrunjelul, prazul, varza, frunze de sfeclă. Leguminoasele, fructele uscate şi cerealele integrale.

◆ ***Rol:*** O mare parte (aproximativ 70%) a fierului din organismul nostru este implicat în producţia de homoglobină, substanţa care ajută globulele roşii să ducă oxigenul în toate celulele corpului. Buna oxigenare a organismului previne oboseala. Cealaltă parte (30%) se depozitează în diferite organe, precum splina, ficatul, măduva spinării.

Poate diminua riscul de anemie şi întăreşte rezistenţa la boli.

◆ ***Dereglări cauzate de deficitul de fier:*** Bărbatul adult pierde circa 1 mg de fier pe zi. Femeile, în timpul ciclului menstrual, pierd până la 15 mg de fier, zilnic.

Chiar dacă anemia este principalul simptom al lipsei de fier, trebuie avut în vedere că şi infecţiile pe care organismul nu le poate înfrunta pot fi cauzate de lipsa de fier. În aceste situaţii, celulele de apărare acumulează fierul necesar în mod obişnuit pentru globulele roşii.

Trebuie avut în vedere că nu toate formele de anemie sunt răspunzătoare de carenţele de fier.

◆ ***Dereglări cauzate de consumul excesiv de fier:*** Datorită efectelor toxice care pot apărea la o supradozare cu fier, este necesară luarea de precauţii. Dacă nevoile zilnice sunt satisfăcute prin alimentaţie, nu este cazul asimilării fierului din suplimente.

Supradozarea de fier provoacă greaţă, vomă, constipaţie, diaree. Pe termen lung, prin depozitarea pe articulaţii, poate duce la artrită.

◆ *Sfaturi utile:* Vitamina C facilitează absorbţia fierului, spre deosebire de calciu şi tanin, care încetinesc asimilarea.

GHEORGHE GIURGIU

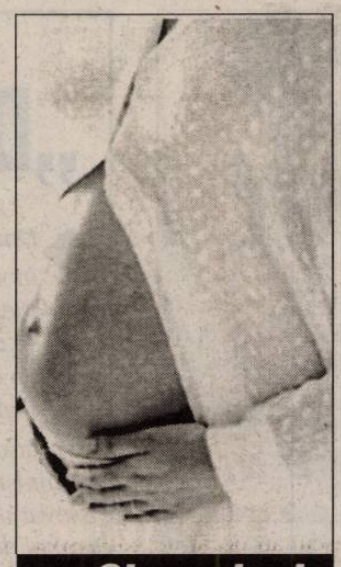

Ginecologie

Pericolele sarcinilor târzii

O problemă ginecologică ieşită din comun, care a sensibilizat în mod deosebit opinia publică de la noi şi a generat dispute aprinse în rândul personalului medical, este cea a sarcinilor formate la o vârstă înaintată a mamei. Recent, în câteva ţări occidentale au fost făcute publice studii legate de riscurile unor asemenea situaţii, vizaţi fiind atât fătul, cât şi femeia însărcinată. Astfel, s-a constatat că pot apărea anomalii genetice, complicaţii pe timpul sarcinii şi la naştere, moartea fătului sau a mamei, naştere prematură – toate acestea crescând numeric o dată cu vârsta mamei. Singurele măsuri concrete ce se întrevăd ar fi ajutoarele financiare, un sistem riguros de supraveghere sanitară şi, desigur în primul rând educaţia reală şi permanentă a populaţiei din toate mediile sociale.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

RADICALII LIBERI – O „ENIGMĂ" PENTRU PUBLIC?

VASILE DAMIAN, Oradea: „(...) Am observat că destul de frecvent apar, în emisiuni radiofonice, la televizor sau în presa scrisă, noţiuni medicale prea puţin sau deloc cunoscute de public, chiar dacă nu este vorba despre aspecte strict aparţinînd unui limbaj de specialitate. Ele sunt repetate în diferite situaţii, dar niciodată explicate pe înţelesul omului obişnuit. Pe mine m-ar interesa, de exemplu, să aflu (şi cred că nu numai pe mine) ce sunt de fapt radicalii liberi şi ce acţiune au ei în corpul nostru."

Problema este pusă corect şi subiectul e, într-adevăr, foarte important pentru absolut orice om. Radicalii liberi sunt produşi de funcţiile metabolice normale ale corpului, în timp ce celulele extrag energie din alimente. Există mai multe tipuri de RL, dar toţi sunt constituiţi din molecule cu un electron nepereche pe orbita externă. Fiecare dintre aceste molecule „plimbăreţe", dotate cu o încărcătură negativă, caută o altă moleculă cu care să se poată combina. Deosebit de instabile şi de active, ele intră în mod constant în coliziune cu alte particule şi cu ţesuturi, fenomen care generează uneori chiar mici scântei. RL nu sunt întotdeauna nefaşti pentru organism; de fapt, ei permit corpului să controleze tonicitatea muşchilor netezi, să combată inflamaţiile şi să lupte împotriva bacteriilor. Totuşi, acţiunea pozitivă a RL depinde de un echilibru foarte delicat, care poate fi distrus de numeroşi factori şi în special de poluanţii prezenţi în aerul respirat, în apa şi în alimentele consumate. Radiaţiile solare ultraviolete, alte tipuri de radiaţii, fumul de ţigară, efortul fizic excesiv, stresul constituie de asemenea factori care măresc considerabil prezenţa radicalilor liberi în organismul nostru. Or, s-a demonstrat că excesul de RL poate să distrugă celulele şi chiar structura ADN a acestora. Prin urmare, cam la fiecare pas suntem pândiţi de pericolul înmulţirii RL în corp, risc care poate fi totuşi redus printr-o mai mare grijă faţă de felul în care ştim să ne organizăm viaţa.

Cardiologie

Stresul de „inimă rea" este reversibil

Expresii din vorbirea curentă românească, de genul „a murit de inimă rea" sau „i s-a pus necazul pe inimă" au corespondent real în starea sănătăţii persoanelor care trec prin momente deosebit de tensionate din punct de vedere emoţional. De exemplu, se ştie şi a fost demonstrat prin studii ştiinţifice faptul că stresul generat de pierderea unei fiinţe foarte apropiate poate genera disfuncţia cardiacă numită popular „inimă rea". Simptomele sunt similare celor ale unei crize cardiace, dar vestea bună e că ele sunt în totalitate reversibile: ventriculul stâng afectat revine la funcţionarea normală, după circa două săptămâni de la şoc. Din punct de vedere ştiinţific, fenomenul respectiv se explică prin creşterea nivelului hormonilor de stres (o dată cu derularea întâmplării nefaste), care provoacă o contracţie puternică a vaselor sangvine, fapt ce afectează automat funcţia cardiacă.

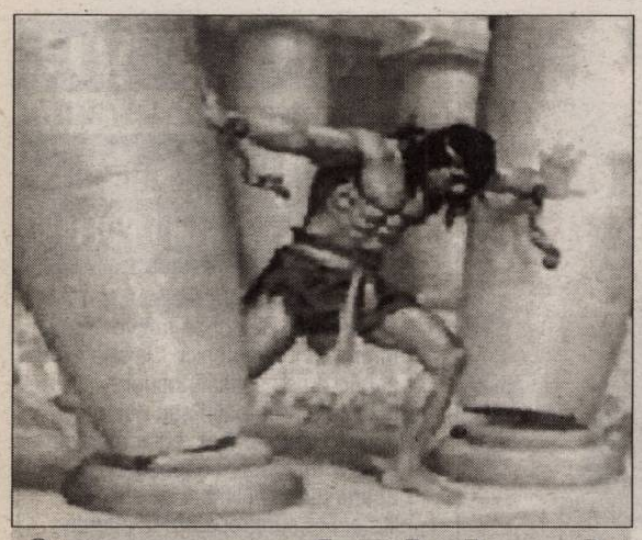

Samson şi Richard Inimă de Leu

Oraşul israelian Ashkelon, situat la 60 de kilometri de Tel Aviv, are o încărcătură istorică veche de mai bine de 4 mii de ani. Aici a fost capitala statului canaanean şi port al filistenilor, aflaţi în conflict cu triburile israelinene în perioada epocii de bronz, în jurul anului 2000 î.Ch. Era, foarte probabil, localitatea de unde provenea biblicul Samson, cel care, îndrăgostit de Dalila, a fost păcălit de aceasta. Samson („Micul soare", în greceşte) o peteşte pe duşmanca evreilor şi îi dezvăluie filistencei Dalila secretul părului său. Batjocorit de filisteni, Samson reuşeşte să dărâme stâlpii templului, sinucigându-se şi omorând foarte mulţi duşmani. În anul 604 î.Ch., regele babilonian Nabucodonosor ocupă şi distruge acest oraş, care va renaşte din propria-i cenuşă.

Aceleaşi meleaguri legendare ale Ashkelon-ului – ale cărui ruine au fost parţial descoperite – ne mai amintesc de perioada cruciadelor, de crâncene lupte dintre arabi şi creştinii veniţi să ocupe cu forţa „Ţara sfântă". Printre personajele cele mai vestite care au păşit la Ashkelon se află Richard Inimă de Leu (rege al Angliei între 1189 şi 1199, fiind succedat de fratele său, John Fără de Ţară), care, în anul 1192, a reconstruit fortăreaţa. Dar oraşul a fost recapturat de arabi şi multe dintre inscripţiile cruciaţilor au fost înlocuite.

ISTORII CRIMINALE DE EXCEPŢIE

„Drogul adevărului" şi-a făcut efectul

◆ *Donald Henry Gaskins, criminal în serie, creditat de specialiştii fundaţiei „Barnes & Noble" cu peste o sută de omoruri, a fost poreclit „cel mai rău om din America"*

◆ *Pentru a fi cunoscute toate crimele sale, lui Gaskins i s-a administrat aşa-numitul drog al adevărului, un compus pe bază de amital de sodiu*

◆ *Condamnat la opt termene pe viaţă, Gaskins reuşeşte să ucidă şi într-o închisoare de maximă securitate şi este ulterior „depus" pe scaunul electric*

„Cobra mi-a sucit mînţile..."

Această afirmaţie aparţine bestiei numite D.H.Gaskins, căruia i se mai spunea şi „Pee Wee" (cu sensul de plăpând, neajutorat). În copilărie, Gaskins a fost inspirat de scena în care o cobră mănâncă un şobolan viu. Mai târziu, tânărul Pee Wee avea să-şi inoculeze singur ideea că are o minte deformată pentru crimă şi astfel faptele sale sunt „justificate". Este un caz unic prin care un psihopat nu are nici cea mai mică remuşcare pentru vreuna din victimele sale, dând şi justificări de genul „mă deranja mutra lui (ei)" sau „nu conducea cum trebuie pe autostradă" (era vorba de zona de coastă a statului american Carolina de Sud).

Arestat (pentru mai multe infracţiuni cu violenţă) şi apoi eliberat, Gaskins intră în vizorul poliţiei în 1975, când era dată dispărută o fată de 13 ani. Anchetatorii au constatat uimiţi că nimeni nu vrea să spună nimic despre Pee Wee şi că, din umbră, acesta exercita o teroare cumplită asupra oamenilor. Pe ce se baza această stare de frică? Dacă un anume Leroy, complice al lui Gaskins, nu ar fi făcut dezvăluiri,

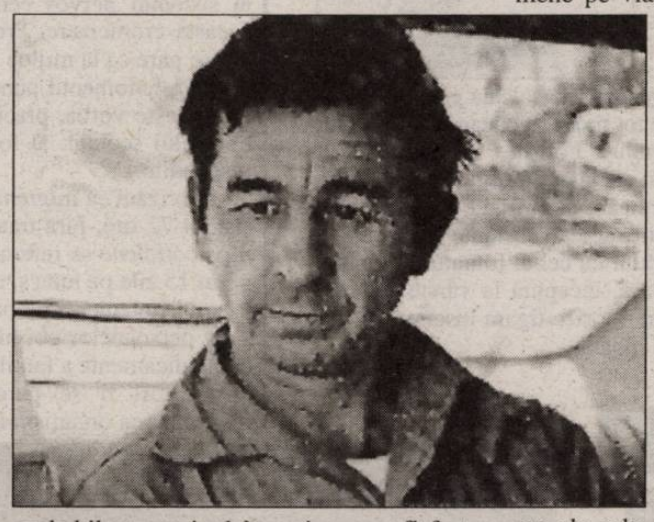

probabil că asasinul în serie nu ar fi fost prins niciodată. Leroy a deconspirat cimitirul unde Pee Wee îngropase, grupate două câte două, opt cadavre ale victimelor sale – adulţi şi adolescente, deopotrivă. Din păcate, Gaskins nu recunoaşte nimic şi nu există probe decât pentru o crimă. Este condamnat prima oară la pedeapsa capitală, însă aceasta nu este dusă la îndeplinire pentru că nu existau suspiciuni asupra ucigaşului.

Continuarea anchetelor a condus la dezvăluirea unui adevăr greu de contestat de către condamnat: Pee Wee acţionase şi în calitate de ucigaş plătit, în cel puţin şapte cazuri. Interogatoriile neîntrerupte l-au adus pe Gaskins în situaţia de a recunoaşte alte opt crime, cu condiţia de a nu fi executat. Anchetatorii şi procurorii cad la înţelegere cu el şi este condamnat la opt termene pe viaţă. În timpul interogatoriilor, autorităţile au fost silite să apeleze la „drogul adevărului". Acest compus acţiona asupra creierului, determinând o acţiune spontană, deci sinceră, a intervievatului. Funcţiile de „cenzor cerebral" dispar şi răspunsurile „pacientului" sunt foarte aproape de adevăr. Justiţia nu se bazează în mod decisiv pe aceste tehnici „complementare", dar ele contribuie la descoperirea unor indicii preţioase, în cazul unor bestii umane precum Gaskins. Cu toate acestea, cele peste o sută de victime ale sale nu au putut fi confirmate de făptaş, în final ajungându-se doar la treisprezece persoane omorâte cu sânge rece.

Finalul vieţii lui Pee Wee a fost edificator pentru acest abominabil criminal, care a ucis din plăcere şi contra cost. În închisoare, el primeşte o comandă pentru asasinarea lui Rudolph Tyner, condamnat la moarte. Nu se ştie exact cum, dar Gaskins pune explozibil în radioul din celula lui Tyner şi acesta moare într-o explozie îngrozitoare. Pee Wee este imediat condamnat la moarte şi executat prin electrocutare.

Pământul nimănui ne caută

Spaniolul Victor Atman face parte din cea mai nouă generaţie de suprarealişti care combină tehnica digitală de exprimare cu unele idei ale predecesorilor săi, subsumate unui pesimism existenţial cronic. Admirând operele lui Atman, ne putem imagina cum va arăta Pământul peste un număr nedefinit de veacuri, dacă lucrurile merg mai departe pe acelaşi „drum al pierzaniei".

Victor Atman însuşi pare un extraterestru care doreşte să facă o „vizită de lucru" pe o planetă despre care nu a auzit nimic pozitiv. Din nefericire, Atman-nepământeanul nu are cunoştinţă nici măcar de sublimul sentiment al terrienilor, şi anume dragostea. În periplul său pe un tărâm dezolant, Atman nu mai regăseşte nimic atrăgător, nimic care să-i aducă aminte de o viaţă normală. La un moment dat, apare el însuşi în „Vizită la penitenciar", sub forma unei perechi de extratereştri sau a unei perechi de roboţi umanoizi. Dincolo de zidurile închisorii apar la ferestre două chipuri schimonosite de suferinţă, iar pe peretele stabilimentului scrie: „It sounds dirty" (cu sensul general de „ceva nu este în regulă"). Este opera explicativă a concepţiei artistice a lui Victor Atman. Singurii oameni adevăraţi pe care non-pământenii îi mai găsesc pe Terra sunt dincolo de zidurile unei închisori, deşi întreaga planetă a devenit o temniţă a dezolării, fără locuitori. De o frumuseţe extraordinară – prin puterea de sugestie – este lucrarea „Metamorfoza îngerului". Este vorba de o femeie care renunţă la învelişul său angelic, la puterile sale divine, parcă în semn de silă faţă de situaţia în care au ajuns oamenii. La rândul său, „Dictatorul" aflat pe un jilţ foarte înalt nu mai are alţi supuşi decât deşertul. Oamenii l-au părăsit şi el domneşte peste o planetă în care viaţa a devenit o excepţie. Simţul umorului explodează în seria operelor pesimiste ale lui Atman prin „Nepotrivire de caracter". Un schelet plin de viaţă şi o fiinţă normală se întâlnesc, iar „normalitatea" stă în genunchi obedientă reprezentantului tărâmului morţii... Se pare că, în concepţia lui Atman, mai există pe Terra o zonă de puritate care a scăpat de vicisitudinile generalizate ale planetei. Este „Oceanul populat", unde, la fel ca în cazul imponderabilităţii cosmice, fiinţe eterice plutesc în derivă, fără nici o direcţie anume, complet izolate una de cealaltă.

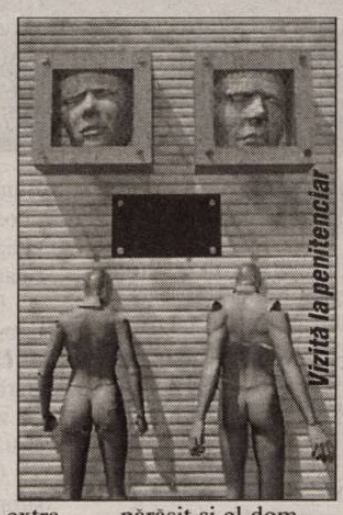
Vizită la penitenciar

Metamorfoză

Ocean populat

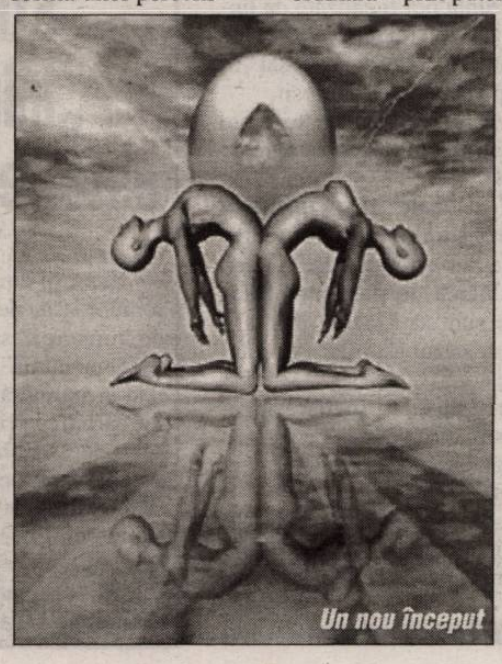
Un nou început

Ne lăsăm sau nu influenţaţi de pesimismul de tip „negru absolut" al lui Victor Atman? Cei mai optimişti dintre noi ar putea considera că derizoriul acestui artist spaniol face trimitere la o epocă primordială şi nu la una ce va să vină.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...strămoșul elefantului este socotit Stegodonul?*

A trăit în pliocen și, făcând parte din ordinul proboscidienilor, avea caractere de trecere de la mastodont la elefant.

◆ *...introducerea unui portativ veritabil în scrierile muzicale a avut loc între anii 990-1050? Se datorează italianului Guido d'Arezzo.*

◆ *...vedanta este școala tradițională a filozofiei indiene? A fost fondată în secolul IV î.Ch. de înțeleptul Badarayana pe baza Upanișadelor.*

◆ *...cea mai înaltă stație de cale ferată (cu ecartament de 1 metru) se află în Bolivia? Aflată la o altitudine de 4786, traversează sectorul estic al Anzilor Bolivieni.*

◆ *...matematicianul român Gheorghe Țițeica (1873-1939) este creatorul unor capitole din geometria di-*

ferențiată, proiectivă și afină? A introdus noi clase de suprafețe, curbe și rețele care îi poartă numele.

◆ *...sitarul este o pasăre călătoare de mărimea unui porumbel? Cuibărește în ținuturile nordice și în țara noastră apare primăvara, când călătorește spre nord și toamna, în trecere spre sud.*

◆ *...cu toate că ebenistul Henri Vicné realizase o masă de biliard pentru Ludovic al XI-lea, prima partidă oficială s-a jucat la sol, ca și crichetul? Evenimentul a avut loc în secolul al XIX-lea.*

◆ *...musca, melcul și steaua de mare au ceva în comun? Ele sunt lipsite complet de organul auditiv.*

Știați că...

Spre cinstirea Fecioarei

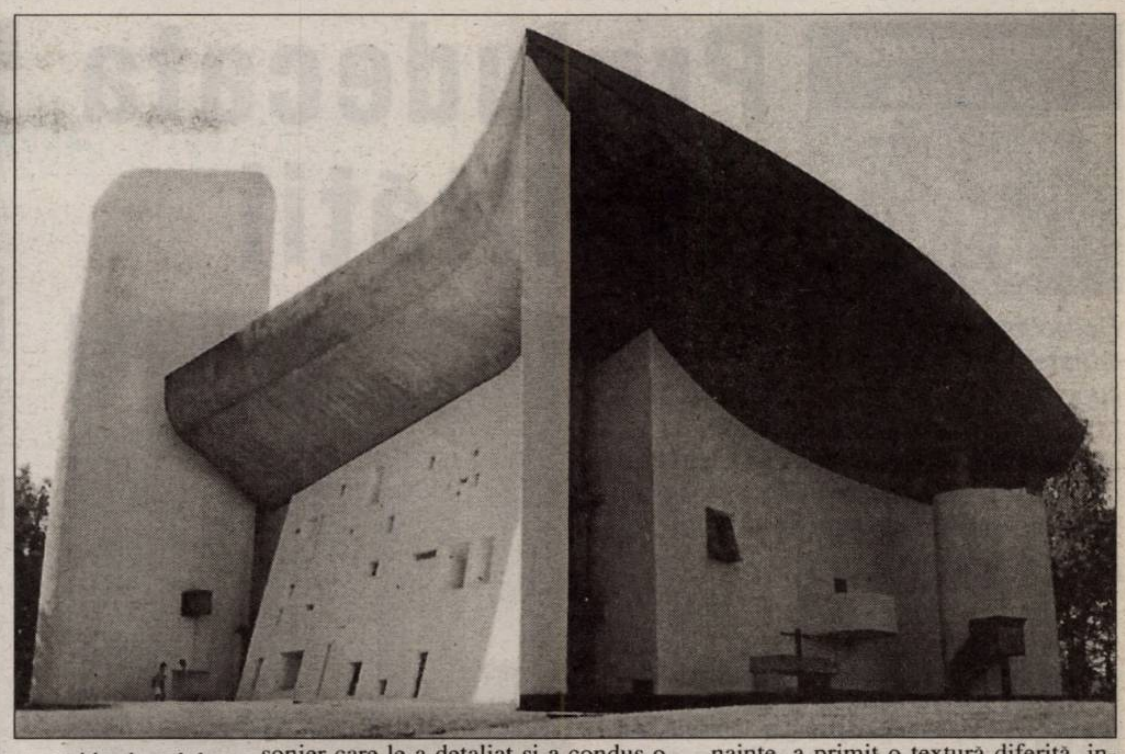

Numele celebrului arhitect francez de origine elvețiană Le Corbusier (1887-1965) este strâns legat de arhitectura modernă. Folosind forme geometrice simple și unele elemente structurale inedite ca piloți, ferestre în bandă cu ramă metalică, pereți de sticlă, acoperișul în terase, a creat construcții de o eleganță unică, așa cum sunt vila Savoye din Poissy, Pavilionul elvețian din Cetatea Universitară din Paris, Palatul Congreselor din Strasbourg și multe altele. Cea mai cunoscută dintre toate rămâne însă capela de la poalele munților Vosges, la Ronchamp, în estul Franței.

Capela, cunoscută sub numele „Notre Dame de Haut" este mică, dar acoperișul curbat care pare să-și ia zborul de deasupra pereților străpunși de ferestre cu geamuri de sticlă colorată îi conferă o luminozitate amintind-o pe cea a marilor catedrale construite cu mulți, foarte mulți ani în urmă. Capela a fost construită prin strădania părintelui dominican Alain Couturier de a-i convinge pe membrii clerului să împrospăteze arta bisericească prin solicitarea în acest scop a celor mai de seamă artiști moderni. Respectivul locaș fusese distrus în timpul celui de al doilea război mondial și dioceza din Belfort a apelat, conform sfaturilor primite, la arhitectul Le Corbusier care, deși ateu declarat, a fost extrem de riguros cu această construcție, realizând astfel una dintre capodoperele europene și mondiale.

Lucrările au durat vreme de patru ani, între 1950-1954 și biserica a fost înălțată pe vârful unui deal, loc ocupat în antichitate mai întâi de adoratorii soarelui, apoi de romani și devenit în cele din urmă loc de pelerinaj în cinstea Fecioarei Maria.

Planurile arhitectului au fost executate de asistentul său Andre Maisonier care le-a detaliat și a condus o mică echipă de muncitori. Aceștia au lucrat capela în cea mai mare parte cu mâna, urmând desele intervenții personale ale lui Le Corbusier.

Privită de la distanță construcția pare că țâșnește de sus (de Haut), din vârful dealului, și că este pur și simplu o creație a naturii mame. De aproape uimește prin armonia perfectă, provenind din devotamentul creatorului față de cel mai mic detaliu. Totul dă senzația de nou, senzație susținută de evoluția formelor concave și convexe, a texturilor brute și a celor netede.

Trei pereți curbați și cele trei turnuri de pe acoperiș dau capelei o stabilitate unică iar faptul că fiecare perete, alcătuit din panouri de beton și impregnări cu piatră din capela dinainte, a primit o textură diferită, intensifică jocul de lumini din interior. Fațada estică prezintă un altar exterior iar peluza din fața acesteia are configurația unui amfiteatru. Într-o nișă vizibilă atât dinăuntru cât și din afară, este expusă vechea statuie a Fecioarei iar marea ușă procesională de pe peretele din sud, realizată din oțel emailat este decorată tot de Le Corbusier.

Edificiul este în același timp un uriaș cadran solar, înregistrând trecerea timpului.

Pe parcursul unei zile, luminată de razele soarelui, clădirea pare a-și schimba permanent liniile, același joc de lumini și umbre manifestându-se și în interior spre cinstirea Fecioarei care nu ne privește doar de sus ci este prezentă parcă în sufletele noastre.

Un mausoleu pe măsura orgoliului

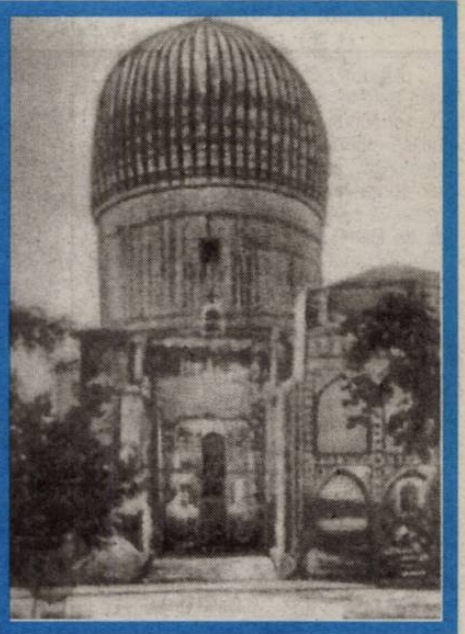

Celebrului conducător mongol Timur Lenk sau Tamerlan (1336-1405) i s-a înălțat la Samarkand un mausoleu pe măsura orgoliului său, într-o perioadă de înflorire a artelor arabe. Înfățișarea monumentului este aceea a unui turn gros, terminat cu o cupolă cu caneluri strânse în vârf, ca draperia unui cort.

Cupa de argint

În Dacia secolului I î.Ch. pe lângă atelierele de fierărie și prelucrare a bronzului existau și ateliere de argintărie, cum au fost cele descoperite la Poiana sau Costești. Cupa de argint aurit și ciocănit din imagine, aparținând Tezaurului de la Scăieni, a fost realizată într-un asemenea atelier.

Simboluri ale umanității

Barza

Deși Biblia consideră impure toate păsările cu picioare foarte lungi, barza este socotită un simbol norocos mai ales că ea poate stârpi chiar șerpii. În acest fel se face aluzie la Hristos și ucenicii săi care stârpeau răul. În nordul Europei, întoarcerea berzelor, primăvara, este comparată cu Învierea și pe aproape tot continentul și chiar și în alte părți ale lumii apare drept cea care aduce copii. Conform unei legende antice ea își hrănește tatăl deci devine un simbol al dragostei filiale și, datorită faptului că trăiește mult, în China reprezintă longevitatea.

De asemenea devine prototipul meditației și contemplării dată fiind capacitatea sa de a sta nemișcată într-un picior. În tradiția românească se spune că dacă pentru prima oară în

an vezi o singură barză vei fi singur tot anul, în vreme ce vederea a două sau mai multe berze devine semn de bucurie și împlinire.

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Supercivilizaţii în Cosmos

Prejudecata egalităţii

Deosebirea esenţială dintre ipoteza extraterestră primitivă şi cea a supercivilizaţiilor poate fi ilustrată şi prin prejudecata, larg răspândită, că dacă omenirea va lua vreodată legătura cu o altă civilizaţie cosmică, aceasta se va face – paşnic sau agresiv – de pe picior de egalitate.

*

Multora li se pare firesc că dacă nişte călători spaţiali ar ajunge la noi, după un voiaj lung şi obositor, cel mai normal ar fi ca ei să aterizeze pe peluza din faţa Casei Albe (de ce nu – s-au întrebat unii – în Place de la Concorde, sau în faţa Palatului Buckingham, sau în Piaţa Roşie, sau Tien An Men etc?) şi să ceară (fluturând un steag alb?) să-l vadă pe „Marele şef al Pământului" (evident, preşedintele S.U.A...). Apoi ar oferi oarece tehnologii avansate în schimbul unor bunuri sau drepturi (cum ar fi nişte materii prime rare sau permisiunea de a efectua experimente genetice pe oameni). După aceea desigur vor da un interviu la marile reţele de televiziune şi vor începe tratativele pentru admiterea noastră în „Federaţia Galactică" ş.a.m.d. Iar dacă nu se întâmplă toate acestea, înseamnă că n-am fost vizitaţi...

Acest mod de a gândi poate fi numit *prejudecata drepturilor egale*. O diferenţă de sute de milioane de ani, foarte posibilă atunci când ne comparăm cu o supercivilizaţie, este atât de mare precum cea dintre noi şi o şopârlă sau o furnică. Dacă reprezentanţii unei astfel de supercivilizaţii au venit aici (ceea ce este extrem de probabil), ei puteau să ne examineze, să ne monitorizeze evoluţia, chiar să ne contacteze sub o anumită formă, dar în nici un caz să se aşeze la acelaşi nivel cu noi.

Prejudecata conversaţiei

Unora li se pare de bun simţ ca orice civilizaţie cosmică să dorească să ne semnaleze existenţa ei, să ne transmită ceva din ştiinţa ei şi să aştepte un răspuns. Deja Giuseppe Cocconi şi Philip Morrison argumentau, într-un articol din 1959, că, dacă diferenţa de evoluţie dintre două civilizaţii este de milioane de ani, probabilitatea schimbului de idei dintre ele va fi egală cu zero, numind speranţele unora în acest sens *prejudecata conversaţiei filosofice*. Nici noi – spuneau ei – chiar dacă interacţionăm uneori cu o şopârlă, nu vom conversa cu ea.

Ca de la om la furnică

Jan Narveson, profesor de filosofie la Universitatea din Waterloo (Ontario, Canada) încerca să evalueze, într-un articol din 1985, diferenţele dintre civilizaţii foarte depărtate ca evoluţie. Să zicem – afirma el – că noi înşine am intra în contact cu nişte furnici şi ele ne-ar explica modul în care îşi construiesc muşuroaiele şi faptul că îşi urmează ordonat şefii în timpul migraţiilor pe baza unor convingeri liber asumate. Ne-ar impresiona într-atâta încât să fim gata să le acordăm nişte drepturi (de pildă la Organizaţia Naţiunilor Unite)? Mai degrabă nu. Dar le-am ocroti, ceea ce n-ar exclude unele experimente limitate. Probabil că ipoteticii reprezentanţi ai supercivilizaţiilor se poartă la fel cu noi.

Carl Sagan scria prin anii şaptezeci că s-ar putea ca noi să ne aflăm în situaţia unei furnici care se plimbă pe bordura unei piscine din Los Angeles şi să fim tot atât de puţin conştienţi de activitatea unor civilizaţii avansate din jurul nostru precum este furnica de ceea ce fac oamenii din metropola californiană.

Un entomolog care îşi propune să studieze viaţa unui muşuroi de furnici va încerca să perturbe cât mai puţin viaţa acestuia. Va încerca să afle desigur cât mai multe, dar nu va „conversa" cu matca furnicilor. Dacă va avea posibilitatea, va crea câteva furnici-robot, pe care le va trimite prin muşuroi, urmărind, dintr-un loc ferit, datele transmise de acestea...

Nu cumva nişte supercivilizaţii se comportă cu noi într-un mod asemănător?

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei (225.000 lei vechi). Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

M/32

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, judeţul _____

Fenomene inexplicabile

Au existat stigmatizaţi – purtători ai unor răni care le imită pe cele ale lui Iisus din timpul crucificării – înainte de creştinism? Un tulburător personaj al antichităţii apare în lucrările istoricilor specializaţi în misticism

Coincidenţe uluitoare leagă unele fenomene precreştine de creştinism, şi anume postirea, clarviziunea, bilocaţia şi stigmatele sau piele marcată cu semne – numite în greceşte catasticton

Descrierea rănilor stigmatizaţilor diferă de-a lungul secolelor, începând cu veacul XIII, dar toate au în comun uluitorul aspect al unor plăgi sângerânde proaspete

1

„Sculptura în carne"

Celebrul Solon din Atena (cel care ne-a transmis, prin Dialogurile lui Platon, informaţii despre Atlantida) l-a adus în cetatea vechii Elade pe un anume Epimenide din Cnossos, cel care trăia în profundă asceză într-o grotă. Ciudatul personaj se mortifica, mâncând doar un amestec vegetal. Aşa ar fi trăit cincizeci şi şapte de ani, timp în care a făcut şi minuni. Solon l-ar fi rugat să scape Atena de marea epidemie de ciumă din anul 596 î.Ch. Acest Epimenide avea trupul marcat cu semne, ca şi cum fusese rănit în unele locuri. Dar nimic din biografia sa nu lăsa să se întrevadă că era vorba despre cicatrici. Ce reprezentau acele semne, dacă erau, într-adevăr, simbolice?

Istoricii creştinismului, nelegând în nici un fel cazul lui Epimenide de religia lui Christos, îl plasează pe un anume Robert, marchiz de Montferand, înaintea lui Francesco din Assisi în ceea ce priveşte stigmatizarea unui creştin. Acest călugăr ar fi trăit

2

în Anglia, lângă Oxford. Dar acest lucru are mai puţină importanţă, întrucât descrierile făcute asupra trupului neînsufleţit al lui Francesco din Assisi sunt uluitoare şi pilduitoare pentru toate celelalte cazuri de mistici celebri. Astfel, printre mulţi alţi martori oculari ai cadavrului lui Francesco d'Assisi, Toma din Celano vorbeşte despre pielea şi trupul mortului care nu erau deloc rigide şi purtau nealterate urmele stigmatelor. Carnea din jurul celor cinci răni – patru făcute de piroane, la mâini şi la picioare, şi una în partea dreaptă a toracelui, făcută de suliţă – era încă sângerândă, udând hainele... Pare o imagine halucinantă, însă aspecte asemănătoare vor fi constatate la stigmatizaţii canonizaţi sau beatificaţi în secolele următoare.

Giovanna Maria Bonomi (decedată în 1670 şi ulterior beatificată) avea răni proaspete după moarte, la fel ca şi în cazul lui Marie-Françoise a celor Cinci Răni, despre care unii martori afirmau că „puteai trece degetul prin rană". De asemenea, în timpul sărbătorilor pascale adâncimea şi sângerarea rănilor se amplificau. Dar celor cinci răni christice trădiţionale li se adăugau, uneori, şi rănile făcute pe fruntea Mântuitorului de coroana de spini de către sadicii soldaţi romani. Un astfel de caz ne parvine chiar din secolul XIII şi are drept protagonistă pe călugăriţa cisterciană (Ordin extrem de auster, fondat în 1098) Elisabeth van Herkenrode, de origine flamandă.

Scenele de delir mistic abundă în existenţa acestei călugăriţe şi credibilitatea lor este dată de prezenţa scepticului abate Philippe de Clairveau, venit să verifice stigmatele preacredincioasei. Aceasta mima, dintr-un nestăvilit impuls interior, tot ceea ce s-a întâmplat cu Iisus în timpul patimilor. Toate gesturile ei, imposibil de oprit, surveneau după ce avea viziuni în care apăreau Iisus şi/sau arhanghelul Mihail (ca şi în cazul lui Francesco din Assisi). Faptele păreau atât de autentice, încât abatele de Clairveau s-a convins că nu este vorba de impostură. În orice caz, rănile care reprezentau stigmate nu erau făcute de protagonistă. Acest gen de explicaţie facilă în faţa unei „minuni" a fost avansată uneori, de-a lungul veacurilor, pentru a minimaliza fenomenul. Din păcate pentru sceptici, stigmatele nu au putut fi niciodată explicate prin autoflagelare. Numeroşii martori care atestă cazurile nu au putut niciodată separa credinţa profundă şi vizionarismul stigmatizaţilor de veridicitatea plăgilor christice suferite de aceştia. Vom prezenta în numărul viitor cazul extraordinar al sorei Lukardis din Oberweimer.

3

Explicaţii foto:

1 *Georgio Bongiavani a fost un purtător aproape permanent al celor patru stigmate (mâini şi picioare), descoperit în 1966. Rănile sale emanau un flux de energie care s-a dovedit a fi vindecătoare*

2 *Antonio Ruffini a avut, în 1951 (într-o mică localitate de lângă Roma), o viziune a Fecioarei Maria şi apoi i-au apărut cele patru stigmate; prin răni puteau trece cuie groase, dintr-o parte în cealaltă a palmelor şi labelor de la picioare*

3 *Teresa Neumann (1898-1962) a paralizat în 1918 şi şi-a revenit spectaculos în 1925, după îndelungi rugăciuni. A avut apoi viziuni christice şi a suferit cele cinci stigmate săptămânal, până în anii 30.*
Notă: *Biserica priveşte cu precauţie toate aceste cazuri.*

PAUL IOAN

Ciupercile-omidă, o bizarerie a naturii

Din luna aprilie până în iunie, chinezii şi tibetanii din Litang, o regiune aflată în vestul Chinei, scormonesc pământul de-abia dezgheţat pentru a culege ciupercile-omidă, cunoscute de un mileniu pentru virtuţile lor tonifiante.

Cele trei luni ale anului sunt pentru locuitorii din Litang o perioadă de graţie, aşteptată cu sufletul la gură şi asta datorită apariţiei ciupercilor-omidă, aliment rar şi deosebit de preţios, al cărui prestigiu e întărit de istorisiri străvechi. De pildă păstorii tibetani, primii care au descoperit virtuţile ciupercii care semăna cu o rădăcină au remarcat că turmele lor deveneau mai robuste şi mai sănătoase după ce se hrăneau cu aceasta. Relatări care s-au nuanţat şi amplificat de-a lungul timpului.

Ciuperca-omidă este realmente o bizarerie a naturii având în vedere modul în care ia naştere. Miceliul unei ciuperci – Cordyceps sinensis – parazitează în timpul iernii o specie de omidă, umplându-i corpul. După câteva luni, ciuperca formează o mică tulpină care iese din pământ şi care e extrem de apreciată pentru virtuţile sale tonifiante şi energetice.

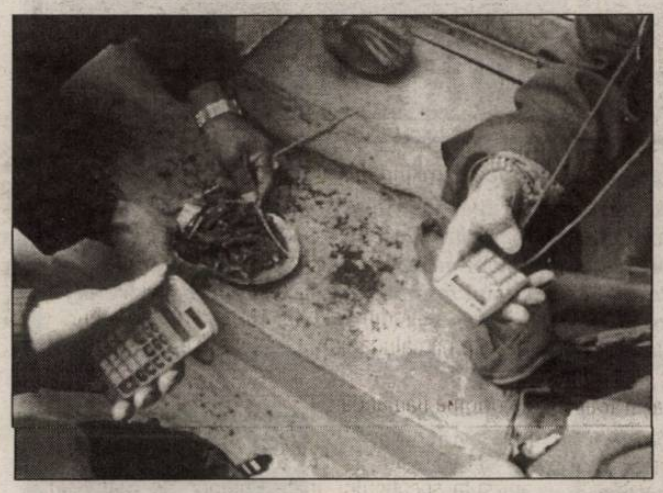

După ce a fost consumată iniţial de turmele de oi şi vaci (în urmă cu 1000 de ani) reputaţia ciupercii-omidă a crescut. Extrem de interesaţi s-au arătat împăraţii care au introdus-o în meniul lor. În prezent este unul dintre cele mai cunoscute produse ale farmacopeei chineze. Între aprilie şi iunie, locuitorii din Litang şi nomazii iau cu asalt zonele montane aflate la hotarele Tibetului, la peste 3000 m altitudine. Cea mai mare parte dintre ei sunt femei, cu tenul maroniu, ale căror veşminte colorate amintesc de indienii din Anzi. O singură persoană poate culege aproximativ 25 de ciuperci pe zi. La sfârşitul sezonului întreaga recoltă poate fi vândută cu sume cuprinse între 1200 şi 6000 de yuani (1200-6000 euro). Cu cât ciupercile sunt mai mari cu atât preţul lor creşte, ajungând până la 480-500 euro suta de grame, cumpărătorii provenind din marile oraşe chineze. Uscate, ciupercile sunt de 3 ori mai scumpe.

DORIN MĂRAN

Splendorile naturii

Sălbatica vale a Lotrului

Dacă doriţi să daţi piept cu sălbatica dar pitoreasca vale a Lotrului este nevoie să ajungeţi la Brezoi, sau, dacă mergeţi cu trenul, în gara Lotru. Din această vale mândră, cu un pitoresc straniu, a cărui apă – Lotru – se zbate poticnindu-se de stânci pe o lungime de circa 80 km, din loc în loc se ramifică nenumărate poteci ce urcă spre culmi alpine şi văi spectaculoase. Adevărata splendoare a văii Lotrului începe însă mai sus de Brezoi, spre obârşia Lotrului.

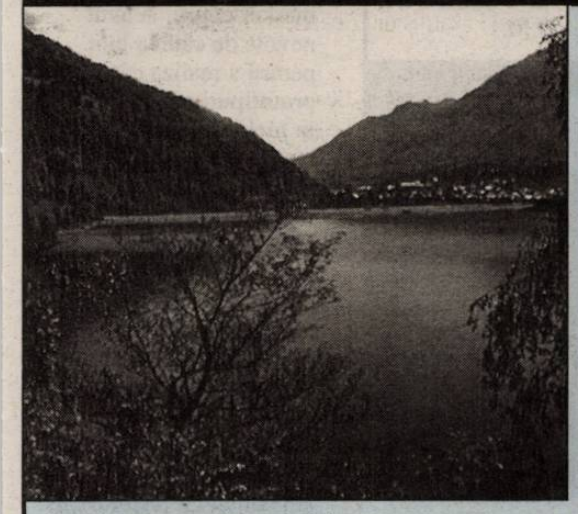

Priveşte, călătorule, şi te minunează! Încreţiturile puternice din pereţii muntelui ne duc cu gândul la marile frământări geologice, care au încleştat scoarţa pământului pentru a ajunge la înfăţişarea actuală. Drumul ce urmează cursul apei ne duce până la Voineasa, timp în care putem admira peisajul şi sălbăticia văii în ansamblu.

Aproape am uitat Oltul rămas în urmă, care-şi poartă undele învolburate spre sud, acolo unde vuietul apei se împleteşte cu doina cavalului şi foşnetul frunzelor ce-şi condensează în timp culorile.

Aparatul de fotografiat sau camera de filmat nu trebuie să vă lipsească din rucsac. Veţi rămâne cu imagini de neuitat. Chiar dacă l-aţi mai bătut, acest drum te cheamă să-l revezi, descoperind de fiecare dată, alte şi alte frumuseţi.

Dar una dintre cele mai frumoase şi căutate localităţi ale văii Lotrului este... Voineasa. Înconjurată de munţi înalţi, învăluiţi în păduri imense, cu versanţi domoli, această aşezare se remarcă printr-o frumuseţe aparte. Ea se deosebeşte de celelalte localităţi prin valea largă în care casele au fost rânduite şi prin apa Lotrului ce curge chiar prin mijlocul satului, limpede ca o rază de lumină. Şi, Lotrul se tot duce printre stânci şi pietre. El ne spune multe, despre culmi aproape necunoscute, despre ciobani înscăunaţi pe crestele munţilor, despre arbori seceraţi de trăznete şi despre multe altele, încât aproape că auzim doar ecoul gândurilor noastre.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Negru Vodă

Aflată în apropierea oraşului Câmpulung, Mănăstirea Negru Vodă este considerată cel mai vechi locaş de acest fel din ţară. Înălţată în 1215 de Negru Vodă, biserica, având hramul „Adormirea Maicii Domnului", a fost rezidită ulteritor de Basarab I fiul ctitorului şi terminată de Nicolae Alexandru Basarab.

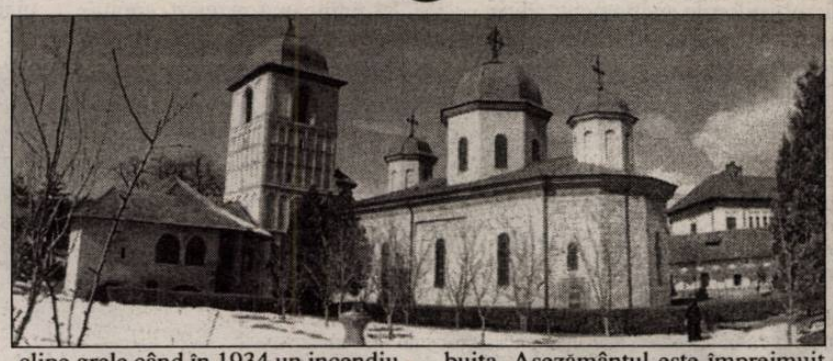

După 1368 când capitala ţării este mutată la Curtea de Argeş, Mănăstirea devine biserică de mir. Ruinată de vreme, şi de cutremurul din 1628, este rezidită între 1635-1638 de Matei Basarab care o transformă într-o mănăstire de călugări. Locaşul este reconstruit cu aceeaşi piatră cu care fusese făcută construcţia iniţială. În 1647 este înălţat turnul de cărămidă al clopotniţei pe un soclu alternând cărămidă cu piatra de râu. Turnul, valoros monument de arhitectură, are un gang boltit şi patru nivele, parter şi trei etaje. Primele etaje sunt prevăzute cu metereze şi faţadele sunt decorate cu ceramică smălţuită. Porţile masive de stejar sunt închise cu o grindă aşa că turnul a avut şi rol de fortificaţie militară. În timpul lui Constantin Brâncoveanu se construieşte alături clădirea stăreţiei şi în 1718, se înalţă un nou paraclis domnesc, pictat la mijlocul secolului al XIX-lea.

Biserica se dărâmă din nou după cutremurele din 1802 şi 1809 şi, în 1828, începe rezidirea ei din porunca lui Grigore Dimitrie Ghica. Lucrările sunt însă întrerupte fiind reluate în 1831. Mănăstirea este terminată în toamna lui 1832, dar în secolul următor trece din nou prin clipe grele când în 1934 un incendiu distruge acoperişul bisericii dar şi pe cele ale clopotniţei şi chiliilor, restaurările fiind făcute abia în 1955, la biserica mare, şi în 1977 la paraclis. Din epoca Basarabilor sunt păstrate ancadramentele de piatră din jurul uşii principale şi la uşa sudică din Altar. În biserică se află mormântul lui Nicolae Alexandru, fiul lui Basarab I, mort la 16 februarie 1364. În epoca lui Brâncoveanu pictura a fost executată de Pârvu Mutu, iar cu prilejul restaurărilor din 1955 locaşul a fost repictat de un grup de călugări artişti de la mănăstirea Plumbuita. Aşezământul este împrejmuit de un zid masiv, construit în 1985 în locul celui ridicat de Matei Basarab din bârne şi pământ.

În urma decretului din 1959 viaţa monahală din mănăstire a fost întreruptă fiind reluată după 1986. Mănăstirea Negru Vodă este deosebit de importantă pentru cultura Ţării Româneşti deoarece în 1643-1650 a fost instalat aici un teasc tipografic unde a fost tipărită cunoscuta carte în limba română: „Învăţăturile de peste toate zilele".

IRINA STOCA

Dicţionar religios

Pistornic – sigiliu de piatră sau de lemn cu care se imprimă pe prescuri semnul crucii.

Pocrovul – 1) denumire dată sărbătorii „Acoperământul Maicii Domnului" de la 1 octombrie. 2) pânză, care se pune pe faţa mortului.

Pomelnic – listă cu numele de botez al persoanelor în viaţă sau decedate pe care le pomenesc slujitorii bisericii la slujbe.

Potir – obiect de cult în formă de cupă folosit la Sfânta Împărtăşanie.

Pravilă – cod de legi bisericeşti sau civile.

Profesorul de sinucidere

În marea grădină a lui Dumnezeu se infiltrează câteodată şi un fel de agenţi sub acoperire veniţi din regatul întunecat al lui Belzebut. Unul dintre aceştia a fost însă deconspirat, din motive cât se poate de omeneşti. Este vorba despre un bărbat în vârstă de 50 de ani, care lucra în cadrul unui colegiu din Tokyo, în calitate de cadru didactic. Ce-i drept, dom' profesor îşi făcea datoria cu conştiinciozitate, numai că „disciplina" sa preferată i-a revoltat foarte rău pe părinţii elevilor. El îşi învăţa elevii metodele cele mai bune (!) de sinucidere. Şi, probabil, neobişnuitul conferenţiar chiar studiase temeinic problema, căci făcuse şi o evaluare a modalităţilor de a-şi încheia socotelile cu cele lumeşti, hotărând că în fruntea topului merită să stea aruncarea de pe acoperişul unui imobil; de preferat, cât mai înalt.

Dată în vileag, eminenţa malefică a trebuit să facă faţă numeroaselor plângeri ale părinţilor. În urma analizării acestei situaţii bizare, conducerea instituţiei de învăţământ a decis suspendarea totală, pe durata unui an, a profesorului, care nu va fi nici plătit. Va avea însă timp să se perfecţioneze ori, cine ştie, să aplice tehnicile atât de dragi lui. Ei, dar unde sunt samuraii de altădată?... *(A.N.P.)*

Ce le trece unora prin minte?

◆ *Este arhicunoscută expresia macho-man, care se aplică, de obicei în mod ironic, unor bărbaţi a căror virilitate dă în clocot atunci când se privesc în oglindă. Dar iată că unei reviste pentru copii din SUA i-a trecut prin minte să înfiinţeze titlul de macho-bebe. Pe adresa redacţiei respective au sosit mii de fotografii însoţite de textele explicative ale părinţilor. Printre fruntaşii concursului macho-bebe se află şi Jim, eroul din fotografie, care nu a atins încă etatea de douăsprezece luni. Îmbrăcat ca la carte, Jim are o premoniţie: va ajunge un cavaler motorizat al autostrăzilor din ţara sa, zguduind inimile adoratoarelor. Bătrâneţile îl vor prinde în deşert, trăind ca un sihastru şi fugind astfel de tribunalele care-i cer să plătească o puzderie de pensii alimentare... E doar un scenariu.*

◆ *Trucaj sau nu? Dulăul pe nume Dixi are o limbă anormală şi nu numai atât. Vârful acestui organ imită o palmă de om, fapt care-l face o mare vedetă a revistelor de profil. Vecinii spun că nu l-au văzut niciodată pe Dixi cu toată limba în gură. Este limpede că patrupedul s-ar îneca cu musculosul organ, care-l deranjează vizibil atunci când roade oasele pline de măduvă. Stăpânii încă ezită să-l dea pe mâna chirurgilor, căci tot farmecul lui Dixi s-ar risipi sub acţiunea nemiloasă a scalpelului.*

◆ *Dacă vă puneţi pisica la îngrăşat, ajugeţi la performanţa de a nu o mai putea ţine în braţe. Mâţa Byby a atins aproape cincisprezece kilograme (la umbră) şi stăpâna e foarte mândră de ea, intrând în Cartea recordurilor. Dar are o mare problemă. Când intră în călduri, Byby se comportă ca un gladiator atacat de un tigru... Altfel spus, mâţa-record nu va putea avea urmaşi, căci cotoiul minune încă n-a apărut în pridvorul casei, cei normali având unele reţineri înainte de nuntă.* (P.I.)

Antrenauţii şi zâmbetul galben

În lumea noastră cea nebună, nici măcar utopiile pure nu mai sunt, cum s-ar zice, garantate sută la sută. Să luăm, de pildă, cazul microbiştilor de apartament; adică acei împătimiţi de fotbal care nu se duc pe stadioane, ci preferă să-şi verse năduful pe televizor, în timp ce ronţăie seminţe şi beau bere. Ei, bine, pentru ei s-a schimbat schema tactică, oricare asemenea cârcotaş putând deveni ceea ce am numi *antrenaut*. Un fel de specie hibridă – antrenor şi internaut – care poate accesa un site pe Internet, unde să comunice (deocamdată, doar pentru echipa franceză Web Football Club din Caen) formula de echipă şi strategia de joc, să numească rezerve, căpitanul formaţiei şi să dea diverse indicaţii. Până acum, WFCCaen are peste 7000 de antrenauţi(!), la cei vreo 20 de jucători vii şi adevăraţi, făcuţi de mamele lor din carne, oase şi crampoane.

Dacă vă vine să zâmbiţi, mai gândiţi-vă puţin, până aflaţi şi... în ce culori puteţi s-o faceţi. Nu e o glumă, ci o modă apărută în Thailanda. Aici, s-au inventat un fel de aparate dentare false, menite să mascheze dispozitivele reale ortodontice, din metal, considerate mai nou inestetice. Mă rog, moda nu prea se discută, dar insolitul afacerii vine din faptul că dinţii de ocazie le cam dau fiori privitorilor. Închipuiţi-vă cum e să-ţi surâdă cineva etalându-şi incisivii roşii, albaştri, verzi, galbeni ş.a.m.d., plus că partea aparatului aplicată pe cerul gurii este ornată cu personaje de benzi desenate! Pe de altă parte, oricât ar fi de bonton, ca o demoazelă oarecare să-şi asorteze coafura proaspăt vopsită în vişiniu, cu dinţii aşijderea şi cu poşeta, bufoneria cu pricina poate să producă, de-adevăratelea, mari neplăceri organismului. Şi-atunci, vrând-nevrând, zâmbetul va fi ca-n expresia noastră metaforică, adică galben. *(A.N.P.)*

Potop de pisici

În urma sesizării unor vecini, poliţia din oraşul Charleston (Virginia, SUA) a descins într-o casă apropiată din care se răspândea un miros insuportabil. O casă locuită de o bătrână, în care au fost descoperite nu mai puţin de 300 de pisici din care o treime erau în stare de putrefacţie. Casa părea, din exterior, bine îngrijită, dar în interior domnea infernul. Cadavrele pisicilor, urină şi excremente. În momentul descinderii, ca într-un film horror, o mare parte din pisici a ieşit din dulapuri sau sertare trase. Femeia în vârstă de 82 de ani a primit ordinul de a părăsi casa, fiind totodată acuzată de tratament inadecvat faţă de animale. Cea mai mare parte din pisici au devenit sălbatice şi se aflau într-o stare de sănătate deplorabilă, asta datorită faptului că au avut părinţi consangvini. Problema unor adopţii a fost eliminată, animalele bolnave urmând a fi eutanasiate. *(D.M.)*

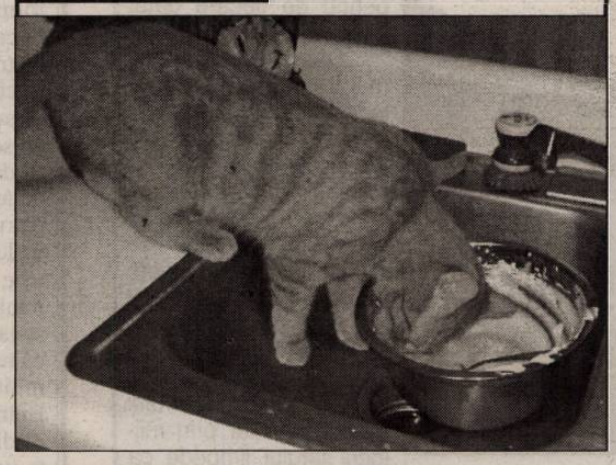

A evadat cu ajutorul unui pistol din... hârtie

Un deţinut aflat într-un spital din Los Angeles a reuşit să evadeze după ce şi-a confecţionat, în grabă, un pistol din carton şi hârtie pe care l-a colorat cu un marker negru. A avut nevoie de câteva luni pentru a realiza câteva prototipuri cât timp se afla în închisoare. După ce şi-a perfectat tehnologia a solicitat conducerii închisorii să fie spitalizat pentru investigaţii medicale. În timpul celor 3 zile petrecute în spital a reuşit să-şi procure materialele necesare pentru confecţionarea armei. În timp ce a fost condus la toaletă de poliţistul care-l supraveghea, l-a ameninţat cu pistolul fals, reuşind să evadeze.

După două zile a fost însă capturat la 100 km de graniţa cu Mexicul. Ingeniosul fugar s-a întors în celulă unde urmează să-şi ispăşească pedeapsa, la care au fost adăugaţi doi ani pentru evadare. *(D.M.)*

Inconştienţă

O pereche de soţi din Albama (Statele Unite) au fost protagoniştii unei poveşti complet ieşite din comun. Au plecat amândoi la un chef şi nu singuri ci, însoţiţi de fetiţa lor de 11 ani.

La petrecerea respectivă amândoi s-au întrecut cu licorile bachice iar fiica lor a adormit şi ea pe unde a putut. Mult după miezul nopţii a fost trezită de părinţi. Amândoi erau într-o stare euforică avansată şi abia au ajuns la maşina care aştepta cuminte în stradă. Aici, părinţii au realizat că nu pot conduce şi pur şi simplu au instalat-o pe cea mică la volan, ei urcându-se în spate. Fetiţa, somnoroasă şi speriată a condus maşina cu viteza unei trotinete. Bunul Dumnezeu a vrut să nu se întâmple o nenorocire şi maşina a ajuns acasă. Aici însă au dat nas în nas cu o patrulă de poliţie, fetiţa, nemaiavând timp nici măcar să ia mâinile de pe volan. Cei doi părinţi au fost arestaţi pentru abuz asupra unui minor, iar fiica lor a fost dată în grija bunicilor. *(I.S.)*

VINERI - 12 august

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 7.15 Ecouri din trecut: La granița Imperiului Roman 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Justiție militară" 11.00 Serial: „Felicity" 12.00 Zestrea românilor (r) 13.00 Serial: „Sticleții" 13.30 Desene animate 16.00 Debut 50 Plus (r) 17.30 Interes general 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Incredibilul Hulk" (SUA, 1989) 22.05 Serial: „Starhunter" 23.35 Film: „Zabriskie Point" (SUA, 1970) 3.35 Film (r) 6.05 Serial: „Destine secrete".

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Serial: „Destine răscumpărate" 11.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 12.15 De râsul lumii 14.15 Film: „Niciodată să nu spui niciodată" (SUA, 1995) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Răzbunătorul" (SUA, 1989) 22.30 Film: „Cain și Carter" (SUA, 1992) 0.30 Film (r) 2.00 Serial (r) 4.30 Chestiunea zilei (r) 6.00 Teo (r).

antena 1

6.10 În gura presei 7.00 Observator 10.00 Serial: „Comedia animalelor" 10.30 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Dădaca" 13.45 Divertisment (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertis: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Divertisment: Sport Știri 21.30 Film: „B.D. în alertă" (România, 1970). Cu: Toma Caragiu, Dem Rădulescu, Puiu Călinescu 23.30 Ciao Darwin 1.30 Concurs interactiv.

PRIMA TV

7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 11.00 Monica (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Mutant X" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Dincolo de limite 21.00 Vindecări miraculoase 22.00 Cash Taxi 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Film: „Vorbe de alint" (SUA, 1983) 3.00 Bani la greu 4.00 Clubul de noapte.

acasa

5.00 Serial: „Îndoiala" 5.45-11.15 Reluări 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Luna" 17.30 Povestiri adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Ciocolată cu piper" (ultimul ep.) 22.00 Serial: „Culoarea păcatului".

TVR 2

7.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.40 Serial (r) 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Doc.: „Călătorii de suflet" 16.35 Serial: „Sabrina" 17.00 Volei de plajă 19.00 Auto Club 19.30 Atletism: C.M. de la Helsinki 20.45 Jurnalul TVR 21.00 Fesivalul Callatis 2005 23.30 Atletism: C.M. de la Helsinki (r) 0.30 Club Callatis 2005 2.00 Film: „Bani de-a gata" (SUA, 1998). Cu: Marlon Brando, Charlie Sheen.

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Pokemon" 10.15 Icstrim Tivi 11.00 Film (r) 13.00 Serial (r) 14.00 Serial: „Batman" 15.00 Doc.: „Misterele planetei albastre" 16.00 Doc.: „Furia naturii" 17.00 Film: „Pleasantville" (SUA, 1998) 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Omul invizibil" 22.00 Film: „Satelitul corupției" (SUA, 1981). Cu: Sean Connery 0.30 Film: „Sperietoarea" (SUA, 1973). Cu: Gene Hackman, Al. Pacino.

SÂMBĂTĂ - 13 august

7.00 Ceasul deșteptător 8.30 Desene animate 9.30 Mic, da' voinic! 10.00 Ora poveștilor 11.00 Doc.: „Armonii în natură" 11.30 Miss World România 12.50 Orizont 2007 14.15 Parteneri de weekend 15.00 Români pe apa sâmbetei (r) 16.00 Serial: „Burlacii" (r) 17.30 Spectacolul lumii (r) 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Serial: „Neveste disperate" 22.00 Profesioniștii 23.30 Hai să vorbim cu Dana! 0.00 Film: „La limita extremă" (SUA, 1991). Cu: Patrick Swayze, Keanu Reeves 3.20 Film (r) 5.35 Serial: „Destine secrete".

7.00 Film (r) 8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Jack, agent secret" 10.30 Serial: „Cleopatra 2525" 11.30 Icstrim tivi (r) 12.00 Promotor 13.00 Serial: „Iubire în lumina reflectoarelor" 13.30 Serial: „Născut DJ" 14.00 Zâmbete într-o pastilă 14.30 Serial: „Suflete rătăcitoare" 17.00 Film: „Ultimul cartuș" (România, 1973) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Fascinație mortală" (SUA, 1995) . Cu: Jack Scalia 22.30 Film: „American Ninja IV" (SUA, 1990) 0.30 Film (r) 2.30 Serial: „Masacru în numele Domnului".

6.00 Serial: „Agenția de detectivi" 8.00 Desene animate 10.00 Casa de piatră 10.30 Roata de rezervă 11.00 Serial: „Nava spațială Odyssey" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Serial: „Dădaca" 14.00 Film: „Balada micuței Jo" (SUA, 1993) 16.30 Film: „10 chestii nu-mi plac la tine" (SUA, 1999) 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.30 Film: „Ultima șansă" (SUA, 1994). Cu: Charlie Sheen, Nastassja Kinski 22.30 Serial: „Lege și ordine: Brigada specială" 23.30 Film: „8 căpătâni într-un sac" (SUA, 1990) 1.30 Concurs interactiv 4.45 Desene animate.

8.00 Serial: „Sheena" 9.00 Serial: „Conan aventurierul" 10.00 Desene animate 10.30 Sport, dietă și o vedetă 11.30 Viteză maximă 12.00 Serial: „Sărit de pe fix" (ultimul ep.) 14.00 Film: „Legătură de sânge" (SUA, 2002) 15.50 Film: „Viața lui Natalie Wood" (ultima parte) 17.30 Doc.: „Viață de vedetă" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Guinness - lumea recordurilor 21.00 Poliția în acțiune 22.00 Film: „Drumul dragonului" (Hong Kong, 1972). Cu: Bruce Lee 0.00 Film: „Jurnalul seducției" (SUA, 2003).

5.00 Serial: „Îndoiala" 5.45-8.15 Reluări 9.15 Serial: „Uzurpatoarea" 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Fetele Gilmore" (r) 15.30 Serial: „Sărmana Maria" (r) 17.30 Povestiri adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Numai iubirea - telenovela din spatele telenovelei 21.00 Serial: „Culoarea păcatului" 22.00 Serial: „Anita".

8.30 Universul cunoașterii 9.30 Arca lui Noe 10.00 Natură și aventură 10.30 Oala sub presiune 12.00 Concert extraordinar - Ovidiu Lipan Țăndărică 13.00 Agenția de plasare 14.00 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Volei pe plajă 17.00 Serial: „Miracole" 18.00 Fotbal: CFR Cluj - Jiul 20.00 Atletism - C.M. de la Helsinki 20.45 Jurnalul TVR 21.00 Festivalul Callatis 2005 23.30 Atletism: C.M. de la Helsinki (r) 0.30 Club Callatis 2005 2.00 Film: „Christofor Columb" (coprod., 1992). Cu: Tom Selleck.

6.00 Apropo Tv 9.15 Serial (r) 10.00 Serial: „Cei mai frumoși ani" 11.00 Doc.: „Furia naturii" 14.00 Film (r) 16.00 Serial: „Cheers" 17.00 Film: „Hamlet" (partea a II-a) 19.00 Serial: „Telefonul de la miezul nopții" 20.00 Film: „O scrisoare pierdută" (România, 1953) 22.45 Serial: „Profiler: psihologia crimei" 23.45 Serial: „Clanul Soprano".

DUMINICĂ - 14 august

7.00 Universul credinței 8.30 Desene animate 9.30 Serial: „Cutia fantastică" 10.00 Profesioniștii (r) 11.00 Stele... de cinci stele (r) 12.00 Viața satului 14.15 Dănuțz s.r.l. 16.00 Concert Tudor Gheorghe 17.00 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Minutul 91 20.15 Fotbal: Steaua București - FC Național 23.15 Gala Festivalului Internațional de Film „Marea Neagră" 0.15 Film: „Femeia fatală" (SUA, 2002) 3.15 Film (r).

6.30 Film (r) 8.30 Desene animate 10.00 Film: „În umbra unui vis" (SUA, 1993). Cu: Chuck Norris 12.00 Parte de carte 13.00 Bucătăria lui Radu 13.30 5 frați Julea 14.00 Serial: „Născut DJ" 14.30 Zâmbete într-o pastilă 15.00 Film: „Împrumut divin" (SUA, 2002) 17.30 Vrei Teo, ai Teo! - ultima ediție 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „Stăpânul mărilor" (SUA, 2001) 22.15 Film: „Rechinii ucigași" (SUA, 1999) 0.45 Film (r).

7.00 Concurs interactiv 8.00 Desene animate: Animax 9.15 Desene animate: Disney 9.45 Serial: „Comedia animalelor" 10.15 Film (r) 13.15 Serial: „Dădaca" 14.00 Film: „Indienii din Cleveland: Marii învingători" (SUA, 1989) 16.00 Duminica în familie - partea I 18.40 7 zile 19.00 Observator 20.15 Duminica în familie - ultima parte 23.30 Recursul etapei 1.30 Film: „Diferențe de clasă" (SUA, 1999).

7.00 Ministar 8.00 Serial: „Sheena" 9.00 Tradițiile românilor 9.30 Tibanu' pescuiește și vânează 10.00 Puzzle Thea 11.00 Casa noastră 12.00 Serial: „Bram și Alice" (ep.1) 12.30 Academia mămicilor 13.30 Tradițiile românilor - ed. specială 14.00 Vino, mamă, să mă vezi (r) 15.00 Totul pentru tine (r) 17.00 The Flavours - 3 bucătari 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Guinness - lumea recordurilor 21.00 Film: „Întoarcerea muschetarilor" (SUA, 1989). Cu: Michael York 23.00 Film: „Halucinația" (coprod., 1991).

5.00 Serial: „Îndoiala" 7.30 Club 700 9.15 Serial: „Uzurpatoarea" 11.15 Serial: „Anita" (r) 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Fetele Gilmore" (r) 15.30 Serial: „Sărmana Maria" (r) 17.30 Povestiri adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Film: „Pierdut și regăsit". Cu: Sophie Marceau 23.00 Cristina Show la aniversare - 15 ani.

8.30 Medalion folcloric 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Împreună pentru natură 11.00 H... ora prichindeilor 12.00 Două roți 13.00 Atenție, se cântă! 14.00 Casa mea 14.25 Poftă bună! 15.00 Serial: „Secrete regale" 15.30 Serial: „Andromeda" 16.30 Natură și aventură 17.00 Serial: „Amy" 18.00 Serial: „Farmece" 19.00 Atlas 19.30 Atletism - C.M. Helsinki 20.45 Jurnalul TVR 21.00 Festivalul Callatis 2005 23.30 Atletism: C.M. de la Helsinki 0.30 Club Callatis 2005.

6.00 Apropo Tv 9.15 Serial: „Batman" 10.00 Film (r) 12.10 Serial (r) 13.15 Lumea Pro Cinema 16.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Film: „Abracadabra" (SUA, 1958). Cu: James Stewart 19.00 Serial: „Telefonul de la miezul nopții" 20.00 Film: „Callas Forever" (coprod., 2002) 22.15 Serial: „Profiler: psihologia crimei" 23.15 Serial: „Clanul Soprano".

KIRK DOUGLAS
– joi, 20.00 –

SOPHIE MARCEAU
– duminică, 21.00 –

JAMES STEWART
– duminică, 17.00 –

NASTASSJA KINSKI
– sâmbătă, 20.30 –

JACK SCALIA
– sâmbătă, 20.30 –

DIANE KEATON
– marți, 20.00 –

CHARLIE SHEEN
– vineri, 2.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 15 august

7.00 Jurnalul TVR 7.15 Ecouri din trecut: Norba 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Justiție militară" 11.45 Interes general (r) 13.05 Serial: „Sticleții" 13.30 Desene animate 15.30 Kronica 17.30 Nocturne (r) 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Ochiul magic 21.00 Doc.: „Supervulcanul" (I) 22.00 Serial: „Starhunter" 23.35 Film: „Cel mai talentat" (SUA, 1999) 3.25 Film (r) 5.50 Serial: „Destine secrete".

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 11.15 Film (r) 13.45 Zâmbete într-o pastilă (r) 14.30 Vrei Teo, ai Teo! (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „Secret din tinerețe" (SUA, 2005) 22.15 La Bloc (r) 23.45 Serial: „Dispăruți fără urmă" 0.45 Icstrim tivi 2.30 Serial: „Renegatul" 3.30 Parte de carte.

6.10 În gura presei 7.00 Observator 9.00 Serial (r) 10.00 Serial: „Comedia animalelor" 10.30 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Dădaca" 13.45 Film: „Indienii din Cleveland" (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertis: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Film: „Vasul fantomă" (SUA, 2001). Cu: Luke Perry 0.00 Film: „Martor incomod" (SUA, 1998) 2.00 Concurs interactiv.

7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 10.00 Kensky Show (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Mutant X" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Serial: „Sala de judecată" 21.00 Serial: „Alertă medicală" 22.00 Cash TAXI 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Focus Plus 0.45 Guinness - lumea recordurilor 2..45 Bani la greu.

5.00 Serial: „Îndoiala" 8.15 Acasă în bucătărie (r) 9.15 Serial: „Mama vitregă" (r) 10.00 Numai iubirea - telenovela din sparele telenovelei (r) 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Luna" 17.30 Povestiri adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Culoarea păcatului" 22.00 Serial: „Anita".

7.00 Atenție, se cântă! (r) 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.40 Serial: „Farmece" (r) 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Zona de conflict 17.00 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „Mistere și mituri ale sec. al XX-lea" 19.00 Miss Plaja 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Jurnalul TVR 21.00 Festivalul Callatis 2005 23.30 Serial: „Agenția" 0.30 Club Callatis 2005.

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Pokemon" 10.15 Lumea ProCinema (r) 11.00 Film (r) 13.00 Doc.: „Misterele planetei albastre" (ultimul ep.) 14.00 Serial: „Batman" 17.00 Film: „S-a întâmplat într-o noapte" (SUA, 1934). Cu: Clark Gable 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Xena, prințesa războinică" 22.00 Film: „Lumea văzută de Garp" (SUA, 1982). Cu: Robin Williams, Glenn Close 1.00 Film: „Camarazi în războiul străzii" (SUA, 2001, partea I).

MARȚI - 16 august

7.00 Jurnalul TVR 7.15 Ecouri din trecut: Pompei Felix 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Justiție militară" 11.00 Serial: „Felicity" 13.00 Serial: „Sticleții" 13.30 Desene animate 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Nocturne (r) 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Partenerul meu tăcut" (ultima parte) 21.50 Circul Soarelui 22.00 Serial: „Starhunter" 23.35 Film: „Incident pe autostrada" (Canada, 1991) 3.25 Film (r) 5.50 Serial: „Destine secrete".

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Serial: „Destine răscumpărate" 11.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 12.15 De râsul lumii 14.15 Film: „Trei destine" (SUA, 1995) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „Moștenire periculoasă" (SUA, 1997) 22.15 La Bloc (r) 23.45 Serial: „Walker, polițist texan" 2.00 Serial: „Renegatul" 3.00 Film (r).

6.10 În gura presei 7.00 Observator 9.00 Serial (r) 10.00 Serial: „Comedia animalelor" 10.30 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Dădaca" 13.45 Film: „În numele legii" (SUA, 1998) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertis: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Cei mai frumoși ani 0.00 Film: „Vieți paralele" (SUA, 1994) 2.00 Concurs interactiv.

7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 10.00 Kensky Show (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Mutant X" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Film: „Limitele credinței" (SUA, 2001). Cu: Diane Keaton 22.00 Cash TAXI 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Focus Plus 0.45 Guinness - lumea recordurilor.

5.00 Serial: „Îndoiala" 5.45-11.15 Reluări 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Luna" 17.30 Povestiri adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Culoarea păcatului" 22.00 Serial: „Anita".

7.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.40 Serial: „Verdict: Crimă" 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Doc.: „Cronici mediteraneene" 16.30 Serial: „Sabrina" 17.00 Serial: „Rebelii" 18.30 Doc.: „Mărturii" 19.00 Serial: „Soția lui Lorenzo" 20.00 Fotbal: România - Israel în pauză Jurnalul TVR 22.15 Film: „Titanic" (partea a II-a) 23.55 Serial: „Stargate" 1.20 Film: „Ultimul sărut" (Italia, 2001).

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Pokemon" 11.00 Film (r) 13.00 Serial (r) 14.00 Serial: „Batman" 17.00 Film: „Extravagantul Mr. Deeds" (SUA, 1936). Cu: Gary Cooper 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Schimbul trei" 21.00 Serial: „Cuceritorii" 22.00 Film: „Enigma vrăjitoarei" (SUA, 1994). Cu: Dennis Hopper 0.15 Film: „Camarazi în războiul străzii" (partea a II-a).

MIERCURI - 17 august

7.00 Jurnalul TVR 7.15 Ecouri din trecut: Secretele orașului Napoli 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Justiție militară" 11.00 Serial: „Felicity" 13.00 Serial: „Sticleții" 13.30 Desene animate 15.30 ...Sed lex! 16.00 Convietuiri 16.55 Doc.: „Dincolo de hartă" 17.30 Travelling circular (r) 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Serial: „Jeremiah" (ep.1) 21.10 Fotbal: România - Andorra 0.05 Film: „Musafirul nepoftit" (Canada, 1985) 3.35 Film (r) 5.50 Serial: „Destine secrete".

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Serial: „Destine răscumpărate" 11.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 12.15 De râsul lumii 14.15 Film: „Danielle Steel's: Umbrele fericirii" (SUA, 1995) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „Nimic nu e sigur în dragoste!" (SUA, 2004) 22.15 La Bloc (r) 23.45 Serial: „Fastlane: Cursa vieții și a morții" 2.00 Serial: „Renegatul".

6.10 În gura presei 7.00 Observator 9.00 Serial (r) 10.00 Serial: „Comedia animalelor" 10.30 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Dădaca" 13.45 Film: „Incorigibilul" (Franța, 1977). Cu: Jean-Paul Belmondo 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertis: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Film: „Vrăjitoarea" (partea a II-a) 21.30 Divertisment: Don Juan De România 0.00 Film: „Turbulențe" (SUA, 2000) 2.00 Concurs interactiv.

7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 10.00 Kensky Show (r) 11.00 Monica (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Mutant X" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Film: „Dragă, am mărit copilul!" (SUA, 1992) 22.00 Cash TAXI 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Focus Plus 0.45 Guinness - lumea recordurilor.

5.00 Serial: „Îndoiala" 6.15 Serial: „Luna" (r) 8.15 Serial: „Culoarea păcatului" (r) 9.15 Serial: „Mama vitregă" 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Luna" 17.30 Povestiri adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Culoarea păcatului" 22.00 Serial: „Anita".

7.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.40 Serial: „Verdict: crimă" 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.30 Serial: „Sabrina" 17.00 Serial: „Rebelii" 18.30 Minoritați sub trei dictaturi 19.00 Serial: „Soția lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Serial: „Verdict: Crimă" 21.30 Jurnalul TVR 22.00 Film: „Iubire pătimașă (partea a II-a) 22.45 Serial: „American Gothic" 23.45 Fotbal: Macedonia - Finlanda 1.35 Film: „Secrete bine păzite" (partea a III-a).

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Pokemon" 11.00 Film (r) 13.00 Serial (r) 14.00 Serial: „Batman" 15.00 Doc.: „Sporturi extreme... la limită!!!" (ep.1) 17.00 Film: „Orizont pierdut" (SUA, 1937) 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Doctorul de suflete" 22.00 Film: „Oameni de onoare" (SUA, 1992) 1.00 Film: „V-o prezentăm pe Dorothy Dandrige" (SUA, 1999). Cu: Halle Berry.

JOI - 18 august

7.00 Jurnalul TVR 7.15 Orașele Italiei 8.00 Serial: „Portul miracolelor" 10.00 Serial: „Justiție militară" 11.00 Serial: „Felicity" 13.00 Serial: „Sticleții" (ultimul ep.) 13.30 Desene animate 15.30 Akzente 17.25 Travelling circular (r) 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Cărările gloriei" (SUA, 1957). Cu: Kirk Douglas 22.00 Serial: „Jeremiah" 23.35 Marcă înregistrată 0.25 Film: „O coardă prea întinsă" (Spania, 1999) 3.10 Film (r) 5.50 Serial: „Destine secrete".

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Serial: „Destine răscumpărate" 11.15 Tu ești, tu câștigi! (r) 12.15 De râsul lumii 14.15 Film: „Fiul pierdut" (SUA, 1992) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Tu ești, tu câștigi! 19.00 Știrile ProTv 20.15 Film: „Fugarele" (Canada, 2004) 22.15 La Bloc (r) 23.45 Serial: „Doi bărbați și jumătate" 0.30 5 frați Julea (r) 2.00 Serial: „Renegatul".

6.10 În gura presei 7.00 Observator 9.00 Serial (r) 10.00 Serial: „Comedia animalelor" 10.30 Concurs interactiv 12.00 Divertisment (r) 13.45 Film: „Aterizare forțată" (SUA, 1998) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.30 Serial: „Anastasia" 18.30 Divertis: Felix și Otilea 19.00 Observator 20.30 Cel mai tare din parcare 0.00 Film: „Tinerețe furată" (SUA, 1999). Cu: Winona Ryder, Angelina Jolie 1.00 Concurs interactiv.

7.55 Sport cu Florentina 9.25 Serial (r) 10.00 Kensky Show (r) 11.00 Monica (r) 12.35 Bani la greu 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.00 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Serial: „Mutant X" 16.55 Serial: „News Radio" 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Special" 20.00 Vino, mamă, să mă vezi 21.00 Doc.: „Dosarele FBI" 22.00 Cash Taxi 22.30 Trăsniți în N.A.T.O. 23.00 Focus Plus 0.45 Guinness - lumea recordurilor.

5.00 Serial: „Îndoiala" 5.45-11.15 Reluări 12.15 Serial: „Amazoana" 13.15 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 14.15 Serial: „Legături de familie" 15.30 Serial: „Luna" 17.30 Povestiri adevărate 18.10 Serial: „Pariul iubirii" 20.00 Serial: „Mama vitregă" 21.00 Serial: „Culoarea păcatului" 22.00 Serial: „Anita".

7.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 10.00 Tonomatul de vacanță 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.40 Serial: „Verdict: Crimă" 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Fiica oceanului" 15.00 Împreună în Europa 16.30 Serial: „Sabrina" 17.00 Serial: „Rebelii" 18.30 Sănătate naturistă 19.00 Serial: „Soția lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Serial: „Verdict: Crimă" 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Drumul spre Santiago" (partea a II-a) 0.00 Serial: „Martorul tăcut" 1.50 Film: „Poveste de prietenie, poveste de război" (partea a III-a).

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Pokemon" 11.00 Film (r) 13.00 Serial (r) 14.00 Serial: „Batman" 15.00 Serial (r) 17.00 Film: „Nu o poți lua cu tine după moarte" (SUA, 1938) 19.00 Serial: „Surorile" 20.00 Serial: „Omul invizibil" 22.00 Film: „Prieten și dușman" (SUA, 1997). Cu: Brad Pitt, Harrison Ford 0.30 Film: „Coșmar pe strada Ulmilor: Copilul din vis" (SUA, 1989).

Polenul, un remediu complet

Aşa cum v-am promis în urmă cu câteva săptămâni, vă vom prezenta periodic imensele avantaje pentru sănătatea noastră, aduse de cele mai importante produse naturale – rezultate în urma conlucrării perfecte dintre regnul animal (albina) şi cel vegetal (inflorescenţele plantelor melifere) – care ne stau la dispoziţie pentru tratarea şi vindecarea unui număr imens de boli, dintre cele mai grave. Acest fascinant şi util periplu este posibil datorită amabilităţii d-lui *dr. Ştefan STÂNGACIU,* specialistul numărul unu în lume, în domeniul apiterapiei. Astăzi, vom vorbi despre *polen.*

Terapie celulară naturală

Pornind de la legea celor cinci elemente, pe baza căreia medicina chineză tradiţională evaluează starea de sănătate şi vindecă bolile, dr. Stângaciu a realizat un pentagon al produselor stupului. Polenul reprezintă celula sexuală masculină, preluată de albină şi dusă la planta feminină, unde are loc fecundarea. De aceea, el are tot programul genetic necesar supravieţuirii pe durate foarte mari (de exemplu, teiul poate trăi 1000-1200 ani), ca şi energiile necesare dezvoltării vieţii. Pe de altă parte, celula vegetală e foarte asemănătoare cu celula animală iar diametrul grăunciorului de polen este comparabil cu cel al celulelor umane, de unde şi ideea că a consuma acest produs înseamnă a face terapie celulară: polenul ajută direct celulele noastre, venind cu un aport de substanţe imediat acceptat. Sub aspectul respectiv, deosebit de semnificativ devine faptul că, dacă se consumă – de exemplu – carne, în procesul metabolic organismul consumă foarte multă energie, pentru a o digera şi a extrage din ea substanţele nutritive, în vreme ce pentru polen consumul energetic este minim. Această caracteristică are o importanţă majoră pentru pacienţii foarte bolnavi, ajunşi aproape de epuizarea rezervelor energetice şi care deci nu-şi pot permite să mai piardă energie şi prin digestie. Este cazul bolnavilor de ciroză hepatică, hepatite agresive, cancere, infarct de miocard ş.a.

Suplinirea elementelor în deficit

Grăuntele de polen este foarte asemănător cu un ou de găină microscopic, atunci când îl consumăm. În stomac, porii săi se deschid, lăsând să se scurgă în tubul digestiv substanţele din interior. Între acestea, se află şi toţi aminoacizii esenţiali, care trec direct în sânge, ceea ce face ca, de pildă, 100 grame de polen să poată înlocui 500 grame de carne de vită. De altfel, din punct de vedere calitativ se spune că

polenul e cea mai bună hrană (exceptând lăptişorul de matcă, obţinut însă extrem de greu şi în cantităţi foarte mici). El suplineşte practic orice element care lipseşte din organism. Asemenea carenţe sunt cauzate de alimentaţia dezechilibrată, mai ales în cazul hranei „mono": foarte multă carne, foarte multe lactate, foarte multe vegetale ş.a.m.d. Astfel, se ajunge la probleme de genul scăderii puterii antioxidante în lipsa seleniului, al bolilor de inimă în lipsa magneziului, al osteoporozei şi rahitismului în lipsa calciului etc.

La orice vârstă, pentru ambele sexe

Primul organ avantajat de terapia cu polen este ficatul, această imensă uzină cu circa o sută de funcţii diferite. Odată pus la punct acesta, sângele sănătos trimis la inimă şi la creier va vindeca afecţiuni specifice zonelor respective. Mai mult, se acţionează şi pe partea emoţională. Polenul fiind euforizant, pacientul devine mai optimist, mai vesel, produsul putând fi utilizat cu succes în centrele de tratamente antidrog. Aminoacizii esenţiali aflaţi în polen ajută şi la producerea endorfinelor, aşa-numiţii hormoni ai fericirii, ai plăcerii, iar elementele legate de partea sexuală masculină sunt foarte importante în tratarea disfuncţiilor sexuale la bărbaţi (amintim aici oligospermia), ca şi a afecţiunilor prostatei, recomandările principale sub acest aspect mergând către adulţi şi vârstnici. Însă şi femeile beneficiază de calităţile polenului, în situaţiile „exploziilor" hormonale, când apar mastite şi insomnii. Şi să nu uităm – tot pentru sexul-frumos – de remarcabilele calităţi cosmetice ale aceluiaşi produs: curăţă, hrăneşte, regenerează pielea, totodată venind şi cu un important aport de ADN şi ARN. Privitor la ten, măştile cu polen şi ingerarea granulelor ajută la vindecarea acneei adolescenţilor.

Regenerarea inimii şi cura de slăbit

După cum remarca dr. Ştefan Stângaciu, inima îşi primeşte hrana de la ficat. Muşchiul ei fiind făcut din proteine, acestea se pot reface dacă există suficienţi aminoacizi în organism, ceea ce polenul conţine din belşug. Pe lângă ajutorul dat metabolismului energetic al inimii, acesta contribuie şi la fluidizarea sângelui şi la refacerea capilarelor. Absolut logic, indirect, el ajută practic toate organele din corp. Pentru copii şi convalescenţi, polenul este bun stimulent al poftei de mâncare, însă şi reversul (scăderea în greutate) e valabil, datorită unui mecanism foarte interesant. În special la persoanele cu alimentaţie monotonă, organismului „îi e foame" de o anumită substanţă; dacă nu o găseşte, foamea se menţine şi intervine supraalimentarea, apoi creşterea în greutate. Dar polenul calmează centrul foamei. Recomandabil este ca, pentru creştere sau pentru convalescenţi, să se consume după mesele principale; pentru scăderea în greutate, e bine ca măcar o săptămână să se consume, înainte de mese, polen în iaurt amestecat cu miere, apoi numai polen. Pentru un adult, doza zilnică medie este de 7-8 linguriţe, pentru copiii peste 3 ani, jumătate din această cantitate, iar pentru copiii mici, doar un sfert. Cantitatea se poate suplimenta la persoanele care depun efort fizic şi intelectual intens şi, în general, cura de după mesele principale (cu câte o jumătate de linguriţă de polen) este recomandabilă oricui. Cu efecte excelente asupra sănătăţii, după cum ne asigură dr. Stângaciu.

Astrologie medicală

11 – 17 august

11.08. –Ploi, canicula, inundaţii... Omul şi astrele parcă s-au înţeles să dea peste cap ordinea firească a lucrurilor. Din păcate, cel dintâi trage ponoasele, inclusiv sub aspectul stării de sănătate. Astăzi, de pildă, se impun restricţii alimentare: nu amestecaţi tipurile de alimente, ci folosiţi-vă de schema celor trei grupe recomandate de terapeuta Djuna. Nu este indicat nici postul negru.

12.08. –Zi destul de agitată, tensionată, când e

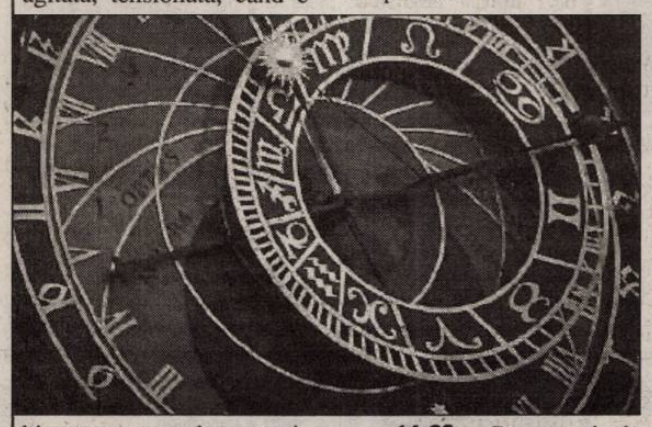

bine să ne controlăm emoţiile şi reacţiile faţă de ceilalţi, dar şi acţiunile introspective, întrucât putem deveni nejustificat de intransigenţi, chiar cu propria persoană. În aceeaşi idee, persoanele cu probleme cardiologice trebuie să fie foarte prudente în tot ce fac. Avem în schimb libertate totală să mergem la cabinetul stomatologic.

13.08. –Pe lângă recomandările pentru zilele precedente, valabile în continuare, astăzi e de preferat să vă organizaţi activităţile, astfel încât să aveţi suficient timp pentru refacerea psihicului, într-un cerc de prieteni, dar e posibil şi acasă (sau în natură), în linişte, eventual ascultând muzică terapeutică. Nu se recomandă intervenţiile chirurgicale asupra aparatului respirator.

14.08. –Consumaţi cât mai multe lichide (apă curată!, plată, sucuri naturale, mai puţin băuturi carbogazoase şi deloc cele alcoolice), feriţi-vă de acţiunea nocivă a razelor solare, întrucât astăzi este expusă unor pericole neaşteptate partea superioară a corpului; aviz celor cu risc de accidente vasculare cerebrale. Nu sunt indicate procedurile legate de ten şi de piele, în general.

15.08. –Se pot aborda astăzi procedurile de călire a organismului, alternativ cu masajul calmant şi cu odihna, întrucât pe plan general se resimte o nevoie ridicată de „relache", după o perioadă foarte solicitantă (care încă nu s-a încheiat, pentru cei mai mulţi dintre noi). Evitaţi abuzurile alimentare şi consumul de medicamente cu efect puternic.

16.08. –Persoanele cu sensibilităţi legate de sistemul osos sunt sfătuite astăzi să fie foarte prudente, întrucât există riscul unor recidive, prima vizată fiind coloana vertebrală, cu precădere zona cervicală şi cea lombară. Cel mai bine ar fi să faceţi exerciţii pentru flexibilitatea articulaţiilor, apoi masaje relaxante pe membre şi pe spate. Nu vă suprasolicitaţi sistemul nervos.

17.08. –E bine ca astăzi să vă petreceţi cât mai mult timp în mijlocul naturii, făcând mişcare (fără a supradoza efortul fizic). Atenţie la riscul contractării unor micoze sau infecţii, la nivelul membrelor inferioare. Se recomandă toate tipurile de proceduri cu apă, dar în special duşul alternativ, cald/rece. Nu e momentul să începeţi cure de scădere în greutate.

Cura de vară după modelul chinezesc

Potrivit teoriei chineze a celor cinci elemente, vara este reprezentată de foc. Acest element guvernează energia inimii şi a intestinului subţire. Chinezii împart sezonul cald în două părţi. Prima parte este caracterizată prin foc, acţiune, climat cald şi uscat, în timp ce al doilea sub-sezon estival este reprezentat de elementul pământ. El e asimilat cu vremea recoltelor, a întoarcerii la şcoală, după vacanţă, sau la serviciu, după concediu. Pământul fertil ne furnizează acum hrană din belşug şi ne suportă din punct de vedere fizic. Organele asociate energetic cu perioada menţionată sunt stomacul şi pancreasul.

Recomandările pentru prima etapă se îndreaptă către acizii graşi esenţiali, pentru a ajuta metabolismul lipidelor, ceea ce ar însemna ingerarea unui corp gras, pentru a dizolva un alt corp gras. Este şi perioada problemelor circulatorii şi a maladiilor cardiace. Dacă o persoană are probleme circulatorii, i se recomandă un supliment nutritiv pe bază de hamamelis sau de strugure roşu, pentru a preveni apariţia varicelor. Către sfârşitul verii trebuie susţinute stomacul şi pancreasul, de preferat cu suplimente de enzime digestive; e important să se mănânce multe crudităţi, pentru a-i furniza organismului toate enzimele necesare în procesul de digestie.

Alimentele naturale privilegiate în perioada caldă sunt, din fericire, foarte numeroase: vinetele, varza, castraveţii, dovleceii, mărarul, fasolea păstăi, ardeiul iute, gogoşarii, prazul, anghinarea, sfecla, avocado, andivele, urzicile, măcrişul, pepenele galben, cireşele, zmeura, murele, piersicile, merele, tomatele, orezul, meiul, soia, nucile. Desigur, lista nu e completă şi, după cum se poate observa, ea cuprinde atât plante comestibile de cultură, cât şi din flora spontană. Important este ca noi să nu le neglijăm; pentru că, suplinind pseudo-alimentele încărcate de compuşi chimici şi de organismele modificate genetic, care au invadat piaţa agroalimentară (şi, din păcate, o şi domină), ne facem de fapt nouă înşine un imens serviciu, protejându-ne sănătatea.

CALENDARUL PLANTELOR

15 – 21 AUGUST

Motto: „Uneori, e mai uşor să previi o afecţiune medicală, decât să o tratezi, iar cu plantele medicinale poţi face acest lucru."

Of, ce căldură! Insuportabil, nu? În general, în această parte a articolelor vă povesteam câte ceva sau mai dădeam câte un sfat. Acum simt că v-aţi toropi şi mai tare dacă aş scrie prea mult. Aşa că vă dau o idee: folosiţi măceşul pentru a vă răcori în această vară sau pentru a vă îndulci, un ceai rece, cidru sau dacă preferaţi dulciurile: siropuri, gemuri, dulceaţă. Efect garantat! La începutul toamnei, veţi fi plini de viaţă şi poate o să vă rezolvaţi şi câteva afecţiuni interne.

MĂCEŞUL
Rosa Canina

● Arbust ghimpos, înalt de 2-3 m, cu ramuri arcuite în afară, frunze penat compuse, cu flori grupate în vârful ramurilor.

● Măceşul, specie de lumină, creşte în rărituri de păduri sau pe marginea acestora, în locuri poienite, pe coaste cu expunere însorită, în păşuni şi fâneţe, la marginea drumurilor şi a căilor ferate. Fiind puţin pretenţios faţă de sol, vegetează şi pe terenurile, sărace, pietroase, erodate sau supuse eroziunii. Rezistă foarte bine la

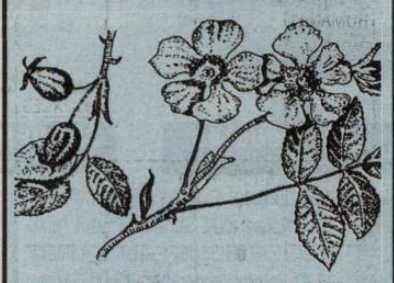

temperaturi scăzute şi la umiditate redusă. Altitudinal, se întâlneşte de la câmpie până la munte (circa 1200 m), îndeosebi în zonele de deal.

● ***Se utilizează*** peretele cărnos al măceşelor.

● Fructele se culeg când devin cărămizii şi au pete verzui doar la vârf.

● ***Proprietăţi:*** Tonic vitaminizant, scăderea permeabilităţii şi a fragilităţii capilare, normalizarea circulaţiei periferice, anticataral, hepatoprotector.

● ***Se recomandă*** în avitaminoze, sursă de vitamina C, îndeosebi pentru copii şi convalescenţi. Tulburări de circulaţie periferică, purpure, afecţiuni renale, inclusiv litiază (pentru aceasta se recomandă achenele, popular numite seminţe), sechele de hepatită, diskinezie biliară, enterocolită, catar intestinal, helmintiaze.

● ***Mod de administrare:*** Decoct scurt (2 linguri de măceşe fierte 5-10 minute în 0,5 l apă – fructele se introduc când apa clocoteşte). Macerat la rece (100g măceşe macerate 12 ore în 1litru apă), care se poate consuma şi ca băutură răcoritoare. Pulpă de măceşe în miere – pentru eliminarea viermilor intestinali (2 părţi fructe şi 1 parte miere), se iau 2-3 linguriţe dimineaţa pe stomacul gol.

DENIS GIURGIU

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Umor SF

Noi

Vis împlinit. Suntem în 2105 şi nici unei femei nu i se mai spune muiere. Toate s-au separat definitiv de bărbaţi, aşa cum ne arătau tendinţele secolelor XX şi XXI. Magia ingineriei genetice a învins. Nu mai avem nevoie unii de alţii pentru reproducere prin mizerabila activitate sexuală adamoevică. Ne este ruşine de trecutul nostru lasciv şi privim cu mândrie la cele două zone terestre populate de câte un unic sex.

După tragerea la sorţi, femeilor li s-a repartizat Nordul, iar bărbaţilor Sudul. Demarcaţia o face binecuvântatul nostru Ecuator. În jurul acestuia, la Nord şi la Sud există o zonă tampon de 100 de kilometri, care este supravegheată cu sateliţi, cu patrule de elicoptere şi radare, iar în zonele de junglă stau de veghe animalele dresate în acest scop mai mult decât nobil. Un gard electrificat alungă poftele carnale, prăjindu-le la 40 de mii de volţi – au existat, ca şi în cazul Zidului Berlinului, eretici care nu şi-au dresat hormonii conform cu noua ordine mondială.

Totul merge şnur. Femeile (prin partenogeneză) şi bărbaţii (prin modificări ale embrionului) îşi văd neabătuţi de treburile lor, asigurând generaţiile în eprubete. În Nord a crescut producţia de macrameuri şi bigudiuri, iar în Sud se remarcă producţia de arme care nu mai folosesc la nimic, căci „cherchez la femme!" nu mai are nici un rost. Istoria mai consemnează adunări ale grupurilor de nostalgici, numiţi anarhişti, care evocă străbune gesturi precum sărutul, îmbrăţişarea, unii chiar desenând scandaloase hărţi ale zonelor erogene. Forţele de ordine din ambele Lumi înăbuşesc în faşă astfel de atitudini retrograde, iar congresele şi plenarele periodice ne ridică spre culmi de conştiinţa civică unisex.

Prin Convenţia de la Uterville, reprezentanţii bărbaţilor şi ai femeilor se întâlnesc anual într-o mică localitate din zona de tampon, în plină junglă. Cu acel prilej – care dovedeşte toleranţă şi stimă reciprocă – se schimbă impresii şi se face un schimb de experienţă cu privire la ramurile economice prospere şi şchiopătânde. Se analizează importurile şi exporturile dintre Nord şi Sud, punându-se accent pe producţia de eprubete pe cap de embrion... De câţiva ani, aceste convorbiri se desfăşoară fără incidente şi alte afuriseli, care ar aminti de degradantele căsnicii de odinioară, cunoscute şi sub denumirea odioasă de menaj.

Dar anul acesta mi-a venit mie rândul să reprezint Sudul. Din partea Nordului a sosit în cabana din zona de tampon EA. O aşteptam urmărind la televizor un program nordic despre „bucătăria în absenţa bărbaţilor" şi chiar îmi notasem o nouă reţetă de colţunaşi stelaţi, umpluţi cu spumă din rinichi de viezure. De cum am văzut-o, am sărit în picioare respectuos şi am încremenit. Nu arăta defel ca în propaganda sudică, întrucât avea o figură de zână şi un corp de zeiţă. Glasul mătăsos şi căldura privirii m-au făcut să cad la loc în fotoliu. Ceva se răscolea în mine şi am uitat subit pentru ce eram acolo. Se şterseseră brusc toate denigrările la adresa femeilor şi dispreţul meu inoculat propagangistic se topea spre dispariţie. La rândul ei, EA se aşează picior peste picior, trăgându-şi fusta înflorată până peste genunchi. „O cafea?", făcu ea pe gazda şi eu aprob dând tâmp din cap. Cu gesturi mlădioase, EA prepară licoarea şi o turnă în ceşti. Atunci eu am făcut cel mai reprobabil gest al vieţii: am luat un fir de garoafă din glastră şi i l-am oferit zâmbind ca un bufon ce-şi îneacă plânsul. EA a luat floarea, a mirosit-o îndelung şi a rostit câteva vorbe halucinante: „Racheta-i gata de plecare!" Într-adevăr, de afară se auzea un zgomot suspect. Ne-am luat de mâini şi am zbughit-o pe uşa din dos, păcălind gărzile. Ne-am instalat în vehiculul spaţial şi am demarat spre cer. N-am mai auzit huiduielile celor de pe Terra. Am trecut pe pilot automat şi ne-am îmbrăţişat stângaci, ca pentru prima oară. La un moment dat, ea s-a desprins şi mi-a scos din buzunarul de la piept o eprubetă şi a sfărâmat-o zâmbind. „Unde mergem?", întreb eu. „În Soare!", răspunse EA. „Acolo nu se-ncumetă nimeni să ne ajungă!"

PAUL IOAN

Soluţia „SUDOKU" jocul săptămânii – 5

6	1	8	9	7	3	4	5	2
4	9	2	8	6	5	3	1	7
3	5	7	2	4	1	9	6	8
2	6	1	7	9	8	5	3	4
7	8	3	4	5	6	1	2	9
9	4	5	1	3	2	7	8	6
8	2	4	5	1	9	6	7	3
5	7	6	3	8	4	2	9	1
1	3	9	6	2	7	8	4	5

GOLAJ

Integramă de GHEORGHE POPESCU

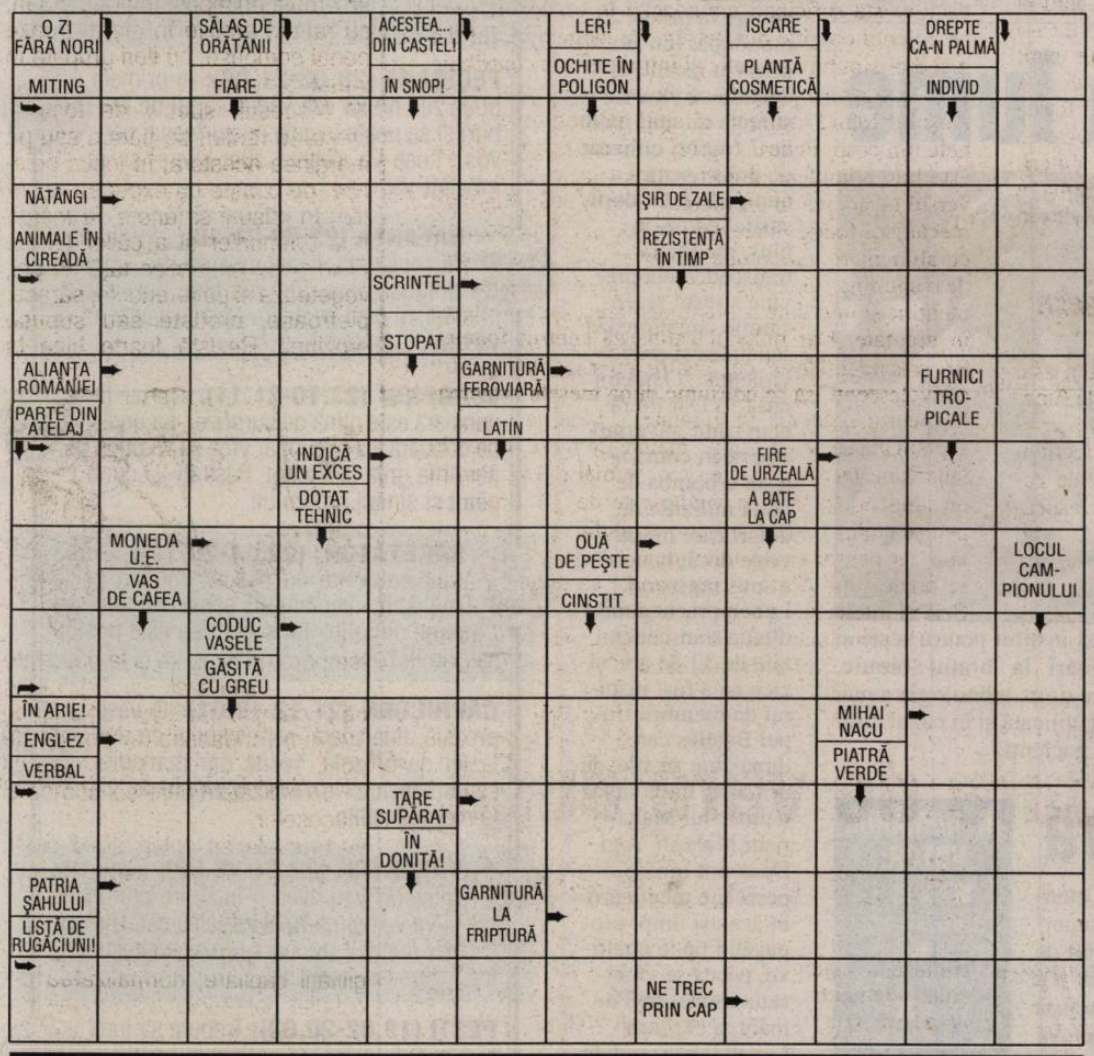

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „MENŢIUNI"

Orizontal: P - U - A - D - F - M - PREZENTATORI - ITALIA - ORAR - ENE - ANTICARI - TREN - IRISI - LINX - OCOL - TI - E - APAS - SATEN - UF - LIPSIRE - T - AVOCAT - EMIR - OPOZITIE - UNA - TAI - ARMATOR - PALIER - UNITE.

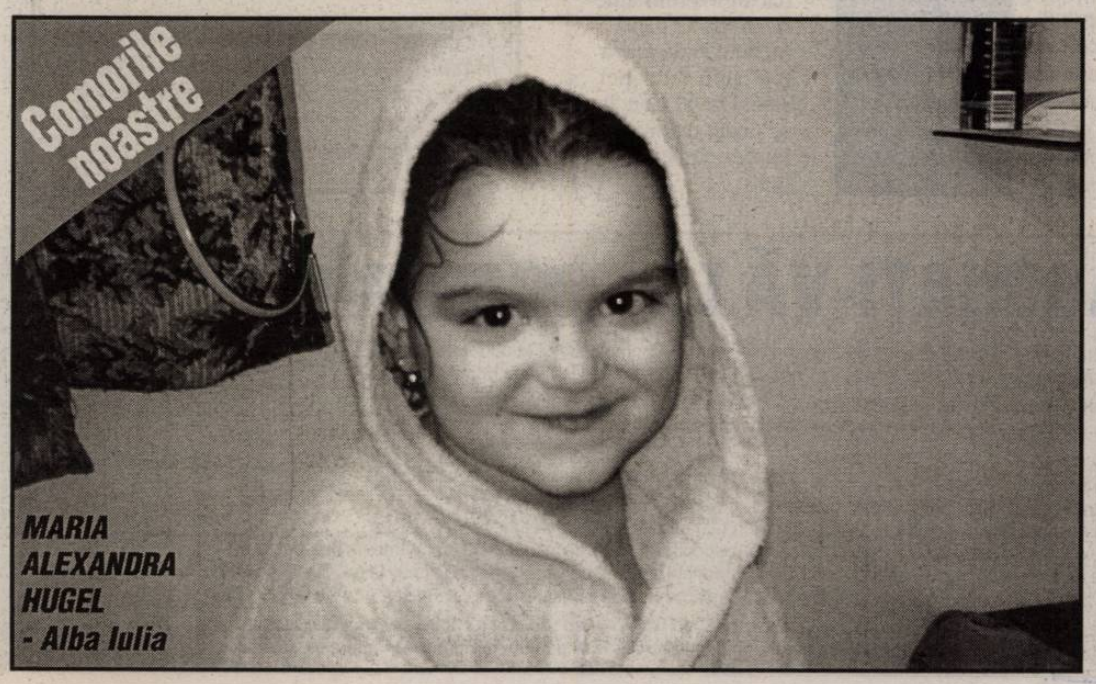

Verificaţi-vă cunoştinţele
Sculptură şi sculptori

1. Ce este sculptura?
2. De câte feluri este sculptura după materialul şi tehnica folosită?
3. Ce mare sculptor grec al antichităţii a fost însărcinat de Pericle cu conducerea construcţiilor de pe Acropole?
4. Cum se numea sculptorul cipriot din mitologia greacă, îndrăgostit de statuia de fildeş făcută de el însuşi?
5. Cine a compus muzica operetei „Frumoasa Galateea" reluând parodic povestea sculptorului antic îndrăgostit de statuia cioplită de el?
6. Cine a scris drama „Moartea unui artist" avându-i ca eroi pe sculptorii Manole şi Vlad Crudu – tată şi fiu?
7. Cine a realizat şi cine a interpretat rolurile principale în filmul „Cum să furi un milion" a cărui acţiune se învârte în jurul unei statui – atribuite lui Donatello, de fapt un fals?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Filmul „Fantome de vânzare" a fost realizat în 1935 de regizorul francez René Clair. 2) Povestirea „Fantoma de la operă" a fost scrisă de prozatorul francez Gaston Leroux. (1868-1927). 3) Muzica operei „Vasul Fantomă" aparţine compozitorului german Richard Wagner (1813-1883). 4) Rolul principal masculin în filmul „Fantoma lui Barbă Neagră" a fost interpretat de Peter Ustinov. 5) Fantoma unei bătrâne contese apare în opera „Dama de pică" de Ceaikovski. 6) Nuvela „Fantoma familiei Canterville" a fost scrisă de prozatorul şi dramaturgul englez Oscar Wilde (1856-1900). 7) Actriţa americană Whoopy Goldberg a primit Premiul Oscar pentru rolul secundar din filmul „Fantoma".

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Doctori" apărute în numărul 29 al revistei am primit: ◆ 7 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova - Constanţa; Florentina Gorea – Topliţa; Elena Ispas – Piatra Neamţ; Ion Ciocşan – Pucioasa; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti.* ◆ 6 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timişoara* şi *Corina Simion – Sibiu.* ◆ 5. răspunduri corecte: *Rus Vid Ioan – Craiva* şi *Radu Ciobanu – Bucureşti.*

Mircea Stan – Piteşti: Am primit întrebările dumneavoastră dar le vom publica ceva mai târziu. O temă legată de „frig" nu este chiar de sezon. *(Irina Stoica)*

Doamna Georgeta Teodor din Cluj-Napoca oferă celor interesaţi colecţia revistei „Magazin" pe perioada 1996-2004. Telefon: 0264445172

Pe-un picior de plai

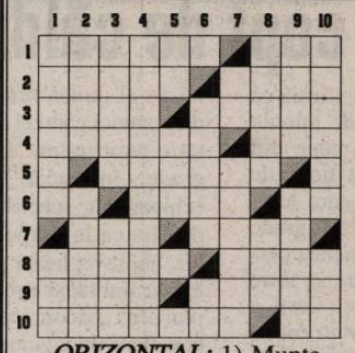

ORIZONTAL: 1) Munte sau deal mic, asemănător cu cei din jur – Drum de trecere între munţi. 2) Culme a unui deal (pl.) – Coastă abruptă. 3) Umbrele pentru piscuri – Povârniş. 4) Linie străbătută de un drum montan – Expresie de uimire. 5) Bloc masiv de piatră, cu pereţi drepţi şi colţuroşi. 6) Sandu Samoilă – Măiestrie – Armă descărcată. 7) Te poartă pe drumuri de munte – Superstiţie. 8) Arbust cu flori albe, cu scoarţă amară – Suprafaţă de teren netedă. 9) Creşte pe malurile râurilor de munte – Pădurice de arbori tineri şi de lăstari. 10) Apă multă adunată în urma ploilor – Invitaţie.

VERTICAL: 1) Înclinare spre glume şi ironii – Redarea pe hartă a unor înălţimi într-un raport anumit şi constant faţă de realitate. 3) Cu barbă mare – Cartuş folosit la vânarea animalelor mici (var.). 4) Limpede, ca o apă de munte. 5) Dumnealor – Într-o seară. 6) Pod îngust aşezat peste o râpă – Dimpotrivă. 7) Roşie, la faţă – Drum îngust pe care se poate umbla numai cu piciorul. 8) Coasta dealului – Perioadă geologică. 9) Pe urmă – Poartă averea turmelor. 10) Manta ţărănească, purtată de oamenii de la munte – Aproape egal.

DICŢIONAR: TII, EAR, EGA. *(Gheorghe Câmpeanu - Focşani)*

Soluţia careului (Pe-un picior de plai): MUNCEL - PAS - UMERI - RAPA - NORI - PONOR - TRASEU - TII - O - STANCA - C - SS - ARTA - AA - CAL - ERES - MALIN - ARIE - ARIN - CRANG - LACARIE - IA.

ŞAH

Schlechter-Meitner, 1899

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

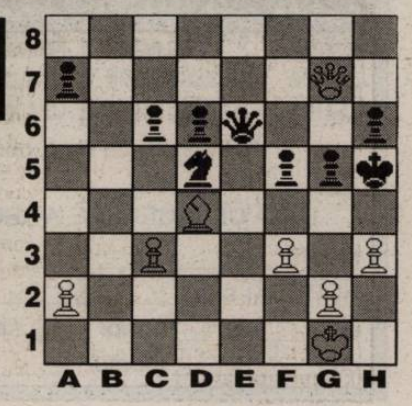

DEZLEGARE:

1. g4 fg4 2. hg4 Rh4 3. Dh6 Dh6 4. Rh2 şi împotriva 5. Nf2 mat nu există apărare.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

Colțul fiarelor cu motor

Lamborghini Gallardo SE

Este o serie limitată, doar 250 de exemplare vor fi produse. Dincolo de partea estetică a caroseriei, Lamborghini Gallardo SE are un motor cu ajutorul căruia atinge o viteză maximă de 309 km/h, având nevoie de doar 4,9 secunde ca să atingă 100 km/h la pornirea de pe loc. Cei care ar dori să o aibă în fața casei trebuie să aștepte până în luna septembrie când o vor putea cumpăra cu doar... 141.000 euro, fără TVA și fără prea multe opțiuni. Pentru scaune electrice și cu încălzire electrică, sistem de navigație prin satelit, cutie de viteze e-gear și retrovizoare dejivrate, alți bani, altă distracție. Dar merită...

Primul bărbat bionic din lume

Jesse Sullivan, un american din statul Tennessee, este primul om-bionic din lume, asta după ce în locul brațelor amputate i-au fost montate două proteze, dintre care una este computerizată. Bărbatul și-a pierdut ambele brațe în urma unui accident în care a fost electrocutat, dar o echipă de specialiști de la „Rehabilitation Institute" din Chicago i-a implantat electricianului în vârstă de 58 de ani, la doar câteva săptămâni de la accident, un braț stâng nounouț, în totalitate computerizat. Acum bărbatul se poate bărbieri singur, își poate pune șosetele și ochelarii sau chiar poate deschide un borcan. De asemenea, el mai poate prinde sau arunca o minge în timp ce se joacă cu cei 10 nepoți ai săi. Numită neuro-motor, noua tehnologie conectează direct persoana cu mașinăria. Patru nervi din brațul bărbatului au fost disecați din umăr și transferați în mușchii pieptului. Nervii au crescut în acest mușchi și au devenit capabili să transmită creierului impulsuri. Brațul drept al lui Jesse este o protează tradițională, care se poate sincroniza cu brațul bionic. „Nu port proteza tot timpul. O folosesc doar când am ceva de făcut. De curând, mi-am vopsit ferestrele", a declarat bărbatul

bionic. Dr. Todd Kuiken, director la „Neural Engineering Center for Artificial Limbs", a amintit că Jesse a fost de 14 ori internat în acest institut pentru teste și ajustări la brațul bionic. Între timp, tehnologia a mai fost aplicată și în cazul altor doi pacienți.

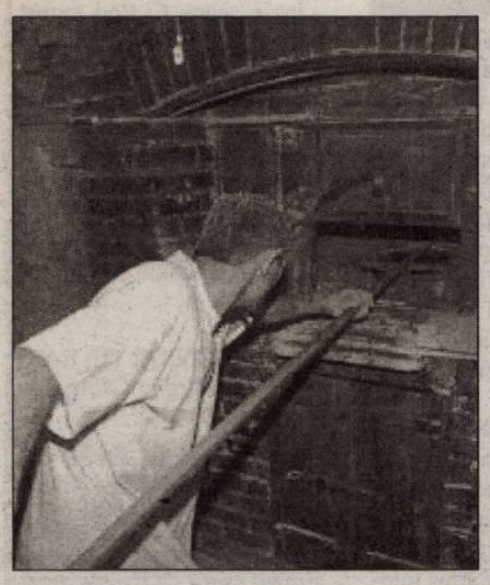

Bărbat copt de căldură

Un argentinian afirmă că a stat timp de 20 de minute într-un cuptor de pâine din orașul Rosario (la nord de Buenos Aires) în care temperatura era de 284 grade Celsius. Cu o asemenea performanță, el dorește să intre în paginile celebrei Cărți a Recordurilor. Antonio Acosta, 58 ani, care construiește și repară cuptoare de pâine este sigur că și-a realizat „visul vieții". După el, singurul antecedent de acest gen, menționat în Cartea recordurilor, a fost stabilit de un grup de soldați, în timpul celui de-al doilea război mondial, atunci când ei au suportat o temperatură de 260 de grade, îmbrăcați însă cu echipament special. Acosta declară că în timpul isprăvii lui, supravegheată de notar, a fost îmbrăcat ușor și simplu, cu „tricou, cămașă și pantaloni de jogging". Omul a mai explicat că nu e prima lui încercare; în urmă cu câțiva ani a stat 35 de minute într-un cuptor, împreună cu un pui congelat, la 270 grade Celsius, dar performanța nu i-a fost înregistrată de notar.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ Carpato-dunărenii din Japonia ■ John F. Kennedy, un erou în infern ■ Prevenirea hipertensiunii arteriale ■ Canicula și hidratarea ■ Crime dictate în vis ■ Insula dragonilor ■ Când pădurea ne vindecă ■ „Copacul sfânt" din Ayurveda

David Lynch vrea pace mondială

Deși la noi a fost interzisă (înainte de 1989) și practicanții hărțuiți, Meditația transcedentală câștigă de partea ei, în Occident, adepți cu nume răsunătoare. Unul dintre aceștia este regizorul american David Lynch, 59 de ani, cunoscut la noi pentru filmul „Twin Picks", care crede că prin promovarea meditației transcedentale se poate ajunge la pacea mondială. Într-un interviu recent, el declara că vrea să strângă nu mai puțin de 7 (șapte) miliarde de dolari pentru a ajunge la țelul dorit, susținând că, în plus, meditația transcedentală previne stresul și tensiunile, ameliorează sănătatea și reduce violența. „Oamenii râd (...) Dar nu râdem când guvernul american construiește o bombă de două miliarde de dolari care nu servește decât la ucis", a spus regizorul. Lynch practică meditația transcedentală de 32 de ani, și zice că a fost inspirat de membrii trupei Beatles care, după cum se știe, au urmat în India învățăturile lui Maharishi Mahesh Yogi. Dacă opt mii de persoane meditează în același timp, propagând unde pozitive, pacea se va instala treptat pe Pământ, a explicat Lynch. Deocamdată nu se știe cât adevăr este în această convingere, cert este că dacă guvernul american vinde patru rachete și donează toți banii fundației sale, David Lynch se poate dedica în întregime păcii lumii.

HOROSCOP

15 – 21 august

BERBEC (21.03-20.04): Nici un nor în constelația dv., deci veți avea o săptămână fără nici un eveniment care să vă pună în încurcătură. Este posibil să primiți bani, vineri.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară cunoaște o ascensiune galopantă și atinge un maxim de toată frumusețea joi sau vineri. Cred că veți primi o veste materială excepțională.

GEMENI (22.05-21.06): Nu vă este gândul decât la dragoste, dar din păcate nu se ivește nici o victimă la orizontul dv. afectiv. Curba financiară scade lent și sigur.

RAC (22.06-22.07): O aventură galantă de vacanță vă dă peste cap un plan bine chibzuit, dar hazardul e nemilos. Atenție! Poate fi un simplu foc de paie năbădăioase.

LEU (23.07-22.08): Primiți o veste proastă despre afacerea în care sunteți implicat și trebuie să luați repede o decizie. Nu vă grăbiți și țineți seama de prieteni.

FECIOARA (23.08-21.09): În primele două zile nu vă veți vedea capul de treburi și se poate instala un surmenaj nervos. Luați-vă câteva zile libere și remontați-vă!

BALANȚA (22.09-22.10): Un ghinion financiar va fi acompaniat de unul în dragoste, așa cum stă bine unei săptămâni cu gust de pelin. Abia în weekend vă va reveni zâmbetul.

SCORPION (23.10-21.11): Curba financiară este plină de surprize: ba urcă, ba coboară, ca și cum ar vrea să vă pună nervii la grea încercare. Păstrați-vă cumpătul și simțul umorului!

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba psihicului are un maxim dolofan pe la mijlocul intervalului, semn că totul vă merge din plin. Joi sau vineri este posibil să primiți bani.

CAPRICORN (21.12-19.01): O veste proastă, financiară, este însoțită de una la fel de proastă, sosită din domeniul sentimentelor. Nu vă faceți probleme, viața merge înainte.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Marți sau miercuri veți avea o întâlnire parfumată și vă veți simți în al nouălea cer. Din păcate, bugetul dv. nu se înzdrăvenește deloc în această perioadă.

PEȘTI (19.02-20.03): Trebuie să luați o doză dolofană de optimism pentru a duce la bun sfârșit un proiect foarte interesant. Curba financiară are o alură promițătoare.

Personalitățile săptămânii: *Toma Caragiu, Mihail Șerban, Dumitru Radu Popescu, Horia Lovinescu, Zoe Dumitrescu Bușulenga; Napoleon Bonaparte, Walter Scott, Elvis Presley, Peter Paul Rubens.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI (35.000 LEI VECHI)	❑ 3 LUNI	11,5 LEI (115.000 LEI VECHI)	❑ 5 LUNI	18,5 LEI (185.000 LEI VECHI)
❑ 2 LUNI	7 LEI (70.000 LEI VECHI)	❑ 4 LUNI	15 LEI (150.000 LEI VECHI)	❑ 6 LUNI	23 LEI (230.000 LEI VECHI)

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.

Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.

Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 021/317.89.65

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe șase luni).

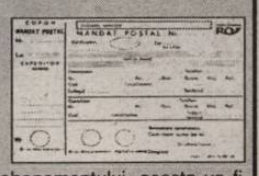

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Județeană MUREȘ

SERIE NOUĂ - 742 • ANUL XLVIII • 18 AUGUST 2005 • 16 PAGINI • 1 LEU (10.000 LEI VECHI) Nr. 33 (2492)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Omul este un animal sociabil, care îşi detestă apropiaţii.**
(Ambroise Bierce)

■ **Marea înţelepciune este să iei lumea aşa cum e.**
(Friedrich Hegel)

■ **Cine şi-a pierdut onoarea nu mai are mare lucru de pierdut.**
(Publius Syrus)

Femina club

E bine de ştiut
Hipertensiunea trebuie tratată

Dosarele frumuseţii
Leacuri naturiste

SUDOKU
jocul săptămânii – 7

8	4			2			6	3
		6	4		8	2		
				5				
	6		8	4	5		7	
	7						9	
	8		9	1	7		5	
				6				
		2	1		4	9		
5	1			8			3	4

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

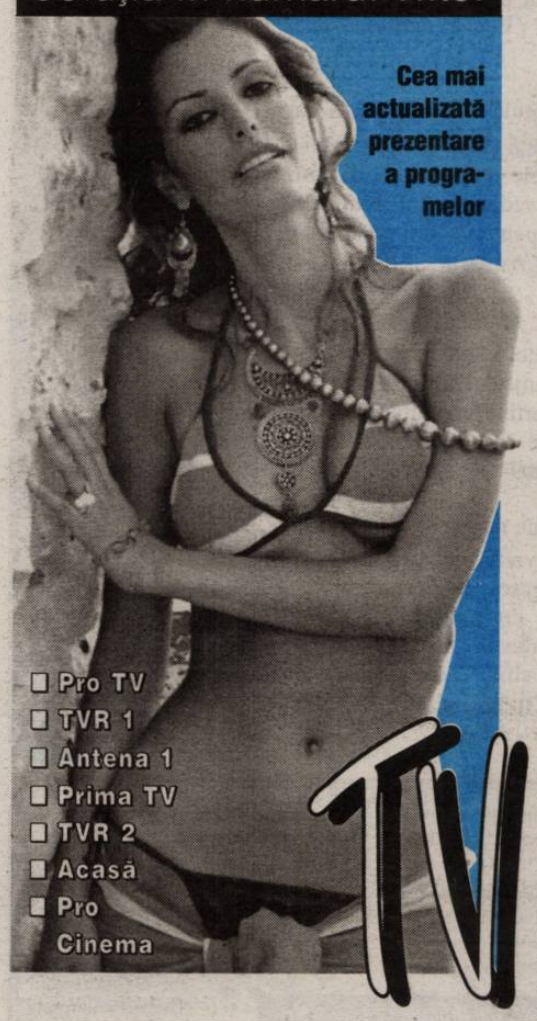

Cea mai actualizată prezentare a programelor

- Pro TV
- TVR 1
- Antena 1
- Prima TV
- TVR 2
- Acasă
- Pro Cinema

TV

Cea mai faimoasă staţiune estivală din SUA trăieşte pe ape

VENEŢIA AMERICANĂ

Cum numai în Statele Unite este posibil să existe mai multe zeci de localităţi cu numele Londra sau Paris, nu e de mirare că Fort Lauderdale, plasat pe axa care leagă Miami de Palm Beach, este numit „Veneţia americană". Dar, dacă singura justificare a zecilor de localităţi cu nume europene este că fondatorii acestora veniseră în „ţara tuturor posibilităţilor" din acele oraşe, în cazul „Veneţiei americane" explicaţia devine mai substanţială: în Fort Lauderdale există o reţea de canale de peste 500 km, care brăzdează oraşul cu 160.000 locuitori, ceea ce face ca el să aducă într-o oarecare măsură cu mult mai vechiul şi mult mai faimosul oraş italian din lagună. Fort Lauderdale, ridicat la rangul de oraş de-abia în 1911, poartă numele unui vechi fort de lemn construit de maiorul William Lauderdale pe vremea războiului contra indienilor din America. Cu nisipurile ei de aur, plaja este scăldată de apele de culoarea turcoazului, ale Atlanticului, ceea ce face ca localitatea să fie asaltată de milioane de turişti. Dar Fort Lauderdale nu este doar o „Veneţie", ci şi cel mai mare port pentru nave de linie din SUA. Mai mult, în oraş sunt înregistrate peste 42.000 de iahturi şi bărci şi acest lucru nu este de mirare, având în vedere faptul că, pentru majoritatea locuitorilor din Fort Lauderdale, asemenea ambarcaţiuni reprezintă singurul mijloc de transport.

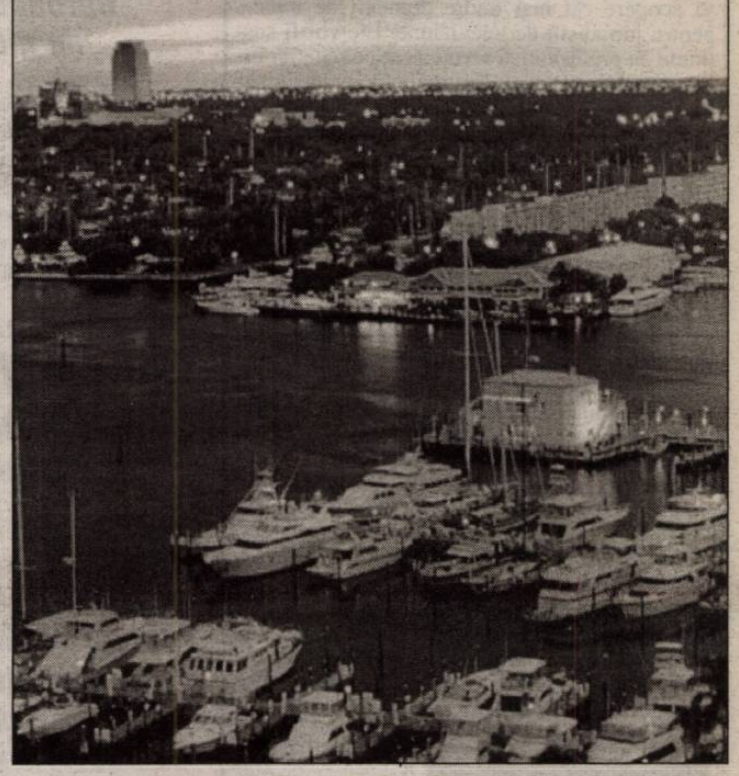

Medicii ieşeni, mână în mână cu specialiştii francezi

Metodă revoluţionară

Cercetătorii şi specialiştii români nu sunt apreciaţi doar la saloanele de inventică, de unde se întorc cu cele mai mari premii, ei reuşesc să facă impresie şi în domenii în care monopolul este deţinut de marile centre medicale din lume. În lupta împotriva cancerului, recent, o echipă de medici ieşeni de la Spitalul Universitar „Sf. Spiridon" din Iaşi, împreună cu doi cercetători francezi, au obţinut premiul întâi la Congresul Societăţii Franceze de Oncologie, după ce au prezentat o nouă metodă de tratare a cancerului, relatează Romnet. Metoda pusă la punct de specialişti constă în distrugerea metastazelor la ficat cu ajutorul unui aparat care injectează vapori de apă clocotită sub presiune. Ţesutul afectat este astfel necrozat şi, de regulă, nu se mai regenerează. Echipa ieşeană coordonată de prof. dr. Eugen Tircoveanu, şeful Clinicii Chirurgie a Spitalului „Sf. Spiridon", a prezentat cele patru cazuri operate anul trecut prin această metodă. Este vorba despre cele patru cazuri care au provocat o reacţie acută în presa din luna iulie 2004, după ce s-a aflat că metoda experimentală a fost aplicată fără a deţine toate avizele necesare. Între timp, şeful clinicii a primit toate aprobările pentru a folosi metoda pe voluntari. „Din 24 de lucrări înscrise, a noastră a luat premiul I, recompensat cu 2.000 de euro. Cele patru persoane operate la noi vara trecută au supravieţuit un an, deşi rata în astfel de cazuri nu depăşeşte trei-şase luni", a spus prof. dr. Tircoveanu. Rămâne de văzut dacă noua metodă poate oferi şanse de viaţă sporite cât mai multor bolnavi loviţi de crunta maladie.

Cercetătorii în psihologia muncii sunt convinşi

Lunea şi vinerea, risc maxim!

Până la urmă, toată lumea ştie că lunea e greu de venit la muncă din weekend, iar vinerea numai la muncă nu-ţi stă gândul, când weekend-ul tocmai bate la uşă. Observaţiile de bun simţ sunt acum fundamentate statistic de Inspectoratul de Stat pentru Protecţia Muncii (ISPM), care într-un recent raport, arată că anul trecut cele mai multe accidente de muncă s-au petrecut lunea şi vinerea, perioada orară critică fiind între 10 şi 14. Culmea este că explicaţia acestei situaţii nu se îndepărtează de observaţia primară: „La începutul săptămânii, angajaţii îşi focalizează atenţia mai mult pe ce-au făcut în weekend şi mai puţin se concentrează asupra sarcinilor de serviciu. Similar, la sfârşitul perioadei de lucru, salariaţii tind să acorde mai multă atenţie activităţilor programate pentru zilele nelucrătoare". Cu siguranţă, nu toate accidentele de muncă îşi au explicaţia în această situaţie, dar observaţia nu e departe de adevăr. Munca stresează! Asta observă şi Organizaţia Internaţională a Muncii (OIM), care atrage atenţia că, în lume, 1,1 milioane de angajaţi au anual accidente de muncă, în vreme ce alţi 160 de milioane sunt înregistraţi ca suferind de boli respiratorii, cancer, surdităţi sau tulburări psihice. Conform raportului ISPM, numărul total al accidentelor de muncă înregistrate anul trecut în România a fost de 5.543, 384 dintre acestea fiind mortale. Bucureştiul se află în topul oraşelor cu cele mai multe accidente mortale (8,6 la sută), Petroşani este oraşul în care s-au produs cele mai multe accidente de muncă, iar meseria de lăcătuş-mecanic este cea mai periculoasă. În concluzie: dacă lunea şi vinerea ar fi eliminate din săptămâna muncii, atunci cu siguranţă cele mai riscante zile ar deveni marţea şi joia...

Biblioteca Judeteană

PATUL LUI PROCUST

Televiziunea în Festival

Peste 160 de producţii de televiziune şi multimedia realizate de televiziuni locale, reporteri, realizatori de emisiuni, corespondenţi teritoriali, liber-profesionişti, studiouri de producţie independente şi webdesigneri au fost înscrise la Festivalul Televiziunilor Locale şi Producătorilor Independenţi SIMFEST – 2005 Târgu Mureş, care va avea loc în perioada 22 – 28 august, la Cetatea Medievală din localitate. Până acum au sosit la Târgu Mureş producţii din aproape 40 de oraşe ale României, precum şi din Ungaria, Serbia-Muntenegru, Republica Moldova, Armenia şi Rusia, ceea ce impune o pre-jurizare, care va avea loc în perioada 8 – 14 august. Primele patru zile vor fi destinate unor sesiuni de training, desfăşurate sub titulatura „Workshop – urile SIMFEST", care vor încerca să acopere cât mai multe domenii de interes pentru jurnaliştii de televiziune. Ele vor fi susţinute de profesionişti recunoscuţi, ca Ştefan Fischer (Germania) – realizator de filme documentare renumit în Europa, Lucian Ionică – Director al TVR Timişoara şi lector la Facultatea de Jurnalistică din cadrul Universităţii de Vest, Gabriela Stoica – membru CNA, Bogdan Hrib – director al Editurii Tritonic din Bucureşti, Niculae Gheorghiu – director de imagine, Camelia Robe – regizor şi producător la TVR Cultural (Marele Premiu APTR, 2005). Partea a doua a festivalului, în perioada 26-28 august, va fi destinată atât jurnaliştilor interesaţi, cât şi publicului, fiind programate patru sesiuni de vizionare şi dezbatere a producţiilor înscrise în concurs, două workshop-uri, expoziţii de fotografie şi artă plastică, lansări de carte, cărora li se vor adăuga trei gale de proiecţii nocturne, inclusiv Gala Laureaţilor.

Şocul timpului

Ceea ce zărim pe cerul nocturn nu este nimic altceva decât un şir infinit de clipe succesive din trecut, spune Ernst Meckelburg. Vedem imagini ale unor aştri şi galaxii care călătoresc între câţiva ani şi milioane de ani – instantanee ai căror subiecţi nu mai există de mult. În tot Universul cunoscut de noi, nu există nici un singur corp ceresc care să poată fi observat în starea corespunzătoare clipei în care a fost făcută observaţia, adică în timp real. Nici măcar viteza de neînchipuit a luminii nu este suficientă pentru a putea „scurta" distanţele nemărginite dintre galaxiile depărtate, apropiindu-le de zero. Legile relativităţii în Cosmos pur şi simplu nu permit ca momentul nostru să corespundă cu al său. Iar această dilemă temporală a creaţiei universale – chiar dacă a devenit posibil de calculat, datorită termenului de *timp cosmic* din teoria relativităţii – ne dovedeşte încă o dată: cunoştinţele noastre despre structura timpului sunt egale cu zero. Cine ar vrea să cerceteze misterul timpului în baza gândirii-şablon care ne este impusă încă de la naştere nu va reuşi. Mai degrabă trebuie să încercăm a obţine modele holografice cuprinzătoare – o fizică integrată în conştiinţă –, în care timpul pare să fie doar una dintre multele, poate infinit de multele dimensiuni, dar totuşi o dimensiune manipulabilă, în măsura în care nu este totul o amăgire.

Dialog astrologic

ANA L. E., Piteşti:

„...Este Berbecul cea mai puternică zodie? Ştiu că se află sub semnul zeului războiului şi că cei născuţi în Berbec au toate şansele în viaţă să devină conducători sau cel puţin oameni cu stare şi putere (...) Nu acelaşi lucru se poate spune despre calităţile în dragoste, pentru că agresivitatea m-a făcut pe mine, născută la 25 martie, să fiu o dominatoare şi să nu suport să mi se spună ce să fac. Aşa eram în copilărie, aşa am făcut şi în prima căsnicie. Nu ştiu dacă vă vine să credeţi, dar eu am fost dată în judecată de primul meu soţ pentru că i-am spart capul cu o sticlă de ţuică de un kilogram, aproape goliă de acel bărbat care mai şi pretindea că mă iubeşte, dar adormea ca un mort cu capul pe masa din bucătărie, împiedicându-mă să fac clătite copiilor din vecini, că noi n-am avut copii (...) Am scăpat ca un adevărat Berbec de bărbatul care mi-a mâncat tinereţile şi nu ştiu dacă altă femeie ar fi ieşit învingătoare cu el, pentru că avea 112 kilograme şi era bătăuş din fire (...) Soarta m-a făcut să fiu iarăşi învingătoare, pentru că am terminat cursurile unei şcoli de specialişti în calculatoare la 38 de ani şi astfel am putut să-mi deschid firma mea de calculatoare, dar al doilea soţ mi-a furat afacerea şi m-a ruinat, fapt pentru care l-am băgat în spital cu maică-sa cu tot, că mi-au făcut contabilitate dublă şi era să intru la pârnaie la bătrâneţe (...) Cred că numai pentru că sunt Berbec am reuşit în viaţă şi am avut o fire războinică..."

Berbecii nu ştiu de glumă...

– Stimată doamnă *Ana*, respectându-vă anonimatul, am citat o parte din scrisoarea dumneavoastră, belicoasă ca şi biografia de Berbec. Cu respect (şi grijă pentru integritatea mea corporală), vă precizez că nu acesta este sensul zeului şi planetei Marte, care guvernează zodia Berbecului, ci dinamismul în faptă şi în gândire. Prin dinamism înţeleg iniţiativă şi putere volitivă de a duce la bun sfârşit cele propuse. Poate că zicala cea mai potrivită pentru Berbeci este „să nu laşi pe mâine ce poţi face astăzi!" Ei par să nu fie obosiţi niciodată, nu sunt pesimişti şi au un optimism molipsitor pentru cei din jur, motiv pe care-l cară după ei ca o locomotivă. Au o inteligenţă peste medie şi se afirmă în domeniile în care este nevoie de un conducător care gândeşte şi făptuieşte deopotrivă. Sunt familişti convinşi şi îşi apără interesele familiale cu o îndârjire de tigri. Din păcate pentru ei, din acest tablou lipseşte diplomaţia. Nu sunt buni mediatori şi intră frecvent în conflicte din care nu se lasă până nu ies deasupra. De asemenea, Berbecii nu tolerează şmecheriile şi aroganţa, fiind agresivi faţă de oricine vrea să-i tragă pe sfoară. Cu toate acestea, prietenia unui Berbec este foarte preţioasă, deoarece se luptă pentru amici, aşa cum se luptă pentru sine. Femeia-Berbec este afectuoasă şi sensibilă, putând intra oricând în categoria „dulceaţă". În cuplu este foarte eficientă din punct de vedere erotic, dar se poate plictisi brusc şi îşi poate muta gândul la alt bărbat. Ca mamă, este un exemplu de devotament. Bărbatul nu este, aparent, agresiv, dar ştie să seducă femeile cu o atitudine de învingător. Perechea optimă pentru femeia-Berbec este din Rac sau din Capricorn, minimum de afectivitate manifestându-se faţă de Fecioară. Bărbatul adoră Răcoaicele şi Leoaicele, ocolind Tăuroaicele şi Fecioarele. În zodiacul chinezesc, Berbecului îi corespunde Dragonul, care se află în acelaşi triunghi al armoniei cu Maimuţa (Leu) şi cu Şobolanul (Săgetător). Un Berbec reprezentativ este Marlon Brando (care a avut o biografie asemănătoare cititoarei noastre). Dintre oamenii de stat Berbeci, i-aş aminti pe Carol I de Hohenzollern şi pe fostul cancelar german Helmuth Kohl.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Ce te deranjează la băieţi?

În relaţiile cu băieţii, fetele sunt aparent prietenoase. Ce se ascunde însă sub această „aparenţă" e mai greu de aflat. Pentru că uneori, în societate, suntem nevoiţi să mimăm simpatia faţă de una sau mai multe persoane. Fie pentru a destinde atmosfera, fie pentru că... „nu se ştie niciodată".

● În unele cazuri, imaturitatea şi ideea preconceputã cã dacă se poartă dur cu fetele vor fi mai apreciaţi. Teribilismul lor, vorbele sterile, lipsa de respect şi delicateţe faţă de sentimentele noastre... Dar mă feresc să generalizez. Sunt şi băieţi drăguţi, respectuoşi, la locul lor, cu cei şapte ani de-acasă. Dar, vai!, atât de puţini. *(Ala Demetrescu, 18 ani)*

● Fiind băiat mi-e greu să mă pronunţ. Dacă mă refer la unii colegi sau amici, remarc faptul că au apucături golăneşti şi că persevereză. Nici prin gând nu le trece să se schimbe. Adevărul e că nimeni nu le atrage atenţia şi ei sunt convinşi că prin comportamentul lor nu-i deranjează pe cei din jur. Sau poate că ştiu şi o fac din răutate. E greu de înţeles. *(Mihai Toma, 18 ani)*

● Prostia în relaţiile de comunicare, pofta nemăsurată de a se afla în centrul atenţiei, de a poza în macho... Când se află pe un teren de sport sau în faţa calculatorului sunt admirabili, dar în societate nu ştiu să se poarte. E un viciu al generaţiei noastre, de care vor scăpa probabil când vor lua viaţa în serios şi vor fi puşi în situaţia de a fi responsabili faţă de propria lor existenţă şi faţă de familia pe care şi-o vor întemeia. *(Mirabela Roşu, 19 ani)*

● Indiscreţia. Vor să ştie ce discutăm, noi, între noi, fetele, dacă îi bârfim, dacă punem ceva la cale. Şi aroganţa pe care nu pot s-o înţeleg, pentru că nu e un mijloc de a cuceri o fată. Probabil că prin asta îşi ascund vulnerabilitatea. *(Venera Miruna Marcea, 18 ani)*

● Cel mai mult mă deranjează că nu îşi arată adevăratele sentimente, că de cele mai multe ori sunt falşi şi că se dedau la tot felul de trucuri puerile pentru a impresiona o fată. *(Andreea Cristescu, 17 ani)*

● Faptul că se cred mai deştepţi decât fetele, când lucrurile stau invers. Mă deranjează şi limbajul care unori e prea libertin, prea plin de aluzii sexuale sau de înjurături. *(Codruţa Dobrescu, 18 ani)*

● În principiu, nu mă deranjează nimic, atâta vreme cât nu mă calcă pe picioare. Îi găsesc dezgheţaţi, simpatici, cu simţul umorului şi destul de atenţi cu fetele, chiar dacă nu au exerciţiul maturităţii. *(Olimpia Şerban, 19 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

„Rigide", dar pasionale

studiu efectuat de psihologi de la Ohio State University, a demitizat femeia sobră, rezervată, calculată. Au fost chestionaţi nu mai puţin de 5000 de subiecţi – femei şi bărbaţi – dar numai 15% din femei şi 80% din bărbaţi au oferit informaţii credibile legate de comportamentul sexual al femeilor serioase. Restul, fie s-au abţinut să facă mărturisiri, fie nu se încadrau în contextul sugerat de psihologi. Femeile serioase şi bărbaţii căsătoriţi cu femei serioase care au cooperat în aceste anchete au făcut mărturisiri pline de surprize. Din care a reieşit faptul că 80% din aceste femei, cu vârste cuprinse între 25 şi 40 de ani, sunt, în intimitate, extrem de pasionale şi pline de fantezii, întrecându-şi partenerii în acest sens. O „dedublare" declanşată de diverse mecanisme psihologice şi biologice. Specialiştii vorbesc despre nevoia lor de a compensa comportamentul social, de a se debarasa de stresul sobrietăţii „aparente". Ipoteze există, cât priveşte certitudinile...

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Primul catalog al stelelor

Realizat în anul 129 î.Ch. de cel mai mare astronom al Antichităţii elene, Hipparchos, primul catalog al stelelor se pare că e definitiv pierdut. Totuşi, datele pe care le conţinea s-au păstrat într-un mod cu totul neobişnuit. Cercetătorul american Bradley Schaefer a studiat cu mare atenţie globul purtat pe umeri

de Atlas – sculptură aflată la muzeul din Napoli, datând din secolul al II-lea roman. Pe globul respectiv sunt reprezentate 41 de constelaţii, care, datorită aşezării lor, au putut oferi, în urma unor calcule matematice şi astronomice riguroase, o datare exactă a configuraţiei cerului gravat de artistul roman în marmură. Este vorba despre anul 125 î.Ch., adică tocmai perioada când Hipparchos ar fi realizat el însuşi ceea ce am considera că ar fi constituit originalul sferei celeste a momentului respectiv. Cu alte cuvinte, nimic nu se pierde, totul se disimulează!

Aerul devine mai greu

Constatarea nu are nimic în comun cu problema de logică simplă, care ne cere să spunem rapid ce cântăreşte mai mult: un kilogram de vată sau unul de plumb. Ei, bine, aerul pe care-l respirăm a devenit mai greu decât se ştia; nu în mod spectaculos, dar semnificativ pentru ceea ce înseamnă contribuţia negativă a omului la evoluţia naturii. Procentele de gaze din atmosferă, stabilite de oamenii de ştiinţă, erau de 78,1% azot, 20,9% oxigen şi 0,917% argon. O echipă de cercetători sud-coreeni a realizat recent analize spectrometrice ale masei, pentru argon rezultând 0,933%, ceea ce pentru un kilogram de aer înseamnă şi o creştere a densităţii, cu 15 μg. Nu se precizează şi ce efecte reale poate avea fenomenul respectiv asupra vieţii şi a planetei, în general, însă e clar că mediul înconjurător reacţionează imprevizibil la agresiunile complexe cărora acţiunile umane îl supun neîntrerupt. *(A.N.P.)*

Ipoteze insolite

Carpato-dunărenii din Japonia

Mai există şi astăzi numeroase grupuri umane ale căror origini nu au fost precizate ştiinţific. Între ele, un loc aparte îl ocupă populaţia ***ainu,*** trăitoare în prezent în nordul arhipelagului nipon. Ea şi-a păstrat nenumărate însuşiri care o diferenţiază categoric de japonezi şi de toate grupurile răspândite pe aria înconjurătoare: de la fizionomie şi particularităţi lingvistice, până la port şi obiceiuri tradiţionale. În cadrul celui de-al VI-lea Congres Internaţional de Dacologie, desfăşurat recent în Bucureşti, două lucrări au fost consacrate acestui subiect, pornindu-se de la o ipoteză expusă mai pe larg de către dr. Napoleon SĂVESCU, organizatorul manifestării, în cartea sa (care, de asemenea, a generat mari dispute) „Noi nu suntem urmaşii Romei".

Misterioşii bărboşi din Hokkaido

La aceeaşi latitudine nordică pe care se află şi România, dincolo de ţărmurile răsăritene ale Asiei, se situează şi insula japoneză Hokkaido. Aici au fost împinşi, din sudul arhipelagului, membrii comunităţii ***ainu,*** care mai numără circa 25.000 de suflete. Potrivit celor care au studiat originile şi identitatea lor, cu aproximativ cinci milenii în urmă a existat o migraţie masivă de populaţie, din zona carpato-dunăreană, către est, o parte ajungând până în arhipelagul nipon. De-a lungul timpului s-a dus o politică de asimilare constantă a acestora, motiv pentru care aşa-zisul interes ştiinţific în dezlegarea enigmelor legate de ainu rămâne ca şi inexistent. Totuşi, evidenţele nu pot fi contestate. Ca şi dacii, bărbaţii ainu sunt înalţi, bărboşi şi mulţi au ochii albaştri; trăsături care-i diferenţiază net de asiatici. De altfel, tipul evocat de fizionomia lor este cel caucazian. În plus, aşa cum arată profesorul american de origine română William Flaviu Riţiu, „cercetările genetice şi cele bazate pe configuraţia şi proporţia sistemului osos atestă originea ainu a samurailor". Or, şi despre războinicii daci avem mărturii clare că erau foarte buni luptători, curajoşi, cu un spirit de sacrificiu deosebit şi netemători de moarte, aşa cum erau samuraii.

Coincidenţe lingvistice interesante

În limba lor (pe care cercetătorii japonezi o consideră „de neclasificat"), *ainu* înseamnă *om*, iar în pronunţie seamănă cu străvechiul cuvânt românesc *aomu*. „Ei se numeau «oameni», ca şi carpato-dunărenii arieni care invadaseră India şi se închinau zeului vedic «OM»" – afirmă dr. N. Săvescu. Mulţi dintre actualii membri ai comunităţii trăiesc în mici aşezări situate în apropierea unor ape, nu mai mult de zece familii, aşezări numite *kotan* (*cătun?*). Elemente definitorii pentru identitatea lor spirituală seamănă izbitor cu cele ale dacilor, aşa cum remarcă prof. Riţiu: „Au reuşit să-şi păstreze obiceiurile, tradiţiile, credinţa, mult asemănătoare populaţiei străvechi din Carpaţi, precum cultul ursului, credinţa că râurile sunt sfinte, obiceiurile de nuntă şi de creştere a copiilor etc.". Şi nu e vorba despre lucruri rămase undeva, în timpuri trecute. Actualul reprezentant al populaţiei *ainu* în Dieta japoneză (care are şi un nume străvechi, foarte interesant – Shi-*Geru*, s.n.) a dus o luptă asiduă pentru a salva un asemenea râu sfânt al poporului său, unde o companie intenţiona să construiască o fabrică. În altă ordine de idei, cultura ainu nu cunoaşte un limbaj scris (ca şi cea dacă), astfel că literatura se transmite pe cale orală.

În aşteptarea istoricilor români

Aspectul cultural definitoriu pentru orice popor este poate cel mai rezistent la proba trecerii timpului. Şi nu prin îngroparea vreunui tezaur în locuri ascunse, ci supravieţuind la vedere. Astfel sunt nenumărate elemente ale literaturii orale (legende, basme, lirica populară), ale simbolisticii vizuale (semne care apar pe ţesături, în portul tradiţional, pe vase, în ornamentica locuinţei etc.), ale culturii materiale (la ainu, de pildă, ca şi la români, s-a dezvoltat o solidă civilizaţie a lemnului). Am văzut că şi limba acestei populaţii conţine detalii incitante pentru ipoteza în discuţie. Un exemplu foarte interesant: numele muntelui emblematic al Japoniei, Fuji, derivă din cuvântul ainu „fuchi", care înseamnă „foc". De altfel, se pare că influenţele culturii ainu asupra celei japoneze sunt mult mai profunde. Într-o lucrare ştiinţifică, Oana Patrichi remarca, în multe texte populare nipone, asemănări frapante cu basme şi cu snoave româneşti, asupra cărora nu ne vom opri aici.

Desigur, ipoteza insolită, succint prezentată mai sus, poate părea o teorie utopică, lansată de susţinătorii aşa-numitului „dacism". Numai că lucrurile stau cu totul altfel. Aşa cum precizează dr. Săvescu, punctul de pornire l-a constituit cartea lui V. Gordon Childe *The History of civilization. The Aryans*, editată în SUA de Barnes & Noble Inc., în 1993. Lucrare pe care e de presupus că o cunosc (sau nu?) şi unii istorici români de prestigiu. Care însă nu au avut nici o reacţie, până acum...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

John F. Kennedy, un erou în infern

Deschiderea arhivelor medicale a relevat gravitatea unor maladii de care suferea preşedintele american. Maladii care spulberă mitul play-boy-ului american debordând de energie şi sănătate.

Ar fi fost Kennedy ales preşedinte, dacă americanii ar fi fost informaţi asupra sănătăţii sale? Greu de crezut. În toamna anului 1960, în timp ce campania prezidenţială era în toi, doi indivizi pătrund prin efracţie în cabinetul din New-York al endocrinologului Eugen J. Cohen. La puţin timp, fac o altă „escală" în biroul unui alt medic, Janet Travell. Kennedy se afla sub îngrijirea acestora. Americanii ştiau că viitorul preşedinte suferă de dureri dorsale. Cei doi hoţi încearcă să afle mai mult din dosarele medicale. Între timp, electoratul se decide pentru John Fitzgerald Kennedy, care-l devansează pe concurentul său, Richard Nixon, cu 100.000 de voturi. Un preşedinte cu un tonus formidabil, debordând de „sănătate". De-abia în anul 2002, o dată cu deschiderea arhivelor medicale şi mai ales după publicarea ultimelor mărturii ale profesorului Robert Dallek de la Universitatea din Boston, a fost permis accesul la un adevăr bine camuflat: problemele de sănătate ale fostului preşedinte. Familia sa nu a fost de acord cu dezvăluirile postume în acest sens; i-ar fi deteriorat imaginea de care americanii s-au ataşat. Documentele sunt în cele din urmă publicate şi americanii resimt şocul unui adevăr pe care nu l-au bănuit: infernul în care trăia preşedintele. Zilnic se îndopa cu numeroase medicamente, de la corticoide, la barbiturice şi era supravegheat de o armată de medici. Suferea de stomac, de colon, de prostată, depresii, insomnii... În fiecare zi i se făceau injecţii cu amfetamine pentru combaterea depresiilor şi a oboselii.

J.F.K. a avut probleme cu sănătatea din copilărie. La 3 ani, o febră datorată scarlatinei îi pune viaţa în pericol. Un copil cu o constituţie fragilă. Este internat în mai multe rânduri; medicii îl suspectează la un moment dat de leucemie. La 30 de ani, un nou diagnostic: maladia Addison, cauzată de o insuficienţă a glandelor corticosuprarenale. Consecinţe: oboseală, hipotensiune arterială, dureri lombare, tulburări gastrice. Unul dintre medici nu-i dă mai mult de un an de trăit.

În 1954, J.F.K. (senator) intră în comă, după o intervenţie chirurgicală la coloana vertebrală. O vertebră sfărâmată. Îşi revine, scapă de scaunul rulant, dar problema e doar pe jumătate rezolvată. Cei din jurul său încearcă din răsputeri să păstreze secretul. J.F.K. trebuia să-şi expună în permanenţă alura de... campion. Altfel, cariera sa politică ar fi fost compromisă. Unele dintre deciziile sale politice, după ce ajunge preşedinte, ar putea fi reevaluate prin prisma stării sale de sănătate. A supradozelor de medicamente. Specialiştii afirmă că preşedintele se afla în stare de luciditate în timpul activităţii politice. Şi mai cu seamă în momentele cheie.

O opinie contestată. De pildă, Wall Street Journal consideră că la întâlnirea cu Nikita Hruşciov, Kennedy, dopat cu amfetamine, n-a stăpânit situaţia. Braţul său de fier s-ar fi... „topit". Hruşciov l-ar fi dominat, reuşind să împartă Berlinul în două, înainte de a instala rachete nucleare în Cuba.

În ciuda problemelor de sănătate, J.F.K. a reuşit să salveze aparenţele. Cu o voinţă de fier. Americanii au văzut în el un bărbat 100%, puternic, sănătos, tenace. Un campion al vitalităţii, demitizat după aproximativ 4 decenii...

DORIN MĂRAN

Sat cu case din lemn

Satul Pădureni, comuna Mănăştur din judeţul Timiş, deţine o curiozitate din arhitectura construcţiilor rurale. Cele 40 de case existente astăzi sunt construite cu pereţi din lemn de stejar. Majoritatea caselor au o vechime de aproape 100 de ani. Primele case s-au ridicat între anii 1900 şi 1920 folosindu-se lemn cioplit, după care s-a utilizat

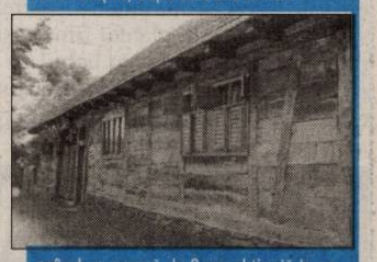

scândura groasă de 8 cm obţinută la un joagăr acţionat de apa Begăi. Fostul brigadier silvic Mezinca Nicolae, azi în vârstă de 71 de ani, ca şi actualul şef de district, Pongracz Alexandru, care au răspuns şi răspund de integritatea pădurii, afirmă că pentru construirea caselor s-au defrişat peste 60 ha de pădure transformată în păşune comunală la care se mai includ şi câteva sute de m³ de lemn achiziţionat din pădurile satului. Înainte de 1940 în localitate erau 200 de case din lemn. Numărul acestora s-a redus însă treptat, o dată cu îmbătrânirea locuitorilor şi cu plecarea tineretului la oraşe. Construirea caselor din lemn s-a justificat întâi datorită procurării mai uşoare a materialului, apoi datorită calităţilor izolatoare ale acestuia, care conduc la păstrarea căldurii în interior, în timpul iernii şi a răcorii, în lunile de vară. *(Dr. VADIM NESTEROV)*

Fumatul – istoria romanţată a unui prost obicei

de GHEORGHE BRAŞOVEANU

De când fumează oamenii? Iată o întrebare la care nimeni nu poate da un răspuns exact. După părerea unor istorici, obiceiul este foarte vechi şi datează din antichitate. Specialiştii care se ocupă cu restaurarea mumiei faraonului Ramses al II-lea (1304-1236 î.Ch.) au găsit în plămânii acestuia particule de tutun, descoperire care vine să infirme teoria că tutunul ar fi ajuns în ţările mediteraneene abia în secolul al XVI-lea, adus de conchistadorii spanioli din America de Sud, aşa cum s-a susţinut până acum.

Rodrigo de Jorez, primul fumător european, condamnat la 10 ani de muncă silnică

Ce se ştie cu precizie despre tutun este că în anul 1492, când marele navigator Christofor Columb (1451-1506) a debarcat în Insula San Salvador, a văzut că populaţia indigenă, cu prilejul unor ceremonii religioase, fuma tutun sub forma unor ţigări groase, aprinse la un capăt sau folosea un fel de pilule, preparate din frunze uscate, pe care le mesteca. Băştinaşii susţineau că, prin tragerea fumului în piept sau prin mestecarea pilulelor, simţeau un fel de uşurare care se transforma în ameţeală. În acelaşi an, acest obicei l-a observat Columb şi la populaţia tribului Arawak din Insulele Caroline, care fuma frunzele uscate ale tutunului printr-un tub numit tabago, denumire care a dat ulterior numele, în limba engleză, al plantei „tabacco" – adică tutun.

Tradiţia spune că doi dintre însoţitorii lui Christofor Columb, şi anume don Rodrigo de Jorez (în alte scrieri – Diego Rodriguez) şi don Luis de Torres ar putea fi proclamaţi „descoperitorii fumatului". După cum rezultă din unele cronici ale timpului, Rodrigo de Jorez a văzut cum indigenii Insulei Cuanahani sorbeau fumul produs de foile de tutun aprinse. A încercat şi el să facă acest lucru şi i-a plăcut, motiv pentru care, la întoarcerea în Spania, a adus cu el şi frunze de tutun. Dar a suferit o mare decepţie, pentru că soţia sa l-a reclamat la autorităţi. Bănuindu-se că ar avea legături cu diavolul, deoarece era capabil să înghită foc şi să scoată fum, a fost judecat de tribunalul civil şi condamnat la 10 ani de muncă silnică. Amintindu-şi despre suferinţele pe care le-a îndurat strămoşul lor, în septembrie 1937, locuitorii din provincia Muelva, din Spania, i-au dezvelit lui Rodrigo de Jorez un monument care-l consemnează ca fiind primul fumător european.

Gonzale Fernandez de Oviedo y Valdes, unul dintre primii cronicari ce au străbătut pământurile descoperite dincolo de Ocean, a publicat în 1535, la Sevilla, cunoscuta sa carte *Istorie generală a Indiilor,* în care relatează că, printre alte obiceiuri reprobabile, indienii au unul care este cât se poate de „nociv". Acesta — spune cronicarul – consta în absorbirea unui anume gen de fum, provenit de la o plantă pe care ei o numesc tabac (tutun).

Dar băştinaşii din America foloseau tutunul şi altfel decât pentru fumat, şi anume mestecându-l. În acest scop, tutunul suferea o pregătire specială, frunzele plantei fiind pisate şi din ele pregătite nişte pilule cât bobul de mazăre, care erau uscate la umbră. Pilulele astfel preparate erau supte, mai ales când se parcurgeau distanţe mari fără hrană suficientă.

Adus în Spania, tutunul s-a cultivat mai întâi ca plantă decorativă, de aici răspândindu-se şi în alte ţări din jur.

Caterina de Medici primeşte tutun drept cadou de la ambasadorul Jean Nicot

Datorită ambasadorului francez în Portugalia, Jean Nicot, tutunul a fost introdus şi în Franţa, ca un cadou făcut reginei Caterina de Medici (1519-1589), pentru tratarea durerilor de cap ale fiului ei şi ca mijloc de „distracţie şi de potolire a nervilor". De altfel, răspândirea tutunului şi a fumatului în Europa este legată şi de numele acestui ambasador, nume care a dat denumirea ştiinţifică a plantei – *Nicotina tabacum* – şi a substanţei toxice conţinute de frunzele sale – nicotină. Acest lucru a avut loc în 1628, când la Universitatea din Heidelberg s-a reuşit extragerea din tutun a unui alcaloid care a fost botezat nicotină. Cercetarea s-a făcut la cererea ducelui de Guise, care se interesa de proprietăţile tămăduitoare ale acestei plante exotice, despre care, potrivit credinţei din acea vreme, se spunea că ar avea calităţi curative în bolile de stomac, de ochi, de piele, în tuberculoză, hernie, dureri de cap, în tifos, surzenie etc. Pentru tratarea tuturor acestor boli, din frunzele de tutun se obţineau diferite extracte, tincturi, pilule, siropuri, prafuri, alifii etc.

Walter Raleigh

Obiceiul de a fuma s-a răspândit cu destulă uşurinţă în Europa, la aceasta contribuind, în primul rând, navigatorii întorşi din Noul Continent şi apoi studenţii englezi şi francezi, care o făceau din extravaganţă.

La început, o largă întrebuinţare a avut-o tutunul sub formă de praf pentru prizat, obicei care s-a răspândit de la Curtea Caterinei de Medici, căreia îi fusese recomandat, ca mijloc de distracţie, de Jean Nicot. De la curtea reginei, prizatul s-a răspândit repede în rândul nobilimii, purtarea tabacherei cu praf de tutun şi gestul de a lua cu două degete praful aromat pentru a-l duce la nas deveniseră ceva obişnuit în lumea bună. Legat de acest obicei, se făcea afirmaţia, plină de haz, că praful de tutun „înviorează şi curăţă creierul... însufleţeşte simţul onoarei şi gândurile bune, la toţi cei care îl folosesc".

Elisabeta I, regina Angliei, prima femeie fumătoare

Printre figurile proeminente care au răspândit obiceiul fumatului în Europa, se numără şi sir Walter Raleigh (1552-1618), contemporan cu Shakespeare. El a fost de toate – poet, savant, descoperitor de pământuri noi, comandant militar, ministru, deţinut în închisoare, istoric, căpitan de piraţi – şi tot el a fost cel care a adus cartoful în Irlanda şi i-a obişnuit pe europeni cu obiceiul fumatului. În întreaga lui viaţă a alergat după succese, amoruri şi ranguri şi a fost unul dintre favoriţii reginei Elisabeta I (1558-1603). Despre el s-au scris numeroase cărţi cu conţinut tragic sau, dimpotrivă, pline de umor, care reflectau moravurile epocii, amintindu-se însă mereu că el „a obişnuit Europa cu fumatul".

În timpul călătoriilor sale în vederea descoperirii de noi ţinuturi în America, Raleigh a asistat adeseori la ceremoniile practicate de pieile roşii, prin care aduceau omagiu zeilor, trăgând fum dintr-un tub lung, la capătul căruia se afla un „altar" unde ardea tutunul, obiectul fiind numit „calumet" sau „pipa păcii". Raleigh a aspirat şi el fumul, cum a văzut la indieni, iar aroma frunzelor uscate de tutun i-a plăcut mult şi i-a îndemnat şi pe membrii echipajului să facă la fel. Întors în Anglia, Raleigh şi oamenii săi le-au făcut o surpriză londonezilor, coborând de pe corabie cu pipele aprinse.

Locuitorii i-au văzut pe matrozi şi pe căpitanul lor printre nori de fum şi au crezut că a luat foc corabia. Speriaţi, au alergat cu găleţi pline cu apă, udându-i până la piele pe membrii echipajului care coborau pe mal. Primirea i-a plăcut foarte mult lui Raleigh şi atunci când a fost primit de regina Elisabeta I, a intrat în sala tronului cu două pipe aprinse: una în gură şi una în mâna stângă. Regina, fiind şi ea un suflet aventuros, ca şi Raleigh, a băgat pipa în gură, iar cei prezenţi la ceremonie îşi aminteau că a fumat cu plăcere, devenind astfel prima femeie fumătoare din Europa. Raleigh a fost condamnat la moarte de regele Angliei, Iacob I (1603-1625), fiind acuzat

Jean Nicot

că ar fi participat la un complot împotriva sa, şi şi-a încheiat viaţa la 66 de ani, pe eşafod. Înainte de execuţie, el a scris un sonet prin care arăta că viaţa este plină de primejdii, putându-se termina rău, dar că ea merită să fie trăită.

O dată cu tutunul, în Europa a fost adusă şi pipa

La început, tutunul adus în Europa era folosit la prizat şi la fumat, cu ajutorul pipei. Deşi se susţine că pipa, această ustensilă destinată fumatului, ar fi ajuns în Europa în secolul al XVI-lea, o dată cu tutunul, fiind adusă de spanioli şi portughezi, sunt istorici care susţin că pipa a fost folosită din cele mai vechi timpuri de popoarele din Orient şi din Europa, pentru efectuarea unor ritualuri religioase. Astfel, afirmă ei, pipa se întâlnea în urmă cu 2000 de ani la traci, sciţi, greci şi romani. Şi celţii cunoşteau pipa confecţionată din fier; despre druizi, se spune că fumau înaintea sacrificiilor umane dintr-o pipă umplută cu cânepă. La Mosul, în Irak, arheologii au scos la iveală o imagine ce îl reprezintă pe un rege asirian care fumează dintr-un tub la capătul căruia se află un mic vas rotund, unde sunt arse diferite plante. Luând de bune toate aceste informaţii, putem spune că, o dată cu tutunul, din America s-a adus şi pipa, obiect pe care europenii l-au redescoperit în secolul al XVI-lea. După Portugalia şi Spania, Franţa este o altă ţară în care pipa este introdusă din 1565, fiind confecţionată dintr-o ţeavă lungă, terminată cu o mică cupă de argint.

În Anglia, în 1586, sir Walter Raleigh a pus bazele celei dintâi industrii de pipe din lut, iar în 1617, în oraşul Gouda, din Olanda, a luat fiinţă un mic atelier de producere a pipelor. Pipa, lucrată cu măiestrie, devine un obiect de artă, multe oraşe şi târguri europene legându-şi numele de meşteşugul realizării acesteia. A fost o vreme când erau la modă pipele din lut, cărora le-au urmat cele din fier, destinate în special soldaţilor din timpul Războiului de 30 de ani (1618-1648). Ceva mai târziu au devenit la modă pipele din argint, adevărate opere de orfevrărie, apoi cele confecţionate din porţelan şi din sticlă de Veneţia. Cu timpul, se diversifică atât materia primă, cât şi modul de confecţionare: în secolul al XVIII-lea, pentru confecţionarea pipelor se foloseau spuma de mare, piatra, osul, metalele etc.

(Continuare în numărul viitor)

(Text preluat din revista „Historia")

Primul Mare Mogul

Întemeietorul Imperiului Marilor Moguli din India (din perioada 1526-1530) a fost emirul Ferganei, Babur. El era de origine tătară şi pretindea chiar că este descendent al lui Timur Lenk. Deşi Babur nu a reuşit să cucerească Samarkand-ul, împotriva căruia a dus un război de şapte ani, viteazul emir a cucerit Kabul-ul (1504) şi a dobândit o mare victorie împotriva sultanului Ibrahim Lodi din Delhi (victoria de la Panipat din 1526). Ulterior, a anexat statele din vestul Hindustanului. Tactica principală de luptă consta din atacuri fulgerătoare ale cavaleriei şi în lovituri surprinzătoare ale armelor de foc. În 1529, el a înfrânt ultimele rezistenţe ale afganilor şi bengalezilor. Babur a fost genul de suveran intelectual (cum am spune astăzi), cultura sa vastă impunându-l ca mare şi înţelept conducător. Dinastia înfiinţată de el a durat până în 1857. Babur a fost preocupat atât de situaţia economică a supuşilor săi, cât şi de nivelul cultural al imperiului. Cunoscând primejdiile care ameninţau securitatea statului său, Babur a modernizat continuu pregătirea şi structura armatelor sale. El a ştiut să înveţe de la adversarii săi tactici de luptă pe care apoi le-a folosit împotriva lor. Istorici de renume ai Indiei, precum Narendra Krishna Sinha şi Anil Chandra, afirmă că infanteria devenise pentru Babur o principală forţă ofensivă, în condiţiile în care majoritatea inamicilor săi nu foloseau această formă de atac. În liniile de apărare, comandantul Babur folosea, printre altele, sistemul de fixare a forţelor defensive alcătuit din căruţe legate între ele cu lanţuri, de care cavaleria duşmană nu trecea decât cu mari sacrificii. Acest prim Mare Mogul a trăit doar patruzeci şi şapte de ani, dar a lăsat în urmă un stat în care a făcut reforme esenţiale şi care, astfel, a putut dura peste trei sute de ani. *(Paul Ioan)*